

Nr. 16 – 2001
Side 2133 - 2281

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 16 - 2001
Utgitt 29. januar 2002

Innhold

	Side
Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet	
2001	
Des. 21.	21. Lov nr. 99 om endr. i lov 6. mai 1988 nr. 22 om lønnsplikt under permittering m.m..... 2133
Des. 21.	21. Lov nr. 100 om endringer i markedsføringsloven..... 2133
Des. 21.	21. Lov nr. 101 om endr. i lov 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt 2134
Des. 21.	21. Lov nr. 102 om endr. i lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver 2135
Des. 21.	21. Lov nr. 103 om endr. i lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift 2135
Des. 21.	21. Lov nr. 104 om endr. i lov 6. juni 1975 nr. 29 om eideomsskatt til kommunane 2136
Des. 21.	21. Lov nr. 105 om endr. i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) 2137
Des. 21.	21. Lov nr. 106 om endr. i lov 8. januar 1993 nr. 2 om endringer i lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift..... 2137
Des. 21.	21. Lov nr. 107 om endr. i lov 17. februar 1995 nr. 9 om kompensasjon for merverdiavgift til kommuner og fylkeskommuner m.v. 2137
Des. 21.	21. Lov nr. 108 om endr. i lov 28. juni 1996 nr. 41 om endringer i lov 18. august 1911 nr. 8 om skatt av formue og inntekt..... 2137
Des. 21.	21. Lov nr. 109 om endr. i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) 2138
Des. 21.	21. Lov nr. 110 om endr. i lov 21. desember 2000 nr. 114 om opphevelse av lov 19. juni 1969 nr. 67 om avgift på investeringer mv. 2138
Des. 21.	21. Lov nr. 111 om endr. i lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumforekomster m.v. (petroleumsskatteloven)..... 2139
Des. 21.	21. Lov nr. 112 om endr. i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven)..... 2139
Des. 21.	21. Lov nr. 113 om endr. i skatte- og avgiftslovgivningen (endret skatte- og avgiftsopplegg 2002)..... 2142
Des. 21.	21. Lov nr. 114 om endr. i lov 28. august 1992 nr. 103 om pengespill m.v..... 2143
Des. 21.	21. Lov nr. 115 om endr. i lov 10. juli 1936 nr. 6 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror 2144
Des. 21.	21. Lov nr. 116 om oppheving av lov 3. juni 1938 nr. 4 om utførselsforbud for levende rev, skogmår m.v..... 2144
Des. 21.	21. Lov nr. 117 om endr. i diverse lover for å fjerne hindringer for elektronisk kommunikasjon. 2145
Des. 21.	21. Lov nr. 118 om endr. i folketrygdloven og i enkelte andre lover..... 2153
Des. 21.	21. Lov nr. 119 om endr. i smittevernloven og i enkelte andre lover 2159
Des. 21.	21. Deleg. av myndighet til Nærings- og handelsdepartementet etter lov om vitenskapelig utforskning og undersøkelse etter og utnyttelse av andre undersjøiske naturforekomster enn petroleumforekomster § 2 siste ledd og etter lov om bergverk § 42 tredje ledd annet punktum (Nr. 1472) 2175
Des. 21.	21. Deleg. av myndighet til Nærings- og handelsdepartementet etter forvaltningsloven § 27a første punktum (Nr. 1473) 2175
Des. 21.	21. Ikrafttr. av lov av 21. desember 2001 nr. 117 om endringer i diverse lover for å fjerne hindringer for elektronisk kommunikasjon (Nr. 1475) 2181
Des. 21.	21. Deleg. av myndighet til Helsedepartementet (Nr. 1478) 2191
Des. 21.	21. Deleg. av myndighet til Sosialdepartementet etter lov om helsetjenesten i kommunene § 2-3 tredje og femte ledd og etter lov om anke til Trygderetten § 4 annet ledd (Nr. 1479)..... 2191
Des. 21.	21. Deleg. av myndighet til Sosialdepartementet etter lov om spesialisthelsetjenesten m.m. § 7-1 og lov om statlig tilsyn med helsetjenesten § 5 (Nr. 1482)..... 2193
Des. 21.	21. Omorganisering av departementsstrukturen fra 1. januar 2002 (Nr. 1485) 2203
Des. 21.	21. Delvis ikrafttr. av lov av 5. januar 2001 nr. 1 om vaktvirksomhet (Nr. 1492)..... 2225
Mars 16.	16. Ikrafttr. av lov av 16. mars 2001 nr. 8 om endringer i inkassoloven (Nr. 1493)..... 2225
Des. 21.	21. Ikrafttr. av lov av 21. desember 2001 nr. 114 om endringer i lov 28. august 1992 nr. 103 om pengespill m.v. (Nr. 1507)..... 2239
Des. 21.	21. Deleg. av myndighet til Kulturdepartementet etter lov om avgift på offentlig framføring av utøvende kunstneres prestasjoner m.v. § 2 første ledd (Nr. 1510)..... 2239
Des. 21.	21. Ikrafttr. av lov av 21. desember 2001 nr. 100 om endringer i markedsføringsloven (Nr. 1512)..... 2240
Des. 21.	21. Ikrafttr. av lov av 21. desember 2001 nr. 119 om endringer i smittevernloven og i enkelte andre lover (Nr. 1524) 2251

Kunngjøring av stortingsvedtak

2001

Nov.	28.	Endr. i vedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2001 (Nr. 1526)	2253
Nov.	28.	Endr. i Stortingets skattevedtak for inntektsåret 2001 (Nr. 1527).....	2253
Nov.	28.	Stortingets skattevedtak for inntektsåret 2002 (Nr. 1528)	2253
Nov.	28.	Vedtak om fastsettelse av den kommunale og fylkeskommunale inntektsskattøren for inntektsåret 2002 (Nr. 1529).....	2256
Nov.	28.	Vedtak om CO ₂ -avgift i petroleumsvirksomheten på kontinentalsokkelen for budsjetterminen 2002 (Nr. 1530).....	2257
Nov.	28.	Vedtak om avgift til statskassen på arv og gaver for budsjetterminen 2002 (Nr. 1531)	2257
Nov.	28.	Vedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2002 (Nr. 1532)	2257
Nov.	28.	Vedtak om produktavgift til folketrygden for fiskeri-, hval og selfangstnæringen for 2002 (Nr. 1533)	2260
Nov.	28.	Vedtak om merverdiavgift og avgift på investeringer mv. for budsjetterminen 2002 (Nr. 1534)	2260
Nov.	28.	Vedtak om særavgifter til statskassen for budsjetterminen 2002 (Nr. 1535).....	2261
Nov.	28.	Vedtak om tollavgifter for budsjetterminen 2002 (Nr. 1536)	2279

Forskrifter

2001

Des.	14.	Forskrift om gebyr for luftfartens offentlige forretninger (Gebyrregulativet) (Nr. 1467).....	2162
Des.	18.	Forskrift om ytelse av rehabiliteringspenger og attføringspenger etter EØS-reglene (Nr. 1471)	2173
Des.	21.	Forskrift til bergverksloven m.m (Nr. 1474).....	2175
Des.	21.	Forskrift om innsamling og behandling av helseopplysninger i Dødsårsaksregisteret (Dødsårsaksregisterforskriften) (Nr. 1476).....	2182
Des.	21.	Forskrift om innsamling og behandling av helseopplysninger i Krefregisteret (Krefregisterforskriften) (Nr. 1477).....	2186
Des.	21.	Forskrift om overgangsordning for tilskudd til byggearbeider ved private sykehus (Nr. 1480)	2192
Des.	21.	Forskrift om innsamling og behandling av helseopplysninger i Medisinsk fødselsregister (Medisinsk fødselsregisterforskriften) (Nr. 1483)	2193
Des.	17.	Forskrift om nærmere bestemmelser om klassifikasjon av varer og tjenester ved registrering av varemerker (Nr. 1487)	2211
Des.	17.	Forskrift om bruk av flyplasser (BSL D 1–2) (Nr. 1488)	2222
Des.	21.	Forskrift om gebyr for utstedelse av sertifikater og påtegninger til maritimt personell (Nr. 1490)	2224
Des.	12.	Forskrift om hold av høns og kalkun (Nr. 1494)	2225
Des.	14.	Forskrift om erstatning ved atomulykker (Nr. 1498)	2231
Des.	19.	Forskrift om utstedelse av IMA 1-sertifikater til eksport av ost innenfor osteavtalen mellom Norge og Det europeiske økonomiske fellesskap (Nr. 1500)	2236
Des.	21.	Forskrift om overgangsregler til lov av 16. mars 2001 nr. 8 om endringer i inkassoloven (Nr. 1508)	2239
Des.	19.	Forskrift om redusert omsetningsavgift for ku- og geitemelk levert i 2001 (Nr. 1517).....	2241
Des.	20.	Forskrift om regulering av fisket etter sei sør for 62° N i 2002 (Nr. 1519)	2243
Des.	20.	Forskrift om regulering av fisket etter rødspette i Skagerrak i 2002 (Nr. 1520).....	2244
Des.	20.	Forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2002 (Nr. 1521)	2245
Des.	21.	Forskrift om gjennomføring av særreaksjonen tvungen omsorg (Nr. 1523).....	2249
Des.	21.	Forskrift om fredning av truede arter (Nr. 1525)	2251

Endringsforskrifter

2001

Des.	17.	Endr. i forskrift om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr (Nr. 1468)	2172
Des.	18.	Endr. i forskrift om nærmere bestemmelser til patentloven og patentforskriften (Nr. 1469)...	2173
Des.	18.	Endr. i forskrifter om innbetaling av medlemspremie og om fritak for å betale premie (Nr. 1470)	2173
Des.	21.	Endr. i diverse forskrifter som følge av fornyelsen av den sentrale sosial- og helseforvaltningen, delingen av Sosial- og helsedepartementet og statlig overtagelse av spesialisthelsetjenesten (Nr. 1484).....	2199
Des.	17.	Endr. i forskrift om økonomisk og teknisk rapportering, inntektsramme for nettvirksomheten og overføringstariffer (Nr. 1486).....	2207

Des.	18.	Endr. i forskrift om omsetning av alkoholholdig drikk mv. (Nr. 1489).....	2223
Des.	21.	Endr. i forskrift om ligningsbehandlingen i saker etter skatteloven § 77 nr. 4 (særfradrag p.g.a. store sykdomsutgifter) (Nr. 1491).....	2224
Des.	14.	Endr. i forskrift om omregistreringsavgift (Nr. 1495)	2230
Des.	14.	Endr. i forskrift (Nr. 69) om avgiftsplikt for bilforhandlere som registrerer kjøretøyer på egne navn i motorvognregisteret (Nr. 1496)	2231
Des.	14.	Endr. i forskrift (Nr. 90) om beregning av merverdiavgift på personkjøretøyer som er anskaffet eller uttatt til bruk i yrkesmessig kjøreopplæring eller utleievirksomhet (Nr. 1497)	2231
Des.	17.	Endr. i forskrift om justergebyrer (Nr. 1499).....	2232
Des.	19.	Endr. i forskrift om behovsprøvet tillegg til gravferdsstønaden (Nr. 1501).....	2236
Des.	19.	Endr. i forskrift om stønad til dekning av utgifter ved reise for undersøkelse og behandling (Nr. 1502)	2237
Des.	19.	Endr. i forskrift om vern av arbeidstakere på skip mot eksponering for kjemikalier (Nr. 1503)	2237
Des.	19.	Endr. i forskrift om vegtrafikkloven med forskrifters gyldighet på Svalbard (Nr. 1504)	2237
Des.	19.	Endr. i forskrift om vegtrafikkloven med forskrifters gyldighet på Jan Mayen (Nr. 1505)	2238
Des.	19.	Endr. i forskrift om bruk av personlig verneutstyr under kjøring med motorvogn (Nr. 1506)	2238
Des.	21.	Endr. i forskrift om lokalfernysyn på NRK2s bakkesendere (Nr. 1509)	2239
Des.	11.	Endr. i forskrift om overskuddsutdeling fra Nordpolet AS (Nr. 1513)	2240
Des.	11.	Endr. i forskrift om alkoholordningen for Svalbard (Nr. 1514).....	2240
Des.	19.	Endr. i forskrift om losberedskapsgebyr og losingsgebyr (losgebyrer) (Nr. 1515).....	2240
Des.	19.	Endr. i forskrift om alminnelig kystgebyr (Nr. 1516).....	2241
Des.	19.	Endr. i forskrifter fastsatt i medhold av psykisk helsevernloven, spesialisthelsetjenesteloven og kommunehelsetjenesteloven som følge av omorganiseringen av den statlige helseforvaltningen og statlig overtagelse av spesialisthelsetjenesten (Nr. 1518).....	2242
Des.	20.	Endr. i forskrift om adgang til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild for fartøy under 27,50 meter største lengde i 2002 (Nr. 1522).....	2249

Diverse

2001

Des.	21.	Vedtak om etablering av tre organer under Helsedepartementet og om opphevelse av instruks for Statens helsetilsyn (Nr. 1481).....	2192
Des.	21.	Opph. av forskrift om avgift på offentlig framføring av utøvende kunstners prestasjoner m.v. (Nr. 1511)	2239

Rettelser

		Nr. 8/1997 s. 553 (i forskrift av 4. desember 1996 nr. 1433 om godkjenning/underkjenning av praksis i helse- og sosialarbeiderutdanningene og prosedyreregler ved godkjenning/tvil om godkjenning/underkjenning av praksis ved Høgskolen i Lillehammer)	2281
		Nr. 11/2001 s. 1591 (i forskrift av 21. september 2001 nr. 1158 om tilbakekall av ervervstillatelse mv. for fartøy som ikke nyttes til ervervsmessig fiske og fangst)	2281
		Nr. 11/2001 s. 1602 (i forskrift av 11. oktober 2001 nr. 1163 om morsmelkerstatning og tilskuddsblandinger).....	2281
		Nr. 14/2001 s. 1886 (i forskrift av 8. november 2001 nr. 1279 om næringsmidler til spesielle medisinske formål).....	2281

		Oversikt over rettelser	3. omslagsside
		Bestillinger, adresseendringer mv.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 29. januar 2002**Nr. 16 - 2001**

21. des. Lov nr. 99 2001

Lov om endringer i lov 6. mai 1988 nr. 22 om lønnsplikt under permittering m.m.

Ot.prp. nr. 17, Innst.O. nr. 12, Besl.O. nr. 22 (2001-2002). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 11. og 18. desember 2001. Fremmet av Arbeids- og administrasjonsdepartementet. Kunngjort 21. desember 2001.

Endringer i følgende andre lover:

1. Lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven).
2. Midlertidig lov 23. juni 2000 nr. 49 om endring i lov 6. mai 1988 nr. 22 om lønnsplikt under permittering.

I

I lov 6. mai 1988 nr. 22 om lønnsplikt under permittering skal § 3 (2) første ledd første punktum lyde:

Arbeidstaker som i løpet av de siste 18 måneder har vært helt eller delvis permittert uten lønn i 26 uker til sammen, har krav på lønn og annet arbeidsvederlag fra arbeidsgiver for den overskytende permitteringstid.

II

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) skal § 4–7 annet ledd lyde:

Dagpenger kan ytes i inntil 26 uker i løpet av en periode på 18 måneder ved hel eller delvis permittering hos samme arbeidsgiver.

III

I midlertidig lov 23. juni 2000 nr. 49 om endring i lov 6. mai 1988 nr. 22 om lønnsplikt under permittering gjøres følgende endringer:

Lovens tittel skal lyde:

Lov om endring i lov 6. mai 1988 nr. 22 om lønnsplikt under permittering

Del II nr. 2 oppheves.

IV

Loven trer i kraft 1. januar 2002.

21. des. Lov nr. 100 2001

Lov om endringer i markedsføringsloven.

Ot.prp. nr. 91 (2000-2001), Ot.prp. nr. 14, Innst.O. nr. 17 og Besl.O. nr. 26 (2001-2002). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 13. og 18. desember 2001. Fremmet av Barne- og familiedepartementet. Kunngjort 21. desember 2001.

I

I lov 16. juni 1972 nr. 47 om kontroll med markedsføring og avtalevilkår gjøres følgende endringer:

Nytt kapittel II a skal lyde:

Kapittel II a Handlinger som skader forbrukernes kollektive interesser

§ 9 c. Virkeområde

Bestemmelsene i dette kapitlet får anvendelse på handlinger som strider mot bestemmelser som i henhold til

EØS-avtalen beskytter forbrukernes kollektive interesser slik bestemmelsene er gjennomført i norsk rett, forutsatt at handlingen er foretatt i næringsvirksomhet i Norge og har virkning i en annen EØS-stat eller den er foretatt i næringsvirksomhet i en annen EØS-stat og har virkning i Norge.

Departementet fastsetter i forskrift hvilke bestemmelser som til en hver tid beskytter forbrukernes kollektive interesser etter første ledd.

§ 9 d. Adgang til å bringe saker inn for Forbrukerombudet og Markedsrådet

Utenlandske myndigheter og organisasjoner som er oppført på listen over godkjente institusjoner som i henhold til EØS-avtalens bestemmelser offentliggjøres av EU-kommisjonen i De Europeiske Fellesskapers Tidende og i EØS-tillegget til dette, kan bringe sak inn for Forbrukerombudet og Markedsrådet med sikte på å få nedlagt forbud mot handling som nevnt i § 9 c.

§ 9 e. Godkjenning av myndigheter og organisasjoner

Departementet godkjenner norske myndigheter og organisasjoner som kan opptre som part i sak i andre EØS-stater med sikte på å få nedlagt forbud mot handling som nevnt i § 9 c. Departementet underretter EFTAs overvåkningsorgan om de utpekte myndigheters og organisasjoners navn og formål, med sikte på oppføring på listen nevnt i § 9 d.

Departementet kan ved forskrift fastsette nærmere regler om godkjenning etter første ledd.

§ 12 første ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Markedsrådet kan videre forby en handling som strider mot bestemmelser som nevnt i § 9 c første ledd, hvis handlingen er foretatt i næringsvirksomhet i Norge og handlingen skader forbrukernes kollektive interesse i en annen EØS-stat.

Nåværende tredje og fjerde punktum blir fjerde og femte punktum.

§ 13 nytt tredje ledd skal lyde:

Forbrukerombudet kan på anmodning fra myndighet eller organisasjon som nevnt i § 9 c, med sikte på å verne forbrukernes kollektive interesser i en annen EØS-stat, behandle saker vedrørende handlinger som nevnt i § 9 c første ledd.

Nåværende tredje, fjerde, femte, sjette og syvende ledd blir fjerde, femte, sjette, syvende og åttende ledd.

§ 14 første ledd første punktum skal lyde:

Forbrukerombudet kan treffe vedtak om forbud som nevnt i § 12 første ledd, første, annet, tredje og fjerde punktum dersom det ikke er oppnådd frivillig ordning, og Forbrukerombudet antar at det vil medføre ulempe eller skadevirkning å avvende Markedsrådets vedtak.

§ 16 første ledd nytt annet punktum skal lyde:

Det samme gjelder i vedtak etter § 12 første ledd tredje punktum og § 14 første ledd første punktum.

Nåværende annet og tredje punktum blir tredje og fjerde punktum.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

21. des. Lov nr. 101 2001

Lov om endringer i lov 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt.

Ot.prp. nr. 1, Ot.meld. nr. 2, Ot.prp. nr. 21, Innst.O. nr. 3, Besl.O. nr. 7 (2001-2002). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 4. og 11. desember 2001. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 21. desember 2001.

I lov 21. november 1952 nr. 2 om betaling og innkreving av skatt gjøres følgende endringer:

I

§ 23 nr. 1 tredje punktum skal lyde:

For sjømenn som er skattlagt etter skatteloven § 2–3 første ledd blir restskatt under kr 2.000 ikke å innkreve.

§ 24 nr. 3 skal lyde:

Reglene i denne paragrafen får tilsvarende anvendelse når det forskottstrekk som skal godskrives den skattepliktige er større enn den utliknede skatten, likevel slik at sjømenn som er skattlagt etter skatteloven § 2–3 første ledd ikke har krav på å få tilbakebetalt beløp som er under kr 2.000.

§ 31 nr. 1 første punktum skal lyde:

Skattepliktige som ikke betaler forskottsskatt, restskatt, etterskottsskatt eller annen utliknet skatt, og arbeidsgiver eller selskap som nevnt i § 5 A som unnlater å foreta og sende oppgjør for forskottstrekk eller annet trekk innen

forfallstidens utløp, skal svare renter av beløpet etter nærmere regler som fastsettes av departementet.

§ 43 nr. 5 skal lyde:

Inntektsfradrag gitt i medhold av skatteloven § 15–5 om særskilt fradrag i alminnelig inntekt i Finnmark og Nord-Troms skal bare belastes staten.

II

§ 36 annet ledd skal lyde:

For krav fastsatt ved sentral ligning etter ligningsloven § 2–4 nr. 1 bokstav a kan skatteoppkreveren etter departementets bestemmelse holde forretning for utleggspant i hele riket.

§ 48 nr. 1 annet punktum skal lyde:

Departementet bestemmer hvem som skal være skatteoppkrever for krav fastsatt ved sentral ligning etter ligningsloven § 2–4 nr. 1 bokstav a.

III

Endringene under I trer i kraft straks. Endringene under II trer i kraft 1. juli 2002.

21. des. Lov nr. 102 2001

Lov om endringer i lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver.

Ot.prp. nr. 1, Ot.meld. nr. 2, Ot.prp. nr. 21, Innst.O. nr. 3, Besl.O. nr. 8 (2001-2002). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 4. og 11. desember 2001. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 21. desember 2001.

I lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver gjøres følgende endringer:

I

§ 1 femte ledd skal lyde:

Kongen, Dronningen, den nærmeste arveberettigede til tronen i hvert etterfølgende slektsledd og disse personers ektefeller, samt disses felles barn som ikke er fylt 20 år ved utgangen av det år arve- eller gaveverv skjer, er unntatt fra plikten til å svare arveavgift for arv og gaver.

§ 11 A skal lyde:

§ 11 A. Verdsettelse av ikke-børsnoterte aksjer og andeler i ansvarlig selskap og kommandittselskap.

Verdien av ikke-børsnoterte aksjer settes til 30 pst. av aksjenes forholdsmessige andel av aksjeselskapets samlede skattemessige formuesverdi slik denne fastsettes etter skatteloven § 4–12 tredje og femte ledd. Andeler i ansvarlige selskap og kommandittselskap verdsettes på tilsvarende måte. Ikke-børsnoterte aksjer i utenlandske selskaper verdsettes til 30 pst. av aksjenes antatte omsetningsverdi, eller til 30 pst. av aksjenes forholdsmessige andel av aksjeselskapets samlede skattemessige formuesverdi slik denne fastsettes etter skatteloven § 4–12 fjerde og femte ledd når den avgiftspliktige krever dette.

Den avgiftspliktige kan likevel velge at verdien settes til aksjens eller andelens forholdsmessige andel av selskapets samlede skattemessige formuesverdi.

Verdsettelsestidspunktet etter denne paragraf er 1. januar i det år rådigheten erverves.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning for arv og gave hvor rådigheten erverves 1. januar 2002 eller senere.

21. des. Lov nr. 103 2001

Lov om endringer i lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift.

Ot.prp. nr. 1, Ot.meld. nr. 2, og Ot.prp. nr. 21, Innst.O. nr. 3, Besl.O. nr. 9 (2001-2002). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 4. og 11. desember 2001. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 21. desember 2001.

I lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift gjøres følgende endringer:

I

§ 5 første ledd nr. 1 bokstav a skal lyde:

Opphavsmannen ved egen utnyttelse av opphavsrett til egne litterære og kunstneriske verk. Det samme gjelder for omsetning ved mellommann i opphavsmannens navn.

§ 5 b første ledd nr. 1 skal lyde:

Helsetjenester, herunder tjenester som nevnt i folketrygdloven §§ 5–4 til 5–12, samt ambulansetjenester utført

med særskilt innrettet transportmiddel. Unntaket omfatter også tanntekniske tjenester. Unntaket omfatter også formidling av helsetjenester.

§ 5 b første ledd nr. 2 skal lyde:

Sosiale tjenester, herunder tjenester som nevnt i sosialtjenesteloven § 4–2, samt tjenester i barne- og ungdomsinstitusjoner. Unntaket omfatter også formidling av sosiale tjenester.

§ 5 b første ledd nr. 3 første punktum skal lyde:

Undervisningstjenester og formidling av slike tjenester.

§ 5 b første ledd nr. 5 skal lyde:

Tjenester i form av rett til å overvære teater-, opera-, ballett-, kino- og sirkusforestillinger, konsert- og idrettsarrangementer, utstillinger i gallerier og museer, samt adgang til fornøylesparker og opplevelsessentra. Unntaket omfatter også formidling av slike tjenester.

§ 5 b første ledd ny nr. 14 skal lyde:

Tjenester i form av kunstnerisk fremføring av åndsverk og formidling av slike tjenester. Unntaket omfatter også tjenester som er en integrert og nødvendig del av denne fremføringen.

§ 5 b annet ledd skal lyde:

Unntaket for helsetjenester, sosiale tjenester og undervisningstjenester omfatter også andre tjenester og varer som institusjonen m.v. omsetter som et naturlig ledd i ytelsen av disse tjenestene. Unntaket omfatter også utleie av arbeidskraft for utøvelse av de tjenester som omfattes av første ledd nr. 1, 2 eller 3. Unntaket omfatter også formidling av arbeidskraft for utøvelse av de tjenester som omfattes av første ledd nr. 1.

II

Endringene under I trer i kraft straks.

21. des. Lov nr. 104 2001

Lov om endringer i lov 6. juni 1975 nr. 29 om eideomsskatt til kommunane.

Ot.prp. nr. 1, Ot.meld. nr. 2, Ot.prp. nr. 21, Innst.O. nr. 3, Besl.O. nr. 10 (2001-2002). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 4. og 11. desember 2001. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 21. desember 2001.

I lov 6. juni 1975 nr. 29 om eideomsskatt til kommunane gjøres følgende endringer:

I

§ 8 A–1 første ledd første punktum skal lyde:

Kommunefordeling av grunnlaget for eideomsskatt for kraftanlegg med kraftstasjon med installert effekt på eller over 1.000 kW sett i drift pr. 1. januar 1997, skal byggje på plasseringa pr. 1. januar 2000 av slike særskilte driftsmiddel i kraftanlegget som nemnt i § 1–1 andre leden i forskrift av 20. januar 1997 nr. 79 om fastsettelse av skattemessige inngangsverdier pr. 1. januar 1997 for særskilte driftsmidler i kraftforetak og det fastsette gjenanskaffingsverdet (GAV) for slike driftsmiddel etter reglane i kapittel 2 i same forskrift.

§ 8 A–1 første ledd siste punktum skal lyde:

GAV for reguleringsanlegg med tilhøyrande driftsmiddel skal fordelast mellom alle kraftanlegg som har kraftstasjonar med installert effekt på eller over 1.000 kW som ligg nedanfor reguleringsanlegget, i høve til registrerte energiekvivalenter registrert hos Norges vassdrags- og energidirektorat for desse kraftstasjonane pr. 1. januar 2000.

§ 8 A–1 annet ledd siste punktum skal lyde:

Slik korrigering vert første gong gjennomført med verknad for eideomsskatteåret 2003.

§ 8 A–1 nytt sjetste ledd skal lyde:

(6) Som GAV etter denne paragraf skal reknast dei verdiar som vart fastsett av NVE og rapportert i 1997 og i 2001 etter § 2–3 i forskrift av 20. januar 1997 nr. 79 om fastsettelse av skattemessige inngangsverdier pr. 1. januar 1997 for særskilte driftsmidler i kraftforetak, jf. § 2 nr. 2 i forskrift av 20. desember 2000 nr. 1343 om kommunefordeling av grunnlaget for eideomsskatt for kraftanlegg.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med eiendomsskatteåret 2001.

21. des. Lov nr. 105 2001**Lov om endring i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven).**

Ot.prp. nr. 1, Ot.meld. nr. 2, Ot.prp. nr. 21, Innst.O. nr. 3, Besl.O. nr. 11 (2001-2002). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 4. og 11. desember 2001. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 21. desember 2001.

I lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) gjøres følgende endring:

I

§ 6–2 nr. 1 bokstav b skal lyde:

pensjon, føderåd i skog- og jordbruk, livrente som er ledd i pensjonsordning i arbeidsforhold, engangs- og avløsningsbeløp for slike ytelser, underholdsbidrag, fødselspenger, omsorgspenger ved adopsjon, dagpenger under arbeidsløshet, sykepenger o.l. ytelser som skal regnes som skattepliktig inntekt for mottakeren,

II

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med 11. oktober 2001.

21. des. Lov nr. 106 2001**Lov om endringer i lov 8. januar 1993 nr. 2 om endringer i lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift.**

Ot.prp. nr. 1, Ot.meld. nr. 2, Ot.prp. nr. 21, Innst.O. nr. 3, Besl.O. nr. 12 (2001-2002). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 4. og 11. desember 2001. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 21. desember 2001.

I lov 8. januar 1993 nr. 2 om endringer i lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift gjøres følgende endringer:

I

Endringene i del I § 27 første og tredje ledd og § 29 tredje ledd oppheves.

Del III nr. 1 og 3 oppheves. Del III nr. 2 blir nr. 1 og nr. 4 blir nr. 2.

II

Endringene under I trer i kraft straks.

21. des. Lov nr. 107 2001**Lov om endring i lov 17. februar 1995 nr. 9 om kompensasjon for merverdiavgift til kommuner og fylkeskommuner m.v.**

Ot.prp. nr. 1, Ot.meld. nr. 2, Ot.prp. nr. 21, Innst.O. nr. 3, Besl.O. nr. 18 (2001-2002). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 4. og 11. desember 2001. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 21. desember 2001.

I

I lov 17. februar 1995 nr. 9 om kompensasjon for merverdiavgift til kommuner og fylkeskommuner m.v. gjøres følgende endring:

§ 2 ny nr. 3 skal lyde:

3. Renhold.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2002.

21. des. Lov nr. 108 2001**Lov om endringer i lov 28. juni 1996 nr. 41 om endringer i lov 18. august 1911 nr. 8 om skatt av formue og inntekt.**

Ot.prp. nr. 1, Ot.meld. nr. 2, Ot.prp. nr. 21, Innst.O. nr. 3, Besl.O. nr. 13 (2001-2002). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 4. og 11. desember 2001. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 21. desember 2001.

I lov 28. juni 1996 nr. 41 om endringer i lov 18. august 1911 nr. 8 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

I

Overgangsregel til § 26 c tredje punktum, nytt annet punktum skal lyde:

Som selskapets skattemessige verdi av selskapets direkte eller indirekte eide aksjer eller selskapsandeler i kraftforetak, regnes aksjens eller andelens forholdsmessige andel av kraftforetakets skattemessige verdier pr. 1. januar 1997.

Overgangsregel til §§ 19 e, 26 c og 136 andre leden A nr. 3 andre leden nytt siste punktum skal lyde:

Inngangsverdi for aksjer eller selskapsandeler i kraftforetak settes til aksjens eller selskapsandelens forholdsmessige andel av kraftforetakets skattemessige åpningsbalanse pr. 1. januar 1997.

II

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra 1. januar 1997.

21. des. Lov nr. 109 2001**Lov om endringer i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven).**

Ot.prp. nr. 1, Ot.meld. nr. 2, Ot.prp. nr. 21, Innst.O. nr. 3, Besl.O. nr. 14 (2001-2002). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 4. og 11. desember 2001. Fremmet av Sosial- og helsedepartementet. Kunngjort 21. desember 2001.

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endringer:

I

§ 3–15 annet ledd bokstav a skal lyde:

pensjon, føderåd, livrente som er ledd i pensjonsordning i arbeidsforhold, engangs- og avløsningsbeløp for slike ytelser, utbetalinger etter innskuddspensjonsloven og utbetalinger under individuell pensjonsavtale etter skatteloven § 6–47 bokstav c.

§ 23–2 fjerde ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Plikten til å svare arbeidsgiveravgift gjelder også engangsbeløp til avløsning av rett til pensjon i arbeidsforhold som ikke er sikret ved premie og tilskudd.

§ 23–3 annet ledd nr. 1 bokstav a skal lyde:

pensjon, føderåd, livrente som er ledd i pensjonsordning i arbeidsforhold, engangs- og avløsningsbeløp for slike ytelser, utbetalinger etter innskuddspensjonsloven og individuell pensjonsavtale etter skatteloven § 6–47 bokstav c.

II

§ 24–1 første, andre og tredje ledd skal lyde:

For et medlem som etter skatteloven anses for å være bosatt i Norge, fastsettes den pensjongivende inntekten, trygdeavgiften og pensjonspoengene av ligningsmyndighetene for den kommunen der medlemmet anses bosatt ved skatteliggingen for vedkommende inntektsår.

Når det gjelder inntekt som er skattepliktig til Svalbard, fastsetter ligningsmyndighetene for Svalbard den pensjongivende inntekten, trygdeavgiften og pensjonspoengene.

For et medlem som er bosatt utenfor Norge og som er norsk statsborger og arbeidstaker i den norske stats tjeneste, fastsetter ligningsmyndighetene for Oslo den pensjongivende inntekten, trygdeavgiften og pensjonspoengene av lønn fra staten. Det samme gjelder for et medlem som er norsk statsborger og arbeidstaker hos en slik person.

III

§ 23–3 fjerde ledd skal lyde:

Det skal ikke betales avgift når inntekten er mindre enn 23 000 kroner. Avgiften må ikke utgjøre mer enn 25 pst av den del av inntekten som overstiger 23 000 kroner.

IV

Endringene under I trer i kraft straks med virkning fra og med 11. oktober 2001. Endringen under II trer i kraft straks. Endringen under III trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2002.

21. des. Lov nr. 110 2001**Lov om endring i lov 21. desember 2000 nr. 114 om opphevelse av lov 19. juni 1969 nr. 67 om avgift på investeringer mv.**

Ot.prp. nr. 1, Ot.meld. nr. 2, Ot.prp. nr. 21, Innst.O. nr. 3, Besl.O. nr. 16 (2001-2002). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 4. og 11. desember 2001. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 21. desember 2001.

I lov 21. desember 2000 nr. 114 om opphevelse av lov 19. juni 1969 nr. 67 om avgift på investeringer mv. gjøres følgende endring:

I

Del II skal lyde:

Loven trer i kraft 1. oktober 2002, med unntak av §§ 6 og 7 som oppheves fra det tidspunkt Kongen bestemmer.

II

Endringen under I trer i kraft straks.

21. des. Lov nr. 111 2001

Lov om endringer i lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v. (petroleumsskatteloven).

Ot.prp. nr. 16, Innst.O. nr. 2, Besl.O. nr. 2 (2001-2002). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 22. november og 11. desember 2001. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 21. desember 2001.

I

I lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v. gjøres følgende endringer:

§ 3 bokstav b nytt tredje punktum skal lyde:

Utgifter til erverv av driftsmidler som nevnt i foregående punktum kan kreves avskrevet med inntil 33 1/3 pst. pr. år fra og med det år utgiften er pådratt, når formålet i henhold til godkjent plan for utbygging og drift og særskilt tillatelse til anlegg og drift etter petroleumsløven er produksjon, rørledningstransport og behandling av gass som skal nedkjøles til flytende form i nytt storskala nedkjølingsanlegg.

Gjeldende tredje punktum blir nytt fjerde punktum.

§ 3 bokstav f annet ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Ved realisasjon av driftsmiddel som nevnt i § 3 bokstav b første ledd tredje punktum skal gevinst inntektsføres med minst 33 1/3 pst. pr. år og tap være tilsvarende fradragsberettiget.

Gjeldende tredje punktum blir nytt fjerde punktum.

II

Endringene trer i kraft straks med virkning for utgifter pådratt fra og med inntektsåret 2001 til erverv av driftsmiddel omfattet av prosjekt beskrevet i plan for utbygging og drift og anlegg og drift etter petroleumsløven godkjent etter utgangen av 2000.

21. des. Lov nr. 112 2001

Lov om endringer i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven).

Ot.prp. nr. 1, Ot.meld. nr. 2, Ot.prp. nr. 21, Innst.O. nr. 3, Besl.O. nr. 15, Besl.L. nr. 1, Besl.O. nr. 28 (2001-2002). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 4./14. og 11./18. desember 2001. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 21. desember 2001.

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

I

§ 12-2 bokstav b skal lyde:

pensjon, føderåd samt livrente som er ledd i pensjonsordning i arbeidsforhold. Som personinntekt regnes likevel ikke barnpensjon til barn som ikke er fylt 17 år ved utløpet av inntektsåret og etterlønn og etterpensjon etter § 5-40 første ledd.

II

§ 11-21 annet ledd nytt annet punktum skal lyde:

Overdragende skattyters utlignede naturressursskatt til fremføring etter skatteloven § 18-2 fjerde ledd siste punktum og negative grunnrenteinntekt til fremføring etter skatteloven § 18-3 fjerde ledd på tidspunktet for overføring av kraftverk, kan overføres tilsvarende.

§ 11-22 tredje ledd nytt annet punktum skal lyde:

Overdragende skattyters utlignede naturressursskatt til fremføring etter skatteloven § 18-2 fjerde ledd siste punktum og negative grunnrenteinntekt til fremføring etter skatteloven § 18-3 fjerde ledd på tidspunktet for overføring av kraftverk, kan tillates overført.

III

§ 2–30 første ledd bokstav g nr. 1 og 7 skal lyde:

1. Petoro a.s.
7. Regionalt helseforetak og helseforetak

§ 2–30 første ledd bokstav k nytt nr. 5 skal lyde:

5. Boligbyggelagens sikringsfond

§ 4–12 fjerde ledd skal lyde:

Ikke-børsnotert aksje i utenlandsk selskap verdsettes til 65 prosent av aksjens antatte salgsverdi 1. januar i ligningsåret. Aksjen skal verdsettes etter tredje ledd når skattyteren krever dette og kan sannsynliggjøre selskapets skattemessige formuesverdi.

§ 4–12 femte ledd skal lyde:

Departementet kan

- a. gi forskrift om beregning av aksjeverdien i tredje ledd, og om dokumentasjonskrav etter fjerde ledd,
- b. fastsette skjema til bruk ved beregningen,
- c. ved forskrift bestemme at ikke-børsnotert aksje som er undergitt annen kursnotering, verdsettes som bestemt i første og annet ledd,
- d. ved forskrift gi bestemmelser om samordning av verdsettelse av ikke-børsnoterte aksjer i utenlandske selskaper mellom forskjellige likningskontorer og skattefogdkontorer.

§ 6–40 tredje ledd skal lyde:

Det gis fradrag for renter av fondsobligasjoner som kan likestilles med kjernekapital etter de vilkår som er fastsatt i lov eller i medhold av lov.

Nåværende tredje til femte ledd blir fjerde til sjette ledd.

§ 10–11 annet ledd nytt fjerde punktum skal lyde:

Avkastning på fondsobligasjoner nevnt i § 6–40 tredje ledd anses ikke som utbytte.

Nåværende fjerde punktum blir nytt femte punktum.

IV

Overskriften til § 5–40 skal lyde:

§ 5–40. Pensjon mv.

§ 5–40 annet ledd skal lyde:

Som skattepliktig inntekt anses engangs- og avløsningsbeløp og andre kapitalytelser fra pensjonsordning, føderåd og livrente som er ledd i pensjonsordning i arbeidsforhold.

§ 12–2 bokstav b skal lyde:

pensjon, føderåd, livrente som er ledd i pensjonsordning i arbeidsforhold og engangs- og avløsningsbeløp for slike ytelser. Som personinntekt regnes likevel ikke barnepensjon til barn som ikke er fylt 17 år ved utløpet av inntektsåret og etterlønn og etterpensjon etter § 5–40 første ledd.

V

§ 2–30 første ledd bokstav a skal lyde:

Kongen, Dronningen, den nærmeste arveberettigede til tronen i hvert etterfølgende slektsledd og disse personers ektefeller, samt disses felles barn som ikke er fylt 20 år ved utgangen av inntektsåret

§ 3–1 syvende ledd nytt fjerde punktum skal lyde:

Departementet kan i forskrift bestemme at personer som nevnt i første punktum kan frasi seg nærmere angitte skattemessige lempninger som gjelder for bosatte i Finnmark og Nord-Troms.

§ 5–13 første ledd første punktum skal lyde:

Fordel ved privat bruk av arbeidsgivers bil fastsettes på grunnlag av en antatt årlig privat kjørelengde på 13 000 km med tillegg av kjøring mellom hjem og arbeidssted.

§ 5–31 ny bokstav c skal lyde:

skattefradrag etter § 16–40

§ 6–12 annet ledd første punktum skal lyde:

Reduksjon etter første ledd skal ikke overstige 75 prosent av de beregnede samlede kostnadene ved bilholdet.

§ 6–31 første ledd bokstav c oppheves.

Nåværende bokstav d og e blir bokstav c og d.

§ 6–32 første ledd første punktum skal lyde:

Minstefradraget fastsettes til et beløp som svarer til 23 pst. av summen av inntekt som omfattes av § 6–31.

§ 6–32 første ledd fjerde punktum skal lyde:

Stortinget kan fastsette en særskilt nedre grense for minstefradrag som beregnes av og gis i inntekt som omfattes av § 6–31 første ledd a, c eller d eller annet ledd.

§ 6–44 første ledd annet punktum skal lyde:

Fradraget er begrenset til den del av beløpet som overstiger 9 200 kroner.

§ 14–41 første ledd bokstav g, h og i skal lyde:

- g. anlegg for overføring og distribusjon av elektrisk kraft og elektroteknisk utrustning i kraftforetak
- h. bygg og anlegg, hoteller, losjihus, bevertningssteder mv.
- i. forretningsbygg.

Fjerde ledd siste punktum skal lyde:

I gruppene e, f, g, h og i føres hvert enkelt driftsmiddel på egen saldo.

§ 14–43 første og annet ledd skal lyde:

(1) Saldo for driftsmidler m.v. som nevnt i § 14–41 første ledd kan avskrives med inntil følgende sats:

- a. kontormaskiner og lignende – 30 prosent
- b. ervervet forretningsverdi – 20 prosent
- c. vogntog, lastebiler, busser, varebiler, drosjebiler og kjøretøyer for transport av funksjonshemmede – 20 prosent
- d. personbiler, traktorer, maskiner, redskap, instrumenter, inventar m.v. – 15 prosent
- e. skip, fartøyer, rigger m.v. – 14 prosent
- f. fly, helikopter – 12 prosent
- g. anlegg for overføring og distribusjon av elektrisk kraft og elektroteknisk utrustning i kraftforetak – 5 prosent
- h. bygg og anlegg, hoteller, losjihus, bevertningssteder mv. – 4 prosent
- i. forretningsbygg – 2 prosent

(2) Forhøyet avskrivningssats gjelder for saldo for bygg med så enkel konstruksjon at det må anses å ha en brukstid på ikke over 20 år fra oppføringen. Saldo for slikt bygg kan avskrives med inntil 8 prosent.

§ 14–44 tredje ledd første punktum skal lyde:

Ved realisasjon av driftsmiddel i saldogruppe e til i skal gevinst eller tap føres på gevinst- og tapskontoen, jf § 14–45.

Fjerde ledd første punktum skal lyde:

For gevinst på driftsmiddel i saldogruppe e til i realisert ved brann eller annen ulykke eller ved ekspropriasjon m.v. gjelder § 14–70 så langt den passer.

§ 14–45 annet ledd første og annet punktum skal lyde:

Grunnlaget for årets inntekts- eller kostnadsføring er saldo fra forrige år etter inntekts- eller kostnadsføring, tillagt gevinster ved realisasjon av driftsmidler i gruppe e til i i inntektsåret, jf § 14–44 tredje ledd, samt den delen av gevinst som ikke skal inntektsføres direkte etter § 14–44 fjerde ledd. Tilsvarende skal tap ved realisasjon av driftsmidler i gruppe e til i i året fradras i saldoen.

§ 16–11 femte, syvende og åttende ledd oppheves.

§ 18–6 femte ledd skal lyde:

Ved realisasjon av driftsmidler som nevnt i første ledd, gjelder tilsvarende bestemmelser som for driftsmidler som nevnt i § 14–41 første ledd e – i, jf § 14–44.

VI

Endringen under I trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2000.

Endringene under II trer i kraft straks med virkning fra 1. januar 2001. De får virkning fra samme tidspunkt også for overdragende skattyters ubenyttede skatteposisjoner etter skatteloven §§ 18–2 fjerde ledd siste punktum og 18–3 fjerde ledd pr. 1. januar 2001 etter overføring av kraftverk gjennomført etter 1. januar 1997. Nærmere regler om ikraftsetting og gjennomføring av lovendringen fastsettes av departementet i forskrift.

Endringene under III trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2001.

Endringene under IV trer i kraft straks med virkning fra og med 11. oktober 2001.

Endringene under V trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2002.

21. des. Lov nr. 113 2001**Lov om endringer i skatte- og avgiftslovgivningen (endret skatte- og avgiftsopplegg 2002).**

Ot.prp. nr. 1, Ot.meld. nr. 2, Ot.prp. nr. 21, Innst.O. nr. 3, Besl.O. nr. 17, Besl.L. nr. 2, Besl.O. nr. 29 (2001-2002). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 4./14. og 11./18. desember 2001. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 21. desember 2001.

Endringer i følgende lover:

1. Lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift.
2. Lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven).
3. Lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven).

I

I lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift gjøres følgende endringer:

§ 5 b første ledd nr. 3 annet punktum oppheves.

§ 5 b første ledd ny nr. 15 skal lyde:

Tjenester som gjelder drift av trygghetsalarmer.

§ 14 annet ledd nr. 5 annet ledd første punktum skal lyde:

Avgift skal ikke svares av personkjøretøy til bruk i yrkesmessig utleievirksomhet.

II

§ 5 b første ledd nr. 9 annet punktum oppheves.

§ 14 annet ledd nr. 5 tredje ledd oppheves.

§ 16 første ledd nr. 14 oppheves.

§ 16 første ledd nr. 15 blir nr. 14.

III

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endring:

§ 23–2 tredje ledd nytt annet punktum skal lyde:

Det skal også betales arbeidsgiveravgift av overskudd på kjøregodtgjørelse som er fritatt for beskatning på grunn av kort kjørelengde.

IV

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 5–14 tredje ledd bokstav a første punktum skal lyde:

Fordel ved innløsning eller salg av rett til erverv av eller salg av aksje eller grunnfondsbevis i arbeidsforhold, regnes som fordel vunnet ved arbeid etter § 5–10.

§ 5–14 tredje ledd bokstav b skal lyde:

Departementet gir forskrift om tidfesting av og beregning av det enkelte års skattepliktige inntekt etter bokstav a.

§ 6–81 første ledd bokstav a første punktum skal lyde:

Fra og med den måned skattyter fyller 70 år, gis det et særfradrag i alminnelig inntekt på 1 530 kroner pr. påbegynt måned.

§ 6–81 annet ledd skal lyde:

Fra og med den måned skattyter mottar foreløpig uførestønad etter folketrygdloven § 12–16 eller uførepensjon fordi ervervsevnen er satt ned med minst 2/3, gis det et særfradrag i alminnelig inntekt på 1 530 kroner pr. påbegynt måned.

§ 7–11 første ledd bokstav d første punktum skal lyde:

Ved beregning av nettoinntekt etter bokstav a skal det gjøres et fradrag på 80 000 kroner i ligningsverdien.

§ 10–12 første ledd skal lyde:

- (1) Med godtgjørelse menes mottatt utbytte multiplisert med aksjonærens skattesats for alminnelig inntekt.

§ 10–12 annet ledd oppheves.

Nåværende tredje, fjerde og femte ledd blir henholdsvis andre, tredje og fjerde ledd.

§ 10–32 annet ledd skal lyde:

- (2) Inngangsverdien settes til anskaffelsesverdien, eventuelt med opp- eller nedregulering med et beløp fastsatt

etter § 10–34 eller § 10–35. Anskaffelsesverdien settes til det beløp skattyter har betalt for aksjen dersom ikke annet er bestemt.

§ 16–40 med deloverskrift skal lyde:

Fradrag i skatt for kostnader til forskning og utvikling

§ 16–40. Skattefradrag for kostnader til forskning og utvikling (FoU-fradrag)

(1) Skattyter som driver virksomhet gis fradrag i skatt og trygdeavgifter for 20 prosent av kostnader til forsknings- og utviklingsprosjekt etter bestemmelsene i denne paragraf, dersom virksomheten i inntektsåret oppfyller to av følgende tre vilkår;

- a. virksomheten har mindre enn 80 millioner kroner i salgsinntekt,
- b. virksomheten har mindre enn 40 millioner kroner i balansesum,
- c. virksomheten har færre enn 100 ansatte.

(2) Følgende kostnader gir grunnlag for fradrag, dersom de også er fradragsberettiget etter kapittel 6:

- a. Skattyters kostnader til egenutført forsknings- og utviklingsprosjekt godkjent av Norges forskningsråd, begrenset til 4 millioner kroner i inntektsåret.
- b. Skattyters kostnader til forsknings- og utviklingsprosjekt utført av forskningsinstitusjoner godkjent av Norges forskningsråd, begrenset til 8 millioner kroner i inntektsåret. Samlet fradragsgrunnlag etter bokstav a og b skal ikke overstige dette beløpet.

(3) Det kan også gis fradrag etter annet ledd ved samarbeidsprosjekter mellom flere skattytere når prosjektet er godkjent av Norges forskningsråd. Ved slike prosjekter gjelder kostnadsrammen pr. prosjekt, fordelt på deltakerne etter deltakerandel.

(4) For selskap som nevnt i § 2–2 annet ledd gjelder kostnadsrammen også for selskapet.

(5) I konsern etter aksjeloven § 1–3 og allmennaksjeloven § 1–3 skal prosjekter med innbyrdes sammenheng behandles som ett prosjekt. Fradragsgrunnlaget behandles da som i tredje ledd annet punktum.

(6) Overstiger fastsatt fradrag den utliknede skatt, skal det overskytende beløp utbetales ved avregningsoppgjøret etter skattebetalingsloven.

(7) Departementet kan gi forskrift til gjennomføring og utfylling av denne paragraf, herunder gi regler om godkjenning av prosjekter og institusjoner, om hva som regnes som forsknings- og utviklingskostnader og om saksbehandlings- og klageregler for godkjenningsordningen.

Nåværende § 16–40 med deloverskrift blir ny § 16–50.

§ 19–2 femte ledd første punktum skal lyde:

Til bestemmelsen i § 5–14 tredje ledd bokstav a, gjelder følgende overgangsregler for rett til erverv eller salg av opsjoner ervervet i inntektsårene 1996–2001:

V

Endringene under I trer i kraft med virkning fra 1. januar 2002. Endringene under II trer i kraft med virkning fra 1. april 2002. Endringene under III trer i kraft fra 1. januar 2002. Endringene under IV trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2002.

Næringsdrivende som driver kjøreopplæring plikter å tilbakeføre en forholdsmessig del av fradragsført inngående merverdiavgift av personkjøretøy anskaffet i perioden fra 1. juli 2001 til 1. januar 2002. Tilbakeføringsbeløpet skal utgjøre fradragsført inngående merverdiavgift redusert med 1/36 for hver hele måned kjøretøyet har vært registrert i denne perioden, regnet fra tidspunktet for registreringen av kjøretøyet. Beregning av merverdiavgift tas med på omsetningsoppgaven for 6. termin 2001. Departementet kan gi forskrift med nærmere bestemmelser om tidspunktet for innbetaling av beløpet som skal tilbakeføres.

21. des. Lov nr. 114 2001

Lov om endringer i lov 28. august 1992 nr. 103 om pengespill m.v.

Ot.prp. nr. 2, Innst.O. nr. 18 og Besl.O. nr. 27 (2001-2002). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 13. og 18. desember 2001. Fremmet av Kulturdepartementet. Kunngjort 21. desember 2001.

I

I lov 28. august 1992 nr. 103 om pengespill m.v. gjøres følgende endringer:

§ 6 fjerde ledd første punktum skal lyde:

Styret tilsetter administrerende direktør og fastsetter direktørens lønn og andre tilsetningsvilkår.

§ 14 skal lyde:

Lotteritilsynet skal føre tilsyn med at selskapets virksomhet foregår i samsvar med lov og spilleregler, herunder

avgjøre hvilke kuponger og innsatser som er berettiget til premie. Lotteritilsynet fastsetter instruks for tilsynsvirksomheten.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen fastsetter.

21. des. Lov nr. 115 2001

Lov om endringer i lov 10. juli 1936 nr. 6 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror.

Ot.prp. nr. 22, Innst.O. nr. 11, Besl.O. nr. 21 (2001-2002). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 4. og 11. desember 2001. Fremja av Landbruksdepartementet. Kunngjort 21. desember 2001.

I

I lov 10. juli 1936 nr. 6 til å fremja umsetnaden av jordbruksvaror gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

Fyremålet med lova er gjennom samyrke å fremja umsetnaden av kjøtt av storfe, kalv, sau, reinsdyr og fjørfe, flek, korn og oljefrø, mjølk, smør, ost, egg, pelsdyrskinn, reinsdyrskinn og hagebruks- og gartneriprodukt.

§ 2 første og annet ledd skal lyde:

For å fremja fyremålet etter § 1 skal det vera eit omsetningsråd med 19 medlemmer.

Landbruksdepartementet oppnemner medlemmer med personlege varamedlemmer for kvar av desse:

- Norges Bondelag
- Norsk Bonde- og Småbrukarlag
- Forbrukarrådet
- Handelens og Servicenæringens Hovedorganisasjon
- Coop NKL BA
- Tine Norske Meierier
- Norsk Kjøttamvirke
- Prior Norge
- Norske Felleskjøp
- Norkorn
- Norges Pelsdyrslag
- Gartnerhallen A/L
- Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund
- Barne- og familiedepartementet
- Arbeids- og administrasjonsdepartementet
- Hoff Norske Potetindustrier
- Norsk landbrukssamvirke
- Ein felles representant for Kjøttbransjens Landsforbund, Norges Frukt- og Grønnsaksgrossisters Forbund, Fjørfebransjens Landsforening og Meieribransjens Landsforbund
- Landbruksdepartementet

§ 3 første ledd annet punktum skal lyde:

Rådet er vedtaksført når 10 medlemmer møter.

§ 5 annet ledd skal lyde:

På grunnlag av dette kan Kongen for upp til 1 år um gongen leggja på avgifter ved umsetnaden av kjøtt av storfe, kalv, sau, reinsdyr og fjørfe, mjølk, egg, flek, korn og oljefrø, pelsdyrskinn, reinsdyrskinn og hagebruks- og gartneriprodukt etter dei føresegnene som er nemde nedanfor.

II

Lova tek til å gjelde frå den tid Kongen fastset.

21. des. Lov nr. 116 2001

Lov om oppheving av lov 3. juni 1938 nr. 4 om utførselsforbud for levende rev, skogmår m.v.

Ot.prp. nr. 20, Innst.O. nr. 8, Besl.O. nr. 20 (2001-2002). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 4. og 11. desember 2001. Fremmet av Landbruksdepartementet. Kunngjort 21. desember 2001.

I

Lov 3. juni 1938 nr. 4 om utførselsforbud for levende rev, skogmår m.v. oppheves.

II

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

21. des. Lov nr. 117 2001**Lov om endringer i diverse lover for å fjerne hindringer for elektronisk kommunikasjon.**

Ot.prp. nr. 108 (2000-2001), Ot.prp. nr. 9, Innst.O. nr. 6, Besl.O. nr. 19 (2001-2002). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 4. og 11. desember 2001. Fremmet av Nærings- og handelsdepartementet. Kunngjort 21. desember 2001.

Endringer i følgende lover:

1. Lov 31. oktober 1946 nr. 2 om mål og vekt.
2. Lov 29. juni 1951 nr. 19 om militære rekvisisjoner.
3. Lov 18. juli 1958 nr. 2 om offentlige tjenestetvister.
4. Lov 25. juni 1965 nr. 1 om forpakting.
5. Lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven).
6. Lov 28. juni 1974 nr. 58 om odelsretten og åsetesretten.
7. Lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m.
8. Lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v.
9. Lov 8. februar 1980 nr. 2 om pant.
10. Lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (barnelova).
11. Lov 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond.
12. Lov 21. juni 1985 nr. 78 om registrering av foretak.
13. Lov 21. juni 1985 nr. 82 om kredittkjøp m.m.
14. Lov 21. juni 1985 nr. 83 om ansvarlige selskaper og kommandittselskaper (Selskapsloven).
15. Lov 20. juni 1986 nr. 35 om mesterbrev i håndverk og annen næring.
16. Lov 13. mai 1988 nr. 26 om inkassovirksomhet og annen inndrivning av forfalte pengekrav (inkassoloven).
17. Lov 20. mai 1988 nr. 32 om militær disiplinærmyndighet.
18. Lov 16. juni 1989 nr. 53 om eiendomsmegling.
19. Lov 16. juni 1989 nr. 65 om yrkesskadeforsikring.
20. Lov 16. juni 1989 nr. 69 om forsikringsavtaler.
21. Lov 19. juni 1992 nr. 59 om bygdeallmenninger.
22. Lov 19. juni 1992 nr. 60 om skogsdrift m.v. i statsallmenningene.
23. Lov 18. juni 1993 nr. 109 om autorisasjon av regnskapsførere.
24. Lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven).
25. Lov 9. desember 1994 nr. 64 om løysingsrettar.
26. Lov 23. februar 1996 nr. 9 om tjenestegjøring i internasjonale fredsoperasjoner.
27. Lov 6. desember 1996 nr. 75 om sikringsordninger for banker og offentlig administrasjon m.v. av finansinstitusjoner.
28. Lov 20. desember 1996 nr. 106 om tomtefeste.
29. Lov 13. juni 1997 nr. 42 om kystvakten.
30. Lov 13. juni 1997 nr. 43 om avtaler med forbruker om oppføring av ny bustad m.m. (bustadoppføringslova).
31. Lov 13. juni 1997 nr. 44 om aksjeselskaper (aksjeloven).
32. Lov 13. juni 1997 nr. 45 om allmennaksjeselskaper (allmennaksjeloven).
33. Lov 19. juni 1997 nr. 79 om verdipapirhandel.
34. Lov 20. mars 1998 nr. 10 om forebyggende sikkerhetstjeneste.
35. Lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven).
36. Lov 15. januar 1999 nr. 2 om revisjon og revisorer (revisorloven).
37. Lov 2. juli 1999 nr. 62 om etablering og gjennomføring av psykisk helsevern (psykisk helsevernloven).
38. Lov 24. mars 2000 nr. 16 om foretakspensjon.
39. Lov 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold (innskuddspensjonsloven).

I

I lov 31. oktober 1946 nr. 2 om mål og vekt gjøres følgende endringer:

§ 11 første ledd nytt sjettede punktum skal lyde:

Omjustering kan også rekvireres ved bruk av elektronisk kommunikasjon dersom det er benyttet en betryggende metode for å sikre at rekvisisjonen er mottatt av distriktets justerkammer.

§ 49 første ledd første punktum skal lyde:

Ethvert redskap som er innlevert til justervesenet til justering eller for å godkjennes til justering, skal av rekvirenten avhentes innen to måneder etter at underretning om at det er ferdigbehandlet av justervesenet, er sendt ham i rekommandert brev eller ved bruk av elektronisk kommunikasjon dersom det er benyttet en betryggende metode for å sikre at underretningen er mottatt.

II

I lov 29. juni 1951 nr. 19 om militære rekvisisjoner skal § 1 nytt fjerde og femte ledd lyde:

Krav i eller i medhold av loven her om utferdigelse av dokument, bruk av blanketter, krav om underskrift eller lignende, er ikke til hinder for bruk av elektronisk kommunikasjon.

Bruk av elektronisk kommunikasjon ved underretning om et vedtak fra et forvaltningsorgan er bare tillatt når den vedtaket retter seg mot uttrykkelig har godtatt dette.

III

I lov 18. juli 1958 nr. 2 om offentlige tjenestetvister gjøres følgende endringer:

§ 6 nytt nr. 5 skal lyde:

5. Når det i denne paragraf er bestemt at krav, brev, gjenpart e.l. skal sendes i rekommandert brev, kan dette også gjøres ved bruk av elektronisk kommunikasjon dersom det er benyttet en betryggende metode for å sikre at varselet er mottatt.

§ 11 annet ledd skal lyde:

Innen en uke etter at en tariffavtale er underskrevet, skal den registreres i det departement som statens lønnsaker hører under. Avskrift eller elektronisk versjon av tariffavtalen sendes innen 2 uker etter nevnte tidspunkt til riksmeglingsmannen.

§ 12 nytt tredje ledd skal lyde:

Når det i denne paragraf er bestemt at oppsigelse eller gjenpart skal sendes i rekommandert brev, kan dette også gjøres ved bruk av elektronisk kommunikasjon dersom det er benyttet en betryggende metode for å sikre at varselet er mottatt.

IV

I lov 25. juni 1965 nr. 1 om forpakting gjøres følgende endringer:

§ 3 nytt tredje ledd skal lyde:

Kravet i første ledd om at avtalen skal vere skriftleg er ikkje til hinder for at avtalen kan gjerast ved bruk av eit elektronisk medium dersom partane er samde om det og

- a) heile innhaldet i avtalen er tilgjengeleg for partane når avtalen vert gjort, og
- b) det er nytta ein trygg metode for å autentisere avtaleinngåinga og sikre innhaldet av avtala.

Ny § 3 a skal lyde:

§ 3 a. *Bruk av elektronisk kommunikasjon mellom partane til forpaktingsavtalen*

Krav i denne lova om at oppseiing, heving, melding eller liknande skal gis skriftleg, er ikkje til hinder for bruk av elektronisk kommunikasjon dersom partane er samde om dette.

V

I lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) gjøres følgende endringer:

§ 2 første ledd ny bokstav g og h skal lyde:

- g) skriftlig: også elektronisk melding når informasjonen i denne er tilgjengelig også for ettertiden;
- h) nedtegning, nedskrivning og protokollering: også elektronisk nedtegning når dette oppfyller hensynene bak nedtegningen i like stor grad som nedtegning på papir.

Ny § 15 a skal lyde:

§ 15 a. *(elektronisk kommunikasjon)*

Kongen kan gi forskrift om elektronisk kommunikasjon mellom forvaltningen og publikum og elektronisk saksbehandling og kommunikasjon i forvaltningen, herunder nærmere regler om

- a) hvilken elektronisk adresse eller informasjonstjeneste som skal benyttes,
- b) signering, autentisering, sikring av integritet og konfidensialitet,
- c) kvittering for mottak av elektroniske meldinger,
- d) krav til de produkter, tjenester og standarder som kan benyttes,
- e) forvaltningens rett til å sperre for brukere som misbraker data ment for signering, autentisering, sikring av integritet eller konfidensialitet, og om hva som skal regnes som misbruk.

§ 16 annet ledd skal lyde:

Forhåndsvarslet skal gjøre greie for hva saken gjelder og ellers inneholde det som anses påkrevd for at parten på forsvarlig måte kan vareta sitt tarv. I regelen gis forhåndsvarsel skriftlig. Det skriftlige forhåndsvarslet kan gis ved bruk av elektronisk kommunikasjon når mottakeren uttrykkelig har godtatt dette og har oppgitt den elektroniske adressen som skal benyttes for slikt formål. Er det særlig byrdefullt å gi skriftlig underretning, kan underretningen gis muntlig eller på annen måte.

§ 20 fjerde ledd tredje punktum oppheves.

§ 27 første ledd skal lyde:

Det forvaltningsorgan som har truffet vedtaket, skal sørge for at partene underrettes om vedtaket så snart som mulig. Underretning skal gis av det forvaltningsorgan som har truffet vedtaket, hvis ikke særlige grunner tilsier at dette overlates til et annet organ. I regelen gis underretning skriftlig. Den skriftlige underretningen kan gis ved bruk

av elektronisk kommunikasjon når mottakeren uttrykkelig har godtatt dette og har oppgitt den elektroniske adressen som skal benyttes for slikt formål. Er det særlig byrdefullt for forvaltningsorganet å gi skriftlig underretning, eller haster saken, kan underretning gis muntlig eller på annen måte. I så fall kan en part kreve å få vedtaket skriftlig bekreftet. Underretning om vedtaket kan helt unnlates for så vidt underretning må anses åpenbart unødvendig og vedtaket ikke medfører skade eller ulempe for vedkommende part.

§ 30 første punktum skal lyde:

For at klage skal være fremsatt i tide, er det nok at erklæringen før utløpet av fristen er avgitt til postoperatør som skal sørge for å få sendingen frem til forvaltningsorganet, til offentlig tjenestemann som har fullmakt til å ta imot erklæringen eller er kommet frem til den elektroniske adresse som forvaltningsorganet har oppgitt for mottak av elektroniske klager.

§ 32 skal lyde:

Erklæring om klage skal:

- a) fremsettes for det forvaltningsorgan som har truffet vedtaket; dersom muntlig klage er tillatt, skal erklæringen settes opp skriftlig av vedkommende forvaltningsorgan;
- b) være undertegnet av klageren eller hans fullmektig eller være autentisert som fastsatt i forskrift, eller i medhold av forskrift, jf. § 15 a;
- c) nevne det vedtak som det klages over, og om påkrevet gi opplysninger til bedømmelse av klagerett og av om klagefrist er overholdt;
- d) nevne den endring som ønskes i det vedtak det klages over.

Erklæringene bør også nevne de grunner klagen støtter seg til.

Inneholder en erklæring om klage feil eller mangler, setter forvaltningsorganet en kort frist for rettelse eller utfylling.

Erklæring om klage kan fremsettes ved bruk av elektronisk kommunikasjon dersom det forvaltningsorganet som skal motta klagen, har lagt til rette for dette.

VI

I lov 28. juni 1974 nr. 58 om odelsretten og åsetesretten gjøres følgende endringer:

§ 20 nytt fjerde ledd skal lyde:

Tilbud og svar etter fyrste stykket kan gjerast ved bruk av eit elektronisk medium dersom partane er samde om det.

§ 27 nytt sjettede ledd skal lyde:

Skriftleg leigeavtale etter femte stykket kan gjerast ved bruk av eit elektronisk medium dersom partane er samde om det.

VII

I lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. skal § 2 første ledd nytt tredje punktum lyde:

Påkrav kan sendes ved bruk av elektronisk kommunikasjon dersom skyldneren uttrykkelig har godtatt dette.

VIII

I lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø (arbeidsmiljøloven) skal § 58 A nr. 3 tredje punktum lyde:

Slikt varsel skal leveres til arbeidstakeren personlig eller sendes i rekommandert brev til arbeidstakerens oppgitte adresse eller ved bruk av elektronisk kommunikasjon dersom det er benyttet en betryggende metode for å sikre at varselet er mottatt.

IX

I lov 8. februar 1980 nr. 2 om pant (panteloven) gjøres følgende endringer:

Ny § 1–17 skal lyde:

§ 1–17. *Bruk av elektronisk kommunikasjon*

Krav i eller i medhold av loven her om at varsel, melding, bekreftelse, samtykke eller liknende skal gis skriftlig, er ikke til hinder for bruk av elektronisk kommunikasjon.

§ 3–17 første ledd nytt annet punktum skal lyde:

Avtale om salgspant kan inngås elektronisk dersom det er benyttet en betryggende metode for å autentisere avtaleinngåelsen og sikre avtalens innhold.

X

I lov 8. april 1981 nr. 7 om barn og foreldre (barnelova) skal § 12 tredje ledd lyde:

Førelegget skal sendast til den utlagde faren i rekommandert brev eller ved bruk av elektronisk kommunikasjon dersom det er nytta ein betryggande metode for å sikre at førelegget er mottatt.

XI

I lov 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond gjøres følgende endringer:

§ 7–2 femte ledd nytt annet punktum skal lyde:

Prospektet kan oversendes ved bruk av elektronisk kommunikasjon, dersom mottageren ønsker dette.

Ny § 7–5 skal lyde:

§ 7–5. *Bruk av elektronisk kommunikasjon mellom verdipapirfondet og andelshaver*

Hvis ikke noe annet følger av loven her, kan verdipapirfondet bruke elektronisk kommunikasjon når det skal gi meldinger, varsler, informasjon, dokumenter, underretninger og liknende etter denne loven til en andelshaver, dersom andelshaveren uttrykkelig har godtatt dette.

Når en andelshaver skal gi meldinger mv. etter denne loven til verdipapirfondet, kan han eller hun gjøre dette ved bruk av elektronisk kommunikasjon til den e-postadressen eller på den måten selskapet har oppgitt for dette formålet.

XII

I lov 21. juni 1985 nr. 78 om registrering av foretak gjøres følgende endringer:

§ 1–1 nytt fjerde ledd skal lyde:

Krav i eller i medhold av loven her om underskrift eller om at klage, underretning eller liknende skal gis skriftlig, er ikke til hinder for bruk av elektronisk kommunikasjon.

§ 4–3 annet ledd oppheves.

§ 6–2 nytt femte ledd skal lyde:

Registerføreren skal kunngjøre opplysninger som nevnt i rådsdirektiv 68/151/EØF gjennom Brønnøysundregistrenes elektroniske kunngjøringspublikasjon med en gang de er registrert.

XIII

I lov 21. juni 1985 nr. 82 om kredittkjøp m.m. skal ny § 3 a lyde:

§ 3 a. *Bruk av elektronisk kommunikasjon*

Krav i eller i medhold av loven her om at opplysninger skal gis skriftlig, er ikke til hinder for bruk av elektronisk kommunikasjon, dersom kjøperen eller kontohaveren ønsker det.

Krav om at en avtale etter loven her skal inngås skriftlig, er ikke til hinder for at avtalen inngås ved bruk av elektronisk kommunikasjon dersom kjøperen eller kontohaveren ønsker det, og

- a) avtalens innhold i sin helhet er tilgjengelig for kjøperen eller kontohaveren og
- b) det er benyttet en betryggende metode for å autentisere avtaleinngåelsen og sikre avtalens innhold.

XIV

I lov 21. juni 1985 nr. 83 om ansvarlige selskaper og kommandittselskaper (Selskapsloven) gjøres følgende endringer:

Ny § 1–5 skal lyde:

§ 1–5. *Bruk av elektronisk kommunikasjon mellom selskapet og deltakerne*

(1) Hvis ikke noe annet følger av loven her, kan selskapet bruke elektronisk kommunikasjon når det skal gi meldinger, varsler, informasjon, dokumenter, underretninger og likende etter denne loven til en deltaker, dersom deltakeren uttrykkelig har godtatt dette.

(2) Når en deltaker skal gi meldinger mv. etter denne loven til selskapet, kan han eller hun gjøre dette ved bruk av elektronisk kommunikasjon til den e-postadressen eller på den måten selskapet har angitt for dette formålet.

§ 2–11 tredje ledd nytt fjerde punktum skal lyde:

Første punktum er ikke til hinder for at deltakeren bruker elektronisk kommunikasjon dersom det er benyttet en betryggende metode for å autentisere avsenderen.

§ 2–30 tredje ledd første punktum skal lyde:

Overdrageren kan skriftlig på papir anmode selskapets kreditorer om å bli fritatt for ansvar.

§ 2–35 annet ledd første punktum skal lyde:

Den som trer ut kan skriftlig på papir anmode selskapets kreditorer om å bli fritatt for ansvaret.

§ 3–4 fjerde ledd nytt annet punktum skal lyde:

Første punktum er ikke til hinder for at andeler tegnes på et elektronisk dokument, forutsatt at det også tilbys tegning på fysisk dokument dersom en tegner krever det.

Nåværende annet punktum blir nytt tredje punktum.

§ 3–27 annet ledd nytt annet punktum skal lyde:

§ 1–5 gjelder tilsvarende.

Nåværende annet punktum blir nytt tredje punktum.

XV

I lov 20. juni 1986 nr. 35 om mesterbrev i håndverk og annen næring skal § 5 annet ledd annet punktum lyde:

Er fastsatt årsgebyr ikke betalt innen én måned etter påkrav i rekommandert brev eller ved bruk av elektronisk kommunikasjon dersom det er benyttet en betryggende metode for å sikre at meldingen er mottatt, bortfaller retten til å kalle seg mester.

XVI

I lov 13. mai 1988 nr. 26 om inkassovirksomhet og annen inndrivning av forfalte pengekrav gjøres følgende endringer:

§ 9 første ledd bokstav a skal lyde:

a) etter kravets forfall ha sendt skyldneren skriftlig varsel på papir om at inkasso vil bli satt i verk, og

§ 10 første ledd første punktum skal lyde:

Når et krav er mottatt til inkasso og betalingsfristen i inkassovarsel etter § 9 er løpt ut, skal inkassatoren sende skyldneren en skriftlig oppfordring på papir (betalingsoppfordring) om enten å betale eller å komme med innsigelser mot kravet innen en frist på minst 14 dager.

XVII

I lov 20. mai 1988 nr. 32 om militær disiplinærmyndighet skal ny § 49 a lyde:

Krav i eller i medhold av loven her om at forklaring, rapport, meddelelse, samtykke, eller annet skal være skriftlig, er ikke til hinder for bruk av elektronisk kommunikasjon. Krav om rekommandert brev er ikke til hinder for elektronisk kommunikasjon dersom det er benyttet en betryggende metode for å sikre at meldingen er mottatt.

Bruk av elektronisk kommunikasjon ved underretning om et vedtak er bare tillatt når den vedtaket retter seg mot uttrykkelig har godtatt dette.

XVIII

I lov 16. juni 1989 nr. 53 om eiendomsmegling gjøres følgende endringer:

§ 2–3 første ledd nytt annet punktum skal lyde:

Eiendomsmegler kan kreve at eiendomsmeglerbrevet utstedes på papir.

§ 3–2 første ledd nytt annet punktum skal lyde:

Kunden kan kreve at oppdragsblanketten utstedes på papir.

§ 3–8 annet ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Kjøpekontrakten kan utferdiges elektronisk dersom både kjøper og selger uttrykkelig har godtatt dette.

XIX

I lov 16. juni 1989 nr. 65 om yrkesskadeforsikring skal § 15 tredje ledd nytt annet punktum lyde:

Lov 16. juni 1989 nr. 69 om forsikringsavtaler § 20–3 gjelder tilsvarende.

Nåværende annet og tredje punktum blir nye tredje og fjerde punktum.

XX

I lov 16. juni 1989 nr. 69 om forsikringsavtaler skal ny § 20–3 lyde:

§ 20–3. *Bruk av elektronisk kommunikasjon*

Krav om skriftlighet i eller i medhold av loven her er ikke til hinder for at selskapet gjør bruk av elektronisk kommunikasjon dersom den som skal motta dokumentet, uttrykkelig har godtatt dette. Det samme gjelder for andre

bestemmelser i eller i medhold av loven her om at det skal gis eller sendes opplysninger, melding, varsel eller liknende.

XXI

I lov 19. juni 1992 nr. 59 om bygdeallmenninger (bygdeallmenningsloven) gjøres følgende endringer:

§ 2–4 skal lyde:

Ved forpaktning av eiendom med tilliggende bruksrett, skal det fremgå av en forpaktningsavtale om forpakteren helt eller delvis skal utøve bruksrett i allmenningen. Bruksretten kan ikke utøves av forpakteren hvis ikke forpaktningsavtalen har minst to års varighet.

Leieforhold som ikke er forpaktning etter lov av 25. juni 1965 nr. 1 om forpaktning, gir ikke leietakeren noen bruksrett i allmenningen.

§ 2–5 tredje ledd skal lyde:

Ved eierskifte og ved andre begivenheter som medfører endringer med hensyn til utøvelse av bruksretten eller stemmerett ved allmenningsstyrevalg (forpaktning, fraflytting, avvikling eller gjenopptagelse av jordbruksdrift, inngåelse eller oppløsning av ekteskap, dødsfall m.v.), skal det gis underretning til allmenningsstyret.

XXII

I lov 19. juni 1992 nr. 60 om skogsdrift m.v. i statsallmenningene (statsallmenningsloven) gjøres følgende endringer:

§ 2–4 skal lyde:

Ved forpaktning av eiendom med tilliggende virkesrett, skal det fremgå av en forpaktningsavtale om forpakteren helt eller delvis skal utøve bruksrett i allmenningen. Virkesretten kan ikke utøves av forpakteren hvis ikke forpaktningsavtalen har minst to års varighet.

Leieforhold som ikke er forpaktning etter lov av 25. juni 1965 nr. 1 om forpaktning, gir ikke leietakeren noen virkesrett i allmenningen.

§ 2–5 tredje ledd skal lyde:

Ved eierskifte og ved andre begivenheter som medfører endringer med hensyn til utøvelse av virkesretten eller stemmerett ved allmenningsstyrevalg (forpaktning, fraflytting, avvikling eller gjenopptagelse av jordbruksdrift, inngåelse eller oppløsning av ekteskap, dødsfall m.v.), skal det gis underretning til allmenningsstyret.

XXIII

I lov 18. juni 1993 nr. 109 om autorisasjon av regnskapsførere (regnskapsførerloven) skal § 7 annet ledd nytt annet punktum lyde:

Skriftlig advarsel kan gis ved bruk av elektronisk kommunikasjon når mottageren uttrykkelig har godtatt dette.

Nåværende annet punktum blir nytt tredje punktum.

XXIV

I lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) skal ny § 101 a lyde:

§ 101 a. Bruk av elektronisk kommunikasjon

Krav i kapitlet her om at tilkjenneivelse, underretning, varsel eller liknende skal gis skriftlig, er ikke til hinder for bruk av elektronisk kommunikasjon dersom partene uttrykkelig har godtatt det.

XXV

I lov 9. desember 1994 nr. 64 om løysingsrettar gjøres følgende endringer:

I § 5 skal overskriften lyde:

§ 5. Avtaleform og bruk av elektronisk kommunikasjon

Nytt tredje ledd skal lyde:

Krav etter §§ 10, 12 eller 13 om at tilbud, varsel eller krav skal vere skriftleg, er ikkje til hinder for bruk av elektronisk kommunikasjon om partane er samde om det.

XXVI

I lov 23. februar 1996 nr. 9 om tjenestegjøring i internasjonale fredsoperasjoner skal ny § 1 a lyde:

§ 1 a. Bruk av elektronisk kommunikasjon

Krav i eller i medhold av loven her om at kontrakt, erklæring, klage eller annet skal være skriftlig, er ikke til hinder for bruk av elektronisk kommunikasjon.

Bruk av elektronisk kommunikasjon ved underretning om et vedtak er bare tillatt når den vedtaket retter seg mot uttrykkelig har godtatt dette.

XXVII

I lov 6. desember 1996 nr. 75 om sikringsordninger for banker og offentlig administrasjon m.v. av finansinstitusjoner gjøres følgende endringer:

§ 2–3 nytt tredje punktum skal lyde:

Informasjonen kan gis ved bruk av elektronisk kommunikasjon dersom kunden ønsker dette.

§ 4–12 første ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Underretning kan sendes ved bruk av elektronisk kommunikasjon dersom vedkommende uttrykkelig har godtatt dette.

§ 4–13 annet ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Kunngjøringen kan sendes ved bruk av elektronisk kommunikasjon dersom forsikringstakeren eller den forsikrede uttrykkelig har godtatt dette.

Tidligere tredje, fjerde og femte punktum blir fjerde, femte og nytt sjette punktum.

XXVIII

I lov 20. desember 1996 nr. 106 om tomtefeste skal ny § 6 a lyde:

§ 6 a. *Bruk av elektronisk kommunikasjon*

Krav i eller i medhald av lova her om at melding, oppseiing, krav eller liknande skal gjerast skriftleg, er ikkje til hinder for bruk av elektronisk kommunikasjon mellom partane om dei er samde om det.

Krav i eller i medhald av lova her om at ei avtale skal settast opp skriftleg, er ikkje til hinder for bruk av elektronisk kommunikasjon dersom partane er samde om det.

XXIX

I lov 13. juni 1997 nr. 42 om kystvakten skal ny § 2 a lyde:

§ 2 a. *Bruk av elektronisk kommunikasjon*

Krav i eller i medhold av loven her om at beslutning, rapport eller annet skal være skriftlig, er ikke til hinder for bruk av elektronisk kommunikasjon.

Bruk av elektronisk kommunikasjon ved underretning om et vedtak er bare tillatt når den vedtaket retter seg mot uttrykkelig har godtatt dette.

XXX

I lov 13. juni 1997 nr. 43 om avtaler med forbrukar om oppføring av ny bustad m.m. (bustadoppføringslova) skal ny § 6 a lyde:

§ 6 a. *Bruk av elektronisk kommunikasjon*

Krav i lova her om at avtale eller melding mv. skal vere skriftleg, er ikkje til hinder for bruk av elektronisk kommunikasjon om forbrukaren uttrykkeleg har godtatt dette.

XXXI

I lov 13. juni 1997 nr. 44 om aksjeselskaper (aksjeloven) gjøres følgende endringer:

§ 4–26 tredje ledd annet punktum skal lyde:

Dersom tilbudet rettes skriftlig på papir til alle aksjeeiere med kjent adresse, og i tillegg kunngjøres i Norsk lysingsblad og i en avis som er alminnelig lest på selskapets forretningssted, kan det fastsettes en frist for den enkelte aksjeeier til å komme med innsigelser mot eller avslå tilbudet.

§ 5–2 annet ledd nytt annet punktum skal lyde:

Hvis fullmakten legges frem ved bruk av elektronisk kommunikasjon, skal det være benyttet en betryggende metode for å autentisere avsenderen.

Nåværende annet og tredje punktum blir nye tredje og fjerde punktum.

§ 10–7 første ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Annet punktum er ikke til hinder for at aksjer tegnes på et elektronisk dokument, forutsatt at det også tilbys tegning på fysisk dokument, dersom en aksjetegner krever det.

§ 10–18 nytt annet punktum skal lyde:

§ 10–7 første ledd tredje punktum gjelder tilsvarende.

Nåværende annet og tredje punktum blir nye tredje og fjerde punktum.

Ny § 18–5 skal lyde:

§ 18–5. *Bruk av elektronisk kommunikasjon mellom selskapet og aksjeeierne*

(1) Hvis ikke noe annet følger av loven her, kan selskapet bruke elektronisk kommunikasjon når det skal gi meldinger, varsler, informasjon, dokumenter, underretninger og liknende etter denne loven til en aksjeeier, dersom aksjeeieren uttrykkelig har godtatt dette.

(2) Når en aksjeeier skal gi meldinger mv. etter denne loven til selskapet, kan han eller hun gjøre dette ved bruk av elektronisk kommunikasjon til den e-postadressen eller på den måten selskapet har angitt for dette formålet.

XXXII

I lov 13. juni 1997 nr. 45 om allmennaksjeselskaper (allmennaksjeloven) gjøres følgende endringer:

§ 4–25 tredje ledd annet punktum skal lyde:

Dersom tilbudet rettes skriftlig på papir til alle aksjeeiere med kjent adresse, og i tillegg kunngjøres i Norsk lysingsblad og i en avis som er alminnelig lest på selskapets forretningssted, kan det fastsettes en frist for den enkelte aksjeeier til å komme med innsigelser mot eller avslå tilbudet.

§ 5–2 annet ledd nytt annet punktum skal lyde:

Hvis fullmakten legges frem ved bruk av elektronisk kommunikasjon, skal det være benyttet en betryggende metode for å autentisere avsenderen.

Nåværende annet og tredje punktum blir nye tredje og fjerde punktum.

§ 10–7 første ledd nytt annet punktum skal lyde:

Første punktum er ikke til hinder for at aksjer tegnes på et elektronisk dokument, forutsatt at det også tilbys tegning på fysisk dokument, dersom en aksjetegner krever det.

Nåværende annet punktum blir nytt tredje punktum.

Ny § 18–5 skal lyde:

§ 18–5. *Bruk av elektronisk kommunikasjon mellom selskapet og aksjeeierne*

(1) Hvis ikke noe annet følger av loven her, kan selskapet bruke elektronisk kommunikasjon når det skal gi meldinger, varsler, informasjon, dokumenter, underretninger og liknende etter denne loven til en aksjeeier, dersom aksjeeieren uttrykkelig har godtatt dette.

(2) Når en aksjeeier skal gi meldinger mv. etter denne loven til selskapet, kan han eller hun gjøre dette ved bruk av elektronisk kommunikasjon til den e-postadressen eller på den måten selskapet har angitt for dette formålet.

XXXIII

I lov 19. juni 1997 nr. 79 om verdipapirhandel skal § 5–11 annet ledd nytt fjerde punktum lyde:

Prospektet må foreligge i papirformat.

XXXIV

I lov 20. mars 1998 nr. 10 om forebyggende sikkerhetstjeneste gjøres følgende endringer:

§ 3 nytt annet ledd skal lyde:

Krav i eller i medhold av loven her om at meddelelse eller annet skal være skriftlig, er ikke til hinder for bruk av elektronisk kommunikasjon, forutsatt at dette ikke vil stride mot bestemmelser gitt i eller i medhold av lovens §§ 11 – 14.

§ 6 nytt tredje ledd skal lyde:

Bruk av elektronisk kommunikasjon ved underretning om et vedtak er bare tillatt når den vedtaket retter seg mot uttrykkelig har godtatt dette.

XXXV

I lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) skal § 3–7 tredje ledd nytt tredje punktum lyde:

Kravet kan sendes ved bruk av elektronisk kommunikasjon til den e-postadressen eller på den måten selskapet har oppgitt til dette formålet dersom det er benyttet en betryggende metode som autentiserer avsender og sikrer kravets innhold.

XXXVI

I lov 15. januar 1999 nr. 2 om revisjon og revisorer (revisorloven) gjøres følgende endringer:

§ 5–3 annet ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Dokumentasjon som nevnt kan skje elektronisk når det er benyttet en betryggende metode som autentiserer den ansvarlige og sikrer dokumentets innhold i lang tid.

§ 5–4 nytt annet punktum skal lyde:

Brev kan sendes elektronisk når det er benyttet en betryggende metode som autentiserer avsender og sikrer dokumentets innhold i lang tid.

§ 7–1 tredje ledd annet punktum skal lyde:

Forhåndsvarsel kan oversendes ved bruk av elektronisk kommunikasjon dersom mottageren uttrykkelig har godtatt dette.

Nåværende annet punktum blir nytt tredje punktum.

§ 10–2 nytt tredje punktum skal lyde:

Opplysninger som nevnt kan oversendes elektronisk når det er benyttet en betryggende metode som autentiserer avsender og sikrer dokumentets innhold.

XXXVII

I lov 2. juli 1999 nr. 62 om etablering og gjennomføring av psykisk helsevern skal ny § 1–8 lyde:

§ 1–8. *Bruk av elektronisk kommunikasjon*

Bestemmelser i eller i medhold av loven her som krever eller forutsetter skriftlighet eller underskrift, er ikke til hinder for bruk av elektronisk kommunikasjon. Dette gjelder også meldinger, varsel og lignende til pasient eller dennes nærmeste, såfremt vedkommende uttrykkelig har godtatt bruk av elektronisk kommunikasjon.

XXXVIII

I lov 24. mars 2000 nr. 16 om foretakspensjon (foretakspensjonsloven) gjøres følgende endringer:

§ 2–5 annet ledd annet punktum skal lyde:

Oversendelse kan skje ved bruk av elektronisk kommunikasjon dersom det er benyttet en betryggende metode som autentiserer avsender og sikrer kravets innhold.

Nåværende annet punktum blir nytt tredje punktum.

§ 2–8 annet ledd nytt annet og tredje punktum skal lyde:

Krav om skriftlighet i eller i medhold av loven her er ikke til hinder for bruk av elektronisk kommunikasjon. Opplysninger som har betydning for arbeidstakers pensjonsrettigheter kan likevel bare gis ved bruk av elektronisk kommunikasjon dersom den enkelte arbeidstaker har gitt uttrykkelig samtykke til dette.

§ 4–7 annet ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Fripolise kan utstedes elektronisk dersom arbeidstakeren uttrykkelig godtar dette.

XXXIX

I lov 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold (innskuddspensjonsloven) gjøres følgende endringer:

§ 2–7 annet ledd nytt annet og tredje punktum skal lyde:

Krav om skriftlighet i eller i medhold av loven her er ikke til hinder for bruk av elektronisk kommunikasjon. Opplysninger som har betydning for arbeidstakers pensjonsrettigheter kan likevel bare gis ved bruk av elektronisk kommunikasjon dersom den enkelte arbeidstaker har gitt uttrykkelig samtykke til dette.

§ 6–2 første ledd nytt fjerde punktum skal lyde:

Pensjonskapitalbeviset kan utstedes elektronisk dersom arbeidstakeren uttrykkelig godtar dette.

XL

Ikrafttredelse

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

21. des. Lov nr. 118 2001

Lov om endringer i folketrygdloven og i enkelte andre lover.

Ot.prp. nr. 4, Ot.prp. nr. 27, Innst.O. nr. 14, Besl.O. nr. 23 (2001-2002). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 11. og 18. desember 2001. Fremmet av Sosial- og helsedepartementet. Kunngjort 21. desember 2001.

Endringer i følgende andre lover:

1. Lov 13. desember 1946 nr. 21 om krigspensjonering for militærpersoner.
2. Lov 13. desember 1946 nr. 22 om krigspensjonering for hjemmestyrkepersonell og sivilpersoner.
3. Lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse.
4. Lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordningen for apoteketaten.
5. Lov 12. desember 1958 nr. 10 om yrkesskadetrygd.
6. Lov 16. desember 1966 nr. 9 om anke til Trygderetten.
7. Lov 23. juni 2000 nr. 55 endringer i folketrygdloven og i enkelte andre lover.
8. Lov 30. juni 2000 nr. 57 om endringer i lov 28 februar 1997 nr. 19 om folketrygd og i enkelte andre lover.

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endringer:

I § 3–25 fjerde ledd første punktum skal tallet «30» endres til «40».

§ 3–25 femte ledd skal lyde:

Det ytes ikke barnetillegg hvis barnet har inntekt, inkludert kapitalinntekt, som er større enn grunnbeløpet.

I § 3–26 femte ledd bokstav b og c skal tallet «30» endres til «40». I bokstav c skal tallet «75» endres til «85».

§ 3–27 andre ledd tredje punktum skal lyde:

Ytelsene omregnes bare dersom oppholdet antas å ville vare mer enn ett år inkludert hele innleggelsesmåned.

§ 3–28 første ledd skal lyde:

Reduserte ytelser som nevnt i § 3–27 skal under opphold i institusjon utgjøre 25 prosent av grunnbeløpet pluss 10 prosent av tilleggspensjonen. Ytelsen skal likevel utgjøre minst 45 prosent av grunnbeløpet.

I § 5–8 overskriften og andre ledd skal betegnelsen «fysikalsk behandling» endres til «fysioterapi».

§ 5–16 femte og sjette ledd skal lyde:

Trygden dekker ikke utgifter til ambulansebil, ambulansebåt eller luftambulansetransport. Utgiftene dekkes etter lov om spesialisthelsetjenesten m.m.

Departementet gir forskrifter om stønad etter denne paragrafen, herunder om dekning av reiseutgifter i andre tilfeller enn nevnt i denne paragrafen, om dekning av utgifter ved valg av sykehus etter pasientrettighetsloven.

§ 8–12 første ledd første punktum skal lyde:

Når en arbeidstaker, selvstendig næringsdrivende eller frilanser har mottatt sykepenger fra trygden i til sammen 248 dager i de siste tre årene, opphører retten til sykepenger fra trygden.

§ 8–12 andre ledd andre punktum skal lyde:

Ved vurderingen av om medlemmet har vært helt arbeidsfør, ses det bort fra perioder der vedkommende har mottatt sykepenger i arbeidsgiverperioden eller fra forsikringen for selvstendig næringsdrivende og frilansere for de første 16 kalenderdagene.

§ 8–14 andre ledd skal lyde:

Reisetilskott ytes tidligst fra og med 17. dag etter at arbeidsuførheten oppstod.

§ 8–34 andre ledd skal lyde:

Det ytes ikke sykepenger for de første 16 kalenderdagene regnet fra og med den dag arbeidsuførheten oppstod (ventetid). Ved ny arbeidsuførhet innen 16 kalenderdager etter at trygden har ytt sykepenger, regnes det ikke ny ventetid.

§ 8–36 første ledd bokstav b skal lyde:

- b) sykepenger med 100 prosent av sykepengegrunnlaget fra 17. sykedag, eller

§ 8–36 andre ledd andre punktum skal lyde:

Vilkåret om opptjeningstid gjelder ikke dersom søknaden om forsikring blir satt fram innen 16 kalenderdager etter at vedkommende var sykepengedekket som arbeidstaker, som frilanser med forsikring etter § 8–39 eller som arbeidsløs etter § 8–49.

§ 8–38 andre ledd skal lyde:

Det ytes ikke sykepenger for de første 16 kalenderdagene regnet fra og med den dag arbeidsuførheten oppstod (ventetid). Ved ny arbeidsuførhet innen 16 kalenderdager etter at trygden har ytt sykepenger, regnes det ikke ny ventetid.

§ 8–39 første ledd første punktum skal lyde:

En frilanser kan mot særskilt premie tegne forsikring for tilleggssykepenger for de første 16 kalenderdagene.

§ 8–39 andre ledd andre punktum skal lyde:

Vilkåret om opptjeningstid gjelder ikke dersom søknaden om forsikring blir satt fram innen 16 kalenderdager

etter at vedkommende var sykepengedekket som arbeidstaker, som næringsdrivende med forsikring etter § 8–36 første ledd bokstav c eller som arbeidsløs etter § 8–49.

§ 8–39 fjerde ledd andre punktum skal lyde:

Dersom en frilanser samtidig har rett til sykepenger som arbeidstaker fra en arbeidsgiver i de første 16 kalenderdagene, ytes sykepenger fra forsikringen på grunnlag av differansen mellom sykepengegrunnlaget etter § 8–30 første ledd og den pensjonsgivende årsinntekten etter § 8–30 andre ledd.

§ 8–49 første ledd første punktum skal lyde:

Til et medlem som mottar dagpenger under arbeidsløshet, eller som opptjener ventetid etter § 4–9, ytes det sykepenger fra og med den dag medlemmet blir arbeidsufør.

§ 8–49 nytt andre ledd skal lyde:

Til et medlem som er oppsagt og mottar etterlønn uten arbeidsplikt og som har påfølgende rett til vartpenger etter lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse, ventelønn etter lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn m.m., eller etter en særlov med tilsvarende ordning, kan det ved arbeidsuførhet ytes sykepenger fra det tidspunkt vartpengene eller ventelønnen var forutsatt å komme til utbetaling.

Nåværende andre, tredje, fjerde og femte ledd blir nye tredje, fjerde, femte og sjette ledd.

Innholdsfortegnelse i kapittel 10 skal lyde:

Bestemmelser om

- formål står i § 10–1
- generelle vilkår står i §§ 10–2 til 10–4
- stønad til bedring av funksjonsevnen står i §§ 10–5 til 10–7
- rehabiliteringspenger står i §§ 10–8 til 10–15
- forholdet til andre folketrygdytelse som skal sikre inntekt, står i § 10–16
- forholdet til annen lovgivning står i § 10–17
- rehabiliteringspenger ved yrkesskade står i § 10–18

§ 10–8 tredje ledd bokstavene e, f og ny bokstav g skal lyde:

- e) tidligere har mottatt rehabiliteringspenger, og igjen blir arbeidsufør på grunn av en annen sykdom innen seks måneder mens vedkommende er i arbeid uten å ha opparbeidet seg rett til sykepenger fra trygden på nytt,
- f) må avbryte yrkesrettet attføring etter kapittel 11 på grunn av sykdom, eller
- g) er student under 26 år og har vært sammenhengende arbeidsufør i minst 20 uker på grunn av alvorlig sykdom.

Innholdsfortegnelse i kapittel 11 skal lyde:

Bestemmelser om

- formål står i § 11–1
- generelle vilkår står i §§ 11–2 til 11–6
- meldeplikt står i § 11–7
- attføringsstønad står i § 11–8
- attføringspenger står i §§ 11–9 til 11–17
- forholdet til andre folketrygdytelse som skal sikre inntekt, står i § 11–18
- forholdet til annen lovgivning står i § 11–19
- attføringspenger ved yrkesskade står i § 11–20

§ 11–4 første og andre ledd skal lyde:

Det er et vilkår for rett til attføringsstønad etter § 11–8 at medlemmet er mellom 16 og 67 år.

Det er et vilkår for rett til attføringspenger etter § 11–9 at medlemmet er mellom 19 og 67 år.

§ 15–8 skal lyde:

Når det yngste barnet har fylt tre år, er det et vilkår for rett til overgangsstønad etter § 15–6 andre, femte og åttende ledd at den enslige moren eller faren enten

- a) er under utdanning som utgjør minst halvparten av utdanning på full tid,
- b) er i arbeid som utgjør minst halvparten av full tid,
- c) er tilmeldt arbeidsformidlingen som reell arbeidssøker, se § 4–5 og § 4–8 første, andre og tredje ledd,
- d) etablerer egen virksomhet, se § 4–6 tredje ledd, eller
- e) er brukerkontakt.

Trygdekontoret kan sette som vilkår for rett til overgangsstønad etter første ledd bokstav c at den enslige moren eller faren i tillegg til å være tilmeldt arbeidsformidlingen, deltar på motivasjonskurs, arbeidsmarkedstiltak og/eller tar imot tilbudt arbeid.

Selv om vilkårene for rett til overgangsstønad i denne paragrafen ikke er oppfylt, gis det likevel overgangsstønad hvis den enslige moren eller faren ikke har en tilfredsstillende barnetilsynsordning og dette ikke kan tilskrives vedkommende selv. Det samme gjelder når den enslige forsørgeren eller barnet har en sykdom som hindrer

forsørgeren i å ta arbeid eller utdanning. Sykdommen må dokumenteres med legeerklæring.

Departementet gir forskrifter om anvendelsen av bestemmelsene i denne paragrafen. Det kan herunder gjøres unntak fra utbetalingsbestemmelsene i § 22–12.

§ 15–14 andre ledd oppheves.

§ 17–8 nytt andre ledd skal lyde:

En gjenlevende ektefelle som ikke har fylt 55 år, forventes å få en arbeidsinntekt på to ganger folketrygdens grunnbeløp etter en overgangsperiode på ett år etter dødsfallet. Dette gjelder likevel ikke dersom det er en rimelig grunn til at den gjenlevende ektefellen har en lavere inntekt. Kravet til forventet arbeidsinntekt gjelder ikke dersom den gjenlevende ektefellen fyller vilkårene for rett til overgangsstønad etter § 17–6.

Nåværende andre, tredje og fjerde ledd blir nye tredje, fjerde og femte ledd.

§ 17–10 nytt andre ledd skal lyde:

Ytelser etter dette kapittel kan gis selv om dødsfallet skjer mer enn fem år etter skilsmissen, dersom den skilte personen var helt eller delvis forsørget av bidrag. Ved avgjørelsen skal det legges vekt på varigheten av ekteskapet og den skilte gjenlevende personens alder.

§ 19–6 tredje ledd første punktum skal lyde:

Alderspensjonen skal ikke reduseres hvis den pensjonsgivende årsinntekten er mindre enn to ganger grunnbeløpet.

§ 22–10 fjerde ledd bokstav b skal lyde:

- b) attføringsstønad (§ 11–8)

§ 22–12 sjette og syvende ledd oppheves.

§ 22–18 første ledd skal lyde:

Utbetaling skal skje ved overføring til en bankkonto her i landet dersom mottakeren har eller oppretter en slik konto. Dersom vedkommende mottar flere ytelser som utbetales av trygdens organer, skal ytelsene utbetales til samme konto. Trygdens organer kan kreve opplysninger om kontonummer fra annet offentlig organ uten hinder av taushetsplikt og opprette et register over kontonumre. Innhenting av kontonummer og opprettingen av et register kan omfatte også kontonumrene til personer som ikke får utbetalinger som nevnt.

§ 22–18 fjerde ledd skal lyde:

Departementet gir forskrifter om gjennomføringen av denne paragrafen, og kan bestemme at visse saker eller typer av saker skal unntas fra bestemmelsene i første og andre ledd. Det kan videre bestemmes at kontonummer innhentet med hjemmel i første ledd tredje og fjerde punktum skal kunne nyttes ved utbetaling av ytelser uten forhåndsvarsel til mottakeren.

§ 22–19 (ny) skal lyde:

§ 22–19. Utbetaling av små beløp

Dersom en stønad som gis som et engangsbetøp utgjør mindre enn 50 kroner, skal stønadene ikke utbetales. Dersom medlemmet innen 6 måneder får rett til ytterligere stønadsbeløp, og summen av stønadsbeløpene utgjør minst 50 kroner, kan vedkommende kreve at beløpene slås sammen og utbetales under ett. Bestemmelsene i første og andre punktum gjelder for alle stønader som administreres av trygdens organer eller utbetales av dem.

II

I lov 23. juni 2000 nr. 55 om endringer i folketrygdloven gjøres følgende endringer:

Endringene i § 10–14 andre ledd bokstav b oppheves.

Endringene i § 11–15 andre ledd bokstav b oppheves.

§ 15–14 første ledd første punktum skal lyde:

Overgangsstønad etter dette kapitlet faller bort i den utstrekning vedkommende mottar ytelser til livsopphold fra folketrygden i form av pensjon eller overgangsstønad som gjenlevende ektefelle, alderspensjon, uførepensjon, foreløpig uførestønad eller tilsvarende ytelser fra utlandet.

Ikrafttredelses- og overgangsbestemmelser i lovens del IV pkt. 5 skal lyde:

Endringene i folketrygdloven §§ 15–9 og 16–8 trer i kraft 1. januar 2002.

Endringen i § 17–8 tredje ledd trer i kraft 1. januar 2002, og blir nytt fjerde ledd.

Endringene i folketrygdloven § 15–14 trer i kraft 1. januar 2002 for nye tilfeller. For tilfeller hvor overgangsstønad til enslig forsørger er samordnet med rehabiliteringspenger, eller vilkårene for begge ytelsene er oppfylt per 31. desember 2001, trer endringene i kraft 1. januar 2003.

III

I lov 30. juni 2000 nr. 57 om endringer i folketrygdloven gjøres følgende endringer:

§ 10–16 andre ledd bokstav b skal lyde:

b) i den utstrekning medlemmet får barnepensjon etter kapittel 18

§ 10–18 andre ledd skal lyde:

Det skal fastsettes en særskilt uføregrad for den del av uførheten som skyldes yrkesskade eller yrkessykdom. Det ses bort fra uførhet som skyldes andre forhold enn yrkesskaden, når denne delen utgjør under 30 prosent av den totale uførheten.

§ 11–16 andre ledd skal lyde:

Attføringspengene ytes uten reduksjon for innleggelsesmåneden og den påfølgende måneden. Deretter blir attføringspengene redusert med 50 prosent. Den årlige utbetaling av attføringspengene skal likevel ikke være lavere enn 50 prosent av grunnbeløpet.

§ 11–18 andre ledd bokstav b skal lyde:

b) i den utstrekning medlemmet får barnepensjon etter kapittel 18.

§ 11–20 andre ledd skal lyde:

Det skal fastsettes en særskilt uføregrad for den del av uførheten som skyldes yrkesskade eller yrkessykdom. Det ses bort fra uførhet som skyldes andre forhold enn yrkesskaden, når denne delen utgjør under 30 prosent av den totale uførheten.

IV

I lov 13. desember 1946 nr. 21 om krigspensjonering for militærpersoner gjøres følgende endringer:

§ 18 nr. 1 tredje ledd skal lyde:

Har invaliden rett til foreløpig uførestønad eller overgangsstønad fra folketrygden som inneholder tilleggspensjon, gjelder bestemmelsene i første ledd på samme måte. For rehabiliteringspenger, attføringspenger og overgangsstønad til enslige forsørgere gjelder første ledd første punktum for den delen av ytelsen som overstiger folketrygdens grunnbeløp. Dersom rehabiliteringspengene, attføringspengene eller overgangsstønaden er gradert eller redusert for inntekt, skal det ved samordningen legges til grunn et forholdsmessig redusert grunnbeløp.

§ 18 nr. 1 sjette ledd skal lyde:

Dersom det ytes foreløpig uførestønad eller overgangsstønad fra folketrygden som inneholder tilleggspensjon, gjelder bestemmelsene i fjerde ledd på samme måte. For rehabiliteringspenger, attføringspenger og overgangsstønad til enslige forsørgere gjelder fjerde ledd første og andre punktum for den delen av ytelsen som overstiger folketrygdens grunnbeløp. Dersom rehabiliteringspengene, attføringspengene eller overgangsstønaden er gradert eller redusert for inntekt, skal det ved samordningen legges til grunn et forholdsmessig redusert grunnbeløp.

V

I lov 13. desember 1946 nr. 22 om krigspensjonering for hjemmestyrkepersonell og sivilpersoner gjøres følgende endringer:

§ 23 nr. 1 tredje ledd skal lyde:

Har invaliden rett til foreløpig uførestønad eller overgangsstønad fra folketrygden som inneholder tilleggspensjon, gjelder bestemmelsene i første ledd på samme måte. For rehabiliteringspenger, attføringspenger og overgangsstønad til enslige forsørgere gjelder første ledd første punktum for den delen av ytelsen som overstiger folketrygdens grunnbeløp. Dersom rehabiliteringspengene, attføringspengene eller overgangsstønaden er gradert eller redusert for inntekt, skal det ved samordningen legges til grunn et forholdsmessig redusert grunnbeløp.

§ 23 nr. 1 sjette ledd skal lyde:

Dersom det ytes foreløpig uførestønad eller overgangsstønad fra folketrygden som inneholder tilleggspensjon, gjelder bestemmelsene i fjerde ledd på samme måte. For rehabiliteringspenger, attføringspenger og overgangsstønad til enslige forsørgere gjelder fjerde ledd første og andre punktum for den delen av ytelsen som overstiger folketrygdens grunnbeløp. Dersom rehabiliteringspengene, attføringspengene eller overgangsstønaden er gradert eller redusert for inntekt, skal det ved samordningen legges til grunn et forholdsmessig redusert grunnbeløp.

VI

I lov 28. juli 1949 nr. 26 om Statens Pensjonskasse gjøres følgende endring:

§ 36 første ledd andre punktum skal lyde:

Ytelser fra folketrygden som er nevnt i folketrygdloven § 17–8 fjerde ledd er likestilt med arbeidsinntekt.

VII

I lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordningen for apoteketaten gjøres følgende endring:

§ 19 første ledd andre punktum skal lyde:

Ytelser fra folketrygden som er nevnt i folketrygdloven § 17–8 fjerde ledd er likestilt med arbeidsinntekt.

VIII

I lov 12. desember 1958 nr. 10 om yrkesskadetrygd gjøres følgende endringer:

§ 12 nr. 3 fjerde ledd skal lyde:

Dersom den skadede har rett til foreløpig uførestønad eller overgangsstønad fra folketrygden som inneholder tilleggspensjon, gjelder bestemmelsene i annet ledd på samme måte. For rehabiliteringspenger, attføringspenger og overgangsstønad til enslige forsørgere gjelder annet ledd første punktum for den delen av ytelsen som overstiger folketrygdens grunnbeløp. Dersom rehabiliteringspengene, attføringspengene eller overgangsstønaden er gradert eller redusert for inntekt, skal det ved samordningen legges til grunn et forholdsmessig redusert grunnbeløp.

§ 19 nr. 1 tredje ledd skal lyde:

Dersom det ytes foreløpig uførestønad eller overgangsstønad fra folketrygden som inneholder tilleggspensjon, gjelder bestemmelsene i annet ledd på samme måte. For rehabiliteringspenger, attføringspenger og overgangsstønad til enslige forsørgere gjelder annet ledd første punktum for den delen av ytelsen som overstiger folketrygdens grunnbeløp. Dersom rehabiliteringspengene, attføringspengene eller overgangsstønaden er gradert eller redusert for inntekt, skal det ved samordningen legges til grunn et forholdsmessig redusert grunnbeløp.

IX

I lov 16. desember 1966 nr. 9 om anke til Trygderetten gjøres følgende endringer:

§ 6 nr. 2 skal lyde:

2. Dersom både Trygderettens leder og nestlederen har forfall, skal den eldste i ansiennitet av de andre juridisk kyndige medlemmer gjøre tjeneste i lederens sted eller, dersom Trygderetten er inndelt i avdelinger, det juridisk kyndige medlemmet som har lengst ansiennitet som avdelingsleder.

§ 12 nr. 2 skal lyde:

2. Det organ som har truffet det påankede vedtaket, skal, med de unntak som departementet bestemmer, være ankemotpart ved behandlingen av anken i Trygderetten. Rikstrygdeverket skal likevel være ankemotpart for vedtak truffet av trygdekontoret etter andre lover enn folketrygdloven og barnetrygdloven.

I § 14 andre ledd skal ordet «leder» endres til «administrator».

§ 25 skal lyde:

Hvis Trygderettens kjennelse er til gunst for den ankende part, skal retten pålegge ankemotparten helt eller delvis å erstatte de nødvendige utgifter som saken har medført for den ankende part, inkludert utgifter som Trygderetten er ansvarlig for etter bestemmelsene i lov av 13. juni 1980 nr. 35 om fri rettshjelp.

Hvis den ankende part åpenbart uten grunn har fremsatt eller opprettholdt anke, kan retten bestemme at vedkommende helt eller delvis skal bære de utgifter som anken har medført for Trygderetten og ankemotparten.

Saksomkostninger tilkjennes bare når parten har krevd det. Retten tar avgjørelse om saksomkostninger i den kjennelse som avslutter saken.

Retten avgjørelser om saksomkostninger kan påkjæres separat. Bestemmelsene i tvistemålsloven § 181 gjelder tilsvarende. Kjæremålsrett er den lagmannsrett som er nevnt i § 23 andre ledd i loven her. Fristen for å erklære kjæremål er fire uker fra den dag vedkommende mottok underretning om avgjørelsen.

*X**Ikraftredelses- og overgangsbestemmelser*

1. Endringene i folketrygdloven §§ 5–8, 8–49 første ledd og 22–18, endringene i trygderettsloven §§ 6, 12, 14 og 25 og endringene i lov 23. juni 2000 nr. 55 om endringer i folketrygdloven og i enkelte andre lover, trer i kraft straks.
2. Ny § 22–19 i folketrygdloven trer i kraft 1. januar 2002 og gis virkning for stønadsbeløp som ikke er utbetalt pr. 31. desember 2001.
3. Endringene i lov 30. juni 2000 nr. 57 om endringer i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd og i enkelte andre lover §§ 10–18, 11–16 og 11–20 trer i kraft straks. Endringene i § 11–18 trer i kraft 1. januar 2002 og gjøres gjeldende for nye tilfeller. Endringene i § 10–16 trer i kraft 1. januar 2002 for nye tilfeller, og for tilfeller hvor rehabiliteringspenger er samordnet med etterlatteytelser eller vilkårene for begge ytelsene er oppfylt pr. 31. desember 2001 trer endringene i kraft 1. januar 2003.
4. Endringene i folketrygdloven §§ 5–16, 10–8 tredje ledd bokstav e og f, 11–4, 15–14, 17–8 og 22–10 trer i kraft 1. januar 2002. For etterlatte som mottar ytelser pr. 31. desember 2001 trer endringen i § 17–8 i kraft 1. januar

2003. Endringene i §§ 8–12, 8–14, 8–34, 8–36, 8–38 og 8–39 trer i kraft 1. januar 2002 og skal gjelde for nye tilfeller. Endringene i §§ 8–49 andre ledd og 10–8 tredje ledd ny bokstav g trer i kraft 1. januar 2002 og skal gjelde for nye tilfeller. Endringene i folketrygdloven § 19–6 trer i kraft 1. januar 2002 og skal gjelde også for løpende tilfeller. Endringene i innholdsfortegnelse til folketrygdloven kapittel 10 og 11 trer i kraft 1. januar 2002.

5. Endringene i lovene om krigspensjonering for militærpersoner § 18, krigspensjonering for hjemmestykkepersonell og sivilpersoner § 23 og yrkesskadetrygdloven §§ 12 og 19 trer i kraft 1. januar 2002. Departementet fastsetter overgangsregler i forskrift.
6. Endringene i lov om Statens Pensjonskasse § 36 og lov om pensjonsordningen for apoteketaten § 19 trer i kraft 1. januar 2002.
7. Endringene i folketrygdloven §§ 3–25, 3–26, 3–27, 3–28 og 17–10 trer i kraft 1. mai 2002. Endringene i §§ 3–25 og 3–26 gis virkning for barnetillegg som utbetales for tidsrom etter 30. april 2002. Endringen i § 17–10 omfatter dødsfall som har funnet sted tidligere, men ytelsen utbetales tidligst med virkning fra ikrafttredelsestidspunktet.
8. Endringene i folketrygdloven §§ 15–8 og 22–12 trer i kraft 1. august 2002.

21. des. Lov nr. 119 2001

Lov om endringer i smittevernloven og i enkelte andre lover.

Ot.prp. nr. 26, Innst.O. nr. 15, Besl.O. nr. 24 (2001-2002). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 11. og 18. desember 2001. Fremmet av Sosial- og helsedepartementet. Kunngjort 21. desember 2001.

Endringer i følgende andre lover:

1. Lov 9. mars 1973 nr. 14 om vern mot tobakkskader.
2. Lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene (kommunehelsetjenesteloven).
3. Lov 2. juli 1999 nr. 62 om etablering og gjennomføring av psykisk helsevern (psykisk helsevernloven).
4. Lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven).

I

I lov 9. mars 1973 nr. 14 om vern mot tobakkskader (tobakkskadeloven) gjøres følgende endring:

§ 7 skal lyde:

Sosial- og helsedirektoratet skal i alminnelighet uttale seg før departementet treffer bestemmelse etter denne lov. Sosial- og helsedirektoratet skal undersøke virkningen av tiltak som settes i verk i medhold av loven.

Produsenter, importører og forhandlere av tobakksvarer samt deres fellesorganer plikter å gi departementet de opplysninger som det krever for at Sosial- og helsedirektoratet skal kunne utføre sine gjøremål. Opplysninger som er gitt departementet i henhold til denne paragraf kan det gi videre til Sosial- og helsedirektoratet. Den som mottar slike opplysninger skal med de begrensninger som følger av hans gjøremål etter loven iaktta taushet om drifts- eller forretningsforhold som det vil være av konkurransemessig betydning å hemmeligholde av hensyn til den som opplysningen angår. Taushetsplikten skal ikke være til hinder for utveksling av informasjon (samordning) som forutsatt i lov om Oppgaverregisteret.

II

I lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene (kommunehelsetjenesteloven) gjøres følgende endring:

§ 6–3 annet ledd skal lyde:

Uten hinder av taushetsplikt kan Statens Helsetilsyn eller den det gir myndighet kreve opplysning om helsetjenesten i kommunen og dens pasienter som er påkrevet for oversikt, kontroll og tilsyn. Statens Helsetilsyn eller den det gir myndighet kan foreta inspeksjon og undersøkelse også av journal og opptegetninger m.v. Statens helsetilsyn kan forelegge innhentede opplysninger for andre sakkyndige til uttalelse.

III

I lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer (smittevernloven) gjøres følgende endringer:

§ 1–3 første ledd nr. 4 skal lyde:

alvorlig utbrudd av allmennfarlig smittsom sykdom: et utbrudd eller fare for utbrudd som krever særlig omfattende tiltak. Sosial- og helsedirektoratet kan i tvilstilfelle avgjøre når det foreligger et alvorlig utbrudd av allmennfarlig smittsom sykdom.

§ 2–2 åttende ledd skal lyde:

Når det er nødvendig for iverksetting av tiltak eller for oversikt og kontroll i forbindelse med smittsomme sykdommer, kan kommunelegen, fylkeslegen, Sosial- og helsedirektoratet og Statens helsetilsyn kreve opplysninger fra offentlige kilder eller privat helsetjeneste uten hinder av lovbestemt taushetsplikt.

§ 2–3 sjette ledd skal lyde:

Ved utbrudd av allmennfarlig smittsom sykdom, eller når det er fare for slikt utbrudd, og når det er nødvendig av hensyn til smittevernet, kan Sosial- og helsedirektoratet med øyeblikkelig virkning pålegge personer som nevnt i første ledd midlertidige meldings- og varslingsplikter som fraviker fra forskrifter etter fjerde ledd uten hinder av lovbestemt taushetsplikt.

§ 3–7 fjerde og femte ledd skal lyde:

Sosial- og helsedirektoratet kan pålegge et laboratorium eller en institusjon å utføre kartleggingsundersøkelser som nevnt i andre ledd når dette anses påkrevd av hensyn til smittevernet.

Departementet kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om gjennomføringen av undersøkelser etter denne paragraf, og om bruken av resultatene, herunder plikt for laboratorier/institusjoner til å gi melding om analysefunn uten hinder av lovbestemt taushetsplikt.

§ 3–8 fjerde ledd skal lyde:

Når det ved et alvorlig utbrudd av en allmennfarlig smittsom sykdom er nødvendig å vaksinere befolkningen eller deler av den med en gang for at folkehelsen ikke skal bli vesentlig skadelidende, kan Sosial- og helsedirektoratet påby vaksinering etter andre ledd og tiltak etter tredje ledd.

§ 3–9 første ledd bokstav e skal lyde:

at undersøkelser eller analyser skal gjøres slik Sosial- og helsedirektoratet bestemmer, og at de må foretas av noen som Sosial- og helsedirektoratet har godkjent,

§ 4–1 annet og tredje ledd skal lyde:

Ved et alvorlig utbrudd av en allmennfarlig smittsom sykdom og når det er avgjørende å få satt tiltak i verk raskt for å motvirke overføring av sykdommen, kan Sosial- og helsedirektoratet treffe vedtak som nevnt i første ledd for hele landet eller for deler av landet.

Har kommunestyret eller Sosial- og helsedirektoratet truffet vedtak om tiltak etter første eller andre ledd som den ansvarlige ikke retter seg etter, kan kommunestyret sørge for at tiltakene blir satt i verk. Kommunestyret kan sørge for iverksetting av tiltakene også dersom den ansvarliges holdning eller atferd kan medføre at iverksettingen blir forsinket, eller dersom det er uvisst hvem som er den ansvarlige. Tiltakene gjennomføres for den ansvarliges regning, kommunen hefter for kravet om vederlag.

§ 4–1 sjette ledd skal lyde:

Departementet kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om de forskjellige tiltak, herunder fastsette krav til metoder og midler som skal brukes og til kvalifikasjoner hos de personer som skal sette i verk tiltak. I forskrift kan det også fastsettes bestemmelser om plikt til løpende gjennomføring av tiltak som nevnt i første ledd bokstav e.

§ 4–2 tredje ledd skal lyde:

Fylkeslegen avgjør klage over vedtak. Når legene som skal gjøre vedtak etter andre ledd er uenige, skal fylkeslegen delta i avgjørelsen. Sosial- og helsedirektoratet avgjør klagen når fylkeslegen har vært med i første instans. En klage har ikke utsettende virkning på iverksetting av vedtak etter denne paragrafen.

§ 4–4 annet ledd skal lyde:

Departementet kan i forskrift fastsette begrensninger og andre nærmere bestemmelser om innførsel, transport og annen håndtering av smittefarlig materiale som kan bety en fare for overføring av smittsom sykdom til mennesker.

§ 4–6 annet ledd skal lyde:

Departementet kan i forskrift gi bestemmelser om transport av lik innenfor landet og fra og til utlandet, og fastsette hygieniske bestemmelser i forbindelse med gravferd, herunder minimums- og maksimumskrav til emballering og hvilke opplysninger som transportør, begravelsesbyrå og andre kan kreve.

§ 4–8 første ledd skal lyde:

Ved et alvorlig utbrudd av allmennfarlig smittsom sykdom kan departementet eller Sosial- og helsedirektoratet pålegge ethvert innenlandsk massemedium å ta inn meldinger til hele befolkningen eller avgrensede grupper av den.

§ 4–9 tredje ledd skal lyde:

Helsepersonell har plikt til å følge Sosial- og helsedirektoratets pålegg etter § 7–10 om at en allmennfarlig smittsom sykdom skal forebygges, undersøkes, behandles, eller pleies etter bestemte faglige retningslinjer, eller at undersøkelser eller analyser skal gjøres slik Sosial- og helsedirektoratet bestemmer eller bare må gjøres av noen som Sosial- og helsedirektoratet har godkjent.

§ 5–3 fjerde ledd skal lyde:

I sammenheng med forlengelse av isoleringstiden kan det vedtas tvungen medikamentell behandling når dette kan redusere isoleringstiden vesentlig. Tvungen medikamentell behandling kan bare gjennomføres når den kan gjøre en smittet person smittefri og er uten fare eller større ubehag. Departementet kan i forskrift fastsette nærmere bestemmelser om behandlingen.

§ 5–4 tredje ledd skal lyde:

Når særlige forhold krever det, kan smittede personer isoleres i andre institusjoner godkjent av Sosial- og helsedirektoratet.

§ 5–5 tredje ledd skal lyde:

Sosial- og helsedirektoratet kan selv reise sak for nemnda.

§ 7–4 skal lyde:

§ 7–4. Fylkeslegens oppgaver

Fylkeslegen skal ha særlig oppmerksomhet rettet mot allmennfarlige smittsomme sykdommer, og skal holde Statens helsetilsyn og Sosial- og helsedirektoratet orientert om forholdene i fylket. Jf. lov av 30. mars 1984 om statlig tilsyn med helsetjenesten.

§ 7–9 skal lyde:

§ 7–9. Nasjonalt folkehelseinstitutt

Nasjonalt folkehelseinstitutt er statens smitteverninstitutt. Nasjonalt folkehelseinstitutt skal overvåke den nasjonale og delta i overvåkingen av den internasjonale epidemiologiske situasjonen, drive forskning på smittevernområdet og sikre nødvendig vaksineforsyning og vaksineberedskap, herunder egen vaksineproduksjon.

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal gi bistand, råd, veiledning og informasjon til kommunale, fylkeskommunale og statlige institusjoner, helsepersonell og befolkningen om smittsomme sykdommer, smittevern og valg av smitteverntiltak, herunder i forbindelse med:

- oppklaring og kontroll av utbrudd av smittsom sykdom i og utenfor helseinstitusjoner,
- antimikrobiell resistensutvikling,
- laboratorieundersøkelser innenfor områdene medisinsk mikrobiologi, infeksjonsimmunologi og entomologi og
- skadedyrbekjempelse.

§ 7–10 skal lyde:

§ 7–10. Sosial- og helsedirektoratets oppgaver

Gjennom råd, veiledning, opplysning og vedtak etter loven skal Sosial- og helsedirektoratet medvirke til at befolkningens behov for tjenester og tiltak blir dekket i forbindelse med smittsomme sykdommer.

Når det er nødvendig for å sikre et effektivt og forsvarlig smittevern, kan Sosial- og helsedirektoratet bestemme at kommuner, fylkeskommuner eller statlige institusjoner skal organisere eller utføre nærmere bestemte tjenester eller tiltak, samarbeide, eller følge nærmere bestemte retningslinjer.

På tilsvarende måte som etter foregående ledd kan Sosial- og helsedirektoratet pålegge helsepersonell å følge nærmere bestemte faglige retningslinjer.

Ny § 7–10 a skal lyde:

§ 7–10 a. Statens helsetilsyns oppgaver

Statens helsetilsyn skal ha det overordnede tilsynet med at den kommunale, fylkeskommunale og statlige virksomheten er i samsvar med loven og med forskrift eller enkeltvedtak med hjemmel i loven.

Dersom virksomheten drives på en måte som er i strid med loven, forskriftene eller enkeltvedtak med hjemmel i loven, og dette kan ha skadelige følger for pasienter eller andre, eller på andre måter er uheldige eller uforsvarlige, kan Statens helsetilsyn gi pålegg om å rette forholdene.

IV

I lov 2. juli 1999 nr. 62 om etablering og gjennomføring av psykisk helsevern (psykisk helsevernloven) gjøres følgende endringer:

§ 3–11 overskrift og første ledd første punktum skal lyde:

§ 3–11. Klage til Sosial- og helsedirektoratet

Sosial- og helsedirektoratet kan etter klage endre kontrollkommisjonens vedtak om ikke å innlegge en person som søkes overført fra annen institusjon eller anstalt.

§ 3–11 tredje ledd skal lyde:

Klageretten til Sosial- og helsedirektoratet i saker som er nevnt i første ledd, utøves av pasienten eller vedkommende faglig ansvarlige, eller av den innsatte eller den ansvarlige fengselsmyndighet. De som kan klage, kan også be om overføring som nevnt i første ledd og kan klage vedtaket inn for kontrollkommisjonen.

§ 5–8 annet ledd skal lyde:

Ved uenighet om vilkåret for tilbakeføring er oppfylt, bringes saken inn for Sosial- og helsedirektoratet for avgjørelse.

V

I lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) gjøres følgende endring:

§ 53 skal lyde:

§ 53. Tildeling av autorisasjon, lisens og spesialistgodkjenning

Sosial- og helsedirektoratet gir autorisasjon, lisens og spesialistgodkjenning mot nærmere fastsatt godtgjørelse. Sosial- og helsedirektoratet kan delegerer myndighet til å gi spesialistgodkjenning til private yrkesorganisasjoner.

Sosial- og helsedirektoratet kan nekte en søker autorisasjon, lisens eller spesialistgodkjenning hvis det foreligger omstendigheter som ville gitt grunnlag for tilbakekall etter § 57.

Vedtak etter bestemmelsens foregående ledd er enkeltvedtak etter forvaltningsloven.

Hvis det er grunn til å tro at tilbakekallsgrunn foreligger, kan Sosial- og helsedirektoratet pålegge helsepersonell å underkaste seg undersøkelser som omtalt i § 60.

VI

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

14. des. Nr. 1467 2001

Forskrift om gebyr for luftfartens offentlige forretninger (Gebyrregulativet).

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 14. desember 2001 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 13–8. Kunngjort 21. desember 2001.

1. Generelt

- 1.1. Gebyr etter denne forskrift oppkreves av og innbetales til Luftfartstilsynet dersom ikke annet er bestemt i forskriften.
- 1.2. Alle beløpsangivelsene i denne forskrift er i norske kroner (NOK) hvor ikke annet er fastsatt.
- 1.3. Gebyr etter denne forskrift betales etter de satser og de regler som gjelder på tidspunktet gebyret kan kreves innbetalt etter forskriften.
- 1.4. Gebyr skal betales av den som anmoder om tjenesten eller av vedkommendes fullmaktsgiver. Den som anmoder om en tjeneste på vegne av andre, innestår selv for at han har den nødvendige fullmakt.
- 1.5. Alle vektgrenser i denne forskrift er MTOW (Maximum Take-off Weight/maksimal tillatt startvekt) i kilo.
- 1.6. Dersom en gitt godkjenning/tillatelse blir tilbakekalt av Luftfartstilsynet, må det ved en eventuell ny godkjenning/tillatelse betales fullt gebyr som for første gangs utstedelse. Det samme gjelder når gitt godkjenning/tillatelse utløper eller faller bort uten å bli fornyet. Jf. likevel pkt. 2.3.1. for luftdyktighetsbevis.
- 1.7. Fast gebyr, gebyr etter regning, grunngebyr og årsgebyr
 - 1.7.1. Fast gebyr er fastsatt totalpris for visse forretninger etter denne forskrift. Fast gebyr betales når ikke annet fremgår.
 - Fast gebyr skal innbetales til Luftfartstilsynet sammen med søknaden.
 - 1.7.2. Gebyr etter regning:
 - Gebyr etter regning betales for de forretninger forskriften bestemmer.
 - Gebyr etter regning fastsettes på grunnlag av faktisk timeforbruk og direkte utgifter til reise, opphold, diett, materialer mv. som har vært nødvendig for utførelsen av forretningen. Ved avregningen av endelig fastsatt gebyr fratrekkes tidligere innbetalt grunngebyr og eventuell annen forskuddsinnbetaling. Endelig avregning skjer etter at forretningen er avsluttet.
 - Grunngebyr er et minimumsgebyr for de forretninger etter denne forskrift som kan gebyrlegges etter regning.
 - Grunngebyr skal innbetales til Luftfartstilsynet sammen med søknaden.
 - I de tilfeller fastsatt gebyr etter regning ikke overstiger grunngebyret, betales grunngebyret.
 - For forretninger som utføres utenfor Norge, vises til pkt. 1.8.
 - Ved fastsettelse av gebyr etter regning benyttes for arbeidstid en timesats på kr 680 og for reisetid en timesats på kr 270.
 - I tillegg kommer utgifter til reise, opphold, diett, materialer mv.
 - Luftfartstilsynet kan bestemme at et forskudd skal innbetales før arbeidet igangsettes eller videreføres. Forskudd kan fastsettes opp til det gebyr som antas å påløpe for forretningen, utover eventuelt tidligere innbetalt forskudd/grunnbeløp.
 - Dersom arbeidet med forretningen strekker seg ut over én måned, kan Luftfartstilsynet ved utgangen av hver måned kreve a konto innbetalinger for medgåtte timer og faktiske kostnader som ikke er dekket av innbetalt grunngebyr og eventuelt forskudd.

Luftfartstilsynet kan i det enkelte tilfellet bestemme at det ikke skal innkreves gebyr ut over grunngebyr og eventuelt innbetalt forskudd.

1.7.3. Årsgebyr:

Årsgebyret skal dekke Luftfartstilsynets løpende virksomhetstilsyn.

Årsgebyret skal i sin helhet betales til Luftfartstilsynet innen betalingsfristen hvert kalenderår etter de satser som er fastsatt i denne forskrift, jf. pkt. 1.9. Årsgebyret dekker en periode på 12 måneder fra kalenderårets begynnelse med mindre annet er bestemt i forskriften.

Årsgebyret betales etter de rettigheter som er registrert i Luftfartstilsynet på det tidspunkt faktura for årsgebyr skrives ut. Mottar Luftfartstilsynet melding om reduksjon i grunnlaget for årsgebyret etter at faktura er skrevet ut, kan det søkes om refusjon av for meget betalt gebyr. Det skal uansett betales årsgebyr ut det kvartal rettigheten endres i. Eventuell økning i gebyrgrunnlaget etter fakturering av årsgebyr blir tilleggsfakturert.

Årsgebyret skal første gang betales ved utstedelse av godkjenning/tillatelse.

Ved første gangs betaling av årsgebyr skal følgende tabell gjelde

<i>Tidspunkt for utstedt tillatelse</i>	<i>Første årsgebyr som skal betales</i>
1. kvartal	4/4 av årsgebyret
2. kvartal	3/4 av årsgebyret
3. kvartal	2/4 av årsgebyret
4. kvartal	1/4 av årsgebyret

Plikten til å betale årsgebyr faller bort når gitt godkjenning/tillatelse ikke fornyes eller på annen måte utgår. Plikten til å betale årsgebyr faller ikke bort selv om den gitte godkjenning/tillatelse er midlertidig tilbakekalt.

For syntetisk flygetrener og simulator gjelder egne bestemmelser for årsgebyr, jf. pkt. 10.4.

1.8. Gebyr for forretninger som utføres utenfor Norge:

For forretninger som utføres utenfor Norge skal det betales gebyr etter regning, jf. pkt. 1.7.2. Det skal likevel ikke betales mindre enn det faste gebyret, grunngebyret eller årsgebyret, med tillegg av kostnader til reise, opphold, diett og reisetid.

1.9. Betalingsbetingelser:

Gebyrer som faktureres fra Luftfartstilsynet, forfaller til betaling senest 22 dager etter fakturadato.

Ved for sen betaling svares forsinkelsesrente etter lov av 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m.

1.10. Virkning av manglende betaling:

Dersom skyldig gebyr, eller del av gebyr, ikke er innbetalt til Luftfartstilsynet senest 2 måneder etter første puring, kan Luftfartstilsynet inndra de rettigheter som gebyret vedrører. En rettighet vil ikke bli fornyet dersom årsgebyret ikke er innbetalt.

1.11. Tilbakebetaling/ettergivelse av gebyr og forskudd på gebyr:

Innbetalt gebyr for påbegynt forretning og innbetalt årsgebyr for en påbegynt periode kan ikke kreves tilbakebetalt.

Luftfartstilsynet kan likevel etter søknad bestemme at innbetalt gebyr helt eller delvis skal tilbakebetales dersom søker godtgjør at det foreligger særlige forhold. Det samme gjelder for ettergivelse av påløpt, ikke innbetalt gebyr. Jf. også pkt. 2.8.4, 8.14 og 8.15.

Dersom søknaden om godkjenning/tillatelse trekkes tilbake, kan Luftfartstilsynet etter søknad og etter en vurdering av de kostnader Luftfartstilsynet har pådratt seg, bestemme om innbetalt gebyr helt eller delvis skal tilbakebetales.

Dersom en påbegynt forretning avbrytes kan ubenyttet innbetalt forskudd kreves tilbakebetalt av søker, jf. pkt. 1.7.3 tredje ledd.

1.12. Dispensasjon:

Luftfartstilsynet kan, når særlige grunner tilsier det dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift.

1.13. Klage:

Enkeltvedtak truffet av Luftfartstilsynet med hjemmel i denne forskrift kan påklages til Samferdselsdepartementet i henhold til forvaltningsloven. Eventuell klage sendes via Luftfartstilsynet.

2. Gebyr for luftdyktighetsbevis mv.

2.1. Gebyr for utstedelse av luftdyktighetsbevis skal dekke kostnader ved bl.a. gjennomgåelse og godkjenning av historisk dokumentasjon av vedlikehold, utredning og besiktelse før utstedelse av luftdyktighetsdokumenter.

2.2. Årsgebyret dekker kostnader ved det løpende luftdyktighetstilsyn.

2.3. Gjenutstedelse og tilbakekalling mv. av luftdyktighetsbevis:

2.3.1. For alle fartøyer som har stått uten luftdyktighetsbevis i 90 dager eller mer, må det ved eventuell gjenutstedelse betales gebyr som for ny utstedelse. Det skal da betales gebyr etter satser som gjelder for nytt luftfartøy. Etter 2 år uten luftdyktighetsbevis skal det ved eventuell gjenutstedelse betales gebyr etter

- satser som gjelder for brukt luftfartøy.
- 2.3.2. Dersom et luftdyktighetsbevis er midlertidig tilbakekalt, skal det ikke betales utstedelsesgebyr ved en eventuell ikraftsettelse såfremt årsgebyr for løpende tilsyn er betalt. Luftdyktighetsbevis kan ikke være midlertidig tilbakekalt i mer enn maksimalt to år før beviset bortfaller.
- 2.3.3. Dersom et luftdyktighetsbevis har vært midlertidig tilbakekalt i 90 dager eller mer innenfor opprinnelig gyldighetstid, skal det betales gebyr etter regning for særskilt besiktelse i forbindelse med eventuell ny ikraftsettelse dersom slik besiktelse blir foretatt, jf. pkt. 2.8.2.
- 2.3.4. Dersom et luftdyktighetsbevis er blitt tilbakekalt med endelig virkning, jf. pkt. 1.6, skal nytt utstedelsesgebyr betales ved eventuell gjenutstedelse, også innenfor opprinnelig gyldighetstid. Innenfor en periode på 2 år fra tilbakekallelsen skal det ved gjenutstedelsen betales gebyr som for nytt fartøy, jf. pkt. 2.3.1. ovenfor.
- 2.4. Utstedelse av luftdyktighetsbevis:
- 2.4.1. For utstedelse av luftdyktighetsbevis for en periode ut over 6 måneder betales gebyr som for ordinær utstedelse.
- 2.4.2. For utstedelse av luftdyktighetsbevis for en begrenset periode på 6 måneder eller mindre betales 1/2 grunngebyr, eventuelt gebyr etter regning, jf. pkt. 1.7.2. I tillegg betales 1/4 årsgebyr for inneværende kvartal. For hvert påbegynte kvartal deretter betales ytterligere 1/4 årsgebyr.
- 2.4.3. For utstedelse av luftdyktighetsbevis med samme utløpsdato som gjeldende luftdyktighetsbevis betales gebyr etter regning, jf. pkt. 1.7.2.
- 2.4.4. For utstedelse av spesielt luftdyktighetsbevis med henblikk på eksport, dvs. «Not valid for Flight», betales gebyr etter regning, jf. pkt. 1.7.2.
- 2.5. Søknad om refusjon av årsgebyr etter at luftdyktighetsbevis er utstedt:
Årsgebyr for luftdyktighet kan ikke reduseres til mindre enn 1/4 årsgebyr. Det skal betales årsgebyr for hvert påbegynte kvartal hvor luftdyktighetsbeviset er i kraft.
- 2.6. Luftfartøy registrert i utlandet kan opereres ervervsmessig av norske selskaper inntil 6 måneder. For løpende luftdyktighetstilsyn med slike luftfartøy betales gebyr med halvparten av det beløp som er angitt i pkt. 2.7, kolonne for årsgebyr. Ved besiktelse av luftfartøyet i utlandet skal det ikke betales mindre enn foran nevnte gebyr med tillegg av kostnader til reise, opphold, diett og reisetid.
- 2.7. Gebyrsatser for luftdyktighetsbevis/særskilt flygetillatelse/særskilt luftdyktighetsbevis:

Kategori av luftfartøy	Utstedelse for brukt luftfartøy	Utstedelse for nytt luftfartøy	Årsgebyr for luftdyktighetstilsyn
Seilfly, motorseilfly, ballong	3.110	2.400	1.030
Motordrevet luftfartøy:			
a) Til og med 2.000 kg, minstegebyr	4.020	2.610	2.610
Tillegg pr. påbegynt 100 kg over 1.000 kg	400	250	250
b) 2.001 – 6.000 kg, minstegebyr	8.100 ⁱ	5.170 ⁱ	5.170
Tillegg pr. påbegynt 100 kg over 2.000 kg	1.080	610	610
c) 6.001 – 50.000 kg, minstegebyr	51.110 ⁱ	29.980 ⁱ	29.980
Tillegg pr. påbegynt 1.000 kg over 6.000 kg	1.330	1.050	1.050
d) 50.001 kg og over, minstegebyr	109.480 ⁱ	75.590 ⁱ	75.590
Tillegg pr. påbegynt 1.000 kg over 50.000 kg	1.580	1.160	1.160
Amatørbygde fly	4.020	2.610	2.610
Veteranfly ⁱⁱ *	4.020	0	2.610
Særskilt flygetillatelse (gjelder ikke enkeltflyginger) og særskilt luftdyktighetsbevis	2.610	2.610	2.610

i Grunngebyr, eventuelt gebyr etter regning, jf. pkt. 1.7.2.

ii Luftfartøy som Luftfartstilsynet etter søknad har akseptert som «veteranfly».

* Ved ev. gjenutstedelse av luftdyktighetsbevis etter lav sats, jf. pkt. 2.3, benyttes samme sats som for årsgebyr.

- Den som er registrert som ansvarlig eier/bruker av et luftfartøy når faktura på årsgebyr skrives ut er også ansvarlig for betaling av gebyret ved forfall, med mindre annet er avtalt med Luftfartstilsynet.
- 2.8. Utførelse av besiktelser og kontroll-/prøveflyginger:
- 2.8.1. Luftfartøyet skal som hovedregel fremstilles ved en godkjent norsk vedlikeholdsinstans. Ved fremstillingen av luftfartøyet skal alt det som er angitt i typespesifikasjonen fremstilles samtidig, herunder ski, flottører, slepeanordninger, reservetanker mv., samt nødvendig dokumentasjon som myndighetsgodkjent flygehåndbok, tekniske loggbøker, journaler mv.
- 2.8.2. Når Luftfartstilsynet av hensyn til luftdyktigheten finner det påkrevd med særskilt besiktelse av luftfartøy ut over ordinært luftdyktighetstilsyn, betales gebyr etter regning, jf. pkt. 1.7.2.
Det samme gjelder ved forgjeves fremmøte i forbindelse med ordinært tilsyn når besiktelse/prøveflyging/kontrollflyging er berammet, men ikke kan avholdes på grunn av omstendigheter som Luftfartstilsynet ikke kan lastes for.
- 2.8.3. Nedenfor nevnte tilfeller inngår i grunnlaget for gebyrberegningen ved første gangs utstedelse:

- a) dersom flere enn én prøveflyging/kontrollflyging er nødvendig før luftdyktighetsbevis kan utstedes, og dette skyldes forhold som Luftfartstilsynet ikke kan lastes for.
- b) dersom ekstra besiktelse av luftfartøy eller tilhørende materiell er nødvendig før luftdyktighetsbevis kan utstedes, og dette skyldes forhold som Luftfartstilsynet ikke kan lastes for.
- c) ved forgjeves fremmøte når besiktelse/prøveflyging/kontrollflyging er berammet, men ikke kan avholdes på grunn av omstendigheter som Luftfartstilsynet ikke kan lastes for.
- 2.8.4. Luftfartstilsynet kan bestemme at gebyr beregnet etter pkt. 2.8.2 og 2.8.3 helt eller delvis kan frafalles dersom forholdet skyldes særlige omstendigheter som søker ikke kan lastes for og som gjør det rimelig at gebyret frafalles.

3. Gebyr for typeakseptering/importgranskning, typesertifisering/typegranskning og modifikasjonsgranskning av luftfartøy og annet flymateriell

- 3.1. For de forretninger som er nevnt nedenfor betales gebyr etter regning, jf. pkt. 1.7.2.

Modifikasjoner

Gjennomgåelse og godkjenning av tegninger og beregninger, samt besiktelse av endringer på luftfartøy/flymateriell/testflyging. Et grunngebyr på kr 680 betales sammen med søknaden.

Skader/reparasjoner

Besiktelse av skader av betydning for luftdyktigheten og godkjennelse av reparasjonsunderlag, samt eventuelt besiktelse ved godkjennelse av reparasjoner.

Typesertifisering/typeakseptering

Gjennomgåelse og godkjennelse av tegninger og beregninger for nykonstruksjoner, besiktelse og kontroll av luftfartøy/flymateriell/testflyging, samt arbeid i forbindelse med typeakseptering.

4. Gebyr for spesielle tjenester

- 4.1. For tillatelse til amatørbygging av luftfartøy betales et gebyr på kr 1.360 før behandling av søknad om byggetillatelse. For eventuell fornyelse/gjenutstedelse av tillatelse betales et gebyr på kr 680. For særskilt flygetillatelse i forbindelse med prøveflyging av amatørbygde luftfartøy, jf. gebyrtabell under pkt. 2.7.
- 4.2. For prøve i forbindelse med godkjennelse av teknisk sjef, verkstedsjef, kvalitetssjef, innleid kvalitetsrevisor, ingeniørsjef, skolesjef og flygesjef betales et gebyr på kr 2.340 for hver prøve. For eventuell psykologitest betales i tillegg kr 680.
- 4.3. For duplikat av luft- og miljødyktighetsbevis og reisedagbok betales et gebyr på kr 560 for hver sak.
- 4.4. For duplikat av flygehåndbok eller autorisasjonsside betales et gebyr på kr 560 for hver sak.
- 4.5. For søknad om godkjennelse av avtale om leie av luftfartøy betales et gebyr på kr 5.000 pr. søknad. For godkjennelse av forlengelse av leieavtale for luftfartøy betales et gebyr på kr 1.000 pr. avtale.
- 4.6. For Luftfartstilsynets arbeid med eller deltagelse i prosjekter knyttet til godkjennelse av organisasjoner, produkter, systemer, prosedyrer, installasjoner mv. som ikke kommer inn under andre punkter i denne forskrift, betales gebyr etter regning.
- Dersom Luftfartstilsynet i slike tilfeller må kjøpe inn tjenester fra andre, vil disse bli fakturert videre med 5% påslag.

5. Gebyr for godkjennelse av vedlikeholdsorganisasjoner og flyverksteder som utfører vedlikehold, modifisering og reparasjon av flymateriell

- 5.1. Gebyr for godkjennelse av vedlikeholdsorganisasjoner og flyverksteder skal dekke kostnadene ved bl.a. gjennomgåelse og godkjennelse av driftshåndbøker, tekniske standarder og organisasjon, samt utredning og inspeksjon før godkjennelse gis.
- 5.2. Årsgebyret skal dekke det løpende virksomhetstilsyn med vedlikeholdsorganisasjon og flyverksted, samt fornyelse av godkjennelsen.
- 5.3. Gebyrsatser for godkjennelse av vedlikeholdsorganisasjon og flyverksted:

<i>Kategori av vedlikeholdsorganisasjon/-flyverksted</i>	<i>Utstedelse/godkjennelse</i>	<i>Årsgebyr for virksomhetstilsyn</i>
1 – 10 personer	12.610	7.670
11 – 25 personer	21.010	14.190
26 – 50 personer	29.940 ⁱ	21.120
51 – 100 personer	39.920 ⁱ	29.010
100 – 200 personer	54.330 ⁱ	39.920
201 – 400 personer	72.390 ⁱ	55.470
401 – 600 personer	101.180 ⁱ	78.270
Over 600 personer	139.310 ⁱ	108.110

i Grunngebyr, eventuelt gebyr etter regning, jf. pkt. 1.7.2.

- 5.4. For søknad om endring av gitt godkjenning betales gebyr etter regning, jf. pkt. 1.7.2.
- 5.5. For virksomhetstilsyn av linjestasjoner og faste eller midlertidige baser for vedlikehold ut over hovedbase, betales kr 10.000 pr. base i Norge. For virksomhetstilsyn av linjestasjoner og faste eller midlertidige baser utenfor Norge ut over hovedbase, betales gebyr etter regning, jf. pkt. 1.7.2.
- 5.6. For søknad om opprettelse av fast eller midlertidig sekundærbase etter at godkjenning av vedlikeholdsorganisasjon/flyverksted er utstedt, betales gebyr etter regning, jf. pkt. 1.7.2.

6. Gebyr for godkjenning av organisasjoner som utfører produksjon av flymateriell

- 6.1. Gebyr for godkjenning av organisasjon som utfører produksjon av flymateriell, skal dekke kostnader ved bl.a. gjennomgåelse og godkjenning av driftshåndbøker, organisasjon, tekniske standarder, samt utredning og inspeksjon før godkjenning gis.
- 6.2. Årsgebyret skal dekke det løpende virksomhetstilsyn med organisasjon som utfører produksjon samt fornyelse av godkjenning.
- 6.3. Gebyrsatser for godkjenning av organisasjon som utfører produksjon:

<i>Kategori av produksjonsbedrift</i>	<i>Utstedelse/godkjenning</i>	<i>Årsgebyr</i>
1 – 10 personer	19.170	14.290
11 – 30 personer	33.110	26.730
31 – 100 personer	48.180 ⁱ	39.130
101 – 200 personer	64.370 ⁱ	52.160
201 – 400 personer	83.740 ⁱ	68.770
401 – 600 personer	109.980 ⁱ	90.560
Over 600 personer	148.730 ⁱ	121.080

ⁱ Grunngjebyr, eventuelt gebyr etter regning, jf. pkt. 1.7.2.

- 6.4. For søknad om endring av gitt godkjenning betales gebyr etter regning, jf. pkt. 1.7.2.

7. Gebyr for godkjenning av organisasjoner som utfører konstruksjon av flymateriell

- 7.1. Gebyr for godkjenning av organisasjon som utfører konstruksjon av flymateriell, skal dekke kostnader ved bl.a. gjennomgåelse og godkjenning av driftshåndbøker, organisasjon, tekniske standarder, samt utredning og inspeksjon før godkjenning gis.
- 7.2. Årsgebyret skal dekke det løpende virksomhetstilsyn med organisasjon som utfører konstruksjon av flymateriell, samt fornyelse av godkjenningen.
- 7.3. Gebyrsatser for godkjenning av organisasjon som utfører konstruksjon av flymateriell:

<i>Kategori av konstruksjonsbedrift:</i>	<i>Utstedelse/godkjenning</i>	<i>Årsgebyr for virksomhetstilsyn</i>
1 – 5 personer	8.200	5.740
6 – 10 personer	11.280	7.890
11 – 19 personer	15.890 ⁱ	11.120
20 – 29 personer	22.040 ⁱ	15.430
30 – 39 personer	28.700 ⁱ	20.090
40 – 49 personer	35.880 ⁱ	25.110
Over 50 personer	43.050 ⁱ	30.140

ⁱ Grunngjebyr, eventuelt gebyr etter regning, jf. pkt. 1.7.2.

- 7.4. For søknad om endring av gitt godkjenning betales gebyr etter regning, jf. pkt. 1.7.2.

8. Gebyr for luftfartssertifikat og -bevis

- 8.1. Gebyr for luftfartssertifikat og -bevis skal dekke Luftfartstilsynets kostnader til prøver og utstedelser.
- 8.2. Gebyr for teoriprøve skal være Luftfartstilsynet i hende senest 3 uker før prøven skal avholdes (innen påmeldingsfristen).
- 8.3. Fast gebyr eller grunngebyr for skill test (tidligere LPT 1) skal betales sammen med søknad om oppmelding til prøven.
- 8.4. For personell ansatt i SAS og SAS Commuter betales samtlige gebyrer i forbindelse med prøver til sertifikat og bevis til luftfartsmyndigheten i det land som utsteder sertifikatet.
- 8.5. Gebyrsatser for avleggelse av prøver, dokumentutstedelse iht. BSL-C:

<i>Sertifikat eller kompetansebevis</i>	<i>Teoriprøve</i>	<i>Skill test (tidligere LPT 1)</i>	<i>Dokumentutstedelse*</i>
Privatflygersertifikat – PPL inkl. R/T**	1.330	1.690 ⁱ	640
Proficiency check (PPL) (LPT 2)			640
Trafikkflygersertifikat – CPL**	2.050	2.350 ⁱ	1.010
Proficiency check (CPL) (LPT 2)			1.010
Trafikkflygersertifikat – ATPL**	3.160	2.350 ⁱ	1.010

<i>Sertifikat eller kompetansebevis</i>	<i>Teoriprøve</i>	<i>Skill test (tidligere LPT 1)</i>	<i>Dokumentutstedelse*</i>
Proficiency check (ATPL) (LPT 2)			2.050
Instrumentrettighet – IR	1.710	2.350 ⁱ	640
Proficiency check (IR) (LPT 2)			1.540
Proficiency check (LPT 2), ut over én pr. år			380
Snittflygingsrettighet		1.690 ⁱ	380
Flytelefonistsertifikat RT	520	510 ⁱ	640
Flymaskinistsertifikat FE**	520 ⁱⁱⁱ	2.350 ⁱ	1.010
Flymaskinistsertifikat (LPT 2)			640
Kabinsertifikat			640
Morseprøve		240	
Enkeltfag – flygersertifikat PPL og R/T	260		
Enkeltfag – øvrige flygersertifikat og bevis	520		
Instruktørbevis***		2.450 ⁱ	640
Flytekn. sertifikat, grunnutdanning	2.050 ⁱⁱ		
Flytekn. sertifikat, grunnutdanning, enkeltfag	520 ⁱⁱ		
Flytekn. sertifikat, faggruppeutdanning (AML)	1.640	2.350 ⁱ	640
Flytelefonistsertifikat for flyteknikere	520	670 ⁱ	
Autorisasjonsbevis sveising (pr. prøvestk.) ⁱⁱⁱⁱ	260	280 ⁱ	640
Spesialtillatelse for vedlikeholdsarbeid på luftfartøy (SPS/SPM)		1.810 ⁱ	380
Validering		2.350 ⁱ	1.290 ⁱ
Øvrig saksarbeid som fører til nytt sertifikat/bevis/rettighet			640
Mørkeflyging			380

i Grunngelyr, ev. gebyr etter regning, jf. pkt. 1.7.2.

ii Gjelder for inntil 5 grunnfag. Det totale antall grunnfag er 15.

iii Pr. fag.

iiii I tillegg kommer ev. honorar til godkjent kontrollorgan.

* Gjelder nyutstedelse, gjenutstedelse, utvidelse, forlengelse eller duplikat.

** Samme gebyr gjelder også for utvidelse med klasse-/typerettighet.

*** Gjelder IK, FI, CRI, TRI, IRI, SFI, snittflyging og formasjonsflyging.

8.6. Gebyrsatser for avleggelse av prøver, dokumentutstedelse iht. JAR-FCL 1 og 2:

<i>Sertifikat eller kompetansebevis</i>	<i>Teoriprøve</i>	<i>Skill test (tidligere LPT 1)</i>	<i>Dokumentutstedelse*</i>
Privatflygersertifikat – PPL inkl. R/T**	1.330	2.050 ⁱ	640
Proficiency check (LPT 2)			640
Trafikkflygersertifikat – CPL**	3.690	2.670 ⁱ	1.010
Proficiency check (LPT 2)			1.010
Trafikkflygersertifikat – ATPL**	5.740	3.590 ⁱ	2.050
Proficiency check (LPT 2)			2.050
Instrumentrettighet – IR	1.710	2.350 ⁱ	1.540
Proficiency check (IR) (LPT 2)			1.540
Proficiency check, utover én v/fornyelse			380
Enkeltfag – flygersertifikat og bevis	520		
Instruktørbevis***		2.970 ⁱ	2.050
Validering		2.970 ⁱ	1.540 ⁱ
Bytte fra BSL-C til JAR-FCL sertifikat			1.540
Øvrig saksarbeid som fører til nytt sertifikat/bevis/rettighet			640
Mørkeflyging			380
Kontrollantautorisasjon	1.330		640

i Grunngelyr, ev. gebyr etter regning, jf. pkt. 1.7.2.

* Gjelder nyutstedelse, gjenutstedelse, utvidelse, forlengelse eller duplikat.

** Samme gebyr gjelder også for utvidelse med klasse-/typerettighet.

*** Gjelder IK, FI, CRI, TRI, IRI, SFI.

8.7. Gebyrsatser for avleggelse av prøver, dokumentutstedelse iht. JAR-66:

<i>Sertifikat eller kompetansebevis</i>	<i>Teoriprøve</i>	<i>Praktisk prøve</i>	<i>Dokumentutstedelse*</i>
Vedlikeholdssertifikat for luftfartøy, grunnutdanning	2.050 ⁱⁱ		
Vedlikeholdssertifikat for luftfartøy, enkeltfag	520 ⁱⁱⁱ		

<i>Sertifikat eller kompetansebevis</i>	<i>Teoriprøve</i>	<i>Praktisk prøve</i>	<i>Dokument- utstedelse*</i>
Vedlikeholdssertifikat for luftfartøy, kategori**	2.050	3.000 ⁱ	640
Vedlikeholdssertifikat for luftfartøy, underkategori**	2 050	3.000 ⁱ	

i Grunngbyr, ev. gebyr etter regning, jf. pkt. 1.7.2.

ii Gjelder for inntil 5 grunnfag. Det totale antall grunnfag er 17.

iii Pr. fag.

* Gjelder nyutstedelse, gjenutstedelse, utvidelse, forlengelse eller duplikat.

** Gjelder for luftfartøytype.

- 8.8. Når kombinert prøve avlegges betales bare ett gebyr for prøven. Det høyeste gebyr betales.
- 8.9. Det betales gebyr for kun én dokumentutstedelse:
- når flere utvidelser samtidig knytter seg til samme sertifikat/bevis;
 - når fornyelse, forlengelse og utvidelse (klasse/typebevis) gjennomføres samtidig og knytter seg til samme sertifikat/bevis;
 - ved samtidig fornyelse/forlengelse av flere sertifikat og/eller bevis;
- 8.10. Gebyr for praktisk flygeprøve/LPT 1 og praktisk prøve til flyteknikersertifikat omfatter ikke utgifter til å fremskaffe luftdyktig og behørig utrustet og bemannet luftfartøy eller syntetisk flygetrener eller til nødvendig verktøy og materialer. Søker sørger selv for avtale om og betaling for dette.
- 8.11. Praktisk flygeprøve avholdes på norsk oppflygingsplass, som kunngjort i AIC N, og til avtalt tid. Når særlige grunner tilsier det, kan Luftfartstilsynet fravike denne hovedregel. I slike tilfeller betaler søker et gebyr etter regning ut over grunngebyret etter pkt. 8.5 for å dekke tilleggskostnader fravirket medfører. I de tilfeller praktisk prøve avholdes utenfor Norge, gjelder bestemmelsen i pkt. 1.8.
- 8.12. Ved forgieves fremmøte når praktisk prøve er berammet, men ikke kan avholdes på grunn av omstendigheter som Luftfartstilsynet ikke kan lastes for, betales gebyr etter pkt. 8.5/8.6/8.7, eventuelt etter pkt. 8.11.
- 8.13. Teoriprøve avholdes på faste eksamenssteder og til fastsatte tider, som kunngjort i AIC N. Etter skriftlig søknad, og når særlige grunner tilsier det, kan Luftfartstilsynet fravike fastsatt eksamenstid. I slike tilfeller beregnes et tillegg på kr 680 pr. prøve ut over fast gebyr etter pkt. 8.5/8.6/8.7.
- 8.14. Gebyr som er betalt for prøve som ikke gjennomføres, kan ikke kreves tilbakebetalt med mindre avlysningen skyldes Luftfartstilsynet.
- 8.15. Ved oppmelding til ny prøve/eksamen etter at samme prøve/eksamen tidligere ikke er bestått eller gjennomført, må nytt gebyr betales.

9. Gebyr for utdannings- og skoletillatelser

- 9.1. Gebyr for å utstede tillatelse til utdanningsvirksomhet og skole skal dekke kostnadene ved bl.a. gjennomgåelse og godkjenning av dokumentasjon av faginnhold og sammensetning, studieplan, utredning og eventuelt inspeksjon før tillatelse gis.
- 9.2. Årsgebyret skal dekke det løpende virksomhetstilsyn med utdanningsvirksomheten eller skolen og forlengelse av utdannings- eller skoletillatelsen.
- 9.3. Gebyrsatser for utdannings- og skoletillatelser iht. BSL-C:

<i>Utdannings- og skoletillatelser</i>	<i>Utstedelse/autorisasjon</i>	<i>Årsgebyr for virksomhetstilsyn</i>
Ikke ervervsmessig luftfartsskole: PPL-A og PPL-H og flytelefonistsertifikat (R/T)		
Teorikurs til trafikflygersertifikat: ATPL-A og ATPL-H	840 ⁱ	
Ervervsmessig luftfartsskole: PPL-A og PPL-H og flytelefonistsertifikat (R/T)	2.680 ⁱ	1.360
Ervervsmessig luftfartsskole: CPL-A og CPL-H, Instrumentbevis (IR) og instruktørbevis (FI)	13.340 ⁱ	5.570
Godkjenning av flyteknisk typekurs og faggruppeutdanning	1.360 ⁱ	
Godkjenning av flyteknisk utdanningsorganisasjon (BSL-JAR 147)	13.340 ⁱ	5.570
Godkjenning av klasse-/typeutdanning for utvidelse av flygersertifikat	1.360 ⁱ	
Undervisningsprogram hvor syntetisk flygetrener på lavere nivå enn 6 eller 7 inngår ved godskrivning av instrumentbakketid	ii	ii

i Grunngbyr, ev. gebyr etter regning, jf. pkt. 1.7.2.

ii Gebyr etter regning, jf. pkt. 1.7.3.

- 9.4. Gebyrsatser for utdannings- og skoletillatelser iht. JAR-FCL 1 og 2:
Gebyr for tilsyn med utdannings- og skoletillatelser iht. JAR-FCL 1 og 2 vil bli fastsatt når virksomheten er etablert. Inntil egen gebyrstruktur kan fastsettes, betales gebyr etter regning, jf. pkt. 1.7.2.

- 9.5. For søknad om endring av gjeldende rettigheter til et høyere kvalifikasjonsnivå og/eller nytt område, betales gebyr etter regning, jf. pkt. 1.7.2.

10. Gebyr for godkjenning av syntetiske flygetrener

- 10.1. Gebyr for godkjenning av og tilsyn med praktisk utdanning med syntetisk flygetrener skal dekke kostnadene ved bl.a. kontroll av flygetrener og treningsprogrammer, evaluering og godkjenning av dokumentasjon og utførte tester og eventuell besiktelse før godkjenning gis. Gebyret dekker godkjenning og tilsyn som foretas av en felles skandinavisk simulatorgruppe i regi av Det Skandinaviske Tilsynskontor (STK) som igjen opptrer på vegne av luftfartsmyndighetene i Norge, Sverige og Danmark i slike saker.
- 10.2. Gebyr for godkjenning av og tilsyn med flygesimulatorer og avanserte syntetiske flygetrener fastsettes av norsk luftfartsmyndighet etter felles skandinaviske satser.
- 10.3. Innbetaling av grunngebyr skjer samtidig med søknaden om godkjenning til den skandinaviske luftfartsmyndigheten som ivaretar innkreving og fakturering. Årsgebyr blir utfakturert en gang pr. år. Gebyret fastsettes i det lands valuta som har påtatt seg fakturerings- og innkreivingsfunksjonen på vegne av STK og den skandinaviske simulatorgruppen.
- 10.4. Fellesskandinaviske gebyrsatser for godkjenning av og tilsyn med syntetiske flygetrener:^{*}

Type av syntetisk flygetrener [*]	Utstedelsesgebyr i SEK ⁱ	Årsgebyr i SEK
Flysimulator	163.680	98.230
Variant av flysimulator	98.230	49.110

i Grunngebyr. Ev. tillegg etter regning for arbeid som ikke dekkes av grunngebyret.

* Gebyr innkreves og faktureres p.t. av Luftfartsverket i Sverige.

- 10.5. Flygetrener av lavere kategori enn nivå 6 og 7 omfattes ikke av ordningen med felles skandinavisk godkjenning og tilsyn, og godkjennes bare dersom den inngår i et undervisningsprogram, jf. pkt. 9.3/9.4.

11. Gebyr for lisens/Air Operator's Certificate (AOC) og driftstillatelse til ervervsmessig luftfartsvirksomhet

- 11.1. Gebyr for å utstede lisens/AOC og driftstillatelse til ervervsmessig luftfartsvirksomhet skal dekke kostnader ved bl.a. gjennomgåelse og godkjenning av dokumentasjon av forretningsplan, økonomi og finansiering, organisasjon, vedlikeholdsordning, tekniske og operative standarder, utredning og inspeksjon før lisens og/eller driftstillatelse gis.
- 11.2. Årsgebyret dekker kostnader ved løpende virksomhetstilsyn med selskapet, eventuelt med inspeksjon, og fornyelse av lisens/AOC og/eller driftstillatelse, samt vedlikeholdsordning.
- 11.3. Lisens/AOC/drifstillatelse gjelder bare for den operatør den er utstedt til.
- 11.4. Gebyrsatser for lisens/AOC/drifstillatelse:

Fartøy kategori og vektklasse Type og omfang av virksomheten	Utstedelse av AOC	Årsgebyr for AOC	Utstedelse av drifstillatelse	Årsgebyr for drifstillatelse
VFR, opptil 2.000 kg				
1) 1 – 2 fartøyer	22.000	16.500	7.000	3.500
2) 3 – 10 fartøyer	25.000	18.750	8.000	4.000
3) 11 eller flere fartøyer	28.000	21.000	9.000	4.500
VFR, 2.001 – 5.700 kg				
4) 1 – 2 fartøyer	31.000	23.250	10.500	5.250
5) 3 – 10 fartøyer	34.000	25.500	12.000	6.000
6) 11 eller flere fartøyer	37.000	27.750	14.500	7.250
VFR, 5.701 – 10.000 kg				
7) 1 – 2 fartøyer	40.000	30.000	17.000	8.500
8) 3 – 10 fartøyer	44.000	33.000	21.000	10.500
9) 11 eller flere fartøyer	48.000	36.000	25.000	12.500
IFR, opptil 2.000 kg				
10) 1 – 2 fartøyer	52.000	39.000	31.000	15.500
11) 3 – 10 fartøyer	57.000	42.750	37.000	18.500
12) 11 eller flere fartøyer	62.000	46.500	45.500	22.750
IFR, 2.001 – 5.700 kg				
13) 1 – 2 fartøyer ⁱ	69.000 ⁱ	51.750	54.000 ⁱ	27.000
14) 3 – 10 fartøyer	76.000 ⁱ	57.000	65.500 ⁱ	32.750
15) 11 eller flere fartøyer	87.000 ⁱ	65.250	77.000 ⁱ	38.500
IFR, 5.701 – 10.000 kg				
16) 1 – 2 fartøyer	98.000 ⁱ	73.500	92.000 ⁱ	46.000
17) 3 – 10 fartøyer	114.000 ⁱ	85.500	107.000 ⁱ	53.500

	<i>Fartøy kategori og vektklasse Type og omfang av virksomheten</i>	<i>Utstedelse av AOC</i>	<i>Årsgebyr for AOC</i>	<i>Utstedelse av driftstillatelse</i>	<i>Årsgebyr for driftstillatelse</i>
18)	11 eller flere fartøyer IFR, 10.001 – 30.000 kg	130.000 ⁱ	97.500	126.000 ⁱ	63.000
19)	1 – 2 fartøyer	161.000 ⁱ	120.750	145.000 ⁱ	72.500
20)	3 – 10 fartøyer	192.000 ⁱ	144.000	168.500 ⁱ	84.250
21)	11 eller flere fartøyer IFR, 30.001 – 50.000 kg	253.000 ⁱ	189.750	192.000 ⁱ	96.000
22)	1 – 2 fartøyer	314.000 ⁱ	235.500		
23)	3 – 10 fartøyer	415.000 ⁱ	311.250		
24)	11 eller flere fartøyer IFR, 50.001 – 100.000 kg	516.000 ⁱ	387.000		
25)	1 – 2 fartøyer	667.000 ⁱ	500.250		
26)	3 – 5 fartøyer	818.000 ⁱ	613.500		
27)	6 – 10 fartøyer	1.029.000 ⁱ	771.750		
28)	11 eller flere fartøyer IFR, 100.001 og tyngre	1.240.000 ⁱ	930.000		
29)	1 – 2 fartøyer	1.540.000 ⁱ	1.155.000		
30)	3 – 5 fartøyer	1.840.000 ⁱ	1.380.000		
31)	6 – 10 fartøyer	2.190.000 ⁱ	1.642.500		
32)	11 eller flere fartøyer	2.640.000 ⁱ	1.980.000		

i Grunngebyr, ev. gebyr etter regning, jf. pkt. 1.7.2.

- 11.5. Dersom det samtidig søkes om tillatelse for flere av kategoriene i pkt. 11.4, betales kun gebyr etter den kategori som gir høyest gebyr etter det totale antall luftfartøy.
- 11.6. For søknad om endring i gitt tillatelse betales gebyr etter regning, jf. pkt. 1.7.2. Det betales likevel ikke gebyr når et selskap foretar utskifting av et fartøy til et annet av samme type.
- 11.7. For søknad om endring av gitt driftstillatelse til nye driftsarter betales gebyr etter regning, jf. pkt. 1.7.2.
- 11.8. Teknisk og operativt tilsyn med linjestasjoner og faste eller midlertidige baser ut over hovedbase i eller utenfor Norge er dekket av selskapets faste årsgebyr. Ved inspeksjon av linjestasjoner og baser ut over hovedbase skal det likevel betales tilleggsgebyr som dekker Luftfartstilsynets kostnader til reise, opphold, diett og reisetid.
- 11.9. For søknad om opprettelse av linjestasjoner og faste eller midlertidige baser ut over hovedbase etter at lisens/AOC/driftstillatelse er utstedt, betales gebyr etter regning, jf. pkt. 1.7.2.
- 11.10. For søknad om tillatelse til transport av farlig gods betales gebyr etter regning, jf. pkt. 1.7.2. Et grunngebyr på kr 680 betales sammen med søknaden. Det samme gjelder for enkeltsøknad om dispensasjon fra bestemmelsene i BSL D 1–7 pkt. 8 eller JAR OPS 1–3 kapittel (subpart) R vedr. transport av farlig gods.

12. Gebyr for konsesjon eller tillatelse og teknisk/operativ godkjenning av landingsplasser

- 12.1. Gebyr for konsesjon eller tillatelse til å anlegge, drive og inneha landingsplass skal dekke kostnadene som behandling av søknad og utstedelse av rettighetsdokumenter medfører.
Fornyelsesgebyret skal dekke kostnadene ved fornyelse av konsesjon/tillatelse.
- 12.2. Gebyr for teknisk/operativ godkjenning av landingsplass skal dekke kostnadene ved bl.a. gjennomgåelse av dokumentasjon og inspeksjon før godkjenning gis.
Årsgebyret skal dekke Luftfartstilsynets løpende virksomhetstilsyn med landingsplasser, herunder rutinemessige inspeksjoner, samt fornyelse av teknisk/operativ godkjenning.
- 12.3. Gebyrsatser for konsesjon/tillatelse og teknisk/operativ godkjenning av landingsplasser:

12.3.1. Gebyrsatser for konsesjon:

<i>Kategori av landingsplass</i>	<i>Utstedelse</i>	<i>Fornyelse</i>
Konsesjon for landingsplass til allmenn bruk	27.320	13.650
Konsesjon for landingsplass til ikke-allmenn bruk	6.720	3.360

12.3.2. Gebyrsatser for teknisk/operativ godkjenning:

Gruppering av landingsplasser:

Gruppe 1: Landingsplass til allmenn bruk som har minst én presisjonsrullebane i kategori II eller III.

Gruppe 2: Landingsplass til allmenn bruk som har minst én presisjonsrullebane i kategori I.

Gruppe 3: Landingsplass til allmenn bruk som ikke kommer i gruppe 1 eller 2, og landingsplass til ikke-allmenn bruk som har trafikk med luftfartøy med største tillatte startmasse (MTOM) 5.700 kg eller over, eller er godkjent med 10 passasjerer eller flere.

Gruppe 4: Landingsplass til ikke-allmenn bruk som ikke kommer i gruppe 3 og som har en eller flere av følgende aktiviteter:

- Flyging i samsvar med instrumentflygereglene
- Luftrutetraffikk
- Flyging med landfly med betalende passasjerer
- Hoved- eller sekundærbase for ervervsmessig luftfartsforetak
- Base for skoleflyging med motorfly

Gruppe 5: Landingsplass til ikke-allmenn bruk som ikke kommer i gruppe 3 eller 4.

Gruppe 6: Landingsplass for flyging på kontinentalsokkelen.

<i>Gruppe av landingsplass</i>	<i>Utstedelse</i>	<i>Årsgebyr for tilsyn</i>
Landingsplass gruppe 1	630.380 ⁱ	420.250
Landingsplass gruppe 2	210.130 ⁱ	105.060
Landingsplass gruppe 3	52.530 ⁱ	26.260
Landingsplass gruppe 4	26.260 ⁱ	6.300
Landingsplass gruppe 5	5.670 ⁱ	670
Landingsplass gruppe 6	ii	ii

i Grunnggebyr, ev. gebyr etter regning, jf. pkt. 1.7.2.

ii Gebyr etter regning, jf. pkt. 1.7.2.

- 12.4. For søknad om å få utvide gitt konsesjon til landingsplass til ikke-allmenn bruk til å gjelde konsesjon for landingsplass til allmenn bruk betales gebyr som for ny søknad om konsesjon.
Ved skifte av eier betales gebyr som for søknad om konsesjon.
For søknad om å få utvide teknisk/operativ godkjennelse av landingsplass til en høyere gruppe betales gebyr etter regning, jf. pkt. 1.7.2. Grunnggebyret er i dette tilfellet forskjellen mellom satsene i gebyrgruppene, jf. pkt. 12.3 bokstav b.
For søknad om andre endringer i gjeldende rettigheter betales gebyr etter regning, jf. pkt. 1.7.2.
- 12.5. Når Luftfartstilsynet finner det påkrevd med særskilt inspeksjon av landingsplass ut over rutinemessig inspeksjon, betales gebyr etter regning, jf. pkt. 1.7.2.
- 12.6. For søknad om midlertidig godkjennelse av landingsplass til ikke-allmenn bruk betales gebyr etter regning, jf. pkt. 1.7.2.

13. Gebyr for tilsyn med lufttrafikkjeneste

- 13.1. Gebyr for godkjennelse av lufttrafikkjenesten skal dekke kostnader ved bl.a. tilsyn, gjennomgåelse av dokumentasjon, kontroll av lufttrafikkjenesten, evaluering og utførte tester før eventuelt godkjennelse gis.
- 13.2. Årsgebyret skal dekke kostnader ved løpende virksomhetstilsyn med lufttrafikkjenesten, eventuelt inspeksjon og fornyelse av godkjennelse.
- 13.3. Gebyrsatser for tillatelse:

<i>Kategori av lufttrafikkjeneste</i>	<i>Godkjennelse</i>	<i>Årsgebyr</i>
Kategori A: Kontrollsentral m/u innflygingskontrollsektor. Kontrolltårn m/innflygingskontrolltjeneste. Oslo Lufthavn Gardermoen	85.000	65.000
Kategori B: Kontrolltårn u/innflygingskontrolltjeneste. AFIS enheter.	45.000	25.000

- 13.4. For oppgradering fra AFIS til flygekontrolltjeneste betales gebyr lik differansen mellom de to kategoriene.

14. Gebyr for tilsyn med flynavigasjonstjeneste og kontrollflytjenester

- 14.1. Gebyr for godkjennelse av flynavigasjonstjeneste skal dekke kostnadene ved bl.a. gjennomgåelse av dokumentasjon, samt utredning og inspeksjon før godkjennelse gis.
Årsgebyret skal dekke Luftfartstilsynets løpende virksomhetstilsyn med flynavigasjonstjenester, herunder rutinemessige inspeksjoner.
- 14.2. Gebyrsatser for godkjennelse av og tilsyn med navigasjonstjenester:

<i>Type navigasjonshjelpemidler</i>	<i>Utstedelse</i>	<i>Årsgebyr for tilsyn</i>
Peiler VDF og/eller UDF (pr. anlegg)	6.300 ⁱ	3.150
NDB/lokator (pr. anlegg)	6.300 ⁱ	3.150
DVOR eller CVOR og DME (pr. installasjon)	18.910 ⁱ	9.460
LLZ og/eller MRK/DME (pr. installasjon)	31.520 ⁱ	15.760
Radar (pr. sensor)	63.040 ⁱ	31.520
ILS, kategori I	63.040 ⁱ	31.520
ILS, kategori II/III	126.080 ⁱ	63.040
Kontrollsentral	210.130 ⁱ	105.060

i Grunnggebyr, ev. gebyr etter regning, jf. pkt. 1.7.2.

14.3. For søknad om endring av gitt godkjenning betales gebyr etter regning, jf. pkt. 1.7.2.

14.4. Gebyrsatser for kontroll og tilsyn med kontrollflytjenester. Gebyret skal dekke inspeksjon, dokumentkontroll, utstedelser og fornyelse av kontrollflytjenester.

	<i>Utstedelse</i>	<i>Årsgebyr</i>
Kontrollflytjenester	25.000	10.000

15. Gebyr for medisinske tjenester

15.1. Gebyr for medisinske tjenester skal dekke kostnader for sivile medisinske undersøkelser ved det nasjonale flymedisinske senter ved Flymedisinsk Institutt på Blindern i Oslo (FMI).

15.2. Gebyrtabell for medisinske tjenester:

<i>Type undersøkelse</i>	<i>Trafikkflyger Legeattest klasse 1</i>	<i>Privatflyger Legeattest klasse 2</i>	<i>Flygeleder Legeattest</i>
Spesialistundersøkelse	4.200	2.420	4.200
Enkel fornyelse	1.490	1.220	1.490

Annet luftfartspersonell *Søknadsskjema for legeattest til luftfartssertifikat,
legeerklæring generell flymedisinsk undersøkelse¹*

Legeattest

Kabinbesetningsmedlem	1.240
Personell i brann- og havaritjenesten	1.240
Besetningsmedlem på luftfartøy utstyrt for pasienttransport	1.240
Seilflyger, fører av fri ballong, fører av mikrofly	1.240
Flytekniker	1.240

Enkeltundersøkelser

Otorhinolaryngologisk undersøkelse hos spesialist i øre-nese-halssykdommer, fastsatt skjema	740
Oftalmologisk undersøkelse hos spesialist i øyesykdommer, fastsatt skjema	740
Øvrige spesialistundersøkelser	820
EKG	220
Arbeids-EKG	790
Audiogram	220
Lungefunksjonsundersøkelse	120
Laboratorieprøver	
– inntil 5 analyser	160
– inntil 10 analyser	330
– mer enn 10 analyser	540

¹ Gebyrsatsene vil være gjenstand for revisjon i henhold til Den norske Lægeforenings normaltariff.

16. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2002.

Fra samme tid oppheves forskrift av 13. juni 2001 nr. 705 om gebyr for luftfartens offentlige forretninger (Gebyrregulativet).

17. des. Nr. 1468 2001

Forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr.

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 17. desember 2001 med hjemmel i lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–14. Kunngjort 21. desember 2001.

I

I forskrift av 18. april 1997 nr. 330 om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr gjøres følgende endring:

§ 9 under pkt. 2 skal ny bokstav h lyde:
h) Leukotrienantagonister

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2002.

18. des. Nr. 1469 2001

Forskrift om endring i forskrift om nærmere bestemmelser til patentloven og patentforskriften.

Fastsatt av Patentstyret 18. desember 2001 med hjemmel i forskrift av 20. desember 1996 nr. 1162 til patentloven (patentforskriften) § 4 tredje ledd, § 57 første ledd annet punktum og § 97 nr. 6, jf. lov av 15. desember 1967 nr. 9 om patenter (patentloven) § 6 og § 69 første ledd første punktum. Kunngjort 21. desember 2001.

I

I forskrift av 23. desember 1996 nr. 1263 om nærmere bestemmelser til patentloven og patentforskriften gjøres følgende endringer:

§ 2–2 skal lyde:

§ 2–2. Angår eller omfatter en oppfinnelse sekvenser på ti eller flere nukleotider eller uförgrenede sekvenser på fire eller flere aminosyrer, må beskrivelsen inneholde en separat liste over sekvensene med egen sidenummering. Sekvenslisten skal være utformet i samsvar med samarbeidskonvensjonens administrative bestemmelser, vedlegg C.

Hvis sekvenslisten inneholder fri tekst etter definisjonen i de administrative bestemmelsene, må denne teksten oversettes og gjengis i beskrivelsens hoveddel. Øvrig tekst i sekvenslisten trenger ikke å oversettes.

Hvis sekvenslisten leveres inn senere enn basisdokumentene, jf. PF § 23, skal det følge med en erklæring som nevnt i § 14–4.

Kapittel 8 oppheves. Nummereringen av etterfølgende kapitler endres ikke.

§ 24–2 skal lyde:

§ 24–2. En internasjonal søknad kan innleveres på norsk eller engelsk.

Hvis søknaden er innlevert på norsk og søkeren har bedt om nyhetsgranskning ved EPO, må engelsk oversettelse innleveres innen én måned fra innleveringsdagen. Ved begjæring om forberedende patenterbarhetsprøving ved EPO, må engelsk oversettelse følge med begjæringen om slik prøving.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2002.

18. des. Nr. 1470 2001

Forskrift om endring i forskrifter om innbetaling av medlemspremie og om fritak for å betale premie.

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 18. desember 2001 med hjemmel i lov av 28. juni 1957 nr. 12 om pensjonstrygd for fiskere § 16 nr. 2 og § 32. Kunngjort 21. desember 2001.

I

I forskrifter av 30. desember 1970 nr. 9395 om innbetaling av medlemspremie og om fritak for å betale premie gjøres følgende endring:

§ 2 skal lyde:

Medlemspremien i pliktig trygd skal betales i halvårlige terminer med forfall 31. mars og 31. juli.

II

Endringen trer i kraft straks.

18. des. Nr. 1471 2001

Forskrift om ytelse av rehabiliteringspenger og attføringspenger etter EØS-reglene.

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 18. desember 2001 med hjemmel i lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 25–15, jf. § 1–3. Kunngjort 21. desember 2001.

I. Generelle bestemmelser

§ 1. Definisjoner

Med «EØS-reglene» menes reglene i forordning (EØF) nr. 1408/71 og forordning (EØF) nr. 574/72 med de endringer og tilføyelser som er angitt i vedlegg VI til EØS-avtalen.

Med «EØS-land» menes i forskriften her land som EØS-avtalen gjelder for eller som EØS-reglene gjelder for etter særskilt avtale.

Med «inntektsgrunnlagsårene» menes de tre siste kalenderårene før det året da arbeidsevnen eller inntektsevnen ble nedsatt med minst halvparten, jf. folketrygdloven § 10–8 og § 11–9, eller mulighetene til å velge yrke ble vesentlig innskrenket, jf. folketrygdloven § 11–5.

Med «arbeidsperioder i utlandet» menes tidsrom da vedkommende har vært med i en trygdeordning i et land som EØS-reglene gjelder for og har hatt inntektsgivende arbeid eller har oppebåret trygdeytelser som er likestilt med arbeidsinntekt.

Med «inntekt i Norge» menes pensjonsgivende inntekt etter folketrygdloven § 3–15.

Med «inntektsavhengige ytelser» menes ytelser fastsatt etter bestemmelsene i folketrygdloven § 10–10 første ledd eller § 11–11 første ledd på grunnlag av pensjonsgivende inntekt.

§ 2. Hvilke tilfelle som reguleres

Forskriften her gjelder ved tilståelse og beregning av rehabiliteringspenger og attføringspenger etter EØS-reglene når en person har vært medlem av trygdeordningen i minst ett annet EØS-land enn Norge. Forskriften gjelder både personer som omfattes av EØS-avtalen og personer som EØS-reglene er gitt anvendelse for etter særskilt avtale med annet land.

§ 3. Sammenlegging – vilkårene i folketrygdloven § 10–2 og § 11–2

Tidsrom som medlem av trygden i andre EØS-land legges sammen med tidsrom som medlem av folketrygden ved vurderingen av om vilkårene i folketrygdloven § 10–2 første ledd og § 11–2 første ledd om forutgående medlemskap er oppfylt.

§ 4. Utbetaling i utlandet

Personer som omfattes av EØS-avtalens personkrets, eller som EØS-reglene gjelder for etter særskilt avtale med andre land, får rehabiliteringspenger under opphold i utlandet etter de samme regler som for sykepenger.

Når det gjelder attføringspenger, legges reglene i folketrygdloven § 11–3 andre og tredje ledd til grunn også for personer som nevnt i første ledd. Bestemmelsen i loven § 11–3 tredje ledd om tidsbegrensning skal likevel ikke gjelde.

Attføringspenger i ventetid etter folketrygdloven § 11–9 andre ledd bokstav c skal følge reglene for dagpenger under arbeidsløshet.

II. Beregningen av inntektsavhengige ytelser

§ 5. Arbeidsperioder i utlandet

Ved beregningen av inntektsavhengige ytelser skal det tas hensyn til arbeidsperioder i utlandet i inntektsgrunnlagsårene. Vilket for dette er at vedkommende har hatt inntekt i Norge i disse årene eller i året da arbeidsevnen eller inntektsevnen ble nedsatt med minst halvparten eller mulighetene til å velge yrke ble vesentlig innskrenket.

Arbeidsperioder i utlandet skal dokumenteres ved innhenting av opplysninger fra kompetent institusjon eller trygdeordning på relevant EØS-blankett.

§ 6. Beregnet inntekt for arbeidsperioder i utlandet

Det skal beregnes en inntekt for arbeidsperioder i utlandet i inntektsgrunnlagsårene. Den beregnede inntekten for den enkelte perioden fastsettes ved å multiplisere periodens varighet med norsk inntektsnivå etter andre til fjerde ledd.

Det inntektsnivå som skal legges til grunn ved beregningen etter første ledd, skal være gjennomsnittlig inntekt i Norge i inntektsgrunnlagsårene. Ved beregningen av gjennomsnittsinntekten ses det bort fra perioder da stønadstakeren ikke har vært medlem av folketrygden. Gjennomsnittsinntekten fastsettes som uke-, måneds- eller årsinntekt, alt ettersom de utenlandske arbeidsperiodene er angitt i uker, måneder eller år.

Dersom stønadstakeren ikke hadde inntekt i Norge i inntektsgrunnlagsårene, men hadde slik inntekt i året da arbeidsevnen eller inntektsevnen ble nedsatt med minst halvparten eller mulighetene til å velge yrke ble vesentlig innskrenket, skal denne inntekten, omgjort til uke-, måneds- eller årsinntekt, legges til grunn som inntektsnivå ved beregningen etter første ledd. Bestemmelsene i andre ledd første og andre punktum gjelder tilsvarende.

Bestemmelsene i folketrygdloven § 10–9 tredje ledd og § 11–10 tredje ledd gjelder tilsvarende ved beregningene etter andre og tredje ledd.

§ 7. Grunnlaget for inntektsavhengige ytelser

I saker som omfattes av EØS-reglene skal beregnet inntekt etter § 6 likestilles med inntekt i Norge ved anvendelsen av bestemmelsene i folketrygdloven § 10–9 og § 11–10. Dersom det i ett eller flere av inntektsgrunnlagsårene foreligger både inntekt i Norge og beregnet inntekt etter § 6, skal disse inntektene summeres.

Den inntekt som det skal regnes med for hvert enkelt av de tre årene kan etter dette bestå av bare inntekt i Norge, bare beregnet inntekt etter § 6 eller en kombinasjon.

Rehabiliteringspenger eller attføringspenger skal gis på grunnlag av inntekten som nevnt i første ledd i det siste av inntektsgrunnlagsårene eller gjennomsnittlig inntekt som nevnt i hele denne perioden, jf. folketrygdloven § 10–9 og § 11–10. Det gunstigste alternativ for stønadstakeren velges.

III. Ikrafttredelse og overgangsbestemmelser

§ 8. Ikrafttredelse og overgangsbestemmelser

Forskriften her trer i kraft 1. januar 2002 og gis virkning for ytelser for tidsrom etter 31. desember 2001.

Forskriften gjelder ikke for tilfelle som får ytelsene fastsatt etter reglene i forskrift av 11. september 2001 nr. 1078 om overgangsregler i forbindelse med nye bestemmelser i lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd, kapittel 11 – ytelser under yrkesrettet attføring, eller etter reglene i forskrift av 14. november 2001 nr. 1278 om overgangsregler for rehabiliteringspenger.

21. des. Nr. 1472 2001

Delegering av myndighet til Nærings- og handelsdepartementet etter lov om vitenskapelig utforskning og undersøkelse etter og utnyttelse av andre undersjøiske naturforekomster enn petroleumsforekomster § 2 siste ledd og etter lov om bergverk § 42 tredje ledd annet punktum.

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2001 med hjemmel i lov av 21. juni 1963 nr. 12 om vitenskapelig utforskning og undersøkelse etter og utnyttelse av andre undersjøiske naturforekomster enn petroleumsforekomster § 2 siste ledd, og lov av 30. juni 1972 nr. 70 om bergverk § 42 tredje ledd annet punktum. Fremmet av Nærings- og handelsdepartementet. Kunngjort 21. desember 2001.

I

Kongens myndighet etter lov av 21. juni 1963 nr. 12 om vitenskapelig utforskning og undersøkelse etter og utnyttelse av andre undersjøiske naturforekomster enn petroleumsforekomster § 2 siste ledd og etter lov av 30. juni 1972 nr. 70 om bergverk § 42 tredje ledd annet punktum delegeres til Nærings- og handelsdepartementet.

II

Vedtaket trer i kraft 1. januar 2002.

21. des. Nr. 1473 2001

Delegering av myndighet til Nærings- og handelsdepartementet etter forvaltningsloven § 27a første punktum.

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2001 med hjemmel i lov av 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 27a første punktum. Fremmet av Nærings- og handelsdepartementet. Kunngjort 21. desember 2001.

I

Kongens myndighet etter lov av 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 27a første punktum til å gi forskrifter om betaling av søknad om muting og utmål etter lov av 30. juni 1972 nr. 70 om bergverk delegeres til Nærings- og handelsdepartementet.

II

Vedtaket trer i kraft 1. januar 2002.

21. des. Nr. 1474 2001

Forskrift til bergverksloven m.m.

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2001 med hjemmel i lov av 30. juni 1972 nr. 70 om bergverk § 1, § 11, § 19, § 27, § 30, § 35, § 42, § 51, § 52, § 53 og § 68 og lov av 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 27a. Fremmet av Nærings- og handelsdepartementet. Kunngjort 21. desember 2001.

Kapittel 1. Om muting

§ 1. Om mutingssøknad

Søknad om muting skal sendes bergmesteren og skal inneholde følgende opplysninger og materiale:

1 Søkerens fulle navn og fullstendige bosteds- og postadresse.

Enkelt personer legitimerer seg ved å vedlegge talong av skattekort, ligningsattest eller annen tilfredsstillende legitimasjon.

Firmaer legitimerer seg ved å vedlegge firmaattest.

2 Enkeltpersoner oppgir statsborgerskap.

Aksjeselskap, annet selskap med begrenset ansvar eller en korporasjon eller stiftelse oppgir om det er hjemmehørende i stat som er part i EØS-avtalen.

3 Hva slags mutbare mineraler søkeren antar finnes i området.

4 Mutingsområdet skal tegnes inn, fortrinnsvis på kart i målestokk 1:50.000 der koordinatene er knyttet til UTM-systemet. Det kan også nyttes kart i målestokk 1:5.000 med NGO-koordinater.

Med referanse til anvendt kartverk angis koordinatene for mutingsområdets hjørnepunkter. Mutingsområdets areal angis. Kart vedlegges i ett eksemplar.

5 Angivelse av i hvilken kommune mutingsområdet ligger, og så vidt mulig navn, gårds- og bruksnummer eller matrikelnummer samt eier og brukers navn og postadresse for den eller de eiendommer som helt eller delvis berøres av mutingsområdet. For allmeningsområder og andre former for felleseie oppgis navn og postadresse på minst en av de berettigede.

Dersom det samtidig søkes om flere mutingsområder i nærheten av hverandre, skal søknaden i tillegg vedlegges oversiktskart som omfatter samtlige mutingsområder.

§ 2. Om betaling for behandling av søknad om muting

For behandling av søknad om muting etter lov av 30. juni 1972 nr. 70 om bergverk betales tre femdeler (3/5) av grunngebyret (rettsgebyret) etter lov av 17. desember 1982 nr. 86 om rettsgebyr § 1.

Kapittel 2. Om utmål

§ 3. Om utmålsøknad

Søknad om utmål skal sendes bergmesteren og skal inneholde følgende opplysninger og materiale:

1 Søkerens fulle navn og fullstendige bosteds- og postadresse.

2 Enkeltpersoner oppgir statsborgerskap. Aksjeselskap, annet selskap med begrenset ansvar eller en korporasjon eller stiftelse oppgir om det er hjemmehørende i stat som er part i EØS-avtalen.

3 Hvilket mutingsbrev søknaden knytter seg til med angivelse av navnet til den det er utferdiget til, mutingsbrevets identitetsnummer og datoen det er utferdiget.

Er søkeren en annen enn den mutingsbrevet er utferdiget til, skal mutingsbrevet og eventuelt konsesjonsdokument vedlegges søknaden.

4 Hvilken eller hvilke forekomster av mutbare mineraler som er påvist innenfor utmålet, hvilke undersøkelsesarbeider som er foretatt og resultatene av disse. Opplysningen skal danne grunnlaget for bergmesterens vurdering av om betingelsene for å gi utmål er til stede. Ufullstendige opplysninger kan medføre forsinkelse og eventuelt avslag.

5 Utmålsområdet innlegges på kart M 1:5.000 der koordinatnettet er knyttet til NGO-systemet og det opprinnelige mutingsområde er avmerket. Med referanse til anvendt kartverk angis koordinater for alle utmålets hjørnepunkter. Kartet innleveres i to eksemplarer.

Utmålets areal angis.

Omfatter utmålet område som er fredet for skjerpning etter bestemmelse gitt i eller i medhold av bergverkslovens § 3 første, annet eller femte ledd, innlegges disse på kartet. Eiendomsgrenser og eventuelle festeområder innenfor utmålet innlegges på kartet.

6 Det oppgis navn på den eller de kommuner som utmålet ligger i. Videre oppgis det navn, gårds- og bruksnummer, eller matrikelnummer samt eiers og brukers navn og postadresse for den eller de eiendommer som helt eller delvis berøres av utmålet. For allmeningsområder og andre former for felleseie oppgis navn og adresse på minst en av de bruksberettigede. Festeområder innenfor en eiendom og som helt eller delvis berøres av utmålet angis og beliggenheten beskrives.

Ved usikkerhet om eiendomsforholdene plikter utmålhaveren å rapportere til bergmesteren straks det måtte komme nye opplysninger om disse.

7 Dersom det samtidig søkes om flere utmål i nærheten av hverandre, skal søknaden vedlegges oversiktskart i to eksemplarer som omfatter samtlige utmål samt ett kart for hvert utmål.

§ 4. Om utmålsforretning

1 Når bergmesteren finner saken ferdig forberedt, fastsetter han i samråd med utmåls søkeren tidspunkt og sted for utmålsforretningen.

Tidspunktet fastsettes slik at skriftlig innkalling kan nå søkeren minst fire uker før forretningens avholdelse, og at andre berørte om mulig kan varsles med samme frist.

2 Søkeren innkalles til forretningen ved rekommandert brev. I innkallingen gjøres søkeren kjent med bestemmelsen i bergverkslovens § 31 om følgene av å utebli fra forretningen.

Innkallelsen vedlegges en berømmelse av forretningen og en fortegnelse over bergrettigheter som kan bli berørt av utmålingene med opplysninger om hvem som eier disse rettigheter.

Eier eller bruker av grunn og eier av bergrettigheter som kan bli berørt av utmålingen varsles av søkeren om berømmelsen ved rekommandert brev.

3 Berømmelsen skal ha følgende innhold:

- a) Søkerens navn.

- b) Tidspunkt og sted for forretningen.
- c) Spesifikasjon vedrørende de rettigheter som er begjært utmålt.
- d) Pålegg til søkeren om ved rekommandert brev å varsle eier eller bruker av grunn og bergrettigheter om berømmelsen når disse kan bli berørt av utmålingen.
- e) Pålegg til søkeren om å medta til forretningen de nødvendige adkomstdokumenter til de i pkt. 3 bokstav c spesifiserte rettigheter.

4

- a) Utmålsforretningen administreres av bergmester eller fullmektig godkjent av Nærings- og handelsdepartementet.
- b) Under utmålsforretning føres utmålsprotokoll med slikt innhold som nevnt i bergverksloven § 32 annet og tredje ledd.
- c) Administrator oppnevner to vitner som om mulig bør representere forskjellige interesser i saken. Vitnene skal bekrefte utmålsprotokollen ved sin underskrift, og skal i tilfelle senere påvise merker som måtte bli satt i marken under forretningen.
- d) Administrator har under forretningens gang anledning til å utsette den til et senere berammet tidspunkt, dersom det fremkommer innvendinger, fremlegges opplysninger eller inntreffer uforutsette omstendigheter som etter administrators skjønn gjør en utsettelse nødvendig.
- e) Etter at kjennelse er gitt, gjør administrator oppmerksom på at utmålsforretningen kan påklages til Nærings- og handelsdepartementet, jf. lov av 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker.
- f) Administrator tar på vegne av grunneierne forbehold om deres rettigheter etter bergverkslovens bestemmelser.
- g) Protokollen oppleses og vedtas ved underskrift av vitner, administrator og protokollfører.

§ 5. Om tilleggsforretning for utmål gitt i medhold av lov av 14. juli 1842 angaaende Bergverksdriften

- 1 I de tilfeller hvor utmål er gitt i medhold av lov av 14. juli 1842 angaaende Bergverksdriften, og beskrivelse og merking er ufullstendig eller manglende og der kart eller skisse over utmålet mangler, skal disse mangler rettes opp ved en tilleggsforretning.
- 2 Bergmesteren fastsetter i samråd med utmålshaveren tidspunkt og sted for tilleggsforretningen.
Tidspunktet fastsettes slik at skriftlig innkalling kan nå utmålshaveren minst fire uker før forretningens avholdelse, og at andre berørte om mulig kan varsles med samme frist.
- 3 Utmålshaveren innkalles til forretningen ved rekommandert brev. Innkallelsen vedlegges en berømmelse av forretningen og en fortegnelse over bergrettigheter som kan bli berørt av tilleggsforretningen med opplysninger om hvem som eier disse rettigheter.
Eier eller bruker av grunn og eier av bergrettigheter som kan bli berørt av tilleggsforretningen varsles av søkeren om berømmelsen ved rekommandert brev.
- 4 Berømmelsen skal ha følgende innhold:
 - a) Utmålshaverens navn.
 - b) Tidspunkt og sted for tilleggsforretningen.
 - c) Spesifikasjon vedrørende de utmål som tilleggsforretningen gjelder.
 - d) Pålegg til utmålshaveren om, ved rekommandert brev, å varsle eier eller bruker av grunn og eier av bergrettighet som kan bli berørt av tilleggsforretningen.
 - e) Pålegg til utmålshaveren om i de tilfeller bergmesteren finner det påkrevet å innkalle vitner fra den opprinnelige utmålsforretning.
 - f) Pålegg til utmålshaveren om å medta til tilleggsforretningen de nødvendige adkomstdokumenter til de i pkt. 4 bokstav c spesifiserte utmål.

5

- a) Tilleggsforretning administreres av bergmester eller fullmektig godkjent av Nærings- og handelsdepartementet.
- b) Under tilleggsforretning føres utmålsprotokoll med slikt innhold som nevnt i bergverkslovens § 32 annet og tredje ledd.
- c) Administrator oppnevner to vitner, som om mulig bør representere forskjellige interesser i saken. Vitnene skal bekrefte utmålsprotokollen ved sin underskrift, og skal i tilfelle senere påvise merker som måtte bli satt i marken under tilleggsforretningen.
- d) Administrator har under forretningens gang anledning til å utsette den til et senere berammet tidspunkt, dersom det fremkommer innvendinger, fremlegges opplysninger eller inntreffer uforutsette omstendigheter som etter administrators skjønn gjør en utsettelse nødvendig.
- e) Etter at kjennelse er gitt, gjør administrator oppmerksom på at tilleggsforretningen kan påklages til Nærings- og handelsdepartementet, jf. lov av 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker.
- f) Protokollen oppleses og vedtas ved underskrift av vitner, administrator og protokollfører.

§ 6. Om merking av utmålsområdet

- I de tilfeller merking forlanges av bergmesteren utføres merkingen på følgende måte:
Utmålsområder merkes i alle hjørnepunkter.

Til merking anvendes kun godkjente grensemerker i henhold til forskrift av 19. oktober 1979 nr. 4, jf. lov av 23. juni 1978 nr. 70 om kartlegging, deling og registrering av grunneiendom (delingsloven).

§ 7. Om utmålskart

Det gitte utmål innlegges på topografiske kart i M 1:5.000 med NGOs koordinatsystem. Kartet utferdiges i fire eksemplarer. Omfatter utmålet områder som er fredet for skjerpung etter bestemmelse gitt i eller i medhold av bergverkslovens § 3 første, annet eller femte ledd, innlegges disse på kartet. Herredsgrenser, eiendomsgrenser og eventuelle festeområder innenfor utmålet innlegges på kartet etter NS 4200, Norsk standard for karttegn. Gårds- og bruksnummer eventuelt matrikelnummer angis på alle de eiendommer som berøres av utmålet. Alle hjørnepunkter nummereres fortløpende med solen.

§ 8. Om betaling for behandling av søknad om utmål

For behandling av søknad om utmål etter lov om bergverk betales to ganger grunngebyret (rettsgebyret) etter lov om rettsgebyr § 1. Varer utmålsforretningen mer enn en dag, betales tre femdelar (3/5) av grunngebyret (rettsgebyret) for hver overskytende dag.

Kapittel 3. Diverse bestemmelser

§ 9. Om alluvialt gull på statsgrunn

Søking (leting):

- 1 Tillatelse til å søke (lete) etter alluvialt gull på statsgrunn meddeles av bergmesteren for inntil 5 år om gangen og for et bestemt område. Tillatelsen omfatter rett til å undersøke alluviale avleiringer, utta prøver og til å foreta prøvevaskinger.
- 2 Unntatt fra retten til søking (leting) er:
 - a) Arealer som staten til enhver tid ikke har fri disposisjonsrett over.
 - b) Arealer som departementet til enhver tid måtte unnta fra søking.
- 3 Tillatelsen gis til bestemt person, interessentskap, sammenslutning eller aksjeselskap. Fremleie krever bergmesterens godkjennelse.
- 4 Søkeren (leteren) skal gå fram med varsomhet slik at skadene ikke blir større enn strengt nødvendig og slik at naturen ikke blir unødig skjemmet. Bestemmelsene om sikkerhetsstillelse og erstatningsansvar i § 5 og § 6 i lov om bergverk får tilsvarende anvendelse.
- 5 Nærings- og handelsdepartementet kan også sette andre vilkår for slik tillatelse.
- 6 Kontrollen med virksomheten og overholdelsen av de fastsatte vilkår utøves av bergmesteren, som kan gi de nødvendige pålegg.
- 7 Søkertilatelsen (letertilatelsen) bortfaller dersom søkeren overtrer de vilkår som er satt for tillatelsen.
- 8 Søknad sendes bergmesteren.

Utvinning:

- 1 Tillatelse til å utvinne alluvialt gull på statsgrunn meddeles av Nærings- og handelsdepartementet. Tillatelsen kan bare gis dersom søkeren gjør sannsynlig at forekomsten av alluvialt gull har en slik rikholdighet, størrelse og beskaffenhet ellers at den kan antas å være, eller innen rimelig tid bli, drivverdig.
- 2 Tillatelsen gis for et bestemt område som beskrives i tillatelsen, og for et tidsrom av inntil 20 år.
- 3 Rettighetshaveren kan etter bestemmelse av vedkommende myndighet få utvist fornøden grunn av statens eiendom til veier, hus og anlegg som behøves til driften.
- 4 Når tillatelsen utløper eller bortfaller, skal rettighetshaveren fjerne sine hus og anlegg fra statens grunn. Så fremt dette ikke skjer innen ett år, kan departementet foranledige grunnen ryddiggjort for rettighetshaverens omkostning. Samtidig bortfaller alle panteheftelser.
- 5 For tillatelsen betales følgende avgift:
 - a) En årsavgift som betales forskuddsvis senest 2. januar med 1/4 av grunngebyret (rettsgebyret) pr. dekar, dog slik at avgiften minst tilsvarer 5 ganger rettsgebyret, jf. § 1 i lov av 17. desember 1982 nr. 86 om rettsgebyr. Årsavgiften betales første gang for det første kalenderår etter det år da tillatelsen er gitt.
 - b) 2 pst. av det utvunne gulls verdi.
- 6 Rettighetshaveren skal hvert kvartal underrette bergmesteren om mengden av utvunnet gull. Staten har rett til å kreve det utvunne gull innlevert, og skal i så fall løse det inn etter en pris fastsatt på grunnlag av internasjonale noteringer.
- 7 Departementet kan i forbindelse med tillatelsen fastsette vilkår for virksomheten, til ivaretagelse av det offentlige, naboenes og allmennhetens interesser.
- 8 Kontrollen med virksomheten og overholdelsen av de fastsatte vilkår utøves av bergmesteren, som kan gi de nødvendige pålegg.
- 9 Ved overtredelse av de vilkår som er satt for tillatelsen kan rettighetshaveren ilegges en mulkt på inntil kr 30.000,- etter departementets bestemmelse. Ved gjentatte overtredelser kan departementet inndra utvinningstillatelsen.

§ 10. Om regulering av maksimalsatser for avgift til grunneier

I medhold av bergverksloven § 42 tredje ledd fastsettes maksimalsatsen i perioden 1. januar 1994 til 31. desember 2003 til kr 22.000,- pr. år.

§ 11. Om undersøkelsesrapporter

Rapportmateriale som skal avleveres i to eksemplarer i følge bergverksloven § 52 første ledd, skal bestå – i den utstrekning slike undersøkelser har vært foretatt – av følgende:

- 1 Innhentet basismateriale som f.eks. registreringer fra geofysiske målinger, observasjoner fra geologisk kartlegging (dagbøker) og analyseresultater fra geokjemisk prøvetaking mv.

Der registreringene også foreligger i digitalisert form, avleveres magnetbåndene eller diskettene.

- 2 Geologiske kart.
- 3 Geofysiske anomalikart.
- 4 Geokjemiske anomalikart.

Alle ovennevnte kart må inneholde de opplysninger som er nødvendige for å kunne tyde dem.

- 5 Borelogg med tilhørende analyser. Profiler som viser prøveboringene.
- 6 Oversiktskart over de undersøkte områder med innlagt geologi, røskinger, diamantborhull o.l. På kartet legges likeledes inn eventuelt stikningsnett for geofysiske undersøkelser eller lignende.
- 7 Ovennevnte kartverk med profiler suppleres med en spesifisert tegnforklaring som også skal omfatte fargesetting. Tegn, raster og fargesetting bør følge den norm som nyttes ved utgivelse av geologiske kart fra Norges geologiske undersøkelse (NGU).
- 8 Sammenfattende rapport med begrunnede konklusjoner på grunnlag av det foreliggende undersøkelsesmateriale, herunder resultatet av eventuelle oppredningsforsøk, prosessforsøk mv.

Rapporteringen skal være så detaljert og fylldig at det er mulig å gjøre en selvstendig vurdering av det framlagte materiale.

Rapportering av undersøkelser som er gjort i gruver under drift utover vanlig oppfølging av malm og detaljundersøkelser som er direkte knyttet til produksjonen, jf. bergverksloven § 52 annet ledd, skal skje på tilsvarende måte som nevnt under første ledd.

Rapportmaterialet vil være beskyttet etter bestemmelsene i bergverkslovens § 54. Ved innvilgelse av dispensasjon i henhold til § 52 tredje ledd vil tidsrommet for beskyttelsen kunne forlenges.

§ 12. Om gruvekart

- 1 Bergverkslovens bestemmelser om kart.

I henhold til bergverksloven § 53 tredje ledd skal gruveeier som har gruver drevet inn mer enn 10 m, og dagbrudd la oppta fullstendig kart som føres à jour ettersom driften skrider frem.

Som hovedregel skal de ajourførte kartene sendes inn i to eksemplarer til bergmesteren og ett eksemplar til Direktoratet for arbeidstilsynet, jf. for øvrig de nærmere bestemmelser i § 53.

- 2 Ansvarshavende for kartverket.

Som ansvarshavende må bare benyttes person med bergingeniøreksamen eller eksamen fra gruvemålerkurset ved Statens Bergskole. Personer uten slik utdannelse må bare benyttes etter tillatelse fra Bergvesenet etter at disse har legitimert sine kvalifikasjoner. EØS-borgernes kvalifikasjoner vurderes i henhold til gjeldende direktiv på områder, for ingeniører direktiv 89/48/EØF og for stigere direktiv 92/51/EØF.

- 3 Ansvarshavendes plikter.

Ansvarshavende skal tilse:

- a) at måleinstrumentene som tilfredsstillende nøyaktighetskravene er tilgjengelig.
- b) at måleprotokoll føres og underskrives av måleren.
- c) at målinger og tegnearbeid utføres i samsvar med forskriftene som han plikter å holde seg kjent med.
- d) at kartverket blir fortløpende komplettert.

- 4 Fastmerker.

Målingene baseres på nummererte fastmerker i hoveddrag. Fastmerkene plasseres lett tilgjengelig og mest mulig beskyttet mot ødeleggelse.

Bergmesteren kan pålegge bruk av syreressistent materiale for viktige fastmerker.

- 5 Måleprotokoll.

Måleprotokoll føres fortløpende paginert enten i innbundet protokoll eller i ringperm. Av protokollen skal klart fremgå hvor og når målinger er utført. Den skal inneholde alle måledata og alle koordinater for punktene. I protokollen gis henvisning til målebok som arkiveres separat.

- 6 Tegneopplegg.

Gruveledelsen kan selv bestemme sitt tegneopplegg. Det anbefales å tegne direkte på målfast plast hvorved betydelig arbeidsbesparelse oppnås. Der ikke plast anvendes skal kartene tegnes på kraftig arkivverdig papir.

- 7 Kartformat.

Kart skal tegnes i formatene A0, A1, A2 eller A3 og være uten ramme.

Sammenhengende delkart skal overlape hverandre med sikker forbindelse.

Kart fra en og samme gruve bør ha samme format. Dette gjelder ikke kart for intern bruk.

Dispensasjon fra kravet om standardformat kan for eldre gruver gis av bergmesteren der det byr på uforholdsmessig stort arbeid å måtte legge om kartverket.

Nytt kartverk skal legges opp etter standardformatene.

8 Målestokk.

Kartene skal tegnes i følgende målestokker:

Topografisk dagkart: M 1:2.000 eller M 1:5.000

Detaljert dagkart: M 1:500 eller M 1:1.000

Gruve- og dagbruddskart: M 1:500 eller M 1:1.000

De forskjellige typer kart innen en og samme forekomst (f.eks. geologiske kart, sprekkekart, geokjemiske kart osv.) bør ha samme målestokk.

Profiler gjennom hele forekomsten eller deler av den bør ha samme målestokk som kartene de hører sammen med. Dette gjelder ikke detaljkartverk for intern bruk.

Bestemmelsen i pkt. 7, fjerde og femte ledd, får tilsvarende anvendelse.

9 Koordinatnett.

Topografisk dagkart orienteres nordsyd og landets offisielle koordinatsystem benyttes.

Dersom dette ikke passer, kan et lokalt koordinatnett benyttes for detaljert dagkart, gruve- og dagbruddskart.

Gruvekartverkets koordinatnett tilknyttes landets offisielle koordinataksesystem dersom dette ikke allerede er benyttet.

Rutenettet skal være 100 x 100 mm med koordinatangivelse. Nordpil angis på alle horisontalkarter. Vinkler måles i positiv retning med solen fra x- mot y-aksen.

Bestemmelsen i pkt. 7, fjerde og femte ledd, får tilsvarende anvendelse.

10 Profilplan.

Vertikale profilplan legges slik i forhold til malmaksen at de gir et best mulig bilde av forekomsten.

For å få forholdene best mulig frem, tillates om nødvendig profilplanene brutt.

Bestemmelsen i pkt. 7, fjerde og femte ledd, får tilsvarende anvendelse.

11 Kartbladsbetegnelse.

Hvert kartblad skal påføres nøyaktige referanseopplysninger.

Kartbladet gis nummer etter nedre høyre hjørnes koordinater samt nivåangivelse (etasjebetegnelse).

Likeledes skal kartet forsynes med dato for når det sist er ajourført. Dato for ajourføring skrives med blyant som lett kan viskes bort ved neste ajourføring.

12 Register.

Gruveeieren plikter for hvert gruvefelt å føre en nøyaktig fortegnelse over foreliggende kartmateriale.

Alle koordinatberegnete punkter tabellføres.

Kartenes innbyrdes beliggenhet anskueliggjøres ved hjelp av skisser der de enkelte kart er tydelig nummererte.

Ajourførte registerblad i A4-format sendes til bergmesteren sammen med de ajourførte kartkopier jf. pkt. 1 annet ledd.

13 Kartverkets utførelse.

a) Dagkart.

Topografisk dagkart over området skal foruten de vanlige angivelser, vise alle forhold av bergverksmessig interesse, så som gamle gruveåpninger, berghaller og skjerp, eiendomsgrenser, mutingspunkter og grenser for mutings- og utmålsområder med datoangivelse og nummerbetegnelse samt de viktigste bergartsgrenser.

Fastmerker for såvel NGOs som for egne målinger avmerkes.

Dekningsområdet for det detaljerte dagkart skal markeres.

Detaljerte dagkart skal dekke forekomsten og dennes nærmeste omgivelser.

Foruten de angivelser som er nevnt for det topografiske dagkart, skal kartet vise de mer lokale forhold, så som veier, bygninger, telefon- og kraftlinjer mv.

Vertikalprofilers utgående i dagen inntegnes.

b) Driftskart.

Horisontalkart skal vise dagbrudd, sjakter, orter, brytningsrom, permanent hovedmaskineri, malmgrenser og de viktigste bergartsgrenser.

Prøveborhull med angivelse av referanse inntegnes.

For øvrig inntegnes alt som har interesse for forståelsen av driften i gruva, så som forkastninger, svakhetssoner med forbygninger mv.

Detaljer og konturer som er av betydning for helhetsinntrykket av området, men som ligger over eller under referanseplanet, inntegnes med de riktige karttegn og strektyper og påføres hvilket nivå (hvilken etasje) de refererer seg til.

Ved sjaktstasjonene skal nivåbetegnelse (etasje) påføres.

Hvorvidt det skal tegnes ett kartblad over hver etasje eller om flere etasjer skal inntegnes på samme blad, bestemmes av krav til oversiktighet og av brytningsmetode.

Vertikalkart skal supplere horisontalkartene og skal ha samme innhold som disse.

Tverrprofiler legges i innbyrdes avstand betinget av regulariteten i forekomsten og slik at de gir et godt bilde av variasjonen i mektigheten og fall.

For alle kart nevnt under pkt. 13 gjelder at i den utstrekning oversiktligheten krever det, kan visse typer informasjonen innlegges på egne kartblad.

14 Karttegn.

Kartene utføres i overensstemmelse med NS 749, 3039, 4200, 4201, 4202, 4203 og 4204.

I kartverket skal inngå en spesifisert tegnforklaring som også skal omfatte eventuell fargesetting.

Ved komplettering av eldre kart med eldre tegn skal disse fortsatt benyttes, og deres betydning skal klart fremgå av tegnforklaringen.

15 Måleenheter.

Lengdemål angis i meter (m), flatemål i kvadratmeter (m²) og volummål i kubikkmeter (m³).

Som gradmål kan enten benyttes centesimaldeling der en rett vinkel er 100 gr.

1 g = 100 c, 1 c = 100 cc

eller seksagesimaldeling der en rett vinkel er 90 gr, 1 gr = 60", 1" = 60'.

Det skal klart fremgå hvilken inndeling som er brukt.

§ 13. Om meldeplikt for politiet

Etter de samme retningslinjer, som nevnt i bergverkslovens § 51 annet ledd, påhviler det politiet å gi melding til bergmesteren i de tilfeller politiet blir oppmerksom på usikrede eller mangelfullt sikrede åpninger i grunnen etter skjerpung, undersøkelse og drift foretatt med hjemmel i bergverksloven.

Kapittel 4. Opphevelse av eldre forskrifter

- 1 Forskrift av 2. august 1952 nr. 2 om avståing av grunn m.v. til drift av ikke mutbare mineralske forekomster.
- 2 Forskrift av 8. april 1983 nr. 740 om betaling for behandling av søknad om muting og søknad om utmål.
- 3 Forskrift av 18. august 1987 nr. 687 om søking etter og utvinning av alluvialt gull på statsgrunn.
- 4 Forskrift av 18. august 1987 nr. 688 om sikring av skjerp, gruveåpninger m.v.
- 5 Forskrift av 18. august 1987 nr. 689 om tilsyn med sikring av skjerp, gruveåpninger m.v.
- 6 Forskrift av 18. august 1987 nr. 690 om mutingssøknad.
- 7 Forskrift av 18. august 1987 nr. 691 om merking av mutings- og utmålsområde.
- 8 Forskrift av 18. august 1987 nr. 692 om utmålssøknad.
- 9 Forskrift av 18. august 1987 nr. 693 om utmålsforretning.
- 10 Forskrift av 18. august 1987 nr. 694 om utmålskart.
- 11 Forskrift av 18. august 1987 nr. 695 om kvittering for årsavgift for bergrettigheter.
- 12 Forskrift av 18. august 1987 nr. 696 om nummerering av bergrettigheter og fortegnelse over opprettholdte bergrettigheter.
- 13 Forskrift av 18. august 1987 nr. 697 om undersøkelsesrapporter.
- 14 Forskrift av 18. august 1987 nr. 698 om gruvekart.
- 15 Forskrift av 18. august 1987 nr. 699 om tilleggsforretning vedrørende utmål.
- 16 Forskrift av 19. september 1990 nr. 865 om Bergvesenets virksomhet.
- 17 Vedtak av 13. mars 1992 nr. 167 om delegering av myndighet etter lov 13. mars 1992 nr. 25 om endring i lov av 21. juni 1963 nr. 12 om vitenskapelig utforskning og undersøkelse av andre undersjøiske naturforekomster enn petroleumforekomster.
- 18 Forskrift av 24. juni 1994 nr. 515 om regulering av maksimalsatser for avgift til grunneieren i medhold av bergverksloven.

Kapittel 5. Ikrafttredelse

Forskriften treer i kraft 1. januar 2002. Fra samme tidspunkt oppheves forskriftene som nevnt i kapittel 4.

21. des. Nr. 1475 2001

Ikrafttredelse av lov av 21. desember 2001 nr. 117 om endringer i diverse lover for å fjerne hindringer for elektronisk kommunikasjon.

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2001 med hjemmel i lov av 21. desember 2001 nr. 117 om endringer i diverse lover for å fjerne hindringer for elektronisk kommunikasjon del XL. Fremmet av Nærings- og handelsdepartementet. Kunngjort 21. desember 2001.

Lov av 21. desember 2001 nr. 117 om endringer i diverse lover for å fjerne hindringer for elektronisk kommunikasjon treer i kraft 1. januar 2002.

21. des. Nr. 1476 2001**Forskrift om innsamling og behandling av helseopplysninger i Dødsårsaksregisteret (Dødsårsaksregisterforskriften).**

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2001 med hjemmel i lov av 18. mai 2001 nr. 24 om helseregistre og behandling av helseopplysninger (helseregisterloven) § 8 fjerde ledd, jf. tredje ledd, § 9 annet ledd, § 16 fjerde ledd, § 17 tredje ledd, § 22 femte ledd, § 27 annet ledd og lov av 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 36 og § 37. Fremmet av Sosial- og helsedepartementet. Kunngjort 21. desember 2001.

*Kapittel 1. Generelle bestemmelser***§ 1-1. (Etablering av Dødsårsaksregisteret)**

Denne forskriften etablerer et landsomfattende Dødsårsaksregister. Forskriften gir regler for innsamling og behandling av helseopplysninger i registeret.

Innsamling og behandling av helseopplysninger i Dødsårsaksregisteret kan skje manuelt og ved hjelp av elektroniske hjelpemidler.

§ 1-2. (Dødsårsaksregisterets innhold)

Dødsårsaksregisteret inneholder opplysninger om personer som på dødstidspunktet er registrert bosatt i Norge.

§ 1-3. (Dødsårsaksregisterets formål)

Formålet med Dødsårsaksregisteret er å innsamle og innenfor forskriftens rammer behandle data om dødsårsaker i Norge for å:

1. overvåke dødsårsaker og belyse endringer i dødsårsaker over tid,
2. gi grunnlag for utarbeidelse av nasjonal, regional og lokal dødsårsaksstatistikk,
3. fremme og gi grunnlag for forskning, og
4. gi grunnlag for informasjon og kunnskap for planlegging, kvalitetssikring og kvalitetsutvikling av helsetjenesten og helseforvaltningen.

§ 1-4. (Databehandlingsansvarlig)

Nasjonalt folkehelseinstitutt er databehandlingsansvarlig for innsamling og behandling av helseopplysninger i Dødsårsaksregisteret.

§ 1-5. (Databehandler)

Nasjonalt folkehelseinstitutt kan inngå skriftlig avtale med en databehandler om innsamling og behandling av helseopplysninger i Dødsårsaksregisteret, herunder om overvåking og forskning, jf. § 1-3, drift og kvalitetssikring av registeret, samt utlevering av data til brukere.

§ 1-6. (Opplysninger i Dødsårsaksregisteret)

Dødsårsaksregisteret kan inneholde følgende opplysninger om avdøde i den utstrekning det er nødvendig for å nå formålet med registeret:

1. personopplysninger:
 - 1.1. navn og fødselsnummer,
 - 1.2. adresse og bostedskommune,
 - 1.3. sivilstand,
 - 1.4. dødskommune,
 - 1.5. dødsdato og klokkeslett,
 - 1.6. dødssted,
2. administrative opplysninger:
 - 2.1. navn og adresse på lege eventuelt helseinstitusjon som utstedte medisinsk dødsmelding,
 - 2.2. eventuelt avdødes lege under siste sykdom og avdødes faste lege,
3. medisinske opplysninger:
 - 3.1. sykdommer, skader, legemidler, bruk av narkotika eller andre stoffer som dødsårsaken kan tilbakeføres til eller som kan ha medvirket til dødens inntreden,
 - 3.2. opplysninger fra avdødes tidligere institusjonsopphold av betydning for de anførte dødsårsaker eller dødens inntreden,
 - 3.3. grunnlaget for helseopplysningene,
 - 3.4. opplysninger om skadested og aktivitet i skadeøyeblikket dersom døden skyldes skade eller følger av skade,
 - 3.5. obduksjonsresultat, obduksjonsnummer og laboratorienummer,
 - 3.6. mistanke om unaturlig død.

§ 1-7. (Koding og klassifisering av opplysningene i Dødsårsaksregisteret, krav til dokumentasjon)

Opplysningene i Dødsårsaksregisteret skal kodes i samsvar med den internasjonale statistiske sykdomklassifikasjonen (ICD) og de prinsipper og regler som gjelder for koding av dødsårsaker.

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal ved enhver registrering i Dødsårsaksregisteret kunne dokumentere hvilke klassifikasjoner og kodeverk som er benyttet.

Departementet kan gi nærmere bestemmelser om eventuelt andre kodeverk og klassifikasjoner som skal benyttes.

Kapittel 2. Melding av helseopplysninger til Dødsårsaksregisteret, kvalitetskontroll mv.

§ 2-1. *(Legers alminnelige dokumentasjons- og meldeplikt)*

Leger som blir tilkalt til en døende eller til en som er død skal uten hensyn til taushetsplikt snarest melde opplysninger som nevnt i § 1-6, jf. § 2-2, til kommunelegen på dødsstedet. Meldingen skal signeres.

§ 2-2. *(Meldingsskjema, formkrav mv.)*

Melding av opplysninger som nevnt i § 1-6 skal skje på skjema eller på annen måte fastsatt av departementet. Dødsmeldingen skal utformes i en form som er i samsvar med anbefalinger av Verdens helseorganisasjon.

Departementet kan gi pålegg om bruk av bestemte klassifikasjoner og kodeverk ved registrering av opplysningene, og gi pålegg om bruk av bestemte meldingsformater ved forsendelsen av opplysningene.

§ 2-3. *(Kommunelegens plikter, frist mv.)*

Kommunelegen skal kontrollere at skjema, jf. § 2-2, er nøyaktig og fullstendig utfylt, og videresende skjema til Dødsårsaksregisteret senest to måneder etter at det er mottatt.

Dersom det er nødvendig, skal kommunelegen innhente tilleggsopplysninger fra lege som har gitt helsehjelp til den person meldingen gjelder, før vedkommende døde.

§ 2-4. *(Meldeplikt for lege som foretar obduksjon)*

Lege som obduserer avdøde, skal melde resultatet av obduksjonen, obduksjonsnummer og laboratorienummer til Dødsårsaksregisteret innen to måneder etter obduksjonsrapporten er ferdig. Forskriften § 2-2 gjelder tilsvarende for obduksjonsmeldinger.

§ 2-5. *(Virksomhetens plikter)*

Helseinstitusjon eller annen virksomhet som er ansvarlig for registrering av opplysninger som skal meldes til Dødsårsaksregisteret, jf. § 1-6, har ansvar for at pliktene som nevnt i § 2-1 til § 2-4 oppfylles, og skal sørge for at det finnes rutiner som sikrer dette, jf. forskriften § 4-2 og § 4-3.

§ 2-6. *(Mottakers ansvar for kvalitetskontroll)*

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal sørge for at helseopplysninger som innsamles og behandles i Dødsårsaksregisteret er korrekte, relevante og nødvendige for de formål de innsamles for, jf. § 1-3. Som ledd i kvalitetskontrollen kan det gjøres rutinemessige samkjøringer mot Det sentrale folkeregister, Medisinsk fødselsregister og Kreftregisteret.

Dersom meldingsskjema er mangelfullt utfylt, skal avsenderen av skjema varsles, jf. helseregisterloven § 9 annet ledd annet punktum. Ved fortsatt mangelfull utfylling av skjema skal Statens helsetilsyn varsles.

Kapittel 3. Behandling av helseopplysninger i Dødsårsaksregisteret

§ 3-1. *(Sammenstilling av opplysninger for fremstilling av statistikk)*

Opplysninger i Dødsårsaksregisteret kan sammenstilles (kobles) med opplysninger i Medisinsk fødselsregister, Kreftregisteret, Meldesystemet for infeksjonssykdommer, Det sentrale tuberkuloseregisteret og System for vaksinasjonskontroll, dersom det gjøres av den databehandlingsansvarlige for ett av de nevnte registrene eller en virksomhet departementet bestemmer, og resultatet av sammenstillingen fremkommer i anonymisert form.

Den databehandlingsansvarlige skal normalt effektivere forespørsler om statistiske opplysninger som nevnt i første ledd fra forvaltningen og forskere innen 60 dager fra den dagen bestillingen kom inn. Dersom særlige forhold gjør det umulig å effektivere forespørselen innen 60 dager, kan effektiveringen utsettes inntil det er mulig å oppfylle den. Den databehandlingsansvarlige skal i så fall gi et foreløpig svar med opplysninger om forespørselen kan effektiveres, om grunnen til forsinkelsen og sannsynlig tidspunkt for når bestillingen kan effektiveres.

Helseopplysninger som mottas for fremstilling av statistikk etter første ledd, skal slettes så snart statistikkfremstillingen er tilfredsstillende gjennomført.

§ 3-2. *(Sammenstilling av opplysninger i Dødsårsaksregisteret med opplysninger i andre registre for forskning mv.)*

Nasjonalt folkehelseinstitutt kan sammenstille opplysninger i Dødsårsaksregisteret med opplysninger i helseregistre som nevnt i § 3-1 første ledd for uttrykkelig angitte formål, innen registerets formål, jf. forskriften § 1-3, dersom det er ubetenkelig ut fra etiske hensyn og databehandleren (forskeren) bare skal behandle aidentifiserte opplysninger.

Sammenstilte helseopplysninger kan ikke lagres før navn, fødselsdag og personnummer er slettet eller kryptert. Direkte personidentifiserende opplysninger (navn og fødselsnummer) som mottas for behandlingen, skal slettes så snart sammenstillingen (koblingen) er tilfredsstillende gjennomført.

Alle opplysninger som inngår i behandlingen etter første og annet ledd, skal slettes ved prosjektavslutning.

§ 3-3. *(Utlevering av sammenstilte datafiler til forskning mv.)*

Aidentifiserte opplysninger som nevnt i § 3-2 første ledd skal etter søknad gjøres tilgjengelig for og utleveres til forskning, eventuelt annet uttrykkelig angitt formål innenfor registerets formål, jf. forskriften § 1-3, dersom

- mottakeren bare skal behandle aidentifiserte opplysninger,
- behandlingen av opplysningene er ubetenkelig ut fra etiske hensyn og
- sammenstillingen og tilretteleggingen av dataene gjøres av databehandlingsansvarlig for et av de registrene hvis opplysninger behandles, eller i en virksomhet departementet bestemmer.

§ 3–2 annet ledd gjelder tilsvarende.

Den databehandlingsansvarlige skal utlevere eller overføre nødvendige og relevante data til den ansvarlige for det angitte prosjektet innen 60 dager fra den dagen søknaden kom inn. Rettsgrunnlaget for behandlingen av opplysningene skal fremgå av søknaden, jf. første ledd.

Dersom særlige forhold gjør det umulig å effektivere søknaden innen den angitte fristen, kan effektiveringen utsettes inntil det er mulig å oppfylle den. Den databehandlingsansvarlige skal i så fall gi et foreløpig svar med opplysninger om forespørselen kan effektiveres, om grunnen til forsinkelsen og sannsynlig tidspunkt for når søknaden kan effektiveres.

Alle opplysninger som inngår i behandlingen etter denne paragrafen, skal slettes eller tilbakeleveres ved avslutning.

§ 3–4. *(Plikt til å utlevere ikke koblede data til forskning mv.)*

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal etter forespørsel fra forvaltningen og forskere utlevere statistiske opplysninger fra Dødsårsaksregisteret innen 30 dager fra den dagen forespørselen kom inn.

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal etter søknad utlevere aidentifiserte opplysninger fra Dødsårsaksregisteret dersom:

- opplysningene skal brukes til et uttrykkelig angitt formål innenfor registerets formål,
- mottakeren bare skal behandle aidentifiserte opplysninger og
- behandlingen av opplysningene er ubetenkelig ut fra etiske hensyn.

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal utlevere eller overføre nødvendige og relevante data til den ansvarlige for det angitte prosjektet innen 30 dager fra den dagen søknaden kom inn. Rettsgrunnlaget for behandlingen av opplysningene skal fremgå av søknaden.

§ 3–3 fjerde og femte ledd gjelder tilsvarende.

§ 3–5. *(Utlevering og annen behandling av opplysninger i Dødsårsaksregisteret)*

Personidentifiserende opplysninger i Dødsårsaksregisteret kan, med mindre annet følger av denne forskriften, bare behandles (sammenstilles, utleveres etc.) etter tillatelse fra Datatilsynet og i samsvar med de alminnelige regler om taushetsplikt.

Sosial- og helsedirektoratet skal svare på forespørsler om utlevering av personidentifiserende opplysninger for bruk i uttrykkelig angitte forskningsprosjekter innen 30 dager fra den dagen forespørselen kom inn. Dersom særlige forhold gjør det umulig å svare på forespørselen innen den angitte fristen, kan svaret utsettes inntil det er mulig å gi svar. Sosial- og helsedirektoratet skal i så fall gi et foreløpig svar med opplysninger om grunnen til forsinkelsen og sannsynlig tidspunkt for når svar kan gis.

§ 3–6. *(Informasjonsstrategi rettet mot brukergrupper)*

For å fremme bruk av data fra Dødsårsaksregisteret og for å bygge opp informasjon og kunnskap, jf. forskriften § 1–3, skal Nasjonalt folkehelseinstitutt ha en aktiv informasjonsstrategi og -plan rettet mot så vel helseforvaltningen, helsetjenesten og øvrig forvaltning, som mot forskere innen medisinsk forskning, helsetjenesteforskning og samfunnsforskning.

§ 3–7. *(Kostnader)*

Nasjonalt folkehelseinstitutt kan kreve betaling for behandling og tilrettelegging av opplysninger etter § 3–1 til § 3–5. Betalingen kan ikke overstige de faktiske utgiftene ved slik behandling og tilrettelegging av opplysningene.

§ 3–8. *(Oversikt over utleveringer)*

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal føre oversikt over hvem som får utlevert opplysninger fra Dødsårsaksregisteret og hjemmelsgrunnlaget for utleveringene. Oversikten skal oppbevares i minst tre år etter at utlevering har funnet sted.

Kapittel 4. Taushetsplikt, informasjonssikkerhet og internkontroll

§ 4–1. *(Taushetsplikt)*

Enhver som behandler helseopplysninger etter denne forskriften har taushetsplikt etter forvaltningsloven § 13 til § 13e, samt etter helsepersonelloven.

Taushetsplikten etter første ledd gjelder også pasientens fødested, fødselsdato, personnummer, pseudonym, statsborgerforhold, sivilstand, yrke, bopel og arbeidssted.

Opplysninger til andre forvaltningsorganer etter forvaltningsloven § 13b nr. 5 og 6 kan bare gis når det er nødvendig for å bidra til løsning av oppgaver etter forskriften her, eller for å forebygge vesentlig fare for liv eller alvorlig skade for noens helse.

§ 4–2. *(Informasjonssikkerhet)*

Nasjonalt folkehelseinstitutt og databehandleren skal gjennom planlagte og systematiske tiltak sørge for

tilfredsstillende informasjonssikkerhet med hensyn til konfidensialitet, integritet, kvalitet og tilgjengelighet ved behandling av helseopplysninger etter forskriften, jf. helseregisterloven § 16 flg.

Der behandling av helseopplysningene skjer helt eller delvis med elektroniske hjelpemidler, gjelder bestemmelsene om informasjonssikkerhet i personopplysningsforskriften § 2-1 til § 2-16.

§ 4-3. (Plikt til internkontroll)

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal etablere internkontroll i samsvar med helseregisterloven § 17. De systematiske tiltakene skal tilpasses virksomhetens art, aktiviteter og størrelse i det omfang det er nødvendig for å etterleve krav gitt i eller i medhold av helseregisterloven, med særlig vekt på bestemmelser gitt i medhold av helseregisterloven § 16.

Databehandlere som behandler helseopplysninger på vegne av Nasjonalt folkehelseinstitutt, skal behandle opplysninger i samsvar med rutiner Nasjonalt folkehelseinstitutt har oppstilt.

§ 4-4. (Internkontrollens innhold)

Internkontrollen innebærer at den databehandlingsansvarlige skal ha kunnskap om gjeldende regler om behandling av helseopplysninger, tilstrekkelig og oppdatert dokumentasjon for gjennomføring av rutiner, samt ha denne dokumentasjonen tilgjengelig for dem den måtte angå. Internkontrollen skal blant annet inneholde:

1. oversikt over hvordan virksomheten er organisert,
2. oversikt over ansvars- og myndighetsforhold,
3. oversikt over de krav i og i medhold av helseregisterloven som gjelder for virksomheten,
4. rutiner virksomheten følger for å sikre overholdelse av kravene, herunder rutiner for:
 - 4.1. oppfyllelse av krav om at personidentifiserende opplysninger bare behandles når dette er nødvendig for å fremme formålet med behandlingen av opplysningene, og i tråd med gjeldende bestemmelser om taushetsplikt, jf. helseregisterloven § 11 og § 15,
 - 4.2. kvalitetskontroll og dokumentasjon av helseopplysningene, jf. forskriften § 1-7 og § 2-6,
 - 4.3. oppfyllelse av begjæringer om informasjon og innsyn, jf. helseregisterloven § 21, § 22 og § 25, samt forskriften § 5-1,
 - 4.4. hvordan virksomheten oppfyller bestemmelsene om tilgang til helseregistre, jf. § 3-1, § 3-3, § 3-4 og § 3-5,
 - 4.5. oppfyllelse av reglene om meldeplikt til Datatilsynet, jf. helseregisterloven § 29,
5. rutiner virksomheten følger dersom avvik oppstår og opplysninger om hvem som er ansvarlig,
6. rutiner virksomheten følger for å hindre gjentakelse av avvik og opplysninger om hvem som er ansvarlig,
7. rutiner for hvordan virksomheten systematisk og regelmessig gjennomgår sin internkontroll for å kontrollere at aktivitetene og resultatene av dem stemmer overens med det system virksomheten har fastlagt, og om det medfører oppfyllelse av helseregisterlovgivningen,
8. rutiner for hvordan virksomheten sikrer seg at alle aktuelle og kun gjeldende rutiner blir benyttet, og
9. rutiner for hvordan virksomheten sikrer at de ansatte har tilstrekkelig kompetanse til å overholde forskriftens krav.

Skriftlig dokumentasjon skal minst omfatte dokumentasjon av rutiner som nevnt i første ledd nr. 1 til 8. Tilsynsmyndighetene kan gi pålegg om skriftlig dokumentasjon ut over dette dersom det anses påkrevet. Tilsynsmyndighetene kan dispensere fra hele eller deler av dette kapittel når særlige forhold foreligger.

Kapittel 5. Innsynsrett

§ 5-1. (Pårørendes innsynsrett)

Avdødes nærmeste pårørende har, med mindre særlige grunner taler mot det, rett til informasjon om Dødsårsaksregisteret og innsyn i behandling av helseopplysninger om den avdøde i samsvar med helseregisterloven § 22 annet ledd.

Innsyn i behandling av helseopplysninger om den avdøde bør fortrinnsvis gis gjennom utsteder av dødsmeldingen eller kommunelegen på dødsstedet. Informasjonen skal gis i en forståelig form.

§ 5-2. (Frist for å svare på henvendelser om innsyn)

Begjæringer om innsyn etter § 5-1 skal besvares uten ugrunnet opphold og senest innen 30 dager fra den dagen henvendelsen kom inn, jf. helseregisterloven § 19.

Dersom særlige forhold gjør det umulig å svare på henvendelsen innen 30 dager, kan gjennomføringen utsettes inntil det er mulig å gi svar. Den databehandlingsansvarlige skal i såfall gi et foreløpig svar med opplysninger om grunnen til forsinkelsen og sannsynlig tidspunkt for når svar kan gis.

Kapittel 6. Bevaring av helseopplysninger i Dødsårsaksregisteret

§ 6-1. (Bevaring av helseopplysninger)

Opplysninger i Dødsårsaksregisteret skal bevares i ubegrenset tid, med mindre annet følger av denne forskriften eller helseregisterloven § 26.

Kapittel 7. Straff

§ 7-1. (Straff)

Den som forsettelig eller grovt uaktsomt overtrer bestemmelser fastsatt i denne forskriften § 2-1, § 2-3, § 2-4 og § 2-5 og § 4-2 til § 4-4, straffes med bøter eller fengsel inntil ett år eller begge deler.

Medvirkning straffes på samme måte.

Kapittel 8. Avsluttende bestemmelser

§ 8-1. (Ikraftsetting)

Forskriften trer i kraft 1. januar 2002.

21. des. Nr. 1477 2001

Forskrift om innsamling og behandling av helseopplysninger i Kreftregisteret (Kreftregisterforskriften).

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2001 med hjemmel i lov av 18. mai 2001 nr. 24 om helseregistre og behandling av helseopplysninger (helseregisterloven) § 8 fjerde ledd, jf. tredje ledd, § 9 annet ledd, § 16 fjerde ledd, § 17 tredje ledd, § 22 femte ledd, § 27 annet ledd og lov av 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 37. Fremmet av Sosial- og helsedepartementet. Kunngjort 21. desember 2001.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

§ 1-1. (Etablering av Kreftregisteret)

Denne forskriften etablerer et landsomfattende Kreftregister. Forskriften gir regler for innsamling og behandling av helseopplysninger i registeret.

Innsamling og behandling av helseopplysninger i Kreftregisteret kan skje manuelt og ved hjelp av elektroniske hjelpemidler.

§ 1-2. (Kreftregisterets innhold)

Kreftregisteret skal inneholde helseopplysninger om alle personer i Norge som har eller har hatt kreft. Kreftregisteret skal inneholde helseopplysninger om forstadier til kreft, og godartede svulster i sentralnervesystemet.

Kreftregisteret kan også inneholde helseopplysninger om berørte slektninger til personer i Norge som dokumentert er disponert for eller har en arvelig kreftsykdom som kan gjøres til gjenstand for oppsøkende virksomhet, dersom den berørte slektningen, etter å ha fått informasjon om hvordan slike opplysninger behandles i Kreftregisteret, ikke motsetter seg det.

Kreftregisteret kan videre inneholde helseopplysninger om personer som har deltatt i undersøkelsesprogram for tidlig diagnose og kontroll for kreftsykdom. Ved negativt funn kan direkte personidentifiserende opplysninger bare registreres permanent etter samtykke. Direkte personidentifiserende opplysninger kan oppbevares midlertidig slik at opplysningene kan kvalitetssikres.

§ 1-3. (Kreftregisterets formål)

Formålet med Kreftregisteret er å:

1. innsamle og innenfor forskriftens rammer behandle data om krefttilfeller og kreftundersøkelser i Norge for å kartlegge kreftsykdommers utbredning i landet og belyse endringer over tid,
2. drive, fremme og gi grunnlag for forskning for å utvikle ny viten om kreftsykdommens årsaker, diagnose, naturlige forløp og behandlingseffekter for å fremme og utvikle kvaliteten på forebyggende tiltak og helsehjelp som tilbys eller ytes mot kreftsykdom, herunder følge opp enkeltpasienter og pasientgrupper,
3. gi råd og veiledning om helsehjelp mot kreftsykdommer,
4. gi råd og informasjon til øvrig forvaltning og befolkningen om tiltak som kan forebygge utvikling av kreftsykdom.

Opplysninger i Kreftregisteret kan foruten til formål som nevnt i første ledd, behandles til styring, planlegging og kvalitetssikring av helsetjenesten og helseforvaltningen, utarbeiding av statistikk og til forskning.

§ 1-4. (Forbud mot bruk)

Opplysningene i Kreftregisteret kan ikke anvendes til formål som er uforenelig med formål som nevnt i § 1-3.

Opplysninger om enkeltindivider som er fremkommet ved behandling av helseopplysninger etter forskriften, kan ikke brukes i forsikringsøyemed selv om den registrerte samtykker.

§ 1-5. (Databehandlingsansvarlig)

Kreftregisteret er databehandlingsansvarlig for innsamling og behandling av helseopplysninger i Kreftregisteret.

§ 1-6. (Databehandler)

Kreftregisteret kan inngå skriftlig avtale med en databehandler om innsamling og behandling av helseopplysninger i Kreftregisteret, herunder om overvåking og forskning, jf. § 1-3, drift og kvalitetssikring av registeret, samt utlevering av data til brukere.

§ 1–7. (Opplysninger om krefttilfeller i Kreftregisteret)

Kreftregisteret kan uten samtykke inneholde følgende opplysninger om personer som har eller har hatt kreft, forstadier til kreft, eller godartede svulster i sentralnervesystemet i den utstrekning det er nødvendig for å nå formålet med registeret:

1. personopplysninger:
 - 1.1. navn og fødselsnummer,
 - 1.2. adresse og bostedskommune,
 - 1.3. sivilstand,
2. administrative opplysninger:
 - 2.1. institusjon/virksomhet/avdeling der helsehjelpen tilbys og ytes,
 - 2.2. behandlingsansvarlig lege, navn og adresse, eventuelt pasientansvarlig lege,
 - 2.3. institusjonsopphold, innleggelsesdato, utskrivingsdato, eventuelt poliklinikk,
3. medisinske opplysninger:
 - 3.1. om årsak til at helsetjenesten er oppsøkt, tidspunkt og tidsforløp for symptomer, diagnose, behandling, kontroller og eventuelt tilbakefall,
 - 3.2. om kreftsykdommen:
 - 3.2.1. kreftsykdommens utgangspunkt eller utspring,
 - 3.2.2. sykdomskategori,
 - 3.2.3. morfologisk diagnose,
 - 3.2.4. utbredelse på diagnosetidspunktet,
 - 3.2.5. metastaser,
 - 3.2.6. tilbakefall,
 - 3.3. om diagnosegrunnlag:
 - 3.3.1. klinikk,
 - 3.3.2. bildediagnostikk,
 - 3.3.3. histologisk undersøkelse,
 - 3.3.4. cytologisk materiale,
 - 3.3.5. annen type undersøkelse,
 - 3.4. kreftbehandling den registrerte har mottatt, indikasjoner og kontraindikasjoner for behandlingen, behandlingsmetode, samt eventuelle komplikasjoner eller bivirkninger,
 - 3.5. om eventuell resttumor etter behandling.

Kreftregisteret kan, hvis den registrerte ikke motsetter seg det, etter å ha fått informasjon om hvordan slike opplysninger behandles i Kreftregisteret, inneholde opplysninger om den registrertes

1. yrkesmessige forhold,
2. røykevaner,
3. eventuelt andre kjente risikofaktorer for kreft.

§ 1–8. (Opplysninger om berørte slektninger til personer som har arvelig kreft)

Kreftregisteret kan på vilkår som nevnt i § 1–2 annet ledd inneholde følgende opplysninger om berørte slektninger til personer i Norge som dokumentert er disponert for eller har en arvelig kreftsykdom, som kan gjøres til gjenstand for oppsøkende virksomhet:

1. personopplysninger:
 - 1.1. navn og fødselsnummer,
 - 1.2. adresse og bostedskommune,
 - 1.3. sivilstand,
2. administrative opplysninger:
 - 2.1. virksomhet/avdeling, eventuelt institusjonsopphold,
 - 2.2. tidspunkt for kontrollen (dato og år),
 - 2.3. tidspunkt for planlagt oppfølging,
3. relevante medisinske opplysninger:
 - 3.1. diagnosegrunnlag,
 - 3.2. diagnose,
4. bakgrunn for undersøkelsen.

§ 1–9. (Opplysninger om personer som har deltatt i program for tidlig diagnose eller kontroll for konkret kreftsykdom)

Kreftregisteret kan med de unntak som følger av annet ledd, inneholde følgende opplysninger om personer som har deltatt i undersøkelsesprogram for tidlig diagnose og kontroll av kreftsykdom:

1. personopplysninger:
 - 1.1. navn og fødselsnummer,
 - 1.2. adresse og bostedskommune,
 - 1.3. sivilstand,
2. administrative opplysninger:

- 2.1. virksomhet/avdeling, eventuelt institusjonsopphold,
- 2.2. tidspunkt for kontrollen (dato og år),
- 2.3. tidspunkt for planlagt oppfølging,
3. relevante medisinske opplysninger:
 - 3.1. diagnosegrunnlag,
 - 3.2. diagnose,
4. bakgrunn for undersøkelsen:
 - 4.1. undersøkelsesprogram,
 - 4.2. annen bakgrunn.

Ved negativt funn skal personopplysninger som nevnt i første ledd nr. 1, slettes etter at opplysningene er kvalitetssikret og senest seks måneder etter innsamlingen av opplysningene med mindre den registrerte har samtykket i at opplysningene registreres permanent. Dersom den registrerte ber om det, skal Kreftregisteret registrere opplysninger om navn, fødselsnummer og adresse i et eget reservasjonsregister.

§ 1–10. (Opplysninger om dødsårsak)

Kreftregisteret kan inneholde helseopplysninger om dødsårsak, obduksjon, dødsdag, klokkeslett, måned og år om alle som er registrert i registeret.

§ 1–11. (Koding og klassifisering av opplysningene i Kreftregisteret, krav til dokumentasjon)

Den databehandlingsansvarlige for Kreftregisteret skal ved enhver registrering i registeret kunne dokumentere hvilke klassifikasjoner eller kodeverk som er benyttet.

Departementet kan gi nærmere bestemmelser om hvilke nasjonale eller internasjonale kodeverk og klassifikasjoner som skal benyttes ved registrering av opplysninger i Kreftregisteret.

Kapittel 2. Melding av helseopplysninger til Kreftregisteret, kvalitetskontroll mv.

§ 2–1. (Helsepersonells dokumentasjons- og meldeplikt)

Klinikere, patologer, radiologer og andre laboratorieleger som gir helsehjelp ved kreftsykdom, skal uten hensyn til taushetsplikt melde opplysninger som nevnt i § 1–7 første ledd til Kreftregisteret. Opplysninger om yrkesmessige forhold, røykevaner mv. som nevnt i § 1–7 annet ledd skal meldes dersom den registrerte ikke motsetter seg det.

Klinikere, patologer, radiologer og andre laboratorieleger som undersøker for eventuell kreftsykdom, jf. § 1–2 tredje ledd, skal ved negativt funn melde opplysninger som nevnt i § 1–9 første ledd til Kreftregisteret uten hensyn til taushetsplikt. Det skal fremgå av meldingen om opplysninger om personens identitet skal registreres permanent eller slettes etter at opplysningene er kvalitetssikret.

Melding som nevnt i første og annet ledd, skal sendes fortløpende og senest to måneder etter at opplysningene er dokumentert i henhold til helsepersonelloven § 39 og § 40.

§ 2–2. (Meldingsskjema, formkrav mv.)

Melding av opplysninger som nevnt i § 2–1 første og annet ledd, skal skje på skjema eller på annen måte fastsatt av departementet.

Departementet kan gi pålegg om bruk av bestemte klassifikasjonssystemer og kodeverk ved registrering av opplysningene, og gi pålegg om bruk av standardiserte meldingsformater ved forsendelsen av opplysningene.

§ 2–3. (Virksomhetens plikter)

Helseinstitusjon, poliklinikk, helsesenter, patologilaboratorium, røntgenlaboratorium, klinisk kjemisk laboratorium eller annen virksomhet som er ansvarlig for registrering av opplysninger som skal meldes til Kreftregisteret, jf. § 1–7 og § 1–9, har ansvar for at pliktene som nevnt i § 2–1 og § 2–2 oppfylles, og skal sørge for at det finnes rutiner som sikrer dette, jf. forskriften § 4–2 og § 4–3.

§ 2–4. (Mottakers ansvar for kvalitetskontroll)

Den databehandlingsansvarlige for Kreftregisteret skal sørge for at helseopplysninger som innsamles og behandles i Kreftregisteret, er korrekte, relevante og nødvendige for de formål de innsamles for, jf. § 1–3. Som ledd i kvalitetskontrollen kan det gjøres rutinemessige samkjøringer mot Det sentrale folkeregister og Dødsårsaksregisteret.

Dersom meldingsskjema er mangelfullt utfyllt, skal avsenderen av skjema varsles, jf. helseregisterloven § 9 annet ledd annet punktum. Ved fortsatt mangelfull utfylling av skjema skal Statens helsetilsyn varsles.

Kapittel 3. Behandling av helseopplysninger i Kreftregisteret

§ 3–1. (Sammenstilling av opplysninger for fremstilling av statistikk)

Opplysninger i Kreftregisteret kan sammenstilles (kobles) med opplysninger i Medisinsk fødselsregister, Dødsårsaksregisteret, Meldesystemet for infeksjonssykdommer, Det sentrale tuberkuloseregisteret og System for vaksinasjonskontroll, dersom det gjøres av den databehandlingsansvarlige for ett av de nevnte registrene eller en virksomhet departementet bestemmer, og resultatet av sammenstillingen fremkommer i anonymisert form.

Den databehandlingsansvarlige skal normalt effektivere forespørsler om statistiske opplysninger fra forvaltningen og forskere innen 60 dager fra den dagen bestillingen kom inn. Dersom særlige forhold gjør det umulig å effektivere forespørselen innen fristen, kan effektiveringen utsettes inntil det er mulig å oppfylle den. Den

databehandlingsansvarlige skal i så fall gi et foreløpig svar med opplysninger om forespørselen kan effektueres, om grunnen til forsinkelsen og sannsynlig tidspunkt for når bestillingen kan effektueres.

Helseopplysninger som mottas for fremstilling av statistikk etter første ledd, skal slettes så snart statistikkfremstillingen er tilfredsstillende gjennomført.

§ 3–2. *(Sammenstilling av opplysninger fra Krefregisteret med opplysninger i andre registre for forskning mv.)*

Den databehandlingsansvarlige for Krefregisteret kan sammenstille opplysninger i Krefregisteret med opplysninger i helseregistre som nevnt i § 3–1 første ledd for uttrykkelig angitte formål, innen registrenes formål, jf. forskriften § 1–3, dersom det er ubetenkelig ut fra etiske hensyn og databehandleren (forskeren) bare skal behandle aidentifiserte opplysninger.

Sammenstilte helseopplysninger kan ikke lagres før navn, fødselsdag og personnummer er slettet eller kryptert. Direkte personidentifiserende opplysninger (navn og fødselsnummer) som mottas for behandlingen, skal slettes så snart sammenstillingen (koblingen) er tilfredsstillende gjennomført.

Alle opplysninger som inngår i behandlingen etter første og annet ledd, skal slettes ved prosjektavslutning.

§ 3–3. *(Utlevering av sammenstilte datafiler til forskning mv.)*

Aidentifiserte opplysninger som nevnt i § 3–2 første ledd skal etter søknad gjøres tilgjengelig for og utleveres til forskning, eventuelt annet uttrykkelig angitt formål innenfor registerets formål, jf. forskriften § 1–3, dersom

- mottakeren bare skal behandle aidentifiserte opplysninger,
- behandlingen av opplysningene er ubetenkelig ut fra etiske hensyn og
- sammenstillingen og tilretteleggingen av dataene gjøres av databehandlingsansvarlig for et av de registrene hvis opplysninger behandles, eller i en virksomhet departementet bestemmer.

§ 3–2 annet ledd gjelder tilsvarende.

Den databehandlingsansvarlige skal utlevere eller overføre nødvendige og relevante data til den ansvarlige for det angitte prosjektet innen 60 dager fra den dagen søknaden kom inn. Rettsgrunlaget for behandlingen av opplysningene skal fremgå av søknaden, jf. første ledd.

Dersom særlige forhold gjør det umulig å effektivere søknaden innen den angitte fristen, kan effektiveringen utsettes inntil det er mulig å oppfylle den. Den databehandlingsansvarlige skal i så fall gi et foreløpig svar med opplysninger om forespørselen kan effektivere, om grunnen til forsinkelsen og sannsynlig tidspunkt for når søknaden kan effektivere.

Alle opplysninger som inngår i behandlingen etter denne paragrafen, skal slettes eller tilbakeleveres ved prosjektavslutning.

§ 3–4. *(Plikt til å utlevere ikke koblede data til forskning mv.)*

Den databehandlingsansvarlige for Krefregisteret skal etter forespørsel fra forvaltningen og forskere utlevere statistiske opplysninger fra Krefregisteret innen 30 dager fra den dagen forespørselen kom inn.

Den databehandlingsansvarlige for Krefregisteret skal etter søknad utlevere aidentifiserte opplysninger fra Krefregisteret dersom

- opplysningene skal brukes i ett uttrykkelig angitt formål innenfor registerets formål,
- mottakeren bare skal behandle aidentifiserte opplysninger og
- behandlingen av opplysningene er ubetenkelig ut fra etiske hensyn.

Den databehandlingsansvarlige skal utlevere eller overføre nødvendige og relevante data til den ansvarlige for det angitte prosjektet innen 30 dager fra den dagen søknaden kom inn. Rettsgrunlaget for behandlingen av opplysningene skal fremgå av søknaden.

§ 3–3 fjerde og femte ledd gjelder tilsvarende.

§ 3–5. *(Utlevering og annen behandling av opplysninger i Krefregisteret)*

Personidentifiserende opplysninger i Krefregisteret kan, med mindre annet følger av denne forskriften, bare behandles (sammenstilles, utleveres etc.) etter tillatelse fra Datatilsynet og i samsvar med de alminnelige regler om taushetsplikt.

Sosial- og helsedirektoratet skal svare på forespørsler om utlevering av personidentifiserende opplysninger for bruk i uttrykkelig angitte forskningsprosjekter innen 30 dager fra den dagen forespørselen kom inn. Dersom særlige forhold gjør det umulig å svare på forespørselen innen den angitte fristen, kan svaret utsettes inntil det er mulig å gi svar. Sosial- og helsedirektoratet skal i så fall gi et foreløpig svar med opplysninger om grunnen til forsinkelsen og sannsynlig tidspunkt for når svar kan gis.

§ 3–6. *(Informasjonsstrategi rettet mot brukergrupper)*

For å fremme bruken av data fra Krefregisteret og for å bygge opp informasjon og kunnskap, jf. forskriften § 1–3, skal den databehandlingsansvarlige for Krefregisteret ha en aktiv informasjonsstrategi og -plan rettet mot så vel helseforvaltningen, helsetjenesten og øvrig forvaltning, som mot forskere innen medisinsk forskning, helsetjenesteforskning og samfunnsforskning.

§ 3–7. *(Kostnader)*

Den databehandlingsansvarlige for Krefregisteret kan kreve betaling for behandling og tilrettelegging av opplysninger etter § 3–1 til § 3–5. Betalingen kan ikke overstige de faktiske utgiftene ved slik behandling og

tilrettelegging av opplysningene.

§ 3–8. (Oversikt over utleveringer)

Den databehandlingsansvarlige for Kreftregisteret skal føre oversikt over hvem som får utlevert opplysninger fra Kreftregisteret og hjemmelsgrunnlaget for utleveringene. Oversikten skal oppbevares i minst tre år etter at utlevering har funnet sted.

Kapittel 4. Taushetsplikt, informasjonssikkerhet, internkontroll

§ 4–1. (Taushetsplikt)

Enhver som behandler helseopplysninger etter denne forskriften har taushetsplikt etter forvaltningsloven § 13 til § 13e, samt etter helsepersonelloven.

Taushetsplikten etter første ledd gjelder også pasientens fødested, fødselsdato, personnummer, pseudonym, statsborgerforhold, sivilstand, yrke, bopel og arbeidssted.

Opplysninger til andre forvaltningsorganer etter forvaltningsloven § 13b nr. 5 og 6 kan bare gis når det er nødvendig for å bidra til løsning av oppgaver etter forskriften her, eller for å forebygge vesentlig fare for liv eller alvorlig skade for noens helse.

§ 4–2. (Informasjonssikkerhet)

Den databehandlingsansvarlige for Kreftregisteret og databehandleren skal gjennom planlagte og systematiske tiltak sørge for tilfredsstillende informasjonssikkerhet med hensyn til konfidensialitet, integritet, kvalitet og tilgjengelighet ved behandling av helseopplysninger etter forskriften, jf. helseregisterloven § 16 flg.

Der behandling av helseopplysningene skjer helt eller delvis med elektroniske hjelpemidler, gjelder bestemmelsene om informasjonssikkerhet i personopplysningsforskriften § 2–1 til § 2–16.

§ 4–3. (Plikt til internkontroll)

Den databehandlingsansvarlige for Kreftregisteret skal etablere internkontroll i samsvar med helseregisterloven § 17. De systematiske tiltakene skal tilpasses virksomhetens art, aktiviteter og størrelse i det omfang det er nødvendig for å etterleve krav gitt i eller i medhold av helseregisterloven, med særlig vekt på bestemmelser gitt i medhold av helseregisterloven § 16.

Databehandlere som behandler helseopplysninger på vegne av den databehandlingsansvarlige, skal behandle opplysninger i samsvar med rutiner databehandlingsansvarlig har oppstilt.

§ 4–4. (Internkontrollens innhold)

Internkontroll innebærer at den databehandlingsansvarlige skal ha kunnskap om gjeldende regler om behandling av helseopplysninger, tilstrekkelig og oppdatert dokumentasjon for gjennomføring av rutiner, samt ha denne dokumentasjonen tilgjengelig for dem den måtte angå. Internkontrollen skal blant annet inneholde:

1. oversikt over hvordan virksomheten er organisert,
2. oversikt over ansvars- og myndighetsforhold,
3. oversikt over de krav i og i medhold av helseregisterloven som gjelder for virksomheten,
4. rutiner virksomheten følger for å sikre overholdelse av kravene, herunder rutiner for:
 - 4.1. oppfyllelse av krav om at personidentifiserende opplysninger bare behandles når dette er nødvendig for å fremme formålet med behandlingen av opplysningene, og i tråd med gjeldende bestemmelser om taushetsplikt, jf. helseregisterloven § 11 og § 15,
 - 4.2. dokumentasjon og kvalitetskontroll av helseopplysningene, jf. forskriften § 1–11 og § 2–4,
 - 4.3. oppfyllelse av begjæringer om informasjon og innsyn, jf. helseregisterloven § 21 til § 25, samt forskriften § 5–1,
 - 4.4. hvordan virksomhetene oppfyller bestemmelsene om tilgang til helseregistre, jf. § 3–1, § 3–3, § 3–4 og § 3–5,
 - 4.5. oppfyllelse av reglene om meldeplikt til Datatilsynet, jf. helseregisterloven § 29,
5. rutiner virksomheten følger dersom avvik oppstår og opplysninger om hvem som er ansvarlig,
6. rutiner virksomheten følger for å hindre gjentakelse av avvik og opplysninger om hvem som er ansvarlig,
7. rutiner for hvordan virksomheten systematisk og regelmessig gjennomgår sin internkontroll for å kontrollere at aktivitetene og resultatene av dem stemmer overens med det system virksomheten har fastlagt, og om det medfører oppfyllelse av helseregisterlovgivningen,
8. rutiner for hvordan virksomheten sikrer seg at alle aktuelle og kun gjeldende rutiner blir benyttet, og
9. rutiner for hvordan virksomheten sikrer at de ansatte har tilstrekkelig kompetanse til å overholde forskriftens krav.

Skriftlig dokumentasjon skal minst omfatte dokumentasjon av rutiner som nevnt i første ledd nr. 1 til 8. Tilsynsmyndighetene kan gi pålegg om skriftlig dokumentasjon ut over dette dersom det anses påkrevet. Tilsynsmyndighetene kan dispensere fra hele eller deler av dette kapittel når særlige forhold foreligger.

Kapittel 5. Den registrertes rett til informasjon og innsyn

§ 5–1. (Den registrertes rett til informasjon og innsyn)

Registrerte har rett til informasjon om Kreftregisteret og innsyn i behandling av helseopplysninger om seg selv i

samsvar med helseregisterloven § 22 til § 25.

Innsyn i helseopplysninger om en selv, jf. helseregisterloven § 22 annet ledd, skal fortrinnsvis gis gjennom den registrertes sist behandlende lege og helseinstitusjon. Informasjonen skal gis i en forståelig form.

§ 5-2. (Informasjon og innsyn når den registrerte er mindreårige)

Foreldrene eller andre med foreldreansvar har rett til innsyn etter regler tilsvarende dem i pasientrettighetsloven § 3-4.

§ 5-3. (Frist for å svare på henvendelser om innsyn)

Begjæringer om innsyn etter § 5-1 skal besvares uten ugrunnet opphold og senest innen 30 dager fra den dagen henvendelsen kom inn, jf. helseregisterloven § 19.

Dersom særlige forhold gjør det umulig å svare på henvendelsen innen 30 dager, kan gjennomføringen utsettes inntil det er mulig å gi svar. Den databehandlingsansvarlige skal i såfall gi et foreløpig svar med opplysninger om grunnen til forsinkelsen og sannsynlig tidspunkt for når svar kan gis.

Kapittel 6. Bevaring av helseopplysninger i Krefregisteret

§ 6-1. (Bevaring av helseopplysninger)

Opplysninger i Krefregisteret skal oppbevares i ubegrenset tid, med mindre annet følger av denne forskriften eller helseregisterloven § 26 eller § 28.

Kapittel 7. Straff

§ 7-1. (Straff)

Den som forsettelig eller grovt uaktsomt overtrer bestemmelser fastsatt i denne forskriften § 2-1, § 2-3 og § 4-2 til § 4-4, straffes med bøter eller fengsel inntil ett år eller begge deler.

Medvirkning straffes på samme måte.

Kapittel 8. Avsluttende bestemmelser

§ 8-1. (Ikraftsetting)

Forskriften trer i kraft 1. januar 2002.

21. des. Nr. 1478 2001

Delegering av myndighet til Helsedepartementet.

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2001 med hjemmel i lov av 2. juli 1999 nr. 62 om etablering og gjennomføring av psykisk helsevern (psykisk helsevernloven) § 1-3, § 1-4, § 3-5, § 3-13 første ledd, § 4-1, § 4-2, § 4-3, § 4-9, § 5-2, § 5-9, § 6-5 og § 8-1, lov av 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 9-3, jf. lov av 15. juni 2001 nr. 93 om helseforetak m.m. (helseforetaksloven) § 53 nr. 12, lov av 3. juni 1977 nr. 57 om sterilisering § 5 fjerde ledd, § 6 første ledd og § 14 første ledd, lov av 9. februar 1973 nr. 6 om transplantasjon, sykehusobduksjon og avgivelse av lik m.m. § 5 og § 7 sjuende ledd, og lov av 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 2-3 femte ledd. Fremmet av Sosial- og helsedepartementet. Kunngjort 21. desember 2001.

1. Følgende myndighet delegeres fra Kongen til Helsedepartementet:
 - Lov av 2. juli 1999 nr. 62 om etablering og gjennomføring av psykisk helsevern (psykisk helsevernloven) § 1-3, § 1-4, § 3-5, § 3-13 første ledd, § 4-1, § 4-2, § 4-3, § 4-9, § 5-2, § 5-9, § 6-5 og § 8-1,
 - lov av 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 9-3, jf. lov av 15. juni 2001 nr. 93 om helseforetak m.m. (helseforetaksloven) § 53 nr. 12,
 - lov av 3. juni 1977 nr. 57 om sterilisering § 5 fjerde ledd, § 6 første ledd og § 14 første ledd,
 - lov av 9. februar 1973 nr. 6 om transplantasjon, sykehusobduksjon og avgivelse av lik m.m. § 5 og § 7 sjuende ledd,
 - lov av 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 2-3 femte ledd.
2. Tidligere delegeringer av Kongens myndighet til Sosial- og helsedepartementet oppheves.

21. des. Nr. 1479 2001

Delegering av myndighet til Sosialdepartementet etter lov om helsetjenesten i kommunene § 2-3 tredje og femte ledd og etter lov om anke til Trygderetten § 4 annet ledd.

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2001 med hjemmel i lov av 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 2-3 tredje og femte ledd og lov av 16. desember 1966 nr. 9 om anke til Trygderetten § 4 annet ledd. Fremmet av Sosial- og helsedepartementet. Kunngjort 21. desember 2001.

1. Følgende myndighet delegeres fra Kongen til Sosialdepartementet:
 - Lov av 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 2-3 tredje og femte ledd.
 - Lov av 16. desember 1966 nr. 9 om anke til Trygderetten § 4 annet ledd.

2. Tidligere delegeringer av Kongens myndighet til Sosial- og helsedepartementet oppheves.

21. des. Nr. 1480 2001

Forskrift om overgangsordning for tilskudd til byggearbeider ved private sykehus.

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2001 med hjemmel i lov av 15. juni 2001 nr. 93 om helseforetak m.m. (helseforetaksloven) § 52 nr. 5 tredje ledd. Fremmet av Sosial- og helsedepartementet. Kunngjort 21. desember 2001.

§ 1. Forskriftens virkeområde

Forskriften gjelder private sykehus som har inngått i regional helseplan og som har mottatt tilskudd til drift og vedlikehold fra en fylkeskommune dersom:

- a) byggearbeider anslått til samlet mer enn 50 millioner er godkjent av Sosial- og helsedepartementet før 1. januar 2002 eller
- b) byggearbeider anslått til samlet mindre enn 50 millioner er vedtatt av fylkestinget før 1. januar 2002.

Dersom fylkeskommunen før 1. januar 2002 har inngått avtale med sykehuset om å dekke utgifter til renter og avdrag for byggearbeider, trer staten ved det regionale helseforetaket inn i denne avtalen i fylkeskommunens sted i stedet for å foreta utbetaling til sykehuset etter bestemmelsene i denne forskrift.

§ 2. Utgifter som gir grunnlag for refusjon

Godkjente utgifter, jf. § 3, gir grunnlag for refusjon. Dette gjelder også godkjente utgifter, jf. § 3, til utstyr i forbindelse med slike byggearbeider.

§ 3. Godkjenning av utgifter

Utgifter som skal gi grunnlag for refusjon, jf. § 2, må godkjennes av helsedepartementet. Godkjenning av utgiftene skjer på grunnlag av det endelige revisorattesterte byggeregnskapet. Søknad om godkjenning av utgifter som skal gi grunnlag for refusjon må sendes departementet innen 1. mai i året før en eventuell utbetaling finner sted.

§ 4. Beregningen av refusjonsbeløpet

Staten refunderer 37,5% av godkjente byggeutgifter og 50% av godkjente utgifter til utstyr i forbindelse med slike byggearbeider.

For utgifter til byggearbeider gis tilskudd over 40 år med en rente fastsatt av departementet under hensyn til det alminnelige rentenivået.

For utgifter til utstyr gis tilskudd over 10 år uten rente.

Refusjon ytes fra og med det året utgiftene er godkjent jf. § 3.

Ved byggearbeider som samlet beløper seg til minst 150 millioner, kan departementet bestemme at hel eller delvis refusjon ytes på grunnlag av foreløpig regnskap. Departementet kan også godkjenne refusjon oppdelt på de enkelte byggetrinn.

§ 5. Endring av forskriften

Helsedepartementet kan endre denne forskrift.

§ 6. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2002. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift om godkjenning av sykehus og tilskudd til byggearbeider ved sykehus fastsatt ved kgl.res. av 1. desember 2000 nr. 1207 med hjemmel i lov av 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 2–1 fjerde ledd, § 4–1 og § 6–3 annet ledd.

21. des. Nr. 1481 2001

Vedtak om etablering av tre organer under Helsedepartementet og om opphevelse av instruks for Statens helsetilsyn.

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2001 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov av 17. mai 1814 § 12 og lov av 30. mars 1984 nr. 15 om statlig tilsyn med helsetjenesten. Fremmet av Sosial- og helsedepartementet. Kunngjort 21. desember 2001.

1. Den sentrale helseforvaltning omorganiseres ved at det etableres tre organer under Helsedepartementet. Disse organer er Statens helsetilsyn, Sosial- og helsedirektoratet og Nasjonalt folkehelseinstitutt.
2. Omorganiseringen trer i kraft 1. januar 2002.
3. Fra samme tidspunkt oppheves instruks for Statens helsetilsyn fastsatt ved kgl.res. 18. februar 1994 nr. 136.

21. des. Nr. 1482 2001**Delegering av myndighet til Sosialdepartementet etter lov om spesialisthelsetjenesten m.m. § 7–1 og lov om statlig tilsyn med helsetjenesten § 5.**

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2001 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov av 17. mai 1814 § 12, lov av 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 7–1, jf. lov av 15. juni 2001 nr. 93 om helseforetak m.m. (helseforetaksloven) § 53 nr. 12, og lov av 30. mars 1984 nr. 15 om statlig tilsyn med helsetjenesten § 5. Fremmet av Sosial- og helsedepartementet. Kunngjort 21. desember 2001.

Sosialdepartementet gis, med virkning fra 1. januar 2002, myndighet til å behandle klager over eller omgjøre uten klage vedtak fattet av Statens helsetilsyn i medhold av lov av 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 7–1 og lov av 30. mars 1984 nr. 15 om statlig tilsyn med helsetjenesten § 5 på spesialisthelsetjenestens område, jf. lov av 15. juni 2001 nr. 93 om helseforetak m.m. § 53 nr. 12.

21. des. Nr. 1483 2001**Forskrift om innsamling og behandling av helseopplysninger i Medisinsk fødselsregister (Medisinsk fødselsregisterforskriften).**

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2001 med hjemmel i lov av 18. mai 2001 nr. 24 om helseregistre og behandling av helseopplysninger (helseregisterloven) § 8 fjerde ledd, jf. tredje ledd, § 9 annet ledd, § 16 fjerde ledd, § 17 tredje ledd, § 22 femte ledd, § 27 annet ledd og lov av 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 35, jf. § 37. Fremmet av Sosial- og helsedepartementet. Kunngjort 21. desember 2001.

*Kapittel 1. Generelle bestemmelser***§ 1–1. (Etablering av Medisinsk fødselsregister)**

Denne forskriften etablerer et landsomfattende Medisinsk fødselsregister. Forskriften gir regler for innsamling og behandling av helseopplysninger i registeret.

Innsamling og behandling av helseopplysninger i Medisinsk fødselsregister kan skje manuelt og ved hjelp av elektroniske hjelpemidler.

§ 1–2. (Innholdet i Medisinsk fødselsregister)

Medisinsk fødselsregister inneholder personidentifiserende opplysninger om:

1. alle fødte i Norge og deres foreldre. Med fødte menes i denne forskriften alle som er født etter avsluttede svangerskap etter 22 fullgatte svangerskapsuker, dvs. etter 154 dager,
2. kvinner som har spontanabortert etter 12 fullgatte svangerskapsuker, dvs. etter 84 dager,
3. kvinner hvor svangerskapet er avbrutt på grunn av stor fare for at barnet kan få alvorlig sykdom, som følge av arvelige anlegg, sykdom eller skadelige påvirkninger under svangerskapet, jf. lov av 13. juni 1975 nr. 50 om svangerskapsavbrudd § 2 tredje ledd bokstav c,
4. kvinner hvor svangerskapet er avbrutt fordi svangerskapet har medført overhengende fare for kvinnens liv eller helse, jf. lov av 13. juni 1975 nr. 50 om svangerskapsavbrudd § 10.

Direkte personidentifiserende opplysninger om kvinnen hvor svangerskapet er avbrutt etter første ledd nr. 3, kan bare registreres permanent, dersom kvinnen ikke motsetter seg det. Direkte personidentifiserende opplysninger kan oppbevares midlertidig slik at opplysningene kan kvalitetssikres, og mulige flerregistreringer av samme svangerskapsavbrudd kan avdekkes.

Medisinsk fødselsregister skal også inneholde aidentifiserte opplysninger om kvinner hvor svangerskapet er avbrutt etter lov av 13. juni 1975 nr. 50 om svangerskapsavbrudd § 2 tredje ledd bokstav a, b, d og e. Annet ledd annet punktum gjelder tilsvarende.

§ 1–3. (Registerets formål)

Formålet med Medisinsk fødselsregister er å

1. innsamle og innenfor forskriftens rammer behandle data om fødsler og avsluttede svangerskap i Norge for å overvåke hyppighet av og studere årsaksforhold ved:
 - 1.1. sykdom og dødsfall blant kvinner i forbindelse med svangerskap, fødsel og i barselperioden,
 - 1.2. svangerskap og fødsel som kan tenkes å medføre at barn kan bli særlig utsatt for å utvikle fysiske eller psykiske defekter eller funksjonshemninger,
 - 1.3. avvikende fødselsvekt, lidelser, misdannelser og skader blant fødte og barn under ett år,
 - 1.4. fosterdød og dødsfall blant barn under ett år,
2. drive, fremme og gi grunnlag for forskning med sikte på å bedre kvaliteten innen svangerskapsomsorg, fødselshjelp og nyfødtsomsorg ved identifisering og overvåking av kvalitetsindikatorer,
3. gi faglig grunnlag for råd om helsehjelp mot fosterdød og dødsfall blant barn under ett år og andre forhold som nevnt under punkt 1,
4. gi faglig grunnlag for råd og informasjon til øvrig forvaltning og befolkningen om tiltak som kan forebygge forhold som nevnt i punkt 1.

Medisinsk fødselsregister skal også bidra til kunnskap om årsaker til svangerskapsavbrudd etter 12 fullgatte

svangerskapsuker ved utviklingsavvik hos fosteret.

Opplysninger i Medisinsk fødselsregister kan foruten til formål som nevnt i første og annet ledd, behandles til styring, planlegging og kvalitetssikring av helsetjenesten og helseforvaltningen, utarbeiding av statistikk og til forskning.

§ 1-4. (Forbud mot bruk)

Opplysningene i Medisinsk fødselsregister kan ikke anvendes til formål som er uforenelig med formål som nevnt i § 1-3.

Opplysninger om enkeltindivider som er fremkommet ved behandling av helseopplysninger etter forskriften, kan ikke brukes i forsikringsøyemed selv om den registrerte samtykker.

§ 1-5. (Databehandlingsansvarlig)

Nasjonalt folkehelseinstitutt er databehandlingsansvarlig for innsamling og behandling av helseopplysninger i Medisinsk fødselsregister.

§ 1-6. (Databehandler)

Nasjonalt folkehelseinstitutt kan inngå skriftlig avtale med en databehandler om innsamling og behandling av helseopplysninger i Medisinsk fødselsregister, herunder om overvåking og forskning, jf. § 1-3, drift og kvalitetssikring av registeret, samt utlevering av data til brukere.

§ 1-7. (Opplysninger i Medisinsk fødselsregister om moren)

Medisinsk fødselsregister kan uten samtykke inneholde følgende opplysninger om moren til den fødte, samt om kvinner som nevnt i § 1-2 første ledd nr. 2 og 4 i den utstrekning det er nødvendig for å nå formålet med registeret:

1. personopplysninger:
 - 1.1. navn og fødselsnummer,
 - 1.2. adresse og bostedskommune,
 - 1.3. sivilstand,
 - 1.4. eventuelt slektskap mellom barnets foreldre,
2. administrative opplysninger:
 - 2.1. institusjon/virksomhet,
 - 2.2. inn- og utskrivingsdato,
 - 2.3. andre relevante administrative data,
3. medisinske opplysninger om:
 - 3.1. tidligere svangerskap,
 - 3.2. siste menstruasjons første blødningsdag,
 - 3.3. ultralyd og annen prenatal diagnostikk,
 - 3.4. relevante funn ved prenatal diagnostikk,
 - 3.5. bruk av kosttilskudd, legemidler, eventuell annen medisinsk eller kirurgisk behandling under svangerskapet,
 - 3.6. spesielle helseforhold før svangerskapet,
 - 3.7. spesielle helseforhold under svangerskapet,
4. opplysninger om fødselen:
 - 4.1. type fødsel, tidspunkt for fødselens start,
 - 4.2. inngrep og behandling under fødselen,
 - 4.3. forhold ved fostervann, navlesnor og placenta,
 - 4.4. eventuelle komplikasjoner.

Medisinsk fødselsregister kan, hvis kvinnen ikke motsetter seg det, etter å ha fått informasjon om hvordan slike opplysninger behandles i Medisinsk fødselsregister, inneholde opplysninger om kvinnens

1. yrkesmessige forhold,
2. røykevaner,
3. bruk av alkohol og andre rusmidler i svangerskapet.

§ 1-8. (Særskilt omkunstig befruktning)

Medisinsk fødselsregister kan, hvis paret ikke motsetter seg det, etter å ha fått informasjon om hvordan slike opplysninger behandles i Medisinsk fødselsregister, inneholde følgende opplysninger om kunstig befruktning i den utstrekning det er nødvendig for å nå formålet med registeret:

1. årsaker til infertilitet, med spesifisering av hovedårsak,
2. hvor lenge paret har vært infertilt,
3. behandlingsmetode,
4. antall embryoer innsatt,
5. antall behandlingsforsøk,
6. dato for innsettelse av embryo og ultralydundersøkelse i første trimester,
7. status ved ultralydundersøkelse i første trimester,
8. antall fostre, herav med sikker hjerteaksjon.

§ 1–9. (Opplysninger i Medisinsk fødselsregister om barnet)

Medisinsk fødselsregister kan uten samtykke inneholde følgende opplysninger om født i den utstrekning det er nødvendig for å nå formålet med registeret:

1. personopplysninger
 - 1.1. navn og fødselsnummer, tidspunkt for fødselen,
 - 1.2. kjønn,
 - 1.3. adresse og bostedskommune,
2. administrative opplysninger:
 - 2.1. fødested,
 - 2.2. andre relevante administrative data,
3. opplysninger om helseforhold:
 - 3.1. svangerskapets lengde ved fødselen,
 - 3.2. levendefødt, dødfødt, dødsårsak og eventuelt tidspunkt,
 - 3.3. tegn på asfyksi, apgar score etter 1 og 5 min.,
 - 3.4. lengde, vekt og hodeomkrets,
 - 3.5. enkeltfødt eller flerfødt,
 - 3.6. screening eller andre undersøkelser i nyfødtp perioden,
 - 3.7. neonatal diagnose,
 - 3.8. tegn til misdannelser eller skader,
 - 3.9. behandling den nyfødte har mottatt, hvilke metode som er benyttet og eventuelle komplikasjoner eller bivirkninger av behandlingen.

Om fostre ved avsluttet svangerskap som nevnt i § 1–2 første ledd nr. 2 til 4, kan Medisinsk fødselsregister inneholde administrative opplysninger og relevante opplysninger om helseforhold.

Medisinsk fødselsregister kan videre inneholde følgende opplysninger om barnet i dets første leveår for tilstander som var tilstede ved fødselen:

1. administrative opplysninger:
 - 1.1. sykehus, avdeling eller poliklinikk hvor barnet har mottatt helsehjelp,
 - 1.2. inn- og utskrivningsdato,
2. medisinske opplysninger:
 - 2.1. barnets hoveddiagnose og bidiagnose,
 - 2.2. behandling barnet har mottatt, hvilken metode som er benyttet og eventuelle komplikasjoner eller bivirkninger av behandlingen.

§ 1–10. (Opplysninger i Medisinsk fødselsregister om far)

Medisinsk fødselsregister kan uten samtykke inneholde opplysninger om navn, fødselsnummer og adresse til faren til den fødte. Medisinsk fødselsregister kan også inneholde slike opplysninger om faren til fostre der svangerskapet er avbrutt på grunn av forhold som nevnt i § 1–2 første ledd nr. 2 og 4.

Etter samtykke kan Medisinsk fødselsregister dessuten inneholde opplysninger om farens

1. yrkesmessige forhold,
2. røykevaner.

§ 1–11. (Opplysninger om nemndbehandlede svangerskapsbrudd)

Medisinsk fødselsregister kan inneholde følgende opplysninger om kvinnen der hvor svangerskapet er avbrutt etter lov av 13. juni 1975 nr. 50 om svangerskapsavbrudd § 2 tredje ledd, med de unntak som følger av § 1–2 annet og tredje ledd:

1. personopplysninger:
 - 1.1. navn og fødselsnummer,
 - 1.2. adresse og bostedskommune,
 - 1.3. sivilstand, arbeid og skolegang,
2. administrative opplysninger:
 - 2.1. inn- og utskrivningsdato,
 - 2.2. andre relevante administrative data,
3. opplysninger om helseforhold:
 - 3.1. tidlige svangerskap,
 - 3.2. tidlige sykdommer av betydning,
 - 3.3. grunnlaget for abortinngrepet,
 - 3.4. type svangerskapsavbrudd, inngrep og annen behandling i forbindelse med svangerskapsavbruddet,
 - 3.5. fosterdiagnostikk og sykkelighet ved fosteret.

Ved avbrutte svangerskap etter lov av 13. juni 1975 nr. 50 om svangerskapsavbrudd § 2 tredje ledd bokstav a, b, d og e skal personopplysninger som nevnt i første ledd nummer 1.1 og 1.2 slettes etter at opplysningene er kvalitetssikret og mulige flerregistreringer er avdekket senest seks måneder etter innsamlingen av opplysningene.

§ 1–12. (Opplysninger om dødsårsak)

Medisinsk fødselsregister kan inneholde personidentifiserende opplysninger om dødsårsak og nøyaktig

dødstidspunkt om født som er registrert i registeret, i den utstrekning det er nødvendig for å nå formålet med registeret, jf. § 1–3.

§ 1–13. *(Koding og klassifisering av opplysningene i Medisinsk fødselsregister, krav til dokumentasjon)*

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal ved enhver registrering i registeret kunne dokumentere hvilke kodeverk og klassifikasjoner som er benyttet.

Departementet kan gi nærmere bestemmelser om hvilke nasjonale eller internasjonale kodeverk og klassifikasjoner som skal benyttes ved registrering av opplysninger i Medisinsk fødselsregister.

Kapittel 2. Melding av helseopplysninger til Medisinsk fødselsregister, kvalitetskontroll mv.

§ 2–1. *(Helsepersonells dokumentasjons- og meldeplikt)*

Jordmor, lege og annet helsepersonell som yter helsehjelp til kvinne under svangerskap og fødsel, jf. § 1–2 første ledd nr. 1, 2 og 4 skal uten hensyn til taushetsplikt melde opplysninger som nevnt i forskriften § 1–7 første ledd, § 1–9 første ledd og § 1–10 første ledd til Medisinsk fødselsregister. Opplysninger som nevnt i § 1–9 annet ledd skal uten hensyn til taushetsplikt meldes av helsepersonell som tilbyr og yter helsehjelp til barnet. Opplysninger som nevnt i § 1–7 annet ledd skal bare meldes hvis moren ikke motsetter seg det. Opplysninger som nevnt i § 1–10 første ledd skal bare meldes dersom farskapet er erkjent eller fastslått. Opplysninger om som nevnt i § 1–10 annet ledd skal bare meldes etter samtykke.

Helsepersonell som tilbyr og yter kunstig (assistert) befruktning skal melde opplysninger som nevnt i § 1–8 til Medisinsk fødselsregister hvis partet ikke motsetter seg det.

Helsepersonell som tilbyr og yter helsehjelp ved nemndbehandlede svangerskapsavbrudd, skal melde opplysninger som nevnt i § 1–11 til Medisinsk fødselsregister. Ved avbrutte svangerskap etter lov av 13. juni 1975 nr. 50 om svangerskapsavbrudd § 2 tredje ledd bokstav c skal det fremgå av meldingen om opplysninger om kvinnens identitet skal registreres permanent eller slettes etter at opplysningene er kvalitetssikret.

§ 2–2. *(Meldingsskjema, formkrav mv.)*

Melding av opplysninger som nevnt i § 2–1 første, annet og tredje ledd skal skje på skjema eller på annen måte fastsatt av departementet.

Skjema for medisinsk fødselsmelding skal følge barnet inntil utskrivning fra sykehus, fødeavdeling eller fødehem, og sendes Medisinsk fødselsregister senest en måned etter fødselen. Oppfølgingsskjema med opplysninger fra barneavdelingen skal sendes Medisinsk fødselsregister senest en måned etter utskrivningen.

Skjema for kunstig (assistert) befruktning skal sendes Medisinsk fødselsregister fortløpende og senest en måned etter påvist foster.

Skjema for registrering av avbrutte svangerskap skal sendes Medisinsk fødselsregister fortløpende og senest en måned etter at helsehjelpen er gitt.

Departementet kan gi pålegg om bruk av bestemte klassifikasjoner og kodeverk ved registrering av opplysningene, og gi pålegg om bruk av standardiserte meldingsformater ved forsendelsen av opplysningene.

§ 2–3. *(Virksomhetens plikter)*

Helseinstitusjon, helsesenter og annen virksomhet som er ansvarlig for registrering av opplysninger som skal meldes til Medisinsk fødselsregister, jf. § 1–7 til § 1–11, har ansvar for at pliktene som nevnt i § 2–1 og § 2–2 oppfylles, og skal sørge for at det finnes rutiner som sikrer dette, jf. forskriften § 4–2 og § 4–3.

§ 2–4. *(Mottakers ansvar for kvalitetskontroll)*

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal sørge for at helseopplysninger som innsamles og behandles i Medisinsk fødselsregister, er korrekte, relevante og nødvendige for de formål de innsamles for, jf. § 1–3. Som ledd i kvalitetskontrollen kan det gjøres rutinemessige samkjøringer mot Det sentrale folkeregister og Dødsårsaksregisteret.

Dersom meldingsskjema er mangelfullt utfyllt, skal avsenderen av skjema varsles, jf. helseregisterloven § 9 annet ledd annet punktum. Ved fortsatt mangelfull utfylling av skjema skal Statens helsetilsyn varsles.

Kapittel 3. Behandling av helseopplysninger i Medisinsk fødselsregister

§ 3–1. *(Sammenstilling av opplysninger for fremstilling av statistikk)*

Opplysninger i Medisinsk fødselsregister kan sammenstilles (kobles) med opplysninger i Kreftregisteret, Dødsårsaksregisteret, Meldesystemet for infeksjonssykdommer, Det sentrale tuberkuloseregisteret og System for vaksinasjonskontroll, dersom det gjøres av den databehandlingsansvarlige for ett av de nevnte registrene eller en virksomhet departementet bestemmer, og resultatet av sammenstillingen fremkommer i anonymisert form.

Den databehandlingsansvarlige skal normalt effektivere forespørsler om statistiske opplysninger fra forvaltningen og forskere innen 60 dager fra den dagen bestillingen kom inn. Dersom særlige forhold gjør det umulig å effektivere forespørselen innen fristen, kan effektiveringen utsettes inntil det er mulig å oppfylle den. Den databehandlingsansvarlige skal i så fall gi et foreløpig svar med opplysninger om forespørselen kan effektiveres, om grunnen til forsinkelsen og sannsynlig tidspunkt for når bestillingen kan effektiveres.

Helseopplysninger som mottas for fremstilling av statistikk etter første ledd, skal slettes så snart statistikkfremstillingen er tilfredsstillende gjennomført.

§ 3–2. *(Sammenstilling av opplysninger i Medisinsk fødselsregister med opplysninger i andre registre for forskning mv.)*

Nasjonalt folkehelseinstitutt kan sammenstille opplysninger i registeret med opplysninger i helseregistre som nevnt i § 3–1 første ledd for uttrykkelig angitte formål, innen registerets formål, jf. forskriften § 1–3, dersom det er ubetenkelig ut fra etiske hensyn og databehandleren (forskeren) bare skal behandle aidentifiserte opplysninger.

Sammenstilte helseopplysninger kan ikke lagres før navn, fødselsdag og personnummer er slettet eller kryptert. Direkte personidentifiserende opplysninger (navn og fødselsnummer) som mottas for behandlingen, skal slettes så snart sammenstillingen (koblingen) er tilfredsstillende gjennomført.

Alle opplysninger som inngår i behandlingen etter første og annet ledd, skal slettes ved prosjektavslutning.

§ 3–3. *(Utlevering av sammenstilte datafiler til forskning mv.)*

Aidentifiserte opplysninger som nevnt i § 3–2 første ledd skal etter søknad gjøres tilgjengelig for og utleveres til forskning, eventuelt annet uttrykkelig angitt formål innenfor registerets formål, jf. forskriften § 1–3, dersom

- mottakeren bare skal behandle aidentifiserte opplysninger,
- behandlingen av opplysningene er ubetenkelig ut fra etiske hensyn og
- sammenstillingen og tilretteleggingen av dataene gjøres av databehandlingsansvarlig for et av de registrene hvis opplysninger behandles, eller i en virksomhet departementet bestemmer.

§ 3–2 annet ledd gjelder tilsvarende.

Den databehandlingsansvarlige skal utlevere eller overføre nødvendige og relevante data til den ansvarlige for det angitte prosjektet innen 60 dager fra den dagen søknaden kom inn. Rettsgrunnlaget for behandlingen av opplysningene skal fremgå av søknaden, jf. første ledd.

Dersom særlige forhold gjør det umulig å effektivere søknaden innen den angitte fristen, kan effektiveringen utsettes inntil det er mulig å oppfylle den. Den databehandlingsansvarlige skal i så fall gi et foreløpig svar med opplysninger om forespørselen kan effektiveres, om grunnen til forsinkelsen og sannsynlig tidspunkt for når søknaden kan effektiveres.

Alle opplysninger som inngår i behandlingen etter denne paragrafen, skal slettes eller tilbakeleveres ved prosjektavslutning.

§ 3–4. *(Plikt til å utlevere ikke koblede data til forskning mv.)*

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal etter forespørsel fra forvaltningen og forskere utlevere statistiske opplysninger fra Medisinsk fødselsregister innen 30 dager fra den dagen forespørselen kom inn.

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal etter søknad utlevere aidentifiserte opplysninger fra Medisinsk fødselsregister dersom

- opplysningene skal brukes til et uttrykkelig angitt formål innenfor registerets formål,
- mottakeren bare skal behandle aidentifiserte opplysninger og
- behandlingen av opplysningene er ubetenkelig ut fra etiske hensyn.

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal utlevere eller overføre nødvendige og relevante data til den databehandlingsansvarlige for det angitte prosjektet innen 30 dager fra den dagen søknaden kom inn. Rettsgrunnlaget for behandlingen av opplysningene skal fremgå av søknaden.

§ 3–3 fjerde og femte ledd gjelder tilsvarende.

§ 3–5. *(Utlevering og annen behandling av opplysninger i Medisinsk fødselsregister)*

Personidentifiserende opplysninger fra Medisinsk fødselsregister kan, med mindre annet følger av denne forskriften, bare behandles (sammenstilles, utleveres etc.) etter tillatelse fra Datatilsynet og i samsvar med de alminnelige regler om taushetsplikt.

Sosial- og helsedirektoratet skal svare på forespørsler om utlevering av personidentifiserende opplysninger for bruk i uttrykkelig angitte forskningsprosjekter innen 30 dager fra den dagen forespørselen kom inn. Dersom særlige forhold gjør det umulig å svare på forespørselen innen den angitte fristen, kan svaret utsettes inntil det er mulig å gi svar. Sosial- og helsedirektoratet skal i så fall gi et foreløpig svar med opplysninger om grunnen til forsinkelsen og sannsynlig tidspunkt for når svar kan gis.

§ 3–6. *(Informasjonsstrategi rettet mot brukergrupper)*

For å fremme bruk av data fra Medisinsk fødselsregister og for å bygge opp informasjon og kunnskap, jf. forskriften § 1–3, skal Nasjonalt folkehelseinstitutt ha en aktiv informasjonsstrategi og -plan rettet mot så vel helsetjenesten, helseforvaltningen og øvrig forvaltning, som mot forskere innen medisinsk forskning, helsetjenesteforskning og samfunnsforskning.

§ 3–7. *(Kostnader)*

Nasjonalt folkehelseinstitutt kan kreve betaling for behandling og tilrettelegging av opplysninger etter § 3–1 til § 3–5. Betalingen kan ikke overstige de faktiske utgiftene ved slik behandling og tilrettelegging av opplysningene.

§ 3–8. *(Oversikt over utleveringer)*

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal føre oversikt over hvem som får utlevert opplysninger fra Medisinsk fødselsregister og hjemmelsgrunnlaget for utleveringene. Oversikten skal oppbevares i minst tre år etter at utlevering har funnet sted.

Kapittel 4. Taushetsplikt, informasjonssikkerhet og internkontroll

§ 4-1. (Taushetsplikt)

Enhver som behandler helseopplysninger etter denne forskriften har taushetsplikt etter forvaltningsloven § 13 til § 13e, samt etter helsepersonelloven.

Taushetsplikten etter første ledd gjelder også pasientens fødested, fødselsdato, personnummer, statsborgerforhold, sivilstand, yrke, bopel og arbeidssted.

Opplysninger til andre forvaltningsorganer etter forvaltningsloven § 13b nr. 5 og 6 kan bare gis når det er nødvendig for å bidra til løsning av oppgaver etter forskriften her, eller for å forebygge vesentlig fare for liv eller alvorlig skade for noens helse.

§ 4-2. (Informasjonssikkerhet)

Nasjonalt folkehelseinstitutt og databehandleren skal gjennom planlagte og systematiske tiltak sørge for tilfredsstillende informasjonssikkerhet med hensyn til konfidensialitet, integritet, kvalitet og tilgjengelighet ved behandling av helseopplysninger etter forskriften, jf. helseregisterloven § 16 flg.

Der behandling av helseopplysningene skjer helt eller delvis med elektroniske hjelpemidler, gjelder bestemmelsene om informasjonssikkerhet i forskrift til personopplysningsloven § 2-1 til § 2-16.

§ 4-3. (Plikt til internkontroll)

Nasjonalt folkehelseinstitutt skal etablere internkontroll i samsvar med helseregisterloven § 17. De systematiske tiltakene skal tilpasses virksomhetens art, aktiviteter og størrelse i det omfang det er nødvendig for å etterleve krav gitt i eller i medhold av helseregisterloven, med særlig vekt på bestemmelser gitt i medhold av helseregisterloven § 16.

Databehandlere som behandler helseopplysninger på vegne av den databehandlingsansvarlige, skal behandle opplysninger i samsvar med rutiner databehandlingsansvarlig har oppstilt.

§ 4-4. (Internkontrollens innhold)

Internkontrollen innebærer at den databehandlingsansvarlige skal ha kunnskap om gjeldende regler om behandling av helseopplysninger, tilstrekkelig og oppdatert dokumentasjon for gjennomføring av rutiner, samt ha denne dokumentasjonen tilgjengelig for dem den måtte angå. Internkontrollen skal blant annet inneholde:

1. oversikt over hvordan virksomheten er organisert,
2. oversikt over ansvars- og myndighetsforhold,
3. oversikt over de krav i og i medhold av helseregisterloven som gjelder for virksomheten,
4. rutiner virksomheten følger for å sikre overholdelse av kravene, herunder, rutiner for:
 - 4.1. oppfyllelse av krav om at personidentifiserende opplysninger bare behandles når dette er nødvendig for å fremme formålet med behandlingen av opplysningene, og i tråd med gjeldende bestemmelser om taushetsplikt, jf. helseregisterloven § 11 og § 15 og forskriften § 1-11,
 - 4.2. kvalitetskontroll og dokumentasjon av helseopplysningene, jf. forskriften § 1-13 og § 2-4,
 - 4.3. oppfyllelse av begjæringer om informasjon og innsyn, jf. helseregisterloven § 21 til § 25, samt forskriften § 5-1,
 - 4.4. for hvordan virksomheten oppfyller bestemmelsene om tilgang til helseregistre, jf. § 3-1, § 3-3, § 3-4 og § 3-5,
 - 4.5. oppfyllelse av reglene om meldeplikt til Datatilsynet, jf. helseregisterloven § 29,
5. rutiner virksomheten følger dersom avvik oppstår og opplysninger om hvem som er ansvarlig,
6. rutiner virksomheten følger for å hindre gjentakelse av avvik og opplysninger om hvem som er ansvarlig,
7. rutiner for hvordan virksomheten systematisk og regelmessig gjennomgår sin internkontroll for å kontrollere at aktivitetene og resultatene av dem stemmer overens med det system virksomheten har fastlagt, og om det medfører oppfyllelse av helseregisterlovgivningen,
8. rutiner for hvordan virksomheten sikrer seg at alle aktuelle og kun gjeldende rutiner blir benyttet, og
9. rutiner for hvordan virksomheten sikrer at de ansatte har tilstrekkelig kompetanse til å overholde forskriftens krav.

Skriftlig dokumentasjon skal minst omfatte dokumentasjon av rutiner som nevnt i første ledd nr. 1 til 8. Tilsynsmyndighetene kan gi pålegg om skriftlig dokumentasjon ut over dette dersom det anses påkrevet. Tilsynsmyndighetene kan dispensere fra hele eller deler av dette kapittel når særlige forhold foreligger.

Kapittel 5. Den registrertes rett til informasjon og innsyn

§ 5-1. (Den registrertes rett til informasjon og innsyn)

Registrerte har rett til informasjon om Medisinsk fødselsregister og innsyn i behandling av helseopplysninger om seg selv i samsvar med helseregisterloven § 22 til § 25. Informasjonen skal gis i en forståelig form.

§ 5-2. (Informasjon og innsyn når den registrerte er mindreårig)

Foreldrene eller andre med foreldreansvar har rett til innsyn etter regler tilsvarende dem i pasientrettighetsloven § 3-4.

§ 5–3. (Frist for å svare på henvendelser om innsyn)

Begjæringer om innsyn etter § 5–1 skal besvares uten ugrunnet opphold og senest innen 30 dager fra den dagen henvendelsen kom inn, jf. helseregisterloven § 19.

Dersom særlige forhold gjør det umulig å svare på henvendelsen innen 30 dager, kan gjennomføringen utsettes inntil det er mulig å gi svar. Den databehandlingsansvarlige skal i såfall gi et foreløpig svar med opplysninger om grunnen til forsinkelsen og sannsynlig tidspunkt for når svar kan gis.

Kapittel 6. Bevaring av helseopplysninger i Medisinsk fødselsregister**§ 6–1. (Bevaring av helseopplysninger)**

Opplysninger innsamlet til Medisinsk fødselsregister skal oppbevares i ubegrenset tid, med mindre annet følger av denne forskriften eller helseregisterloven § 26 eller § 28.

Kapittel 7. Straff**§ 7–1. (Straff)**

Den som forsettelig eller grovt uaktsomt overtrer bestemmelser fastsatt i denne forskriften § 2–1, § 2–3 og § 4–2 til § 4–4, straffes med bøter eller fengsel inntil ett år eller begge deler.

Medvirkning straffes på samme måte.

Kapittel 8. Avsluttende bestemmelser**§ 8–1. (Ikraftsetting)**

Forskriften trer i kraft 1. januar 2002.

21. des. Nr. 1484 2001**Forskrift om endring i diverse forskrifter som følge av fornyelsen av den sentrale sosial- og helseforvaltningen, delingen av Sosial- og helsedepartementet og statlig overtagelse av spesialisthelsetjenesten.**

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2001 med hjemmel i lov av 9. mars 1973 nr. 14 om vern mot tobakkskader § 2, § 4 og § 9, lov av 12. mai 1972 nr. 28 om atomenergivirksomhet § 5, § 6 og § 51, lov av 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester m.v. § 6A–15, § 7–9 femte ledd og § 7–11, lov av 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 1–3 siste ledd og § 3–3, Kongeriget Norges Grundlov av 17. mai 1814 § 75, Stortingsvedtak av 19. mai 1951 pkt. 5, lov av 2. juli 1999 nr. 62 om etablering og gjennomføring av psykisk helsevern (psykisk helsevernloven) § 3–13, § 4–4 og § 4–8, lov av 3. juni 1977 nr. 57 om sterilisering § 14, lov av 9. februar 1973 nr. 6 om transplantasjon, sykehusobduksjon og avgivelse av lik m.m. § 7, lov av 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 2 nr. 3 første til fjerde ledd og § 16a, lov av 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 2 siste ledd, § 16 andre ledd og § 76 siste ledd, lov av 2. juli 1999 nr. 63 om pasientrettigheter (pasientrettighetsloven) § 1–2 andre ledd, lov av 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet § 10–18 første ledd, lov av 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 9, § 40, § 42 og § 52 bokstav b, lov av 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 1–2 tredje ledd, § 8–4 og § 8–5, lov av 23. juni 2000 nr. 56 om helsemessig og sosial beredskap § 1–2, lov av 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 8, lov av 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 2–1a fjerde ledd og lov av 15. juni 2001 nr. 93 om helseforetak m.m. (helseforetaksloven) § 53 nr. 12. Fremmet av Sosial- og helsedepartementet. Kunngjort 21. desember 2001.

I

I forskrift av 15. desember 1995 nr. 989 om forbud mot tobakksreklame m.v. gjøres følgende endringer:

§ 10 skal lyde:

Helsedepartementet har det overordnede ansvar for håndhevingen av disse forskrifter. Sosial- og helsedirektoratet fører tilsyn med at reglene i denne forskriften overholdes.

§ 11 skal lyde:

Sosial- og helsedirektoratet kan i særskilte tilfeller dispensere fra denne forskriften.

II

I forskrift av 2. november 1984 nr. 1809 om fysisk beskyttelse av nukleære materialer gjøres følgende endringer:

§ 12 annet ledd skal lyde:

Anleggsinnehaveren skal utarbeide en sikkerhetsrapport vedrørende den fysiske beskyttelse. Rapporten skal godkjennes av Helsedepartementet etter innstilling fra Statens strålevern. Ved utarbeidelse av rapporten skal det også tas hensyn til andre sikkerhetskrav så som strålevern og kritikalitetsfare. Den skal også holdes à jour ved nyanlegg, forandringer av anlegg eller når det erverves nukleært materiale som krever strengere sikkerhetstiltak.

§ 13 tredje ledd skal lyde:

Ved tyveri og sabotasje eller trussel om dette plikter anleggsinnehaveren øyeblikkelig å varsle det lokale politi, Helsedepartementet og Statens strålevern. Helsedepartementet skal varsle Justisdepartementet og Utenriksdepartementet.

§ 16 sjuende ledd skal lyde:

I tillegg til kravene under beskyttet område gjelder: Beskyttelses- og alarmsystemer samt vakrutiner skal godkjennes av Helsedepartementet etter innstilling fra Statens strålevern. Beskrivelsen av disse systemer skal graderes som «Konfidensielt» i henhold til lov av 20. mars 1998 nr. 10 om sikkerhetstjeneste § 11.

I vedlegg 2 gjøres følgende endringer:

«Statens Institutt for Strålehygiene» og «Statens Atomtilsyn» erstattes med «Statens strålevern».

III

I forskrift av 12. mai 2000 nr. 433 om besittelse, omsetning og transport av nukleært materiale og flerbruksvarer gjøres følgende endringer:

§ 3 nr. 1 skal lyde:

1. Uten løyve av Helsedepartementet må ingen besitte, omsette eller transportere nukleært materiale. Dette gjelder likevel ikke for besittelse, omsetning eller transport av naturlig uran, utarmet uran eller thorium for ikke-nukleære formål. Løyve trengs ikke i den utstrekning virksomhet er omfattet av konsesjon etter atomenergilooven § 4. Løyve gis på de vilkår som finnes påkrevet av hensyn til sikkerheten og andre allmenne hensyn.

§ 13 nr. 2 skal lyde:

2. Med grunnlag i kontrollorganets uttalelse innstiller Statens strålevern overfor Helsedepartementet om hvorvidt løyve skal gis eller ikke.

IV

I forskrift av 18. september 1998 nr. 872 til sosialtjenesteloven kapittel 6A gjøres følgende endringer:

§ 3–2 første ledd skal lyde:

Fylkesmannen kan gi dispensasjon fra utdanningskravet dersom spesialisthelsetjenesten tilrår det og fylkesmannen finner det forsvarlig.

§ 5–3 skal lyde:

§ 5–3. Kommunens og spesialisthelsetjenestens ansvar for kontroll med egen virksomhet

Kommunen og spesialisthelsetjenesten skal iverksette tiltak for å sikre at krav gitt i eller i medhold av kapittel 6A etterleves, og kontrollere at disse tiltakene er tilstrekkelige.

Kommunen og spesialisthelsetjenesten skal kunne gjøre rede for hvilke egne kontrolltiltak som er iverksatt ved fylkesmannens tilsyn.

§ 5–4 første til tredje ledd skal lyde:

Staten ved fylkesmannen skal føre tilsyn med at kommunen og spesialisthelsetjenesten etterlever krav gitt i eller i medhold av kapittel 6A.

Fylkesmannen skal føre regelmessig tilsyn med kommunens virksomhet etter sosialtjenesteloven kapittel 6A. Dersom fylkesmannen finner det påkrevd kan det også føres tilsyn med de oppgaver spesialisthelsetjenesten er tillagt.

Dersom spesialisthelsetjenesten treffer vedtak etter lovens § 6A–13 annet ledd, skal fylkesmannen føre tilsyn med gjennomføringen av vedtaket etter denne forskriften § 5–6.

§ 5–5 tredje ledd bokstav i skal lyde:

- i) bistanden fra og samarbeidet med spesialisthelsetjenesten og

§ 5–6 første ledd skal lyde:

For å utføre tilsynet kan fylkesmannen innkalle til møter/ha samtaler med tjenesteyterne og administrativt personale i kommunen og spesialisthelsetjenesten, gjennomgå foreliggende skriftlig dokumentasjon, foreta befaringer og ha samtaler med tjenestemottakeren og vedkommendes verge/hjelpeverge og pårørende.

§ 5–6 fjerde ledd skal lyde:

Tjenestemottakeren, pårørende, verge/hjelpeverge og kommunen, eventuelt spesialisthelsetjenesten, skal som hovedregel ha varsel om tilsynet på forhånd. Det kan unntaksvis foretas tilsyn uten forhåndsvarsel dersom fylkesmannen eller tilsynsutvalget finner dette nødvendig for å ivareta tilsynets oppgaver. Dersom tilsynet innebærer besøk i tjenestemottakerens bolig skal det normalt innhentes samtykke til dette. Tilsynsbesøk uten samtykke skal bare gjennomføres hvis det er nødvendig for å ivareta tjenestemottakerens interesse.

§ 5–8 første ledd skal lyde:

Etter gjennomført tilsyn skal det utarbeides en tilsynsrapport som skal ta opp eventuelle forhold som bør endres. Tilsynsrapporten sendes kommunen, spesialisthelsetjenesten, tjenestemottakeren og vedkommendes verge/hjelpeverge og pårørende.

V

I forskrift av 5. juni 1987 nr. 477 om retningslinjer for tildeling av lån fra Statens fond for alkoholfrie overnattings- og serveringssteder gjøres følgende endringer:

§ 4 skal lyde:

Fondets midler kan ikke nyttes til tilskudd.

Sosial- og helsedirektoratet kan likevel benytte inntil 50 pst. av årlig renteavkastning til å utvikle prosjekter som kan styrke rusfrie miljøtilbud spesielt for ungdom, i samarbeid med næringsens organisasjoner.

Kostnader som gjelder fondets forvaltning belastes fondet.

§ 8 skal lyde:

Bedriften må ikke selges eller nyttes til annet formål uten samtykke fra Sosial- og helsedirektoratet.

VI

I forskrift av 3. november 2000 nr. 1098 om godkjenning av institusjoner som skal ha ansvar for tvungent psykisk helsevern gjøres følgende endringer:

§ 3 skal lyde:

Det er et vilkår for godkjenning etter forskriften her at institusjonen mottar driftstilskudd fra et regionalt helseforetak, eller har inngått avtale om salg av tjenester til et regionalt helseforetak.

§ 7 og § 8 skal lyde:

§ 7. Godkjenningsmyndighet

Sosial- og helsedirektoratet godkjenner institusjoner etter forskriften her.

§ 8. Klage

Vedtak som treffes i medhold av disse forskrifter kan påklages til Helsedepartementet.

§ 9 annet ledd oppheves.

VII

I forskrift av 24. november 2000 nr. 1172 om undersøkelse og behandling uten eget samtykke gjøres følgende endring:

§ 12 første ledd første punktum skal lyde:

Opplysninger om vedtak om behandling uten eget samtykke, skal føres inn i protokoll godkjent av Sosial- og helsedirektoratet.

VIII

I forskrift av 24. november 2000 nr. 1173 om bruk av tvangsmidler for å avverge skade i institusjon for døgnopphold innenfor det psykiske helsevernet gjøres følgende endring:

§ 10 første ledd første punktum skal lyde:

Institusjoner som nevnt i § 2 første ledd skal føre opplysninger om bruk av tvangsmidler i protokoll godkjent av Sosial- og helsedirektoratet.

IX

I forskrift av 23. juni 2000 nr. 589 om godkjenning av virksomheter utenfor sykehus for sterilisering av kvinner og om innberetning til departementet om sterilisering gjøres følgende endringer:

§ 4 skal lyde:

Sosial- og helsedirektoratet kan gi dispensasjon fra kravene i § 3.

Kapittel 2 overskriften skal lyde:

Kapittel 2. Innberetning til Sosial- og helsedirektoratet om sterilisering

§ 5 skal lyde:

Lege og sykehus som foretar inngrep etter lov om sterilisering av 3. juni 1977 nr. 57 skal sende innberetninger om inngrepene på skjema som Sosial- og helsedirektoratet til enhver tid har fastsatt.

X

I forskrift av 18. mars 1988 nr. 230 om obduksjon m.m. gjøres følgende endring:

§ 5 annet ledd skal lyde:

Helsedepartementet kan fastsette hvordan slik melding skal gis og hvilke opplysninger den skal inneholde.

I merknaden til § 5 skal tredje ledd lyde:

For å sikre at dødsårsaksstatistikken blir best mulig skal resultatet av enhver obduksjon meldes til Statistisk sentralbyrå. En slik melding vil også gi Sosial- og helsedirektoratet og departementet anledning til å følge obduksjonspraksis i de ulike helseregioner.

XI

I forskrift av 31. august 2001 nr. 1016 om helse, miljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten (rammeforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 56 skal lyde:

Representanter fra Arbeids- og administrasjonsdepartementet, Miljøverndepartementet, Helsedepartementet, Oljedirektoratet, Statens forurensningstilsyn, Statens helsetilsyn eller annen myndighet som Oljedirektoratet bestemmer, skal ha adgang til fartøy og innretninger for petroleumsvirksomhet til enhver tid, samt til materiale og opplysninger som er nødvendig for å gjennomføre tilsynsvirksomhet, og ha rett til å delta i undersøkelser. Representanter for myndighetene har rett til å oppholde seg på fartøy og innretninger så lenge det er nødvendig. Operatøren skal sørge for transport av representanter for myndighetene til og fra fartøy og innretninger, samt for opphold om bord.

§ 57 første ledd skal lyde:

Oljedirektoratet, Statens forurensningstilsyn og Sosial- og helsedirektoratet kan på sine respektive ansvarsområder gi de forskriftene som er nødvendige for å gjennomføre denne forskriften, blant annet bestemmelser om

- a) styring av petroleumsvirksomheten, deriblant innhold i, oppfølging av og videreutvikling av styringssystem,
- b) materiale og opplysninger i petroleumsvirksomheten, deriblant bestemmelser om innhold, omfang, type, format og tidspunkt for innsending eller tilgjengelighet,
- c) utforming og utrusting av innretninger med mer i petroleumsvirksomheten,
- d) utføring av aktiviteter i petroleumsvirksomheten.

§ 57 siste ledd skal lyde:

Forskrifter som er fastsatt av Kongen eller Helsedepartementet i medhold av lov om legemidler og lovene som nevnt i denne forskriften § 2 nr. 2 bokstav a til c om virkeområde med mer, gjelder for petroleumsvirksomheten dersom det ikke følger noe annet av den enkelte forskriften. Forskrifter hjemlet i lov om helsemessig og sosial beredskap gjelder ikke for petroleumsvirksomheten med mindre noe annet fremgår uttrykkelig av den enkelte forskriften.

§ 58 skal lyde:

Arbeids- og administrasjonsdepartementet, Miljøverndepartementet, Helsedepartementet, tilsynsmyndighetene som nevnt i § 55 eller den de gir myndighet kan fatte de enkeltvedtakene som er nødvendige for å gjennomføre bestemmelser som er gitt i og i medhold av denne forskriften, med de presiseringene som går fram av § 13 om plikt til å etablere, følge opp og videreutvikle styringssystem, fjerde ledd.

§ 59 første ledd skal lyde:

Arbeids- og administrasjonsdepartementet, Miljøverndepartementet, Helsedepartementet, tilsynsmyndighetene som nevnt i § 55 eller den de gir myndighet kan gjøre unntak fra bestemmelsene som er gitt i eller i medhold av denne forskriften på sine respektive ansvarsområder når det foreligger særlige forhold, med de presiseringene som går fram av denne forskriften § 13 om plikt til å etablere, følge opp og videreutvikle styringssystem, femte ledd.

§ 60 første ledd skal lyde:

Arbeids- og administrasjonsdepartementet kan pålegge rettighetshaveren å stå for opplæring av ansatte i Arbeids- og administrasjonsdepartementet, Miljøverndepartementet, Helsedepartementet, Oljedirektoratet, Statens forurensningstilsyn, Statens helsetilsyn eller annen norsk myndighet. Opplæringen skal skje etter nærmere avtale.

§ 61 andre ledd skal lyde:

Enkeltvedtak som er fattet av Oljedirektoratet i medhold av denne forskriften og forskrifter som er fastsatt i medhold av den, kan påklages til Arbeids- og administrasjonsdepartementet. Enkeltvedtak som er fattet av Statens forurensningstilsyn, kan påklages til Miljøverndepartementet. Enkeltvedtak som er fattet av Statens helsetilsyn eller den det gir myndighet, kan påklages til henholdsvis Helsedepartementet eller Statens helsetilsyn.

§ 63 nr. 4 skal lyde:

4. Forskrifter og enkeltvedtak som er gitt eller opprettholdt i medhold av forskrifter som er nevnt i nr. 2, skal gjelde til de eventuelt blir opphevd eller endret på de respektive myndighetsområdene av Arbeids- og administrasjonsdepartementet, Oljedirektoratet, Miljøverndepartementet, Statens forurensningstilsyn, Helsedepartementet, Statens helsetilsyn eller Sosial- og helsedirektoratet.

Del II skal lyde:

Helsedepartementet gis myndighet ved forskrift å endre § 13, § 55, § 56, § 57, § 60, § 61 og § 63 nr. 4 slik at betegnelsen for helsemyndighetenes instans kan tilpasses den instans som vil være ansvarlig myndighet etter at den sentrale sosial- og helseforvaltning er omorganisert.

XII

I reglement av 17. januar 1986 nr. 3081 for rekvisisjoner til sivile formål ved beredskap og krig gjøres følgende endring:¹

§ 3 bokstav A skal lyde:

- Helsedepartementet
- Sosialdepartementet
- Sosial- og helsedirektoratet
- Fylkesmennene
- Ordførerne

¹ Denne endringen utgår pga feil. Ny kgl.res. med berikket tekst kunngjøres senere.

XIII

I forskrift av 4. desember 1992 nr. 915 til lov om sosiale tjenester m.v. gjøres følgende endring:

§ 5–8 tredje ledd skal lyde:

Institusjonene skal ha regler for når urinprøve kan kreves avlagt, prosedyrer rundt avleggelsen og hvilke følger det kan få at det avlegges positiv prøve eller at prøve nektes avlagt. Urinprøvene skal for øvrig håndteres i samsvar med Sosial- og helsedirektoratets retningslinjer for slike prøver.

XIV

Følgende forskrift oppheves:

Forskrift om inndeling i helseregioner fastsatt ved kgl.res. 1. desember 2000 nr. 1205.

XV

Følgende forskrift oppheves:

Forskrift om legemiddelforsyningen m.v. ved sykehus og andre helseinstitusjoner fastsatt ved kgl.res. 6. september 1968 nr. 1.

XVI

Følgende forskrift oppheves:

Forskrift av 20. desember 2000 nr. 1557 om regional helseplan.

XVII. Ikrafttredelse

Endringene trer i kraft 1. januar 2002.

21. des. Nr. 1485 2001

Omorganisering i departementsstrukturen fra 1. januar 2002.

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2001. Fremmet av Statsministerens kontor. Kunngjort 21. desember 2001.

1. Opprettelse av et Kultur- og kirkedepartement, et Utdannings- og forskningsdepartement, et Helsedepartement og et Sosialdepartement.
2. Nedleggelse av Kirke-, utdannings- og forskningsdepartementet, Kulturdepartementet og Sosial- og helsedepartementet.
3. (Gjelder utnevnelser.)
4. (Gjelder utnevnelser.)
5. (Gjelder utnevnelser.)
6. Overføring av ansvar for lover til de nye departementene i samsvar med et vedlagt forslag.¹
 - ¹ Se vedlegg 1 til 4.
7. Ansvar for eierinteresser i statlige selskaper overføres til Nærings- og handelsdepartementet i samsvar med et vedlagt forslag.¹
 - ¹ Se vedlegg 5.
8. Forvaltningsansvaret for lov av 29. november 1991 nr. 78 om Statens Bankinvesteringsfond overføres fra Finansdepartementet til Nærings- og handelsdepartementet.
9. Forvaltningsansvaret for Produktregisteret overføres fra Arbeids- og administrasjonsdepartementet til Miljøverndepartementet.

10. Kultur- og kirkedepartementet, Utdannings- og forskningsdepartementet, Helsedepartementet og Sosialdepartementet delegeres myndighet til å foreta de endringer i forskrifter, avtaler, instruksjoner og bestemmelser som er en nødvendig følge av omorganiseringen.
11. Endringene trer i kraft fra 1. januar 2002.

Vedlegg 1. Oversikt over lover Kultur- og kirkedepartementet skal ha forvaltningsansvaret for:

- Kirkelige anordninger i medhold av Grunnloven § 16
- Lov av 4. november 1948 nr. 1 om avgift på omsetning av billedkunst
- Lov av 13. desember 1948 nr. 5 om Riksteatret
- Lov av 30. juni 1955 nr. 20 om når norsk tenestemakt kan halda brudvigging i utlandet og utlandsk tenestemakt i Noreg (brudviggingenslova) for så vidt gjelder sjømannsprester (§ 1) og feltprester (§ 3)
- Lov av 14. desember 1956 nr. 4 om avgift på offentlig framføring av utøvende kunstneres prestasjoner m.v.
- Lov av 23. oktober 1959 om oreigning av fast eiendom for så vidt gjelder grunn til formål som nevnt i § 2 nr. 1, 4, 5, 34, 38 og 39
- Lov av 12. mai 1961 nr. 2 om opphavsrett til åndsverk m.v. (åndsverkloven)
- Lov av 9. april 1965 nr. 1 om avgift til Det norske komponistforbund
- Lov av 13. juni 1969 nr. 25 om trdomssamfunn og ymist anna
- Lov av 18. juni 1971 nr. 79 om Norsk språkråd
- § 23 og § 23a til § 23f i lov av 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner, jf. forskrift av 9. februar 1979 nr. 8785 om faglig ansvarsfordeling etter kulturminneloven § 1 nr. 5 og § 12 nr. 3.
- Lov av 11. april 1980 nr. 5 om målbruk i offentlig tjeneste
- Lov av 12. juni 1981 nr. 64 om tilskott til livssynsamfunn
- Lov av 12. juni 1981 nr. 68 om forbud mot profesjonell boksing
- Lov av 20. desember 1985 nr. 108 om folkebibliotek
- Lov av 15. mai 1987 nr. 21 om film og videogram
- Lov av 29. mai 1987 nr. 23 om bibliotekvederlag
- Kapittel 3 om samisk språk i lov av 12. juni 1987 nr. 56 om Sametinget og andre samiske rettsforhold
- Lov av 9. juni 1989 nr. 32 om avleveringsplikt for allment tilgjengelege dokument
- Lov av 18. mai 1990 nr. 11 om stadnamn
- Lov av 28. august 1992 nr. 103 om pengespill m.v.
- Lov av 4. desember 1992 nr. 126 om arkiv
- Lov av 4. desember 1992 nr. 127 om kringkasting
- Lov av 28. mai 1993 nr. 52 om vederlag for visning av billedkunst og kunsthåndverk m.v.
- Lov av 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v.
- Lov av 24. februar 1995 nr. 12 om helligdager og helligdagsfred
- Lov av 7. juni 1996 nr. 31 om Den norske kirke (kirkeloven)
- Lov av 7. juni 1996 nr. 32 om kirkegårder, kremasjon og gravferd (gravferdsloven)
- Lov av 7. juni 1996 nr. 33 om Opplysningsvesenets fond
- Lov av 13. juni 1997 nr. 53 om tilsyn med erverv i dagspresse og kringkasting
- Lov av 25. juni 1999 nr. 50 om standarder ved overføring av fjernsynssignaler (Hovedansvaret for tilsynet ligger i Post- og teletilsynet)
- Lov av 15. juni 2001 nr. 73 om organisert kampaktivitet som tillater knockout.

Vedlegg 2. Oversikter over lover Utdannings- og forskningsdepartementet skal ha forvaltningsansvaret for:

- Lov om grunnskolen og den vidaregåande opplæringa (opplæringslova) av 17. juli 1998 nr. 61
- Lov om tilskott til private grunnskular og private skular som gjev vidaregåande opplæring (privatskulelova) av 14. juni 1985 nr. 73
- Lov om teknisk fagskole av 28. januar 2000 nr. 9
- Lov om voksenopplæring av 28. mai 1976 nr. 35
- Lov om folkehøgskolar av 8. juni 1984 nr. 64
- Lov om utdanningsstøtte til elever og studenter av 26. april 1985 nr. 21
- Lov om universiteter og høyskoler av 1. mai 1995 nr. 22
- Lov om eksamensrett for og statstilskudd til private høyskoler av 11. juli 1986 nr. 53
- Lov om studentsamskipnader av 28. juni 1996 nr. 54

Vedlegg 3. Oversikt over lover Helsedepartementet skal ha forvaltningsansvaret for:

Helsedepartementet (HD) overtar forvaltningsansvaret for følgende lovverk:

- Lov av 30. mars 1984 nr. 15 om statlig tilsyn med helsetjenesten
- Lov av 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m.
- Lov av 2. juli 1999 nr. 62 om etablering og gjennomføring av psykisk helsevern
- Lov av 2. juli 1999 nr. 63 om pasientrettigheter

- Lov av 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell mv.
- Lov av 3. juni 1983 nr. 54 om tannhelsetjenesten
- Lov av 3. juni 1977 nr. 57 om sterilisering
- Lov av 13. juni 1975 nr. 50 om svangerskapsavbrudd
- Lov av 9. februar 1973 nr. 6 om transplantasjon, sykehusobduksjon og avgivelse av lik m.m.
- Lov av 5 august 1994 nr. 56 om medisinsk bruk av bioteknologi
- Lov av 15 desember 1995 nr. 74 om forbud mot kjønnslemlestelse
- Lov av 15. juni 2001 nr. 93 om helseforetak
- Lov av 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v.
- Lov av 2. juni 2000 nr. 39 om apotek
- Lov av 12. januar 1995 nr. 6 om medisinsk utstyr
- Lov av 15. juni 2001 nr. 53 om pasientskader mv.
- Lov av 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med næringsmidler mv.
- Lov av 17. mars 1978 nr. 6 om samordnet næringsmiddelkontroll
- Lov av 12. mai 1972 nr. 28 om atomenergivirksomhet
- Lov av 9. mars 1973 nr. 14 om vern mot tobakksskader
- Lov av 18. mai 2001 nr. 24 om helseregistre og behandling av helseopplysninger
- Lov av 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer
- Lov av 12. mai 2000 nr. 36 om strålevern og bruk av stråling
- Lov av 2. april 1993 nr. 38 om framstilling og bruk av genmodifiserte organismer, kapittel 2. (Miljøverndepartementet forvalter lovens kapittel 3. Kapittel 1, 4 og 5 er felleskapitler)
- Lov av 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene, med unntak av (§ 1–3 første ledd nr. 4 jf. annet ledd nr. 4 (for så vidt gjelder hjemmesykepleie) og nr. 6 (sykehjem eller boform for heldøgns omsorg og pleie) § 1–3 femte ledd (for så vidt gjelder hjemmesykepleie, sykehjem eller boform for heldøgns omsorg og pleie), § 2–3 annet til fjerde ledd, § 5–1 tredje ledd og § 6–8) (under Sosialdepartementet)
- Lov av 23. juni 2000 nr. 56 om helsemessig og sosial beredskap
- Lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven), for så vidt gjelder:
 - Kapittel 5 Stønad ved helsetjenester, med unntak av § 5–10 Behandling for språk- og taledefekter, § 5–15 Ortopediske hjelpemidler m.m., § 5–24 Stønad til helsetjenester i utlandet og § 5–26 Stønad ved sykdom som har oppstått i tidsrom uten stønadsrett.
 - Kapittel 20 Administrative organer, § 20–7 Klagenemnda for bidrag til behandling i utlandet
 - Kapittel 22 Utbetaling, § 22–2 Utbetaling ved direkte oppgjør, § 22–4 Disponering av ytelser til langtidspasienter i helseinstitusjon og § 22–5 Felles trivselsordninger for langtidspasienter)
 - Kapittel 25 Forskjellige bestemmelser, § 25–6 Tap av retten til å praktisere for trygdens regning og § 25–7 Utelukkelse fra å utstede legeerklæringer.

Vedlegg 4. Oversikt over lover Sosialdepartementet skal ha forvaltningsansvaret for:

Sosialdepartementet (SOS) overtar forvaltningsansvaret for følgende lovverk:

- Lov av 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester m.v.
- Midlertidig lov av 10. juni 1988 nr. 48 om avvikling av institusjoner og kontrakter om privatpleie under det fylkeskommunale helsevern for psykisk utviklingshemmede
- Lov av 8. november 1991 nr. 76 om kommunale og fylkeskommunale eldreråd
- Lov av 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene (§ 1–3 første ledd nr. 4 jf. annet ledd nr. 4 (for så vidt gjelder hjemmesykepleie) og nr. 6 (sykehjem eller boform for heldøgns omsorg og pleie) § 1–3 femte ledd (for så vidt gjelder hjemmesykepleie, sykehjem eller boform for heldøgns omsorg og pleie), § 2–3 annet til fjerde ledd, § 5–1 tredje ledd og § 6–8)
- Lov av 19. november 1982 nr. 68 om planlegging av helse- og sosialtjenesten i kommunene
- Lov av 29. mai 1928 nr. 7 om tilvirkning og omsetning av alkoholholdige drikkevarer på Svalbard
- Lov av 19. juni 1931 nr. 18 om Aktieselskapet Vinmonopolet
- Lov av 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk mv
- Lov av 13. desember 1946 nr. 21 om krigspensjonering for militærpersoner
- Lov av 13. 1946 nr. 22 om krigspensjonering for hjemmestyrkepersonell og sivilpersoner
- Lov av 27. juni 1947 nr. 10 om ulykkestrygd for arbeidere ved norske bedrifter på Svalbard
- Lov av 3. desember 1948 nr. 7 om pensjonstrygd for sjømenn
- Midlertidig lov av 29. juni 1951 nr. 34 om tillegg til lover av 13. desember 1946 om
 - 1) Krigspensjonering for hjemmestyrkepersonell og sivilpersoner og
 - 2) Krigspensjonering for militærpersoner
- Lov av 6. juli 1951 nr. 4 om Norges Krigsskaderåd
- Lov av 3. desember 1951 nr. 2 om pensjonstrygd for skogsarbeidere
- Lov av 17. juli 1953 nr. 2 om erstatning for krigsskade på eiendom og interesse
- Lov av 26. november 1954 nr. 3 om stønad ved krigsskade på person
- Lov av 9. desember 1955 nr. 5 om innkreving av underholdsbidrag m.v.

- Lov av 28. juni 1957 nr. 12 om pensjonstrygd for fiskere
- Lov av 6. juli 1957 nr. 26 om samordning av pensjons- og trygdeytelser
- Lov av 12. desember 1958 nr. 10 om yrkesskadetrygd
- Lov av 22. juni 1962 nr. 12 om pensjonsordning for sykepleiere
- Lov av 9. desember 1966 nr. 2 om endringer i lov av 3. desember 1951 om pensjonstrygd for skogsarbeidere
- Lov av 16. desember 1966 nr. 9 om anke til Trygderetten
- Lov av 22. mars 1968 nr. 2 om tillegg til 1) lov om krigspensjonering for militærpersoner av 13. desember 1946 og 2) lov om krigspensjonering for hjemmestyrkepersonell og sivilpersoner av 13. desember 1946
- Lov av 23. desember 1988 nr. 110 om statstilskott til ordninger for avtalefestet pensjon
- Lov av 17. februar 1989 nr. 2 om bidragsforskott
- Lov av 29. januar 1993 nr. 27 om endringer i lov av 3. desember 1948 nr. 7 om pensjonstrygd for sjømenn
- Lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven), for så vidt gjelder:
 - Kapittel 1 Formål og definisjoner m.m., med unntak av § 1–4 Grunnbeløpet (under Arbeids- og administrasjonsdepartementet)
 - Kapittel 2 Medlemskap
 - Kapittel 3 Pensjonskomponentene, trygdetid, pensjonspoeng, beregning av pensjoner, forsørgingstillegg, med unntak av § 3–15 Pensjonsgivende inntekt (under Finansdepartementet)
 - Kapittel 5 Stønad ved helsetjenester, for så vidt gjelder § 5–10 Behandling for språk- og taledefekter, § 5–15 Ortopediske hjelpemidler m.m. og § 5–24 Stønad til helsetjenester i utlandet (kapitlet for øvrig under Helsedepartementet).
 - Kapittel 6 Grunnstønad og hjelpestønad
 - Kapittel 7 Stønad ved gravferd
 - Kapittel 8 Sykepenger
 - Kapittel 9 Stønad ved barns og andre nære pårørendes sykdom
 - Kapittel 10 Ytelser under medisinsk rehabilitering
 - Kapittel 12 Uførepensjon
 - Kapittel 13 Yrkesskadedekning
 - Kapittel 15 Stønad til enslig mor eller far
 - Kapittel 16 Ytelser til tidligere familiepleier
 - Kapittel 17 Ytelser til gjenlevende ektefelle
 - Kapittel 18 Barnepensjon
 - Kapittel 19 Alderspensjon
 - Kapittel 20 Administrative organer, med unntak av § 20–5 Arbeidsmarkedsetatens organer (under Arbeids- og administrasjonsdepartementet) og § 20–7 Klagenemnda for bidrag til behandling i utlandet (under Helsedepartementet)
 - Kapittel 21 Saksbehandling i trygdesaker. Anke- og klagebehandling m.m., med unntak av § 21–14 Ytelser ved yrkesrettet attføring og § 21–15 Dagpenger under arbeidsløshet (under Arbeids- og administrasjonsdepartementet)
 - Kapittel 22 Utbetaling, med unntak av § 22–2 Utbetaling ved direkte oppgjør, § 22–4 Disponering av ytelser til langtidspasienter i helseinstitusjon og § 22–5 Felles trivselsordninger for langtidspasienter (under Helsedepartementet)
 - Kapittel 23 Finansiering, med unntak av § 23–2 Arbeidsgiveravgift, § 23–3 Trygdeavgift, § 23–5 Produktavgift ved fiske m.m., § 23–9 Tilskott fra kommunene og fylkeskommunene, § 23–10 Tilskott fra staten og § 23–11 Folketrygdens midler – folketrygdfondet (under Finansdepartementet)
 - Kapittel 24 Saksbehandling i avgiftssaker m.m., for så vidt gjelder § 24–2 Trygdeetatens oppgaver (kapitlet for øvrig under Finansdepartementet)
 - Kapittel 25 Forskjellige bestemmelser, med unntak av § 25–6 Tap av retten til å praktisere for trygdens regning og § 25–7 Utelukkelse fra å utstede legeerklæringer (under Helsedepartementet)
 - Kapittel 26 Ikrafttredelse og overgangsbestemmelser. Endringer i andre lover
- Lov av 28. februar 1997 nr. 20 om endringer i lov om folketrygd (folketrygdloven)
- Lov av 23. juni 2000 nr. 55 om endringer i folketrygdloven og i enkelte andre lover
- Lov av 30. mars 2001 nr. 10 om endringer i folketrygdloven og barnetrygdloven (trygd på kontinentalsokkelen)
- Lov av 15. juni 2001 nr. 90 om endringer i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven).

Vedlegg 5. Overføring av eieransvaret for statlige selskaper til Nærings- og handelsdepartementet

1. Eieransvaret for Selskapet for industrivekst SF (SIVA) overføres fra Kommunal- og regionaldepartementet til Nærings- og handelsdepartementet.
2. Eieransvaret for statens aksjer i SAS AB (2/14 av selskapet) overføres fra Samferdselsdepartementet til Nærings- og handelsdepartementet
3. Eieransvaret for Statkraft SF overføres fra Olje- og energidepartementet til Nærings- og handelsdepartementet.

4. Eieransvaret for Statens Bankinvesteringsfond overføres fra Finansdepartementet til Nærings- og handelsdepartementet.
5. Eieransvaret for Grødegaard AS overføres fra Forsvarsdepartementet til Nærings- og handelsdepartementet.

17. des. Nr. 1486 2001

Forskrift om endring i forskrift om økonomisk og teknisk rapportering, inntektsramme for nettvirksomheten og overføringstariffer.

Fastsatt av Norges vassdrags- og energidirektorat 17. desember 2001 med hjemmel i forskrift av 7. desember 1990 nr. 959 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energilovforskriften) § 7-1 og lov av 29. juni 1990 nr. 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning, fordeling og bruk av energi m.m. (energiloven) § 7-6. Kunngjort 28. desember 2001.

I

I forskrift av 11. mars 1999 nr. 302 om økonomisk og teknisk rapportering, inntektsramme for nettvirksomheten og overføringstariffer gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om økonomisk og teknisk rapportering, inntektsramme for nettvirksomheten og tariffer

§ 1-3 følgende definisjoner skal lyde:

Anleggsbidrag: beregnet investeringstilskudd ved tilknytning av en ny kunde eller ved forsterkning av nettet til en eksisterende kunde.

Avbrudd: tilstand karakterisert med uteblitt levering av elektrisk energi til en eller flere sluttbrukere, hvor forsyningsspenningen er under 1% av kontraktsmessig avtalt spenning, jf. EN 50160. Avbruddene klassifiseres i: langvarige avbrudd (> 3 min) og kortvarige avbrudd (≤ 3 min).

Fellesnett: nettområde med minimum felles tariff, måling og avregning. Et fellesnett består av anlegg fra flere nettselskap, og ansvarlig for fellesnettet benevnes operatør.

Ikke levert energi (ILE): beregnet mengde elektrisk energi som ville ha blitt levert til sluttbruker dersom svikt i leveringen ikke hadde inntruffet. Beregnet størrelse i FASIT baseres på forventet belastningskurve i det tidsrommet svikt i leveringen varer. Med svikt i levering menes avbrudd eller redusert leveringskapasitet. Redusert belastning som følge av sluttbrukers egen oppkjøringstid når forsyningen er fullt tilgjengelig i nettet igjen, skal ikke tas med i beregnet mengde ikke levert energi.

§ 1-3 nye definisjoner skal lyde:

Redusert leveringskapasitet: tilstand karakterisert ved at avtalt leveringskapasitet ikke er tilgjengelig for sluttbrukerne pga. hendelser i kraftsystemet. Det er ikke definert et avbrudd i tilhørende rapporteringspunkter.

Tariffer: Med tariffer forstås alle priser og annen økonomisk godtgjørelse som konsesjonæren fastsetter for tilknytning til og bruk av elektriske nettanlegg.

§ 1-3 definisjonen *Overføringstariffer* oppheves.

§ 6-1 første ledd skal lyde:

Alle nettselskap plikter innen 1. mars hvert år å rapportere til Norges vassdrags- og energidirektorat nærmere spesifiserte data om avbrudd for foregående år, jf. § 6-2. Hendelser som medfører redusert leveringskapasitet til sluttbrukere tilknyttet regional- eller sentralnettet, med varighet mer enn 3 minutter, skal også inkluderes i rapporteringen.

§ 6-3 annet ledd bokstav d skal lyde:

- d) Tilgjengelige timesmålinger i nettet siste time(r) før avbruddet inntraff kan brukes til kalibrering av lastnivå, jf. FASIT-kravspesifikasjon. Det er kun målinger som er korrigert for lokal produksjon som kan benyttes.

§ 9-1 skal lyde:

Ansvarlig konsesjonærs inntektsramme gis årlig et fradrag eller tillegg basert på konsesjonærens avsetning eller aktivisering av mer-/mindreinntekt på grunn av KILE, jf. § 8-6. Mer-/mindreinntekt på grunn av KILE beregnes som differansen mellom forventet årlig KILE-beløp og faktisk KILE-beløp.

Norges vassdrags- og energidirektorat fastsetter ved enkeltvedtak forventet årlig KILE-beløp for en gitt periode, herunder de KILE-satser, jf. § 9-4, som gjelder for ulike sluttbrukergrupper, med unntak for individuelle avtaler, jf. § 9-4 tredje ledd. Ved fastsettelsen skal det også tas hensyn til nettselskapenes historiske ILE-data og, de rammebetingelser som det enkelte nettselskap står overfor. Faktisk KILE-beløp beregnes årlig av konsesjonær i henhold til § 9-6 og rapporteres til Norges vassdrags- og energidirektorat.

§ 9-2 skal lyde:

§ 9-2. Ikke levert energi som omfattes av ordningen

Dette regelverket omfatter all ikke levert energi som følge av langvarige avbrudd i henhold til § 6-2 andre ledd, strekpunktene 12 – 15.

I tillegg inngår ikke levert energi i situasjoner der sluttbruker tilknyttet regional- eller sentralnettet har kontraktsmessig avtalt spenning, men hvor kapasitetsbegrensninger i kraftsystemet forhindrer sluttbrukeren i å ta ut avtalt mengde effekt i en periode lenger enn 3 min, jf. § 6-1 og § 6-2 andre ledd, strekpunktene 12 – 15.

Ikke levert energi som følge av belastningsfrakobling som kompenseres økonomisk ved kommersielle avtaler inngår ikke KILE-ordningen.

§ 9-3 første, annet og tredje ledd skal lyde:

Som ansvarlig konsesjonær regnes det nettselskap der planlagt utkobling eller feil i nettselskapets anlegg fører til ikke levert energi som omfattes av KILE. Dette gjelder også hendelser i nettselskapets anlegg forårsaket av sluttbruker eller annen tredjepart, med unntak av hendelser som kun berører den sluttbruker som selv forårsaket hendelsen.

Med berørt konsesjonær menes i dette kapittel konsesjonær med sluttbrukere som opplever ikke levert energi som omfattes av KILE.

Berørt konsesjonær skal identifisere ansvarlig konsesjonær og uten ugrunnet opphold skriftlig informere denne om beregnet mengde ikke levert energi og KILE-beløp fordelt på sluttbrukergrupper. Ansvarlig konsesjonær kan kreve at berørt konsesjonær dokumenterer beregningsgrunnlaget. Dersom den konsesjonær som er identifisert som ansvarlig ikke vedkjenner seg ansvaret, skal han uten ugrunnet opphold varsle berørt konsesjonær om dette.

§ 9-3 sjette ledd skal lyde:

Konsesjonær skal uten ugrunnet opphold informere andre mulige berørte konsesjonærer om driftsforstyrrelse og planlagt utkobling i egne anlegg som kan ha forårsaket avbrudd hos sluttbrukere. Som et minimum plikter konsesjonær å informere om tidspunkt og varighet for hendelse som kan ha forårsaket ikke levert energi, samt gi en kort beskrivelse av hendelsen.

§ 9-4 skal lyde:

§ 9-4. KILE-satser

Med *KILE-sats* menes i dette kapittel et beløp i kroner per kWh ikke levert energi som inntektsramme justert tillatt inntekt korrigeres med ved ikke levert energi som omfattes av KILE.

KILE-satsene skal avspeile sluttbrukernes gjennomsnittlige kostnader ved ikke levert energi som omfattes av KILE.

Dersom nettselskap har inngått avtale om individuell kompensasjonssats med sluttbruker i henhold til § 9-5, skal KILE-sats settes lik kompensasjonssats for ikke levert energi som berører denne sluttbrukeren.

§ 9-5 første og annet ledd skal lyde:

Med kompensasjonssats menes i dette kapittel et beløp i kroner per kWh ikke levert energi som sluttbruker får utbetalt fra nettselskap ved ikke levert energi som omfattes av KILE.

Konsesjonær kan inngå avtale med sluttbruker om kompensasjon for ikke levert energi. KILE-sats skal settes lik kompensasjonssats for sluttbruker med slik avtale dersom følgende betingelser er oppfylt:

- Avtalen er inngått skriftlig før svikt i leveringen fant sted.
- Avtalen fastsetter kompensasjonssats i kroner per kWh ikke levert energi som er henholdsvis varslet og ikke varslet, og det fremgår av avtalen hvilke forutsetninger beregningen av kompensasjonssatsene bygger på.
- Avtalen er inngått med sluttbruker med forventet årlig energiuttak større enn 400.000 kWh.
- Kompensasjonssats er avtalt individuelt mellom nettselskap og sluttbruker, og er beregnet på bakgrunn av informasjon om den aktuelle sluttbrukerens forventede kostnader ved ikke levert energi som omfattes av KILE.
- Ved svikt i leveringen skal nettselskap betale berørt sluttbruker et beløp lik den avtalte kompensasjonssats multiplisert med beregnet mengde ikke levert energi.

§ 9-5 fjerde ledd skal lyde:

Ved avvik fra de bestemmelser om individuelle avtaler som følger av denne paragraf kan Norges vassdrags- og energidirektorat sette KILE-sats lik de fastsatte satsene, jf. § 9-1 andre ledd, uten hensyn til inngåtte avtaler.

§ 9-6 skal lyde:

Konsesjonær skal beregne samlet faktisk KILE-beløp på grunnlag av beregnet mengde ikke levert energi for sluttbrukergrupper og tilhørende KILE-sats, jf. § 9-1 andre ledd. Sluttbrukere med individuell avtale i henhold til § 9-5 anses som en egen sluttbrukergruppe. Samlet faktisk KILE-beløp beregnes som summen av den enkeltvis beregnede mengde ikke levert energi for aktuelle sluttbrukergrupper multiplisert med den tilhørende KILE-sats, jf. § 9-1 andre ledd, fratrukket ikke levert energi for individuelle avtaler multiplisert med tilhørende KILE-sats, jf. § 9-1 andre ledd.

§ 9–7 skal lyde:

§ 9–7. Forholdet til tariffer

KILE-beløpets påvirkning på tariffene må ikke stride mot bestemmelsene i denne forskrifts del V.
Det kan ikke inngås avtale om individuelle tariffer i forbindelse med KILE.

Overskriften til del V skal lyde:

Del V. Tariffer

Overskriften til kapittel 13 skal lyde:

Kapittel 13. Generelt om tariffer

§ 13–1 og § 13–2 skal lyde:

§ 13–1. Prinsipper for utforming av punkttariffer

Alle nettselskapene er ansvarlige for at det utarbeides tariffer som er punktbaserte etter følgende prinsipper:

- a) tariffene skal refereres tilknytningspunktene.
- b) avtale med nettselskapet i tilknytningspunktet skal gi adgang til hele nettsystemet og kraftmarkedet.
- c) nettselskapet plikter å tilby alle som etterspør nettjenester ikke-diskriminerende og objektive punkttariffer og vilkår.
- d) tariffene skal utformes slik at de i størst mulig grad gir signaler om effektiv utnyttelse og effektiv utvikling av nettet.
- e) tariffene kan differensieres etter objektive og kontrollerbare kriterier basert på relevante nettforhold.
- f) tariffene skal fastsettes uavhengig av avtaler om kraftkjøp/kraftsalg.
- g) tariffene skal gi nettselskapet inntekter til dekning av kostnader innenfor tildelt inntektsramme, kostnader i overliggende nett, innbetalt eiendomsskatt og lovpålagt innbetaling til energifond.

§ 13–2. Alminnelige regler for tariffering

Tariffene for uttak og innmating av kraft skal utarbeides etter følgende grunnstruktur:

- a) bruksavhengige tariffledd som varierer med kundens løpende uttak eller innmating av energi.
- b) andre tariffledd.

§ 13–4 skal lyde:

Andre tariffledd skal dekke nettkostnader som ikke dekkes gjennom bruksavhengige tariffledd.

§ 13–5 første ledd skal lyde:

Nettselskapene plikter av eget tiltak å gi andre nettselskaper den informasjon som er nødvendig for at disse skal kunne beregne egne tariffer. Informasjonen skal gis innen rimelig tid før nye tariffer trer i kraft.

§ 13–5 tredje og fjerde ledd skal lyde:

Tariffer og vilkår skal finnes samlet i egen brosjyre, eller annen skriftlig informasjon, som er tilgjengelig for nettkundene.

Nettselskapene i distribusjonsnettet skal på forhånd informere den enkelte nettkunde om endringer i tariffen. Endringer i tariffen ved årsskiftet, kan allikevel sendes ut som egen melding vedlagt første faktura etter nyttår.

§ 13–5 sjette ledd skal lyde:

Ved uenighet mellom nettselskap og nettkunde om tariffer og andre overføringsvilkår, plikter nettselskapet å informere kunden om at Norges vassdrags- og energidirektorat er kontrollmyndighet etter bestemmelsen i forskrift av 7. desember 1990 nr. 959 § 7–2 og om bestemmelsen i § 18–1 i denne forskrift.

§ 14–1 første ledd skal lyde:

I sentral- og regionalnett skal energileddet fra 1. januar 2003 være referert til de enkelte tilknytningspunkter. Energileddet skal tidsdifferensieres. Tidsdifferensieringen skal som et minimum være vinter dag, vinter natt/helg og sommer. Marginale tapsprosenten skal så langt som mulig beregnes med hensyn til systembelastningen i et samlet nettsystem og en produksjons- og lastsituasjon som er representativ for hvert enkelt tidsavsnitt. Når energileddet fastsettes individuelt for hvert tilknytningspunkt, skal tapsprosenten for henholdsvis uttak og innmating ha samme absoluttverdi, men motsatt fortegn.

§ 14–2 første ledd bokstav b skal lyde:

- b) energileddet dekker marginale tapskostnader og kan i tillegg dekke en andel av de øvrige kostnader som ikke innkreves gjennom fastleddet.

§ 14–2 annet ledd skal lyde:

Kunder med effektavregning i distribusjonsnettet skal belastes fastledd, energiledd og effektledd. Fastleddet skal som et minimum dekke kundespesifikke kostnader. Energileddet skal som et minimum dekke marginale

tapskostnader i nettet. Effektleddet skal baseres på kundens effektuttak i definerte perioder.

§ 14–2 fjerde og nytt femte ledd skal lyde:

For lavspent uttak skal effektleddene være kvantumsdifferensierte. Disse tariffene skal utformes slik at alle kunder betaler samme pris for uttak opp til første trinn og lavere satser ved de senere trinn. Alternativt kan tariffene fastsettes på annen måte som gir tilsvarende virkning.

Netteier skal tilby tariffier med tidsdifferensiert energiledd til alle kunder i distribusjonsnettet som i forskrift er pålagt måleravlesning flere ganger i året.

§ 14–3 skal lyde:

Nettselskapene skal på forespørsel tilby boligsameier, forretningsgårder, borettslag, boligbyggelag og lignende, måling og tariffiering per felles inntaksledning.

§ 15–1 første ledd bokstav b skal lyde:

b) kunden har elkjeler med driftsklar brenselstyre reserve.

§ 15–2 skal lyde:

Ved utkoblbar overføring skal det benyttes et energiledd som gjenspeiler de marginale tapskostnader. Dette leddet skal på alle nettnivåer tidsdifferensieres. For kunder uten timesmåling skal energileddet som et minimum differensieres mellom sommer og vinter.

§ 16–1 skal lyde:

Energileddet for innmating skal avspeile de marginale tapskostnader i nettet ved innmating i tilknytningspunktet.

§ 14–1 første ledd gjelder tilsvarende.

§ 16–2 annet ledd skal lyde:

Avregnet mengde skal være basert på kraftverkets midlere årsproduksjon. For kraftverk med installert ytelse mindre enn 1 MW skal avregnet mengde maksimalt være 30% av installert effekt multiplisert med 5.000 timer.

Ny § 17–2 skal lyde:

§ 17–2. Ordinære uttak direkte fra kraftverk

For uttak til distribusjonsnett direkte fra felles nettanlegg tilknyttet kraftverk med innmating mot regional- og sentralnett, skal andre tariffledd omfatte bruttobasert tariffledd til sentralnettet og kostnader i nettanlegg som kun benyttes av uttak. Uttak skal avregnes energiledd referert tilknytningspunktet. Jf. § 14–1.

Nåværende § 17–2 blir ny § 17–3 der tredje ledd skal lyde:

Nettselskapene kan sette en grense for maksimalt tillatt uttak av reaktiv effekt. Kostnader for uttak under denne grense skal inngå i de generelle tariffene. Uttak over denne grense avregnes etter en egen tariff for reaktiv effekt.

Nåværende § 17–3 blir ny § 17–4 der første ledd skal lyde:

Tilknytningsgebyr kan benyttes ved nye tilknytninger eller ved oppdimensjonering av en eksisterende tilknytning.

§ 17–4 fjerde ledd oppheves.

Tidligere § 17–4 oppheves.

Nye § 17–5 og § 17–6 skal lyde:

§ 17–5. Anleggsbidrag

Nettselskapene kan fastsette et anleggsbidrag for å dekke anleggskostnadene ved nye nettilknytninger eller ved forsterkning av nettet til eksisterende kunder.

Anleggsbidrag ved forsterkning av en tilknytning kan beregnes når kunden krever økt kapasitet eller kvalitet som utløser behov for forsterkning. Anleggsbidraget skal beregnes ut fra kostnadene som følger av kundens tilknytning til nettet.

Når en tilknytning som beskrevet i første og annet ledd utløser forsterkninger i radielle fellesanlegg kan en forholdsmessig andel av disse kostnadene inngå i anleggsbidraget.

Ved investeringer i maskete nett kan anleggsbidrag kun fastsettes i ekstraordinære tilfeller.

Anleggsbidrag skal fastsettes uavhengig av kundens forventete energiuttak og kan maksimalt settes til anleggskostnad for anlegget minus tilknytningsgebyr.

Anleggskostnad settes lik nødvendige kostnader ved tilknytningen eller forsterkningen, inklusive timeverk for personell, maskiner og utstyr.

Nettselskapet kan fordele anleggsbidraget mellom kunder som blir tilknyttet på tidspunktet for ferdigstilling av anlegget og kunder som blir tilknyttet på et senere tidspunkt, men senest innen ti år etter ferdigstilling av anlegget. Fordelingen kan skje i form av en etterberegning av anleggsbidraget, når nye kunder bli tilknyttet eller ved at nettselskapet forskutterer investeringskostnadene og fastsetter anleggsbidraget andelsvis overfor de kunder som etter

hvert blir tilknyttet nettet.

Nettselskapet skal på forhånd informere kunden om innkreving av, og beregningsgrunnlaget for, anleggsbidraget.

§ 17-6. *Tariffer ved oppkjøp og sammenslåing*

Ved oppkjøp og sammenslåing av nett i tilgrensende nettområder skal det innføres like tariffer. Dersom tariffene i forkant var vesentlig forskjellig, kan ulike tariffer opprettholdes i en overgangsperiode på inntil tre år.

Opprettholdes ulike tariffer etter oppkjøp eller sammenslåing, skal NVE underrettes om dette.

II

Endringene trer i kraft fra 1. januar 2002.

17. des. Nr. 1487 2001

Forskrift om nærmere bestemmelser om klassifikasjon av varer og tjenester ved registrering av varemerker.

Fastsatt av Patentstyret 17. desember 2001 med hjemmel i kgl.res. av 29. mars 1996 nr. 309 § 8. Kunngjort 28. desember 2001.

I

Varemerkesøknader som innleveres til Patentstyret skal klassifiseres i henhold til nedenstående klassifikasjon. Klassifikasjonen får virkning for varemerkesøknader som inngis 1. januar 2002 eller senere, samt for tidligere inngitte søknader, der varefortegnelsen fortsatt er under behandling. Det samme gjelder for registreringer der varefortegnelsen er begjært endret.

II

Generelle bemerkninger

Angivelse av varer og tjenester i klasselisten er generelle og angir det område varene eller tjenestene i prinsippet tilhører. Ved klassifiseringen av de enkelte varer og tjenester bør derfor den alfabetiske listen konfereres.

Varer:

1. Dersom en vare ikke lar seg klassifisere ved hjelp av klasselisten, forklarende bemerkninger og den alfabetiske listen, gjelder følgende retningslinjer:
 - a) Ferdige produkter klassifiseres i prinsippet etter sin funksjon eller sitt formål. Dersom dette kriterium ikke er forutsatt i klasselisten, skal ferdige produkter klassifiseres på samme måte som andre sammenlignbare, ferdige produkter i den alfabetiske listen. Dersom slike ikke finnes, skal andre kriterier benyttes, så som klassifisering etter det materiale produktene er laget av, eller etter måten produktene virker på.
 - b) Ferdige produkter som kan brukes til forskjellige formål (f.eks. klokkeradio), kan klassifiseres i alle de klasser som samsvarer med hver funksjon eller hvert formål. Dersom slike kriterier ikke finnes i klasselisten, skal de kriterier som er angitt under pkt. (a) anvendes.
 - c) Råstoffer, enten de er ubearbeidede eller halvbearbeidede, klassifiseres i prinsippet etter det materialet de består av.
 - d) Varer som er bestemt til å utgjøre en del av et annet produkt, klassifiseres i prinsippet i samme klasse som dette produktet, men bare i de tilfeller der varene normalt ikke kan brukes til annet formål. Dersom varen også normalt kan brukes til andre formål, gjelder kriteriet under (a).
 - e) Når varene, enten de er ferdige eller uferdige, klassifiseres etter det materiale de består av, skal de, når de er laget av forskjellige materialer, i prinsippet klassifiseres etter det materiale som varene hovedsakelig består av.
 - f) Etuier/futteraler tilpasset det produkt som de skal inneholde, klassifiseres i prinsippet i samme klasse som produktet.

Tjenester:

2. Dersom en tjeneste ikke lar seg klassifisere ved hjelp av klasselisten, forklarende bemerkninger og den alfabetiske listen, gjelder følgende retningslinjer:
 - a) Tjenester klassifiseres i prinsippet etter de virksomhetsområder som fremgår av klasselisten for tjenester med forklarende bemerkninger. Subsidiært klassifiseres de i samsvar med sammenlignbare tjenester i den alfabetiske listen.
 - b) Utleietjenester klassifiseres i prinsippet i samme klasse som de tjenester de utleide gjenstander brukes i (f.eks. Utleie av telefoner, kl. 38).
 - c) Rådgivnings-, informasjons- og konsultasjonstjenester skal i prinsippet klassifiseres i samme klasse som de tjenester rådgivningen, informasjonen eller konsultasjonen omhandler. For eksempel transportkonsultasjonstjenester (kl. 39), konsultasjoner om forretninger (kl. 35), finansiell konsultasjon

(kl. 36), skjønnhetskonsultasjoner (kl. 44). At rådgivnings-, informasjons- eller konsulenttjenestene tilbys elektronisk (for eksempel via telefon eller datamaskiner), påvirker ikke klassifikasjonen av tjenestene.

Varer

Klasse 1.

Kjemiske produkter til industrielle, vitenskapelige og fotografiske formål og til bruk i landbruk, hagebruk og skogbruk; ubearbeidede syntetiske harpikser, ubearbeidet plast; gjødningsmidler; ildslukningsmidler, preparater og midler for herding og lodding; kjemiske produkter for konservering av næringsmidler; garvestoffer; bindemidler til industrielle formål.

Forklarende bemerkninger

Klasse 1 omfatter hovedsakelig kjemiske produkter til bruk i industri, vitenskap og jordbruk, herunder slike som anvendes ved fremstilling av produkter som inngår i andre klasser.

Denne klassen omfatter spesielt:

- kompost; – salt til konservering, annet enn for næringsmidler.

Denne klassen omfatter ikke:

– ubearbeidet naturlig harpiks (kl. 2); – kjemiske produkter for medisinsk vitenskap (kl. 5); – fungicider, herbicider og preparater til utryddelse av skadedyr og insekter (kl. 5); – klebemidler for papirvarer og husholdningsformål (kl. 16); – salt til konservering av næringsmidler (kl. 30); – halm for dekking og beriking av jord (kl. 31).

Klasse 2.

Maling, ferneris, lakker; rustbeskyttelsesmidler og treimpregneringsmidler, fargestoffer, beisemidler, ubearbeidet naturlig harpiks; bladmetaller og metallpulver for malere, dekoratører, trykkere og kunstnere.

Forklarende bemerkninger

Klasse 2 omfatter hovedsakelig malinger, fargestoffer og rustbeskyttelsesmidler.

Denne klassen omfatter spesielt:

– malinger, ferneris og lakker for industri, håndverk og kunst; – fargestoffer for klær; – fargestoffer for matvarer og drikker.

Denne klassen omfatter ikke:

– ubearbeidede syntetiske harpikser (kl. 1); – fargestoffer til kosmetisk bruk (kl. 3); – vaskeblått (kl. 3); – malerskrin (kl. 16); – isolerende malinger, lakker og ferneris (kl. 17).

Klasse 3.

Blekemidler og andre midler for klesvask; midler til rengjøring, polering, flekkfjerning samt til sliping; såper, parfymevarer, eteriske oljer, kosmetikk, hårvann; tannpussemidler.

Forklarende bemerkninger

Klasse 3 omfatter hovedsakelig rengjøringsmidler og midler til toalettbruk.

Denne klassen omfatter spesielt:

- deodoranter for personlig bruk; – hygieniske preparater for toalettbruk.

Denne klassen omfatter ikke:

– kjemiske produkter til rengjøring av skorsteiner (kl. 1); – fettfjerningspreparater anvendt under produksjonsprosesser (kl. 1); – deodoranter, andre enn for personlig bruk (kl. 5); – bryne- og slipestein (håndredskap) (kl. 8).

Klasse 4.

Oljer og fett til industrielle formål; smøremidler; støvbindemidler; brensel (herunder motordrivstoffer) og belyningsstoffer; lys og veker for belysning.

Forklarende bemerkninger

Klasse 4 omfatter hovedsakelig oljer og fett til industrielle formål, brensel og belyningsstoffer.

Denne klassen omfatter ikke:

- visse spesielle oljer og fett til industrielle formål (kfr. varelisten).

Klasse 5.

Farmasøytiske og veterinære preparater; hygieniske preparater for medisinske formål; dietetiske stoffer for medisinsk bruk, næringsmidler for spedbarn; plaster og forbindingsstoffer, materiale til tannplombing og til tannavtrykk; desinfeksjonsmidler, preparater til utryddelse av skadedyr og insekter; fungicider, herbicider.

Forklarende bemerkninger

Klasse 5 omfatter hovedsakelig farmasøytiske preparater og andre preparater for medisinsk bruk.

Denne klassen omfatter spesielt:

– hygieniske preparater for intimhygiene, andre enn toalettartikler; – deodoranter, andre enn for personlig bruk; – sigaretter uten tobakk, for medisinske formål.

Denne klassen omfatter ikke:

– hygieniske preparater for toalettbruk (kl. 3); – deodoranter for personlig bruk (kl. 3); – støtte- og ortopediske bandasjer (kl. 10).

Klasse 6.

Uedle metaller og legeringer av disse; bygningsmaterialer av metall; transportable hus av metall; materialer av metall for jernbanespor; ikke-elektriske kabler og tråd av metall (uedelt); låsesmedarbeider og små gjenstander av metall (isenkramvarer); metallrør, sikkerhetsskap og -skrin; varer av uedelt metall (ikke opptatt i andre klasser); malmer.

Forklarende bemerkninger

Klasse 6 omfatter hovedsakelig ubearbejdede og delvis bearbejdede uedle metaller så vel som enkle produkter laget av disse.

Denne klassen omfatter ikke:

– bauksitt (kl. 1); – kvikksølv, antimon, alkali-metaller og alkaliske jordmetaller (kl. 1); – bladmetaller og metallpulver for malere, dekoratører, trykkere og kunstnere (kl. 2).

Klasse 7.

Maskiner og verktøymaskiner; motorer (unntatt for landkjøretøyer); koblinger og anordninger for overføring av drivkraft (unntatt for landkjøretøyer); landbruksredskaper (andre enn manuelt drevne); rugemaskiner.

Forklarende bemerkninger

Klasse 7 omfatter hovedsakelig maskiner, verktøymaskiner og motorer.

Denne klassen omfatter spesielt:

– motordeler (av alle slag); – elektriske rengjøringsmaskiner og -apparater.

Denne klassen omfatter ikke:

– visse spesielle maskiner og verktøymaskiner (kfr. varelisten); – håndverktøy og redskaper (hånddrevne) (kl. 8); – motorer for landkjøretøyer (kl. 12).

Klasse 8.

Håndverktøy og redskaper (manuelt drevne); knivsmedvarer, gafler og skjeer; hugg- og stikkvåpen, barberkniver, -høvler og -maskiner.

Forklarende bemerkninger

Klasse 8 omfatter hovedsakelig manuelt drevne håndverktøy og redskaper brukt innen forskjellige yrkesområder.

Denne klassen omfatter spesielt:

– knivsmedvarer, gafler og skjeer, av edelt metall; – elektriske barbermaskiner, hårklippemaskiner og negleklippere (håndapparater).

Denne klassen omfatter ikke:

– visse spesielle redskaper (kfr. varelisten); – motordrevne verktøy og redskaper (kl. 7); – kirurgiske knivsmedvarer (instrumenter) (kl. 10); – papirkniver (kl. 16); – fektevåpen (kl. 28).

Klasse 9.

Vitenskapelige, nautiske, geodetiske, fotografiske, kinematografiske og optiske apparater og instrumenter samt apparater og instrumenter til veiing, måling, signalering, kontroll, livredning og undervisning; apparater og instrumenter for styring, fordeling, transformering, akkumulering, regulering eller kontroll av elektrisitet; apparater for opptak, overføring og gjengivelse av lyd og bilder; magnetiske databærere, gramfonplater; salgsautomater og mekanismer for myntstyrte apparater; kassaapparater, regnemaskiner, databehandlingsutstyr og datamaskiner; brannslukningsapparater.

*Forklarende bemerkninger**Denne klassen omfatter spesielt:*

– apparater og instrumenter for vitenskapelig forskning i laboratorier; – apparater og instrumenter til navigering av skip, så som apparater og instrumenter til måling samt overføring av ordre; – følgende elektriske apparater og instrumenter:

- (a) visse elektrotermiske verktøy og apparater slike som elektriske loddebolter, elektriske strykejern, som hvis de ikke var elektriske ville inngå i klasse 8;
- (b) visse apparater og innretninger, som hvis de ikke var elektriske ville inngå i andre klasser, f.eks. elektrisk oppvarmede klær, elektriske sigarettennere for biler;
 - vinkelmålere; – punchmaskiner; – underholdningsapparater alene for bruk sammen med fjernsynsmottakere; – alle typer datamaskinprogrammer uansett lagringsmedium eller overføringsmetode, dvs. datamaskinprogrammer eller informasjon innspilt på magnetiske medier eller nedlastet fra et datanettverk.

Denne klassen omfatter ikke:

- følgende elektriske apparater og instrumenter:
 - (a) elektromagnetiske apparater for kjøkkenet (rive- og blandemaskiner for næringsmidler, fruktpressere, elektriske kaffekverner etc.), og visse andre apparater og instrumenter drevet av elektrisk motor, som alle inngår i kl. 7;
 - (b) elektriske barbermaskiner, hårklippemaskiner og negleklippere (håndapparater) (kl. 8); elektriske tannbørster og kammer (kl. 21);
 - (c) elektriske apparater til oppvarming av lokaler eller til oppvarming av væsker, for koking, steking, ventilasjon o.l. (kl. 11).
 - klokker, ur og andre kronometriske instrumenter (kl. 14); – kontrollur (kl. 14).

Klasse 10.

Kirurgiske, medisinske, odontologiske og veterinære apparater og instrumenter, kunstige lemmer, øyne og tenner, ortopediske artikler, suturmateriale.

Forklarende bemerkninger

Klasse 10 omfatter hovedsakelige medisinske apparater, instrumenter og artikler.

Denne klassen omfatter spesielt:

– spesialmøbler for medisinsk bruk; – hygieniske artikler av gummi (kfr. varelisten); – støtte- og ortopediske bandasjer.

Klasse 11.

Apparater og innretninger for belysning, oppvarming, dampproduksjon, koking, kjøling, tørking, ventilasjon, vanntilførsel og sanitære formål.

*Forklarende bemerkninger**Denne klassen omfatter spesielt:*

– anlegg og apparater for luftkondisjonering; – sengevarmere; varmeflasker, varmebecken, elektriske eller ikke-elektriske; – elektriske oppvarmede puter og tepper, ikke for medisinsk formål; – elektriske vannkokere (-kjeler); – elektrisk koke- og stekeutstyr.

Denne klassen omfatter ikke:

– apparater for dampproduksjon (deler av maskiner) (kl. 7); – elektrisk oppvarmede klær (kl. 9).

Klasse 12.

Kjøretøyer; befordringsmidler til bruk på land, i luften eller i vannet.

*Forklarende bemerkninger**Denne klassen omfatter spesielt:*

– motorer for landkjøretøyer; – koplinger og anordninger for overføring av drivkraft for landkjøretøyer; – luftputefartøyer.

Denne klassen omfatter ikke:

– visse spesielle deler til kjøretøyer (kfr. varelisten); – materialer av metall for jernbanespor (kl. 6); – motorer, koblinger og anordninger for overføring av drivkraft, andre enn for landkjøretøyer (kl. 7); – motordeler av alle slag (kl. 7).

Klasse 13.

Skytevåpen; ammunisjon og prosjektiler, sprengstoff; fyrverkerisaker.

Forklarende bemerkninger

Klasse 13 omfatter hovedsakelig skytevåpen og pyro-tekniske produkter.

Denne klassen omfatter ikke:

- fyrstikker (kl. 34).

Klasse 14.

Edle metaller og deres legeringer og varer av edle metaller eller overtrukne hermed, ikke opptatt i andre klasser; juvelerverer, smykker, edle stener; ur og kronometriske instrumenter.

Forklarende bemerkninger

Klasse 14 omfatter hovedsakelig edle metaller, varer av edle metaller, juvelerverer og bijouteriverer, klokker og ur.

Denne klassen omfatter spesielt:

- smykker, ekte og uekte; – mansjettknapper, slipsnåler.

Denne klassen omfatter ikke:

– visse spesielle varer av edle metaller som er klassifisert etter bruk og formål, f.eks.: bladmetaller og metallpulver for malere, dekoratører, trykkere og kunstnere (kl. 2); – amalgam av gull for tannleger (kl. 5); – knivmedvarer, gaffler og skjær (kl. 8); – elektriske kontakter (kl. 9); – gullpennar (kl. 16); – kunstgjenstander som ikke er av edelt metall, klassifiseres etter det materiale de er laget av.

Klasse 15.

Musikkinstrumenter.

*Forklarende bemerkninger**Denne klassen omfatter spesielt:*

- mekaniske pianoer og deres tilbehør; – spiledåser, – elektriske og elektroniske musikkinstrumenter.

Denne klassen omfatter ikke:

- apparater for opptak, overføring, forsterkning og gjengivelse av lyd (kl. 9).

Klasse 16.

Papir, papp og varer laget av disse materialer, ikke opptatt i andre klasser, trykksaker, materialer til bokbinding; fotografier, skrivesaker og papirvarer; klebemidler for papirvarer og for husholdningsbruk; artikler til bruk for kunstnere; pensler; skrivemaskiner og kontorrekvisita (ikke møbler); instruksjons- og undervisningsmaterie (ikke apparater); plastemballasje (ikke opptatt i andre klasser); trykktyper, klisjeer.

Forklarende bemerkninger

Klasse 16 omfatter hovedsakelig papir, varer laget av papir samt kontorrekvisita.

Denne klassen omfatter spesielt:

- papirkniver; – duplikatorer; – folier, sekker og poser av plast til innpakning og emballering.

Denne klassen omfatter ikke:

– visse spesielle varer av papir og papp (kfr. varelisten); – farger (kl. 2); – håndverktøy for kunstnere (f.eks. spatler, meisler for skulptører) (kl. 8).

Klasse 17.

Kautsjuk, guttaperka, gummi, asbest, glimmer samt varer laget av disse materialer, ikke opptatt i andre klasser; ekstrudert plast som halvfabrikata; tetnings-, paknings- og isolasjonsmateriale; bøyelige rør (ikke av metall).

Forklarende bemerkninger

Klasse 17 omfatter hovedsakelig elektrisk, termisk og akustisk isolerende materialer samt plast som halvfabrikata i form av folier, plater, blokker eller stenger.

Denne klassen omfatter spesielt:

– gummimateriale for regummiering av bildekk; – polstringsmateriale av gummi eller plast; – flytende lenser mot forurensninger.

Klasse 18.

Lær og lærimitasjoner samt varer av disse materialer, ikke opptatt i andre klasser, skinn og huder; koffertar og reisevesker; paraplyer, parasoller og spaserstokker, sveper, seletøy og salmakerverer.

Forklarende bemerkninger

Klasse 18 omfatter hovedsakelig lær, lærimitasjoner, reiseeffekter som ikke inngår i andre klasser, og salmakervarer.

Denne klassen omfatter ikke:

- klær, fottøy, hodeplagg (kfr. varelisten).

Klasse 19.

Bygningsmaterialer (ikke av metall); stive rør (ikke av metall) for bygnings- og anleggsformål; asfalt, bek, tjære og bitumen; transportable hus (ikke av metall); monumenter (ikke av metall).

Forklarende bemerkninger

Klasse 19 omfatter hovedsakelig ikke-metalliske bygningsmaterialer.

Denne klassen omfatter spesielt:

– halvforarbeidet tre (f.eks. bjelker, planker, paneler); – trefiner; – bygningsglass (f.eks. gulvfliser, takstein av glass); – granulert glass for merking av veier; – postkasser av murverk.

Denne klassen omfatter ikke:

- midler for konservering eller impregnering av betong (kl. 1); – brannhemmende preparater (kl. 1).

Klasse 20.

Møbler, speil, billedrammer, varer (ikke opptatt i andre klasser) av tre, kork, rør, rotting, kurvflettverk, horn, ben, elfenben, hvalben, skall og skjell, rav, perlemor, merskum og erstatningsstoffer for alle disse materialer, eller av plast.

Forklarende bemerkninger

Klasse 20 omfatter hovedsakelig møbler, møbeldeler og plastvarer, ikke opptatt i andre klasser.

Denne klassen omfatter spesielt:

– møbler av metall og møbler for camping; – sengeutstyr (f.eks. madrasser, springmadrasser, puter); – speil, møbel- og toalettspeil; – registrerings-/nummerskilt (ikke av metall); – postkasser (ikke av metall eller murverk).

Denne klassen omfatter ikke:

– visse spesielle speil som klassifiseres etter funksjon eller formål (kfr. varelisten); – spesialmøbler for laboratorier (kl. 9); – spesialmøbler for medisinsk bruk (kl. 10); – sengelinet (kl. 24); – dundyner (kl. 24).

Klasse 21.

Husholdnings- og kjøkkenredskaper samt -beholdere (ikke av edelt metall eller plettert dermed); kammer og svamper, børster (ikke malerpensler); materialer for børstebinding; gjenstander til rengjøringsformål; stålull; råglass eller halvfabrikata av glass (ikke glass til bygningsbruk); glassvarer, porselen og keramikk (ikke opptatt i andre klasser).

Forklarende bemerkninger

Klasse 21 omfatter hovedsakelig små, manuelt drevne redskaper og apparater for husholdnings- og kjøkkenbruk, så vel som gjenstander til toalettformål, glass- og porselensvarer.

Denne klassen omfatter spesielt:

– redskaper og beholdere for husholdnings- og kjøkkenbruk, f.eks.: gryter og panner, spann, baljer av blikk, aluminium, plast og andre materialer, manuelt drevne små apparater for hakking, maling og pressing osv.: – lysslukkere, ikke av edelt metall; – elektriske kammer; – elektriske tannbørster; – brikker for tallerkener og karafler (servise).

Denne klassen omfatter ikke:

– visse varer laget av glass, porselen og keramikk (kfr. varelisten); – midler til rengjøring, såper etc. (kl. 3); – elektriske drevne små apparater for hakking, maling, pressing etc. (kl. 7); – barbermaskiner og -apparater, hårklippere, instrumenter av metall for manikyr og pedikyr (kl. 8); – elektriske redskaper for koking og steking (kl. 11); – toalettspeil (kl. 20).

Klasse 22.

Tau, reip, hyssing, nett, telt, presenninger, seil, sekker (ikke opptatt i andre klasser); materiale til polstring (ikke av gummi eller plast); ubearbeidet tekstilfiber materiale.

Forklarende bemerkninger

Klasse 22 omfatter hovedsakelig tau og seildukvarer, polstringsmateriale og ubearbeidet tekstilfiber materiale.

Denne klassen omfatter spesielt:

- tau, reip, hyssing av naturlige eller kunstige tekstilfibre, av papir eller av plast.

Denne klassen omfatter ikke:

- visse nett, sekker og bager (kfr. varelisten); – strenger for musikkinstrumenter (kl. 15).

Klasse 23.

Garn og tråd for tekstile formål.

Klasse 24.

Tekstiler og tekstilvarer, ikke opptatt i andre klasser; senge- og bordtepper.

Forklarende bemerkninger

Klasse 24 omfatter hovedsakelig tekstiler og tepper og duker av tekstil for husholdningsbruk.

Denne klassen omfatter spesielt:

- sengelinnen av papir.

Denne klassen omfatter ikke:

– visse spesielle tekstiler (kfr. varelisten); – elektriske oppvarmede tepper for medisinsk bruk (kl. 10); – elektriske oppvarmede tepper, ikke for medisinsk bruk (kl. 11); – bordduker av papir (kl. 16); – hestedekken (kl. 18).

Klasse 25.

Klær, fottøy, hodeplagg.

Forklarende bemerkninger

Denne klassen omfatter ikke:

- visse bekledningsgjenstander og fottøy for spesielle formål (kfr. varelisten).

Klasse 26.

Kniplinger og broderier, bånd og lisser, knapper, hekter og maljer, strikkepinner, nåler og synåler, kunstige blomster.

Forklarende bemerkninger

Klasse 26 omfatter hovedsakelig sysaker samt possementsvarer.

Denne klassen omfatter spesielt:

- glidelåser.

Denne klassen omfatter ikke:

– visse spesielle hekter og maljer (kfr. varelisten); – visse spesielle nåler (kfr. varelisten); – garn og tråd for tekstile formål (kl. 23).

Klasse 27.

Tepper, ryer, matter, linoleum og annet gulvbelegg; tapeter (ikke av tekstilmateriale).

Forklarende bemerkninger

Klasse 27 omfatter hovedsakelig varer brukt til å dekke og bekle ferdige vegger og gulv.

Klasse 28.

Spill og leketøy; gymnastikk- og sportsartikler, ikke opptatt i andre klasser; juletrepynt.

Forklarende bemerkninger

Denne klassen omfatter spesielt:

- fiskeredskaper; – utstyr til diverse sport og spill.

Denne klassen omfatter ikke:

– juletrelys (kl. 4); – underholdningsapparater alene for bruk sammen med fjernsynsmottakere (kl. 9); – dykkerutstyr (kl. 9); – elektrisk juletrebelysning (kl. 11); – fiskegarn (kl. 22); – klær og fottøy for gymnastikk og sport (kl. 25); – konfektyr og sjokoladevarer til juletrepynt (kl. 30).

Klasse 29.

Kjøtt, fisk, fjærkre og vilt; kjøtt ekstrakter; konserverte, tørrede og kokte frukter og grønnsaker, geleer, syltetøy, kompotter, egg, melk og melkeprodukter; spiselige oljer og fett.

Forklarende bemerkninger

Klasse 29 omfatter hovedsakelig næringsmidler av animalsk opprinnelse så vel som grønnsaker og hagebruksprodukter bearbeidet for konsumering eller konservering.

Denne klassen omfatter spesielt:

- melkedrikker (hovedsakelig laget av melk).

Denne klassen omfatter ikke:

– visse næringsmidler av vegetabilsk opprinnelse (kfr. varelisten); – næringsmidler for spedbarn (kl. 5); – dietetiske stoffer for medisinsk bruk (kl. 5); – salatdressinger (kl. 30); – befruktete egg til ruging (kl. 31); – næringsmidler for dyr og fisk (kl. 31); – levende dyr og fisk (kl. 31).

Klasse 30.

Kaffe, te, kakao, sukker, ris, tapioka, sago, kaffeerstatning; mel og næringsmidler av korn, brød, bakverk og konditorvarer, konfektyrer, spiseis; honning, sirup; gjær, bakepulver; salt, sennep; eddik, sauser, krydderier, is.

Forklarende bemerkninger

Klasse 30 omfatter hovedsakelig vegetabiliske næringsmidler bearbeidet for konsumering eller konservering, samt smaksforbedrende tilsetninger til næringsmidler.

Denne klassen omfatter spesielt:

– drikker på basis av kaffe, kakao eller sjokolade; – korn tilberedt som næringsmidler for mennesker (f.eks. flak eller gryn av havre eller andre kornsorter).

Denne klassen omfatter ikke:

– visse næringsmidler av vegetabilsk opprinnelse (kfr. varelisten); – salt til konservering, annet enn til næringsmidler (kl. 1); – medisinsk te og dietetiske stoffer for medisinsk bruk (kl. 5); – næringsmidler for spedbarn (kl. 5); – ubearbeidet korn (kl. 31); – næringsmidler for dyr (kl. 31).

Klasse 31.

Jordbruks-, hagebruks- og skogbruksprodukter samt korn, ikke opptatt i andre klasser; levende dyr; friske frukter og grønnsaker; frø og såvarer, naturlige planter og blomster, næringsmidler til dyr, malt.

Forklarende bemerkninger

Klasse 31 omfatter hovedsakelig produkter fra jorden som ikke er bearbeidet for forbruk, levende dyr, fisk og planter, samt næringsmidler for dyr og fisk.

Denne klassen omfatter spesielt:

- ubearbeidet tre; – ubearbeidet korn; – befruktete egg til ruging; – bløtdyr og skalldyr (levende).

Denne klassen omfatter ikke:

– kulturer av mikroorganismer og blodigler for medisinsk bruk (kl. 5); – halvbearbeidet trevirke (kl. 19); – kunstige fiskeagn (kl. 28); – ris (kl. 30); – tobakk (kl. 34).

Klasse 32.

Øl; mineralvann, kullsyreholdig vann og andre ikke-alkoholholdige drikker; fruktdrikker og fruktjuicer; saft og andre preparater til fremstilling av drikker.

Forklarende bemerkninger

Klasse 32 omfatter hovedsakelig ikke-alkoholholdige drikker, samt øl.

Denne klassen omfatter spesielt:

- av-alkoholiserte drikker.

Denne klassen omfatter ikke:

– drikker for medisinske formål (kl. 5); – melkedrikker (hovedsakelig laget av melk) (kl. 29); – drikker på basis av kaffe, kakao eller sjokolade (kl. 30).

Klasse 33.

Alkoholholdige drikker (unntatt øl).

*Forklarende bemerkninger**Denne klassen omfatter ikke:*

- medisinske drikker (kl. 5); – av-alkoholiserte drikker (kl. 32).

Klasse 34.

Tobakk; artikler for røkere, fyrstikker.

Forklarende bemerkninger

Denne klassen omfatter spesielt:

- tobakkerstatninger (ikke for medisinsk bruk).

Denne klassen omfatter ikke:

– sigaretter uten tobakk, for medisinske formål (kl. 5); – visse artikler av edelt metall for røkere (kl. 14) (kfr. varelisten).

Tjenester

Klasse 35.

Annonse- og reklamevirksomhet; bistand ved ledelse og administrasjon av bedrifter; kontortjenester.

Forklarende bemerkninger

Klasse 35 omfatter hovedsakelig tjenester som ytes av personer eller organisasjoner hvis hovedformål er:

- 1) bistand vedrørende driften eller ledelsen av et handelsforetak, eller
- 2) bistand vedrørende den forretningsmessige eller kommersielle drift av en industri- eller handelsbedrift, så vel som tjenester som ytes av annonse- og reklamebyråer som særlig har som siktemål meddelelser til publikum, erklæringer og uttalelser via alle slags media og som vedrører alle slags varer eller tjenester.

Denne klassen omfatter spesielt:

– oppstilling, for andre, av et utvalg av varer (unntatt transport av varene) slik at kunder på en hensiktsmessig måte kan se på og kjøpe disse varene; – tjenester som gjelder registrering, avskrivning, oppsetning eller systematisering av skriftlige meddelelser og opptegnelse så vel som utnyttelse eller sammenstilling av matematiske eller statistiske data; – tjenestene til reklamebyråer og tjenester så som distribusjon av reklameblad, direkte eller ved post, eller distribusjon av prøver. Denne klasse kan også omfatte annonsering i forbindelse med andre tjenesteytelser, så som banklån eller radioreklame.

Denne klassen omfatter ikke:

– virksomheten til et foretak hvor hovedfunksjon er salg av varer, dvs. et såkalt handelsforetak; – tjenester så som ingeniørers vurderinger og utredninger som ikke direkte angår driften eller ledelsen i en kommersiell eller industriell virksomhet (kfr. tjenestelisten).

Klasse 36.

Forsikringsvirksomhet; finansiell virksomhet; monetær virksomhet; forretninger med fast eiendom.

Forklarende bemerkninger

Klasse 36 omfatter hovedsakelig tjenester som utføres av banker og finansinstitusjoner og tjenester utført i forbindelse med forsikringskontrakter av alle slag.

Denne klassen omfatter spesielt:

- tjenester som utføres av banker og finansinstitusjoner, herunder:
 - a) alle tjenester som utføres av banker eller tilknyttede institusjoner så som kontorer for veksling og clearingtjenester;
 - b) tjenesteytelser fra kredittinstitusjoner som ikke er banker, så som kooperative kredittsammenslutninger, bankierfirmaer, pantelånere, etc;
 - c) tjenesteytelser fra investeringsselskaper og holdingselskaper;
 - d) tjenesteytelser fra meglere av verdipapirer og eiendom;
 - e) tjenesteytelser angående valutaforretninger gjennom forvaltere;
 - f) tjenesteytelser som gjelder utstedelse av reisesjekker og akkreditiver;
- forretningsførsel eller meglervirksomhet for fast eiendom, f.eks. utleie, taksering, eller finansiering; – tjenesteytelser i forbindelse med forsikring, så som tjenesteytelser fra agenter eller meglere i forsikring, tjenester som ytes forsikringstakere samt tegning av forsikringer.

Klasse 37.

Byggevirksomhet; reparasjonsvirksomhet; installasjonsvirksomhet.

Forklarende bemerkninger

Klasse 37 omfatter hovedsakelig tjenester som ytes av entreprenører og underentreprenører ved bygging eller oppføring av permanente bygninger, så vel som tjenester som ytes av personer eller organisasjoner som påtar seg tilbakeføring (restaurering) av gjenstander til deres opprinnelige form eller restaurering uten endring av deres fysiske

eller kjemiske egenskaper.

Denne klassen omfatter spesielt:

– tjenester som gjelder bygging av hus, veier, bruer, demninger eller kraftledninger og også spesialvirksomheter innen bygningsfaget så som malerarbeider, rørleggerarbeide, varmeinstallasjonsarbeide eller taktekkingsarbeide; – tjenester knyttet til byggevirksomhet så som inspeksjon av byggeprosjekter; – skipsbygging; – utleie av verktøy og byggemateriell; – reparasjonsvirksomhet, dvs. tjenester som går ut på å sette enhver gjenstand i stand etter slitasje, skade, forfall eller delvis ødeleggelse (restaurering av en eksisterende bygning eller en annen gjenstand som har forfalt); – forskjellige reparasjoner, så som innen det elektriske område, av møbler, instrumenter, verktøy, etc.; – vedlikeholdstjenester for bevaring av en gjenstand i dens opprinnelige form uten å endre noen av dens egenskaper (vedrørende grensen mellom denne klasse og klasse 40, se bemerkning under klasse 40).

Denne klassen omfatter ikke:

- tjenester som består av oppbevaring av varer så som klær og kjøretøyer (kl. 39);
- tjenester i forbindelse med farging av stoffer og bekledningsgjenstander (kl. 40).

Klasse 38.

Telekommunikasjonsvirksomhet.

Forklarende bemerkninger

Klasse 38 omfatter hovedsakelig tjenester som gjør det mulig for i det minste en person å kommunisere med en annen ved hjelp av et sanseorgan. Disse tjenestene omfatter slike som (1) gjør det mulig for en person å tale med en annen (2) overfører meldinger fra en person til en annen (3) setter en person i muntlig eller visuell forbindelse med en annen (radio og televisjon).

Denne klassen omfatter spesielt:

- tjenester som i det vesentlige består i utsending av radio- og fjernsynsprogram.

Denne klassen omfatter ikke:

- radioreklame (kl. 35).

Klasse 39.

Transportvirksomhet; innpakning og lagring av varer; organisering av reiser.

Forklarende bemerkninger

Klasse 39 omfatter hovedsakelig tjenester ved transport av personer eller varer fra et sted til et annet (med jernbane, på veier, vann, i luften eller gjennom rørledninger) og nødvendige tjenester i tilknytning til slik transport, så vel som tjenester som angår lagring av varer i varehus eller andre bygninger for å bevare og beskytte varene.

Denne klassen omfatter spesielt:

– tjenester som ytes av de handelsforetak som driver stasjoner, bruer, jernbaneferger, etc. som benyttes av den som transporterer; – tjenester i forbindelse med utleie av transportmidler; – tjenester i forbindelse med maritim buksering, lossing, driften av havner og dokker, og redning av skip i havsnød og deres last; – tjenester i forbindelse med drift av flyplasser; – tjenester i forbindelse med emballering og pakking av gods før avsendelse; – tjenester som består av informasjon om reiser eller transport av varer utført av meglere eller reisebyråer, opplysninger om priser, rutetider og transportmåter; – tjenester som gjelder inspeksjon av befordringsmidler eller av gods før transporten.

Denne klassen omfatter ikke:

– tjenester som gjelder reklamevirksomhet for transportforetak, så som utdeling av brosjyrer eller radioreklame (kl. 35); – tjenester som gjelder utstedelse av reisesjekker eller akkreditiver gjennom meglere eller reisebyråer (kl. 36); – tjenester som gjelder forsikringer (gods-, brann- eller livsforsikring) av personer eller gods under transport (kl. 36); – tjenester knyttet til vedlikehold eller reparasjon av befordringsmidler eller av andre gjenstander som har forbindelse med transport av personer eller gods (kl. 37); – tjenester som gjelder reservering av hotellrom gjennom reisebyråer eller meglere (kl. 43).

Klasse 40.

Bearbeiding av materialer.

Forklarende bemerkninger

Klasse 40 omfatter hovedsakelig tjenester som ikke er opptatt i andre klasser, og som gjelder mekanisk eller kjemisk bearbeiding eller omforming av uorganiske eller organiske stoffer eller gjenstander. For klassifikasjonsformål vil et merke anses som et tjenestemerke bare i de tilfeller der bearbeidingen eller omformingene blir utført for en annens regning. Et merke anses som et varemerke i alle tilfeller hvor det behandlede materiale eller gjenstanden blir brakt på markedet av den som har fremstilt eller omformet det.

Denne klassen omfatter spesielt:

– tjenester som gjelder omforming av en gjenstand eller et stoff og all behandling som medfører endring av dens vesentlige egenskaper (f.eks. farging av klær); følgelig vil en vedlikeholdstjeneste som normalt inngår i kl. 37, inngå i kl. 40 hvis det medfører slik endring (f.eks. forkromning av støtfangere på en bil); – tjenester som gjelder bearbeiding og behandling av materialer og gjenstander (ikke bygninger), og som kan bli aktuelle under produksjonsprosessen av et hvilket som helst stoff eller en hvilken som helst gjenstand, f.eks. tjenester som omfatter oppkapping, forming, polering ved sliping eller metallbelegning.

Denne klassen omfatter ikke:

– reparasjonsvirksomhet (kl. 37).

Klasse 41.

Utdannelsesvirksomhet; opplæringsvirksomhet; underholdningsvirksomhet; sportslige og kulturelle aktiviteter.

Forklarende bemerkninger

Klasse 41 omfatter hovedsakelig tjenester som ytes av personer eller institusjoner for utvikling av de mentale evner hos mennesker eller dyr, så vel som tjenester som har til hensikt å underholde eller kreve oppmerksomhet.

Denne klassen omfatter spesielt:

– tjenester som omfatter alle former for undervisning av mennesker og for dressering av dyr; – tjenester hvis hovedformål er adspredelse, forlystelse eller individuell rekreasjon; – utstilling av kunst eller litteratur for allmennheten for kultur- eller utdannelsesformål.

Klasse 42.

Vitenskapelige og teknologiske tjenester og forskning og utvikling relatert dertil; industriell analyse og forskning; design og utvikling av datamaskiner og dataprogrammer; juridiske tjenester.

Forklarende bemerkninger

Klasse 42 omfatter hovedsakelig tjenester som utføres av personer, individuelt eller kollektivt, i forbindelse med teoretiske og praktiske aspekter innen sammensatte aktivitetsområder; slike tjenester utført av medlemmer av profesjoner som kjemikere, fysikere, ingeniører, dataspesialister, jurister etc.

Denne klassen omfatter spesielt:

– ingeniørtjenester i form av taksering, vurdering, forskning og rapportering innen feltene vitenskap og teknologi; – vitenskapelige forskningstjenester for medisinske formål.

Denne klassen omfatter ikke:

– forretningsforskning og -evaluering (kl. 35); – tekstbehandling og administrering av datafiler (kl. 35); – finansiell- og skatteevaluering (kl. 36); – gruvedrift og oljeutvinning (kl. 37); – datamaskin (hardware) installasjon og reparasjonstjenester (kl. 37); – tjenester som utføres av medlemmer av profesjoner som leger, veterinærer, psykoanalytikere (kl. 44); – medisinsk behandling (kl. 44); – hagedesign (kl. 44).

Klasse 43.

Beverting og tilbringning av mat og drikke; midlertidig innlosjering.

Forklarende bemerkninger

Klasse 43 omfatter hovedsakelig tjenester som utføres av personer eller virksomheter som har til hensikt å tilberede mat og drikke for forbruk, og tjenester i forbindelse med å skaffe tilveie kost og losji på hoteller, pensjonater eller andre virksomheter som tilbyr midlertidig innlosjering.

Denne klassen omfatter spesielt:

– reservering av losji for reisende, spesielt av reisebyråer eller agenter; – dyrepensjonater.

Denne klassen omfatter ikke:

– utleie av fast eiendom som for eksempel hus, leiligheter og lignende til permanent bruk (kl. 36); – reisereservasjoner utført av reisebyråer (kl. 39); – preservering og konservering av mat og drikke (kl. 40); – diskotekvirksomhet (kl. 41); – kostskoler (kl. 41); – rekonvalesenshjem og rekreasjonshjem (kl. 44).

Klasse 44.

Medisinske tjenester; veterinære tjenester; hygienisk behandling og skjønnhetspleie for mennesker eller dyr; landbruk-, hagebruk- og skogbrukstjenester.

Forklarende bemerkninger

Klasse 44 omfatter hovedsakelig medisinsk og hygienisk behandling og skjønnhetspleie, utført av personer eller virksomheter, for mennesker eller dyr; klassen omfatter også tjenester i forbindelse med landbruk, hagebruk og skogbruk.

Denne klassen omfatter spesielt:

– medisinske analyser relatert til behandling av mennesker (som for eksempel røntgenundersøkelser og blodprøver); kunstig befruktning; – apotek tjenester; – oppdrett av dyr; – tjenester relatert til dyrking av planter, hagebruk; – tjenester i forbindelse med blomsterkunst, for eksempel blomsterdekorasjoner og hagedesign.

Denne klassen omfatter ikke:

– skadedyrsutryddelse (andre enn for jordbruk, hagebruk og skogbruk) (kl. 37); – installasjon og reparasjon av overrislingsanlegg (kl. 37); – ambulansetransport (kl. 39); – slaktning av dyr og utstopping av dyr (kl. 40); – felling og behandling av tømmer (kl. 40); – trening av dyr (kl. 41); – helseklubber for fysisk trening (kl. 41); – vitenskapelig forskning for medisinske formål (kl. 42); – dyrepensjonater (kl. 43); – hvilehjem (kl. 43).

Klasse 45.

Personlige og sosiale tjenester utført av andre for å dekke personlige behov; sikkerhetstjenester for beskyttelse av eiendom og enkeltmennesker.

Forklarende bemerkninger

Denne klassen omfatter spesielt:

– etterforsknings- og bevoktningstjenester relatert til sikkerheten for personer og gjenstander; – tjenester utført for enkeltmennesker i forbindelse med sosiale hendelser, så som selskapsledsagertjenester, ekteskapsbyråer, begravellesbyråer.

Denne klassen omfatter ikke:

– tjenester ytet av profesjonelle i forbindelse med direkte hjelp i drift av hele eller enkeltfunksjoner i et foretak (kl. 35); – tjenester i forbindelse med finansiell eller monetære handler og tjenester vedrørende forsikringer (kl. 36); – eskorte av reisende (kl. 39); – verditransport (kl. 39); – tjenester omfattende alle former for opplæring og utdanning av personer (kl. 41); – opptreden av sangere og dansere (kl. 41); – juridiske tjenester (kl. 42); – tjenester utført av andre for å gi medisinsk og hygienisk behandling og skjønnhetspleie for mennesker eller dyr (kl. 44); – enkelte utleietjenester. Konferer med alfabetisk liste over varer og tjenester og Generelle bemerkninger (b) for klassifisering av tjenestene.

III

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2002.

Ved ikrafttredelsen av denne forskrift oppheves forskrift om nærmere bestemmelser om klassifikasjon av varer og tjenester ved registrering av varemerker, gitt av Styret for det industrielle rettsvern 5. desember 1996 nr. 1137.

17. des. Nr. 1488 2001

Forskrift om bruk av flyplasser (BSL D 1–2).

Fastsatt av Luftfartstilsynet 17. desember 2001 med hjemmel i lov av 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 9–1, jf. delegeringsvedtak av 10. desember 1999 nr. 1273. Kunngjort 28. desember 2001.

1. *Formål*

Forskriften skal bidra til å forhindre at luftfartsulykker skjer i forbindelse med bruk av flyplasser.

2. *Virkeområde*

Med unntak av pkt. 5 nedenfor som vedrører bruk av flyplass på norsk område, gjelder denne forskrift for all sivil luftfart innenfor norsk område og med norsk luftfartøy utenfor norsk område når dette er forenlig med fremmed rett.

3. *Definisjoner*

I denne forskriften menes:

3.1 *Flyplass*

Ethvert område på land eller vann der luftfartøy foretar start, landing eller taksing.

3.2 *Flyplass til allmenn bruk*

En flyplass som er åpen til benyttelse for allmennheten.

3.3 *Flyplass til ikke allmenn bruk*

En flyplass som ikke er åpen til benyttelse for allmennheten.

3.4 *Flyplassens innehaver*

Innehavere av flyplasser til allmenn bruk er kunngjort i AIP Norge.

Innehaver av flyplass til ikke allmenn bruk vil være grunneier eller vedkommende som har fått tillatelse fra Luftfartstilsynet til å anlegge, drive eller inneha flyplass til ikke allmenn bruk.

3.5 *Åpningstid*

Det kunngjorte tidsrom der en flyplass til allmenn bruk står åpen til allmenn benyttelse.

4. *Generelt*

- 4.1 Fartøysjef skal ikke bruke flyplass med mindre han har forvisset seg om at dimensjonene, hinderfriheten, vindforholdene, lufttettheten og overflatebeskaffenheten (bakkens jevnhet og hardhet, snø-/isforhold, sjøgang), samt plassens utstyr og hjelpemidler er slik at bruk av flyplassen kan foregå på betryggende måte når man tar hensyn til luftfartøyets ytelser og utrustning.
- 4.2 Bruk av flyplass til ikke allmenn bruk skal være forhåndsavtalt (generelt eller for den enkelte flyging) med flyplassens innehaver eller den han har bemyndiget. Det samme gjelder bruk av flyplass til allmenn bruk utenfor åpningstiden.
- 4.3 Bruk av flyplass som ikke er særskilt innrettet for start, landing og taksing med luftfartøy skal i ervervsmessig luftfart ikke finne sted med mindre fartøysjefen har fått autorisasjon fra vedkommendes flygesjef.
- 4.4 Bruk av flyplass som ikke er særskilt innrettet for start, landing og taksing med luftfartøy, hvor inn- og utflyging må foregå i lav høyde i nærheten av område hvor en større folkeansamling må forventes å befinne seg, skal ikke finne sted uten tillatelse fra politiet. Slike områder kan for eksempel være badestrender, teltleire, campingplasser og områder der det arrangeres idrettsstevner eller andre publikumsarrangementer.
- 4.5 Start og landing (eller annen flyging) skal ikke utføres under brospenn, kraftledninger eller lignende.

5. *Krav om lufttrafikkteneste i forbindelse med bruk av flyplasser*

- 5.1 Ved bruk av flyplass der det ikke ytes flygekontrollteneste eller AFIS, skal det holdes lyttevakt på aktuell frekvens og posisjonsmeldinger skal sendes blindt. Med aktuell frekvens forstås den frekvens flyplassinnehaveren har oppgitt og som kan være publisert i AIP eller andre publikasjoner.
- 5.2 Luftrutetraffikk med landfly skal kun bruke flyplass når det ytes flygekontrollteneste eller AFIS.
- 5.3 Luftrutetraffikk med sjøfly eller helikopter skal kun bruke flyplass når det ytes flygekontrollteneste eller AFIS eller annen teneste godkjent av luftfartsmyndigheten.
- 5.4 Annen ervervsmessig lufttrafikk enn luftrutetraffikk med landfly med høyest tillatte startmasse 5700 kg eller over eller som er godkjent for flere enn 10 passasjer seter, skal kun bruke flyplass når det ytes flygekontrollteneste eller AFIS eller annen teneste godkjent av luftfartsmyndigheten.
- 5.5 Annen luftfart enn den som er nevnt i pkt. 5.2, 5.3 og 5.4 ovenfor skal, når luftfartøyet befinner seg i IFR-forhold (IMC), kun bruke flyplass når det ytes flygekontrollteneste eller AFIS eller annen teneste godkjent av luftfartsmyndigheten. Et luftfartøy som befinner seg i IFR-forhold, anses å bruke flyplassen fra det tidspunkt luftfartøyet påbegynner en instrumentinnflyging til flyplassen.

Dersom det ikke ytes flygekontrollteneste, AFIS eller annen teneste godkjent av luftfartsmyndigheten, kan imidlertid start foretas i dagslys under forutsetning av at sikten på bakken er minst 600 m og starten kan utføres på en sikker måte når man tar hensyn til eventuell annen trafikk i luften eller på bakken og til hindringer i utflygingsretningen.

6. *Krav om instrumentinnflygingsprosedyre og lysanlegg i forbindelse med bruk av flyplasser*

- 6.1 Luftrutetraffikk med landfly skal uansett vær- og lysforhold kun bruke flyplass med instrumentinnflygingsprosedyre og lysanlegg godkjent av luftfartsmyndigheten.
- 6.2 All luftfart under IFR-forhold (IMC) skal kun bruke flyplass med instrumentinnflygingsprosedyre og, i tidsrommet mellom solnedgang og soloppgang, lysanlegg godkjent av luftfartsmyndigheten.
- 6.3 All luftfart under VFR-forhold (VMC) skal i mørke kun bruke flyplass som har tilstrekkelige lysanlegg til at start og landing kan foregå på betryggende måte.

7. *Dispensasjon*

Luftfartstilsynet kan, når særlige grunner tilsier det, dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift.

8. *Klage*

Enkeltvedtak truffet av Luftfartstilsynet med hjemmel i denne forskrift kan påklages til Samferdselsdepartementet i henhold til forvaltningsloven.

Klagen sendes via Luftfartstilsynet.

9. *Straff*

Ved overtredelse av denne forskrift kommer bestemmelser om straff etter luftfartslovens kapittel 14 til anvendelse.

10. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift gjelder fra 1. mars 2002.

Fra samme dato oppheves forskrift om bruk av flyplasser, fastsatt av Luftfartsverket 9. desember 1987.

18. des. Nr. 1489 2001

Forskrift om endring i forskrift om omsetning av alkoholholdig drikk mv.

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 18. desember 2001 med hjemmel i lov av 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. Kunngjort 28. desember 2001.

I

I forskrift av 11. desember 1997 nr. 1292 om omsetning av alkoholholdig drikk mv. gjøres følgende endringer:

§ 2–1 og § 2–2 skal lyde:

§ 2–1. Den som har bevilling til å skjenke brennevin, vin eller øl, plikter også å føre et rimelig utvalg av drikker som kan inneholde opptil 2,50 volumprosent alkohol, og som må regnes som en naturlig erstatning for øl og vin.

§ 2–2. Drikker som nevnt i § 2–1 skal oppføres på skjenkekart og andre prislister.

§ 2–4 oppheves.

§ 11–1 skal lyde:

Bevillingsgebyret fastsettes for ett kalenderår om gangen for hver enkelt bevilling på grunnlag av forventet omsatt mengde alkoholholdig drikk.

§ 11–2 siste ledd skal lyde:

Bevillingsgebyret utgjør pr. år minimum kr 1000 for salg og kr 3000 for skjenking. Bevillingsmyndigheten kan likevel i særlige tilfeller bestemme at gebyret skal settes lavere. For ambulerende bevilling kan bevillingsmyndigheten kreve et gebyr på inntil kr 200 pr. gang.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2002.

21. des. Nr. 1490 2001**Forskrift om gebyr for utstedelse av sertifikater og påtegninger til maritimt personell.**

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2001 med hjemmel i lov av 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 27a og lov av 5. juni 1981 nr. 42 om sertifikatpliktige stillinger på norske skip, borefartøy og andre flyttbare innretninger § 2. Fremmet av Nærings- og handelsdepartementet. Kunngjort 28. desember 2001.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder gebyr for behandling av søknader om sertifikater eller påtegninger som utstedes til maritimt personell i henhold til lov av 5. juni 1981 nr. 42 om sertifikatpliktige stillinger på norske skip, borefartøyer og andre flyttbare innretninger i sjøen med tilhørende forskrifter.

§ 2. Utstedelse av gebyr

Sjøfartsdirektoratet eller den som på oppdrag utsteder sertifikat eller påtegning til maritimt personell skal utstede gebyr.

§ 3. Betaling av gebyr

Gebyr for behandling av søknad om sertifikat eller påtegning betales til Sjøfartsdirektoratet, med mindre annet er særskilt fastsatt.

Gebyr skal betales av den som søker om sertifikat eller påtegning og være innbetalt før dokumentet kan utleveres.

Dersom søknad om sertifikat eller påtegning ikke blir innvilget vil innbetalt gebyr bli tilbakebetalt.

§ 4. Gebyrsatser

Gebyr for sertifikat og påtegning skal ha følgende satser:

- Dekk- og maskinoffiserssertifikater 600,–
- Påtegning/godkjenning av utenlandsk sertifikat 600,–
- Tankskip- og offshoresertifikater 400,–
- Kokk-, bro- og maskinvaktsertifikater, MOB-, HMOB- og assessorsertifikater 400,–
- Duplikater 300,–

§ 5. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft den 1. februar 2002.

21. des. Nr. 1491 2001**Forskrift om endring i forskrift om ligningsbehandlingen i saker etter skatteloven § 77 nr. 4 (særfradrag p.g.a. store sykdomsutgifter).**

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2001 med hjemmel i lov av 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 3–14. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 28. desember 2001.

I

I forskrift av 5. februar 1988 nr. 121 om ligningsbehandlingen i saker etter skatteloven § 77 nr. 4 (særfradrag p.g.a. store sykdomsutgifter) gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om ligningsbehandlingen ved særfradrag etter skatteloven § 6–82 og § 6–83

§ 1 første punktum skal lyde:

Krav om særfradrag etter skatteloven § 6–82 og § 6–83 fremsettes for ligningsmyndighetene.

§ 2 skal lyde:

Skattyteren kan kreve at helsemyndighetene avgjør om vilkårene for særfradrag etter skatteloven § 6–83 annet ledd er tilstede:

- når ligningsmyndighetene har sendt varsel til skattyteren om at særfradrag ikke vil bli innrømmet, eller
- når særfradrag ikke er innrømmet ved ligningen,

og saken ikke tidligere har vært fremlagt for helsemyndighetene. Slikt krav kan bare fremsettes når ligningsmyndighetenes begrunnelse for å nekte særfradrag er at vilkårene i skatteloven § 6–83 annet ledd ikke er tilstede.

II

Endringene trer i kraft straks.

21. des. Nr. 1492 2001**Delvis ikrafttredelse av lov av 5. januar 2001 nr. 1 om vaktvirksomhet.**

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2001 med hjemmel i lov av 5. januar 2001 nr. 1 om vaktvirksomhet § 17. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 28. desember 2001.

Lov av 5. januar 2001 nr. 1 om vaktvirksomhet trer for så vidt gjelder ervervsmessig vaktvirksomhet som drives av private, i kraft 1. januar 2002, med unntak av § 12, § 13 og § 14 annet ledd.

16. mars Nr. 1493 2001**Ikrafttredelse av lov av 16. mars 2001 nr. 8 om endringer i inkassoloven.**

Fastsatt ved kgl.res. 16. mars 2001 med hjemmel i lov av 16. mars 2001 nr. 8 om endringer i inkassoloven del II nr. 1. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 3. januar 2002.

Lov av 16. mars 2001 nr. 8 om endringer i inkassoloven gjelder fra 1. januar 2002.

12. des. Nr. 1494 2001**Forskrift om hold av høns og kalkun.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 12. desember 2001 med hjemmel i lov av 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern § 30, jf. EØS-avtalen vedlegg I, kap. I pkt. 9.1.8. (direktiv 1999/74/EF). Kunngjort 3. januar 2002.

*Kapittel I. Formål, virkeområde og definisjoner***§ 1. Formål**

Formålet med forskriften er å legge forholdene til rette for god helse og trivsel hos fjørfe, og sikre at det tas hensyn til dyras naturlige behov.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder for hold og oppdrett av tamhøns (arten *Gallus gallus*), herunder høner, haner og slaktekylling og for kalkun (arten *Meleagris gallopavo*).

Bestemmelsene i § 8, § 11 og § 14 gjelder ikke fjørfehold med færre enn 200 dyr.

§ 3. Definisjoner

<i>Verpehøns:</i>	tamhøns eldre enn 20 uker som holdes for produksjon av egg, unntatt rugeegg.
<i>Avlsdyr:</i>	fjørfe eldre enn 20 uker som holdes for produksjon av rugeegg.
<i>Livkylling:</i>	fjørfe under 20 uker som opprettes for produksjon av egg (inkludert rugeegg).
<i>Daggamle kyllinger:</i>	fjørfe under 72 timer og som ikke er føret etter klekking.
<i>Fjørfehold:</i>	driftsenhet der fjørfe holdes eller opprettes.

<i>Fjørfeanlegg:</i>	uteareal, bygninger og tekniske innretninger hvor det holdes fjørfe.
<i>Innredede bur:</i>	bur med rede, vagle, klosliper og strø.
<i>Rede:</i>	rom med annet underlag enn netting som er egnet til egglegging.
<i>Vagle:</i>	passende sittepinne uten skarpe kanter.
<i>Strø:</i>	løst materiale, for eksempel sand, grus, flis, halm og torv, som er egnet til at hønene kan tilfredsstille atferdsmessige behov som hakking, skraping og sandbading.
<i>Klosliper:</i>	innretning som sikrer kloslitasje slik at dyras klør ikke vokser seg for lange, for eksempel smergelpapir pålimt innenfor førtroa.
<i>Bruksareal:</i>	flateareal tilgjengelig for dyra. Redearealet inngår ikke i bruksarealet.
<i>Frihøyde:</i>	høyde tilgjengelig for hønene til å kunne bevege seg fritt.

Kapittel II. Generelle krav til drift og utforming av fjørfeanlegg

§ 4. Generelt

Fjørfehold skal drives og utstyr og inventar utformes slik at hensynet til dyras velferd ivaretas. Det skal tas hensyn til dyras instinkt og behov, og dyra skal beskyttes mot unødig stress, smerte og lidelse.

§ 5. Kompetanse

Dyreholder og annen som røkter dyra skal ha nødvendig kunnskap om dyras fysiske og psykiske behov og den aktuelle driftsformen.

Dyreholder og annen med ansvar for dyra skal sikre at personell som håndterer dyra har nødvendig kompetanse til å håndtere dyra på en skånsom måte.

§ 6. Tilvenning

Dyra skal vennest til mennesker fra tidlig alder for å redusere frykt for mennesker.

§ 7. Fjørfeanlegg

Fjørfeanlegg skal være utformet slik at:

- dyra i størst mulig grad får ivarettatt fysiske og psykiske behov, herunder atferdsbehov
- dyra kan utføre normale bevegelser
- netting og annet materiale i bur er av god utforming og kvalitet
- det er liten risiko for skade på dyra, herunder ved innsett og uttak
- gulv, vagle og annet materiale ikke påfører dyra ubehag
- vaglen i minst mulig grad hindrer fremkommeligheten for dyra
- det er enkelt å foreta en grundig inspeksjon av samtlige dyr
- det er mulig å gi dyra godt stell og behandling
- dyra ikke kan rømme.

§ 8. Godkjenning og registrering

Det er ikke tillatt å sette dyr inn i nytt eller ominnredet fjørfeanlegg før Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren har gitt godkjenning. Det kan knyttes vilkår til godkjenningen, og den kan gjøres tidsbegrenset. Ved brudd på vilkårene kan godkjenningen trekkes tilbake.

Dyreholder skal registrere eksisterende fjørfehold hos distriktsveterinæren innen 1. juni 2002.

§ 9. Tekniske innretninger

Alle tekniske innretninger som har betydning for dyras velferd skal kontrolleres minst en gang daglig. Oppdages feil eller mangler skal disse straks rettes. Hvis dette ikke er mulig, skal nødvendige tiltak iverksettes for å beskytte dyra inntil utbedringer er foretatt.

Dersom driften er avhengig av strøm for å ivareta dyras behov på en forsvarlig måte, skal det være tilgang på strømaggregat ved strømbrudd.

§ 10. Klima

Temperatur og luftkvalitet skal være tilpasset dyras behov. Dyra skal holdes i tørre og trekkfrie rom. Støvkonsentrasjonen skal være på et forsvarlig nivå.

Ventilasjonsystemer og systemer for gjødselhåndtering skal være utformet, drevet og vedlikeholdt slik at uheldige konsentrasjoner av gasser ikke oppstår.

Det skal være mulighet for nødventilasjon. Dette gjelder likevel ikke dersom ventilasjonen er tilstrekkelig selv om det mekaniske anlegget svikter.

§ 11. Alarmsystem knyttet til klima

Det skal være alarmsystem som varsler ved strømbrudd og ved for høy eller for lav temperatur. Alarmsystemet skal være slik at alarmen kan oppfattes av personer som vet hvilke tiltak som skal iverksettes. Kravet om alarmsystem gjelder likevel ikke dersom ventilasjonen er tilstrekkelig selv om det mekaniske anlegget svikter.

Alarmen skal kontrolleres etter behov og minst en gang pr. uke.

§ 12. Lys

Fjørferommene skal ha tilstrekkelig belysning slik at dyrene kan utføre normale aktiviteter og se hverandre tydelig. Det skal sikres at lyset er jevnt fordelt i fjørferommet.

Det er tillatt å dempe lyset i perioder eller i avgrensede områder når det kan redusere helse- og atferdsproblemer.

Lyset skal ikke være så skarpt at det stimulerer til hakking og fjørplukking. Det skal ikke nyttes lyskilder som kan ha negativ virkning på dyras atferd. Det skal være mulig å regulere lysstyrken.

Lyset skal tilpasses dyras naturlige døgnrytme. Lysprogrammet skal etter de første dagene med tilvenning følge en 24 timers syklus og inkludere en uavbrutt mørkeperiode på minst 8 timer. Slaktekylling skal ha en uavbrutt mørkeperiode på minst 6 timer, eller to uavbrutte mørkeperioder som hver skal være på minst 4 timer. Bestemmelsene om mørkeperiode kan bare fravikes når det er nødvendig av dyrevernmessige grunner.

§ 13. Støy

Ventilasjonsanlegg, fôringsanlegg og annet utstyr skal konstrueres, plasseres, drives og vedlikeholdes slik at det blir minst mulig støy.

§ 14. Brannsikring

Bygninger skal være konstruert og vedlikeholdt på en måte som minimaliserer risikoen for brann. Ventilasjonsanlegg skal være konstruert slik at det ikke sprer branngasser fra andre rom.

Egnet brannvarslingsanlegg og brannslukningsutstyr skal være installert i bygningen senest 1. januar 2004.

Dyreholder skal sørge for at det gjennomføres kontroll av elektrisk anlegg minimum hvert 3. år.

§ 15. Skadedyr

Bygninger hvor det holdes fjørfe skal i størst mulig grad være sikret mot inntrenging av rovdyr, gnagere og ville fugler. Det skal foretas skadedyrbekjempelse etter behov.

Kapittel III. Tilsyn og stell**§ 16. Tilsyn**

Alle dyr skal sees etter minst to ganger daglig og oftere ved behov. Automatisk overvåkingsutstyr skal ikke erstatte menneskelig tilsyn ved tilstedeværelse.

§ 17. Fôr og vann

Fôrmengden og fôringen skal være tilstrekkelig og slik sammensatt at den dekker dyras behov under alle forhold. Fôret skal gi metthetsfølelse.

Det skal være tilstrekkelig ete- og drikkeplass. Alle dyra skal ha lett tilgang til vann og fôr. Dersom ikke dyra har fri tilgang på fôr, skal det være stor nok troplass til at alle dyra kan ete samtidig. Dyra skal ha fri tilgang på vann av god kvalitet. Alle dyr skal ha adgang til minst to drikkesteder. Ved mottak og innsett skal det sørges for at dyra finner frem til fôr og vann.

§ 18. Syke og skadde dyr

Syke eller skadde dyr skal behandles straks og om nødvendig holdes atskilt fra de andre dyrene. Dersom det kan føre til unødig lidelse for dyret å leve videre, skal det avlives. Det skal føres journal hvor sykdom, skader og dødsfall noteres. Ved kjent eller sannsynlig dødsårsak skal denne angis.

§ 19. Håndtering

Innfanging og annen håndtering av fjørfe skal skje skånsomt slik at dyra ikke blir påført skader eller unødig frykt. Ved uttak fra bur skal dyret gis støtte under brystet eller på annen måte holdes slik at vinger eller andre kroppsdelene ikke skades.

Fjørfe skal ikke bæres i ett ben. Bæreastanden skal begrenses mest mulig når dyra bæres etter beina. Dersom kalkun bæres etter beina skal det samtidig gis støtte under kroppen. Det skal ikke bæres mer enn en slaktemoden kalkun om gangen.

§ 20. Hygiene

Det skal være god hygiene i fjørfeanleggene. Det skal foretas rengjøring og desinfeksjon mellom hvert innsett. Underlaget skal holdes tilstrekkelig tørt. Uteområder skal være drenert slik at de ikke blir gjørmete.

Det skal være dyr med tilnærmet lik alder i dyrerommet.

Der driftsformen gjør det mulig skal det etableres skille mellom ren og uren sone.

Døde dyr skal fjernes daglig.

§ 21. Forbud mot fjerning av kroppsdelene

Det er forbudt å fjerne kroppsdelene på fjørfe, herunder:

1. fjerne deler av nebbet på fjørfe (nebbtrimming).
2. fjerne kammen eller deler av kammen på fjørfe.
3. kastre fjørfe.

Bestemmelsene i første ledd er ikke til hinder for at en veterinær gjør slike inngrep når det trengs av veterinærmedisinske grunner.

§ 22. Avliving av fjørfe i dyrehold

Avliving av fjørfe skal skje på en slik måte at dyra ikke påføres unødige lidelse, herunder unødig frykt og andre former for stress.

Avlivingen skal foretas så raskt som mulig og av person kyndig i avliving. Personer uten erfaring skal gis opplæring av en som kan avlive dyr på forskriftsmessig måte. Dette gjelder ikke når det er behov for å avlive syke eller skadde dyr straks og det ikke er forsvarlig å utsette avlivingen i påvente av personer kyndig i avliving.

Dersom det er mulig skal dyra bedøves momentant ved slag i hodet. Ved bruk av gass skal dyra plasseres i enkle lag og det skal påses at det brukes riktig gasskonsentrasjon.

Den som foretar avlivingen skal forsikre seg om at hvert dyr er dødt.

Den som bedøver og avliver fjørfe i næringsøyemed skal være registrert hos Statens dyrehelsetilsyn – fylkesveterinæren.

§ 23. Avliving av daggamle kyllinger og embryo i rugeri

Daggamle kyllinger som ikke skal settes i produksjon, skal avlives uten unødig forsinkelse og i alle tilfelle før de er 24 timer gamle. Levende embryo skal avlives uten unødig forsinkelse, og senest 24 timer etter normalt klekketidspunkt.

Avlivingen kan foretas ved bruk av et mekanisk apparat som er utformet og brukt på en slik måte at en sikrer at alle kyllingene og embryoene blir drept momentant selv om de blir håndtert i stort antall. Ved bruk av gass på daggamle kyllinger skal dyra plasseres i enkle lag og det skal påses at det brukes riktig gasskonsentrasjon.

Alt klekkeavfall skal behandles så snart som mulig ved bruk av det ovennevnte avlivningsapparatet.

Kapitel IV. Avl**§ 24. Avl**

I avlsarbeidet skal det legges vekt på å få frem friske og robuste dyr. Det skal arbeides for å selektere bort negative egenskaper som dårlig helse, herunder beinproblemer, aggresjon, frykt, fjørplukking og -hakking og behovet for restriktiv føring. Det skal arbeides for å få frem dyr som kan ha normal belysning (inkludert naturlig lys) om dagen og normal mørkeperiode om natten.

Kapittel V. Spesielle bestemmelser om hold av verpehøns**§ 25. Krav til løsdriftssystemer**

Verpehøns i løsdrift skal ha:

1. maksimum ni dyr pr. m² bruksareal som er tilgjengelig for dyra. Bruksarealet skal ha en bredde på minst 30 cm og frihøyden skal være minst 45 cm. Gulvhellingen skal være mindre enn 14%,
2. minst et enkeltrede for hver syvende verpehøne. Hvis det nyttes fellesreder, skal det være minst 1 m² redeplass pr. 120 høner,
3. vagle hvor det er beregnet minst 15 cm til hver høne. Alle hønene skal kunne vagle seg samtidig. Vaglen skal ikke være anbrakt over strømrådet, og den vannrette avstanden mellom vaglene skal være minst 30 cm og mellom sittepinnen og veggen minst 20 cm,
4. et areal med strø på minst 1/3 av gulvarealet og minst 250 cm² pr. høne,
5. avlang førtro med minimum 10 cm troplass pr. høne eller rund førtro med minimum 4 cm troplass pr. høne,
6. drikkerenner med minimum 2,5 cm troplass pr. høne eller rundt drikkekar med minimum 1 cm troplass pr. høne. Hvis det anvendes vannipler eller drikkekopper, skal det være minst en drikkekopp eller vannippel pr. tiende høne,
7. underlag i bingene som er slik utformet at det gir tilstrekkelig støtte for alle de fremadrettede klørne på hver fot.

§ 26. Krav til aviarier

I produksjonssystemer hvor verpehøns kan bevege seg fritt mellom etasjer (aviarier) skal i tillegg til § 25, følgende gjelde:

1. det skal være maksimum fire etasjer over hverandre,
2. frihøyden mellom etasjene skal være minst 45 cm,
3. fødings- og drikkeanleggene skal være fordelt slik at alle hønene har lik adgang,
4. etasjene skal være innrettet slik at ekskrementer ikke faller gjennom til underliggende etasjer,
5. det skal være mulig å føre forsvarlig tilsyn med alle dyra.

§ 27. Krav til utearealer

Hvis verpehøns har adgang til uteareal skal:

1. utearealene avpasses etter dyretetthet og jordsmonn for å forebygge smitteoverføring og sykdom,
2. det være flere utgangsåpninger som er minst 35 cm høye og 40 cm brede som gir adgang til uteareal, og som utgjør minst 2 meter i bredden pr. 1.000 høns. Utgangsåpningene skal være fordelt over hele fjørferommets lengde,
3. utearealene være forsynt med ly for vær og vind og være beskyttet mot rovdyr og skadedyr.

§ 28. Krav til tradisjonelle bur

Hver enkelt burrekke skal være merket med mål på burrommene (høyde, dybde, bredde og cm² golvflate), helling på golvet i burene, fabrikkasjonsår og produsentnavn.

Burrekkene skal ikke ha flere enn 3 etasjer. Avstanden mellom golvnivå og laveste punkt i nederste burrom skal være minst 25 cm. Det skal ikke være flere enn 5,5 dyr pr. m³ romvolum.

Det skal ikke være flere enn 3 dyr i hvert bur.

Bur for ett dyr (enkeltbur) skal ha minst 1.050 cm² golvflate og for flere dyr minst 700 cm² golvflate pr. dyr. Burene skal være minst 42 cm høye, minst 35 cm dype (målt fra frontgitter) og ikke ha flere enn to tette sider.

Netting og annet materiale i bur skal være av hensiktsmessig utforming og kvalitet. Dersom det brukes netting i golv, skal tykkelsen på tråden være minst 2 mm. Golvet skal ikke helle mer enn 12% (6,8°).

Bur for flere dyr skal være dimensjonert og innrettet slik at alle dyra kan ete samtidig. Troplassen pr. dyr skal være minst 15 cm.

Vanningsanlegg skal være dimensjonert og innrettet slik at dyra til enhver tid er sikret friskt vann i tilstrekkelig mengde. Drikkestedene skal være plassert slik at dyra får naturlig drikkestilling. Dersom det brukes drikkenipler eller -kopper, skal dyra ha adgang til minst to drikkesteder, også i enkeltbur. Det skal være lett å kontrollere at niplene/koppene virker. Dersom det brukes vannrenne, skal denne ha samme lengde som førtroa.

Det er forbudt å bruke bevegelige fôr- og/eller vanningstro («kafeteria-system»).

Fra 1. januar 2003 skal det være klosliper i burene. Fra samme dato er det ikke lenger tillatt å ta i bruk nye tradisjonelle bur. Fra 1. januar 2012 er det forbudt å holde verpehøns i tradisjonelle bur.

§ 29. Krav til innredede bur

Verpehøner i innredede bur skal ha:

1. minst 850 cm² burareal pr. dyr, herav minst 675 cm² bruksareal. Bruksarealet skal ha en bredde på minst 30 cm, en høyde på minst 45 cm og en helning på maks 14%. Utenfor bruksarealet skal høyden være minst 20 cm. Hvert bur skal ha et samlet areal på minst 2.000 cm²,
2. tilgang på rede. Antall reder og størrelsen på redet skal tilpasses flokkstørrelsen,
4. vagle hvor det er beregnet minst 15 cm til hver høne,
5. tilgang på strøbad som stimulerer til å hakke, skrape og sandbade. Antall strøbad og størrelsen på strøbadet skal tilpasses flokkstørrelsen. Strøbadet skal være tilgjengelig i størst mulig del av lysdagen, og minimum 9 timer av lysdagen,
6. førtro som kan nyttes uten hindringer. Lengden skal være minst 12 cm pr. høne,
7. passende drikkesystem som svarer til gruppens størrelse,
8. klosliper som er tilgjengelig for dyra og som skal skiftes ut når effekten er liten,
9. Det skal ikke være flere enn 5,5 dyr pr. m³ romvolum.

Haner skal ikke holdes i bur som er for lave til at dyra kan utføre parring uten risiko for skade.

For å lette inspeksjon, stell, innsetting og uttak av dyr, skal det være en gang på minst 90 cm mellom burrekkene, og det skal være minst 35 cm mellom bygningens gulv og burene i de nederste etasjene.

Kapittel VII. Spesielle bestemmelser om hold av avlsdyr**§ 30. Krav til løsdriftssystemer**

For avlsdyr av tamhøns av verperase gjelder de samme krav som for verpehøner i løsdrift.

For avlsdyr av tamhøns av slakterase skal dyretettheten ikke overstige 7 dyr pr. m².

Dyra skal ha tilgang på vagle og rede, og strø som stimulerer til å hakke, sparke og sandbade.

Gulvet i bingene skal være slik utformet at det gir tilstrekkelig støtte for alle de fremadrettede klørne på hver fot.

§ 31. Krav til bur

For avlsdyr av tamhøns av verperase og slakterase gjelder samme krav som for verpehøns i innredede bur. For avlsdyr av slakterase skal dyretettheten ikke overstige 6 dyr pr. m².

Burene skal være så høye at dyra kan utføre parring uten risiko for skade.

§ 32. Krav til hold av kalkun

Ved oppdrett av kalkuner som skal brukes som avlsdyr skal dyretettheten ikke overstige 4 høner pr. m², og ikke overstige 2 haner pr. m².

Dyra skal ha tilgang på strø som stimulerer til å hakke, sparke og sandbade.

Kapittel VIII. Spesielle bestemmelser om oppdrett av livkylling av tamhøns**§ 33. Krav til oppdrett i løsdriftssystemer**

Ved oppdrett av livkylling i løsdrift skal dyretettheten ikke overstige 15 dyr pr. m² etter 12 ukers alder, og skal ikke overstige 12 dyr pr. m² etter 17 ukers alder. Dette kan fravikes ved tilvenning i verpehuset.

Dyra skal ha tilgang på vagle, samt strø som stimulerer til å hakke, sparke og sandbade.

§ 34. Krav til oppdrett i bur

Ved oppdrett av livkylling i bur skal dyretettheten ikke overstige 28 dyr pr. m² etter 5 ukers alder og ikke overstige 15 dyr pr. m² etter 17 ukers alder.

Dyra skal ha tilgang på vagle, samt strø som stimulerer til å hakke, sparke og sandbade. Kravet om vagle og strø gjelder ikke for kyllingene som senere, når de er avlssdyr eller verpehøns, skal holdes i nakne nettingbur.

Dyr som skal holdes i løsdriftssystemer senere, når de er avlssdyr eller verpehøns, skal ikke oppdrettes i bur.

Kapittel IX. Spesielle bestemmelser om slaktekylling og kalkun til kjøttproduksjon

§ 35. Dyretetthet mv.

For slaktekylling skal dyretettheten ikke overstige 34 kg levende vekt pr. m².

For kalkun til kjøttproduksjon skal dyretettheten ikke overstige 38 kg levende vekt pr. m² når dyras gjennomsnittlige levende vekt ligger under 7 kg. Når gjennomsnittlig levende vekt ligger over 7 kg, skal dyretettheten ikke overstige 46 kg pr. m².

Dyra skal ha tilgang på strø som stimulerer til å hakke, sparke og sandbade.

Det skal være kapasitet til minst 4 m³ luftskifte pr. kg levendevekt pr. time for slaktekylling. Det skal være kapasitet til minst 3,4 m³ luftskifte pr. kg levendevekt pr. time for kalkun.

Kapittel X. Administrative bestemmelser

§ 36. Tilsyn og vedtak

Statens dyrehelsetilsyn – distriktsveterinæren fører tilsyn med hold av høns og kalkun og kan fatte vedtak for å sikre at denne forskriften etterleves. Tilsynsmyndigheten kan kreve dokumentasjon på at bestemmelsene etterleves.

§ 37. Dispensasjon

Statens dyrehelsetilsyn – fylkesveterinæren kan dispensere fra bestemmelser i denne forskriften og sette vilkår for slik dispensasjon. Dispensasjoner kan trekkes tilbake ved brudd på dyrevernbestemmelser eller manglende etterlevelse av vilkår eller pålegg.

§ 38. Tvangsmulkt

Dyrevernemnda kan fastsette tvangsmulkt ved manglende etterlevelse av vedtak fattet av nemnda.

§ 39. Straffebestemmelser

Overtredelse av denne forskriften er straffbar, jf. lov av 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern § 31.

Kapittel XI. Ikrafttredelse og overgangsordninger

§ 40. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft fra 1. januar 2002. Fra samme tid oppheves forskrift av 15. oktober 1982 nr. 1514 om hold av verpehøner i bur.

§ 41. Overgangsordninger

For eksisterende anlegg trer bestemmelsene i § 34 første ledd og § 35 første ledd i kraft fra 1. januar 2004. § 26, § 27 og § 34 andre og tredje ledd trer i kraft fra 1. januar 2007 og § 31 trer i kraft fra 1. januar 2012.

Det er fra denne forskriftens ikrafttredelse forbudt å ta i bruk nye Pennsylvania-binger. Pennsylvania-binger med skrått nettinggulv over hele arealet, som er i bruk når denne forskriften trer i kraft, er tillatt frem til 1. januar 2012. Forskriftens generelle bestemmelser skal være oppfylt.

14. des. Nr. 1495 2001

Forskrift om endring i forskrift om omregistreringsavgift.

Fastsatt av Finansdepartementet 14. desember 2001 med hjemmel i lov av 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter og Stortingets avgiftsvedtak. Kunngjort 3. januar 2002.

I

I forskrift av 2. juli 1986 nr. 1430 om omregistreringsavgift gjøres følgende endring:

§ 6 ny nr. 11 skal lyde:

11. Omdannelse av virksomhet

Ved omdannelse av virksomheter når tidligere og ny(e) eier(e) er identiske.

Avgiftsfritaket gjelder ved omdannelse av ett eller flere enkeltmannsforetak eller ett ansvarlig selskap til ett aksje- eller allmennaksjeselskap, og omdannelse av ett eller flere enkeltmannsforetak til ett ansvarlig selskap.

Avgiftsfritaket gjelder tilsvarende ved omdannelse av virksomhet drevet av stat, kommune, fylkeskommune eller interkommunalt selskap til aksje- eller allmennaksjeselskap.

Med omdannelse menes at virksomhet i sin helhet overføres til ett nystiftet selskap hvor det reelle eierforholdet etter omdannelsen er det samme. Ektefellers eierandeler ses under ett. For omdannelser etter første ledd kreves i tillegg at tidligere foretak eller selskap er slettet fra Enhetsregisteret.

Avgiftsfritaket gis også ved overføring av kjøretøy mellom enkeltmannsforetak hvor innehaver er identisk.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2002.

14. des. Nr. 1496 2001**Forskrift om endring i forskrift (Nr. 69) om avgiftsplikt for bilforhandlere som registrerer kjøretøyer på egne navn i motorvognregisteret.**

Fastsatt av Finansdepartementet 14. desember 2001 med hjemmel i lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 75 og lov av 19. juni 1969 nr. 67 om avgift på investeringer m.v. § 7. Kunngjort 3. januar 2002.

I

I forskrift (Nr. 69) av 10. juni 1976 nr. 1 om avgiftsplikt for bilforhandlere som registrerer kjøretøyer på egne navn i motorvognregisteret gjøres følgende endring:

§ 2 første ledd skal lyde:

Ved registrering av personkjøretøy i motorvognregisteret, svares avgift etter investeringsavgiftsloven når kjøretøyet tas ut til bruk i yrkesmessig utleievirksomhet. Det samme gjelder ved registrering av annet kjøretøy enn personkjøretøy dersom kjøretøyet tas ut som driftsmiddel til annen bruk enn personbefordring i virksomheten.

II

Endringen gjelder fra 1. januar 2002.

14. des. Nr. 1497 2001**Forskrift om endring i forskrift (Nr. 90) om beregning av merverdiavgift på personkjøretøyer som er anskaffet eller uttatt til bruk i yrkesmessig kjøreopplæring eller utleievirksomhet.**

Fastsatt av Finansdepartementet 14. desember 2001 med hjemmel i lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 14 annet ledd nr. 5. Kunngjort 3. januar 2002.

I

I forskrift (Nr. 90) av 24. januar 1989 nr. 58 om beregning av merverdiavgift på personkjøretøyer som er anskaffet eller uttatt til bruk i yrkesmessig kjøreopplæring eller utleievirksomhet gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift (Nr. 90) om beregning av merverdiavgift på personkjøretøyer som er anskaffet eller uttatt til bruk i yrkesmessig utleievirksomhet

§ 1 skal lyde:

Registrert næringsdrivende har rett til fradrag for merverdiavgift på anskaffelse av personkjøretøyer til bruk i yrkesmessig utleievirksomhet, herunder leasing. Det skal ikke beregnes merverdiavgift ved uttak av personkjøretøyer til bruk yrkesmessig i utleievirksomhet.

II

Endringene gjelder fra 1. januar 2002.

14. des. Nr. 1498 2001**Forskrift om erstatning ved atomulykker.**

Fastsatt ved kgl.res. 14. desember 2001 med hjemmel i lov av 12. mai 1972 nr. 28 om atomenergivirksomhet § 18 nr. 2, § 19 og § 21 nr. 6. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 3. januar 2002.

§ 1. En stat som har ratifisert Wienkonvensjonen 21. mai 1963 om erstatningsansvar ved atomulykke og fellesprotokollen 21. september 1988 om anvendelse av Wienkonvensjonen og Pariskonvensjonen, likestilles med en konvensjonsstat i forhold til bestemmelsene i atomenergiloven kapittel III og forskriften her.

§ 2. Hong Kong likestilles med en konvensjonsstat i forhold til bestemmelsene i atomenergiloven kapittel III og forskriften her.

§ 3. Ved atomulykke som skjer i en ikke-konvensjonsstat, skal atomenergiloven kapittel III gjelde for atomskade som oppstår her i riket eller i annen konvensjonsstat, og innehaveren av et atomanlegg her i riket ellers er ansvarlig etter bestemmelsene i atomenergiloven kapittel III.

§ 4. Sendes atomsubstans fra et atomanlegg her i riket til et atomanlegg i en stat som ikke er tilsluttet tilleggskonvensjonen, kan det avtales at mottakeren skal være ansvarlig for skade voldt ved en ulykke bare dersom ulykken utelukkende skjer i en stat som ikke er tilsluttet tilleggskonvensjonen.

Sendes atomsubstans fra atomanlegg i en stat som ikke er tilsluttet tilleggskonvensjonen til et atomanlegg her i riket, skal det avtales at innehaveren av anlegget her i riket skal være ansvarlig for skade forvoldt ved ulykker som ikke utelukkende finner sted i en stat som ikke har tiltrådt tilleggskonvensjonen.

Med tilleggskonvensjonen forstås den konvensjon som er definert i atomenergiloven § 1 (k).

§ 5. Forskriften trer i kraft 1. januar 2002.

17. des. Nr. 1499 2001

Forskrift om endring i forskrift om justergebyrer.

Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet 17. desember 2001 med hjemmel i lov av 31. oktober 1946 nr. 2 om mål og vekt § 35 og § 36. Kunngjort 3. januar 2002.

I

I forskrift av 23. desember 1994 nr. 4120 om justergebyrer gjøres følgende endringer:

§ 2 skal lyde:

Bruker av et måle- og vektredskap er ansvarlig for betaling av justergebyr. Ved justering som følge av salg er det selger av redskapet som bærer ansvaret for betaling av påløpt justergebyr.

§ 3 første ledd skal lyde:

Ved arbeider utenfor Justervesenets lokaler betales i tillegg til eventuelt juster- eller tilbakevisningsgebyr et utegebyr av kr 480,- pr. time med avrunding til kr 120,- pr. påbegynte kvarter. Ved bruk av volumnormaler påmontert volumbil er utegebyret kr 700,- pr. time med avrunding til kr 175,- pr. påbegynt kvarter. Tiden regnes fra adkomst til avreise fra bedriften.

§ 3 annet ledd oppheves.

§ 4, § 5, § 6, § 7 og § 8 skal lyde:

§ 4. Lengdemål

<i>Redskap</i>	<i>Kapasitet</i>	<i>Justering kr</i>	<i>Revisjon kr</i>	<i>Tilbakevisning kr</i>
a) Almennelige lengdemål, målebånd og målekjeder, med og uten lodd:				
Til og med	1 m	33	33	22
Minstegebyr for slike oppdrag: 165,-				
OIML-klasse 2 og 3	over 1 m	700 + 10 pr. m	700 + 10 pr. m	370
OIML-klasse 1	over 1 m	700 + 20 pr. m	700 + 20 pr. m	370
Tillegg for kontroll av nullpunkt for dipmålebånd		390	390	230
b) Tankpeileapparat:		2.040	1.440	720
c) Lengdemåleapparater alle andre typer/klasser:		320	240	109
d) Volumetrisk måleapparat:		630	500	250

§ 5. Volum

<i>Redskap</i>	<i>Kapasitet</i>	<i>Justering kr</i>	<i>Revisjon kr</i>	<i>Tilbakevisning kr</i>
a) Hulmål				
Merk: For måleapparater med flere beholdere regnes summen av beholdernes volum.				
Til og med	1 liter	84	60	36

<i>Redskap</i>	<i>Kapasitet</i>	<i>Justering kr</i>	<i>Revisjon kr</i>	<i>Tilbakevisning kr</i>	
	2 liter	120	84	48	
	5 liter	192	120	60	
	10 liter	290	169	84	
	20 liter	370	250	133	
	50 liter	590	390	196	
	100 liter	760	530	300	
	200 liter	1.080	760	390	
	500 liter	1.700	1.100	550	
	1.000 liter	2.280	1.560	780	
	2.000 liter	2.990	2.050	1.030	
	3.000 liter	3.480	2.400	1.200	
	4.000 liter	3.980	2.770	1.450	
	5.000 liter	4.340	2.990	1.560	
	6.000 liter	4.790	3.360	1.700	
	8.000 liter	5.530	3.730	1.920	
	10.000 liter	6.010	4.080	2.050	
	11.000 liter	6.200	4.200	2.110	
	12.000 liter	6.360	4.340	2.170	
	13.000 liter	6.480	4.440	2.230	
	14.000 liter	6.670	4.570	2.280	
	15.000 liter	6.850	4.670	2.400	
b)	Gjennomstrømningsmålere, unntatt for næringsmidler, som justeres ved bruk av hulmålnormal: Utløpsåpningens diameter:				
	Til og med				
	20 mm	500	350	164	
	40 mm	680	500	280	
	40 mm høy kap*	1.360	940	470	
	51 mm	1.520	940	470	
	76 mm	2.180	1.480	850	
	105 mm	2.840	2.080	1.090	
	160 mm	4.200	2.880	1.450	
	Over 160 mm	5.380	3.720	1.910	
c)	Gjennomstrømningsmålere (turbinmålere) som justeres ved bruk av rørnormal:	5.880	4.080	2.050	
d)	Depotnormaler: Gebyrer i § 5 bokstav c				
e)	Rørnormaler:				
	Til og med				
	400 m ³ /h	3.840	2.510	1.330	
	800 m ³ /h	7.630	5.040	2.510	
	1.600 m ³ /h	14.990	10.080	5.040	
	Over	1.600 m ³ /h	22.550	14.990	7.560
Dersom det er flere volumer pga. flere brytere, regnes 25% tillegg i gebyret for hvert volum.					
f)	Gjennomstrømningsmålere for næringsmidler, som justeres ved hjelp av hulmålnormal: Utløpsåpningens diameter:				
	Til og med				
	20 mm	500	350	164	
	40 mm	680	500	280	
	51 mm	1.560	980	480	
	76 mm	2.180	1.480	850	
	105 mm	2.840	2.080	1.090	
	160 mm	4.200	2.880	1.450	
	Over	160 mm	5.380	3.720	1.910

* væskestrøm større enn 80 l/min.

§ 6. Lodd

<i>Redskap</i>	<i>Kapasitet</i>	<i>Justering kr</i>	<i>Revisjon kr</i>	<i>Tilbakevisning kr</i>
a) Lodd i OIML- nøyaktighetsklasse M1, M2 og M3 (handelslodder, postlodder, tippevogner, løpekatter og lignende gjenstander): Til og med	50 g	24	12	12
	500 g	36	24	12
	2 kg	60	36	24
	5 kg	60	48	24
	10 kg	96	60	36
	20 kg	144	108	60
	50 kg	196	144	72
	100 kg	290	192	96
	500 kg	530	390	192
b) Andre lodd som avviker fra nominell OIML-verdi: Til og med	2 kg	72	48	24
	5 kg	84	60	36
	10 kg	120	84	48
	20 kg	192	133	72
	50 kg	250	192	96
	100 kg	370	250	133
	500 kg	720	480	240
c) Slaktehuskroker: Til og med	500 g	24	24	12
	2 kg	24	24	12
d) Depotnormal: Gebyrene i § 6 bokstav a				
e) Lodd i OIML- nøyaktighetsklasse F1 og F2 Til og med	50 g	36		
	500 g	60		
	1 kg	60		
	2 kg	96		
	5 kg	120		
	10 kg	180		
	20 kg	240		
	50 kg	360		

§ 7. Vekter

<i>Redskap</i>	<i>Kapasitet</i>	<i>Justering kr</i>	<i>Revisjon kr</i>	<i>Tilbakevisning kr</i>
Grunngebyr: Til og med	10 kg	450	320	240
	20 kg	500	380	360
	50 kg	600	430	360
	100 kg	880	630	360
	200 kg	930	660	360
	500 kg	1.040	740	360
	1 t	1.200	870	420
	2 t	1.800	1.280	650
	5 t	2.770	1.870	930
	10 t	3.600	2.460	1.280
	20 t	5.380	3.740	1.870
	30 t	7.200	5.020	2.460
	40 t	9.000	6.310	3.160
	50 t	10.530	7.600	3.860
	60 t	12.620	8.890	4.440
For større vekter enn oppgitt		1.800	1.330	660

<i>Redskap</i>	<i>Kapasitet</i>	<i>Justering kr</i>	<i>Revisjon kr</i>	<i>Tilbakevisning kr</i>
beregnes et tillegg for hvert påbegynte 10 t				
a) Vekter i OIML-nøyaktighetsklasse IV (inkludert hjullastere): Grunngeburet i § 7				
b) Mekaniske vekter i OIML-nøyaktighetsklasse III: Grunngeburet i § 7				
c) Elektroniske vekter i OIML-nøyaktighetsklasse III: Grunngeburet i § 7				
d) Vekter i OIML-nøyaktighetsklasse II og I: To ganger grunnbeløpet i § 7				
e) Automatiske vekter unntatt hjullastere: To ganger grunnbeløpet i § 7				
f) Transportbåndvekker: Til og med	100 t/h	2.350	1.720	830
	1.000 t/h	7.280	4.710	2.340
	50.000 t/h	11.170	6.580	3.300
g) Automatiske vekter for veiing av kjøretøy: Grunngeburet i § 7				
h) Vektsortere (gradere)	5 – 10 kg	1.740	1.210	700
	10 – 20 kg	2.020	1.460	730
	20 – 50 kg	2.350	1.720	830

§ 8. *Massemålere*

<i>Redskap</i>	<i>Kapasitet</i>	<i>Justering kr</i>	<i>Revisjon kr</i>	<i>Tilbakevisning kr</i>
a) Massestrømsmålere: Til og med	100 kg/min	750	500	250
	500 kg/min	1.560	950	480
	2 t/min	2.770	1.910	980
	6 t/min	4.200	2.880	1.910
	Over 6 t/min	5.380	3.840	2.510
b) Pneumercator: Alle størrelser		750	500	400

§ 10 skal lyde:

§ 10. *Transport av normaler når Justervesenet utfører transporten*

<i>Normal</i>	<i>Gebyr pr. km</i>
500 eller 1.000 liter	1,35
3.000 liter	3

Transportgebyr per behandlingssted som har vekter med maksimal kapasitet

<i>Maksimal kapasitet</i>	<i>kr</i>
500 kg	650,-
1.000 kg	725,-
2.000 kg	800,-
5.000 kg	875,-

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2002.

19. des. Nr. 1500 2001**Forskrift om utstedelse av IMA 1-sertifikater til eksport av ost innenfor osteavtalen mellom Norge og Det europeiske økonomiske fellesskap.**

Fastsatt av Landbruksdepartementet 19. desember 2001 med hjemmel i lov av 6. juni 1997 nr. 32 om innførsle- og utførslerregulering. Kunngjort 3. januar 2002.

§ 1. Formål

Denne forskriften regulerer utstedelse av IMA 1-sertifikater for eksport av ost i henhold til avtalen mellom Det europeiske økonomiske fellesskap og Kongeriket Norge om gjensidig handel med ost av 11. april 1983, sist endret i den bilaterale brevvekslingen av 20. desember 1995.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder utstedelse av IMA 1-sertifikater for de kvanta og de sorter ost som står oppført på vedlegget til avtalen mellom Det europeiske økonomiske fellesskap og Kongeriket Norge om gjensidig handel med ost.

§ 3. Forvaltningsmyndighet

Statens landbruksforvaltning utsteder IMA 1-sertifikater etter bestemmelsene i denne forskriften.

§ 4. Kontrollbestemmelser

Statens landbruksforvaltning skal fastsette:

1. Prosedyrer for måling av innhold og vekt som skal utføres av produsenten på produksjonsstedet eller på senere stadier hvis hensiktsmessig, for eksempel ved oppdeling og pakking;
2. Prosedyrer for registrering av data på produksjonsstedet;
3. Prosedyrer for overvåkning av fremstillingsprosesser for administrasjonen;
4. Prosedyrer for fysisk kontroll av sammensetning og vekt utført av Statens landbruksforvaltning ved produksjons-, pakkings- og eksporttidspunktet.

§ 5. Søknad

Virksomheten sender søknad med dokumentasjon til Statens landbruksforvaltning.

Søknaden skal gjelde det enkelte vareparti, og skrives på fastsatt skjema.

§ 6. Prioritering av søknader

Søknad gis prioritet i henhold til den dato den er registrert innkommet i Statens landbruksforvaltning, men ikke tidligere enn 1 md. før planlagt utførselsdato.

§ 7. Gyldighet

Utstedt IMA 1-sertifikat er gyldig inntil utgangen av den 8. måneden etter utstedelsesdato, men ikke utover gyldighetsperioden for den tilhørende importlisens eller 31. desember i utstedelsesåret.

Ubenyttede IMA 1-sertifikater skal returneres til Statens landbruksforvaltning.

§ 8. Opplysningsplikt

Statens landbruksforvaltning kan kreve å få forelagt de opplysninger som er nødvendig for å behandle søknader, utøve kontroll og for å kunne forvalte ordningen på en tilfredsstillende måte.

§ 9. Kontroll

Statens landbruksforvaltning kan utføre fysisk kontroll av varer for å kunne bekrefte at forsendelsen er i samsvar med de utstedte sertifikatene. Statens landbruksforvaltning kan også utføre kontroll av forretningspapirer og annet som kan ha betydning for utstedelse av IMA 1-sertifikater. Virksomheten plikter å yte bistand ved slik kontroll.

§ 10. Sanksjoner

Ved brudd på bestemmelsene i denne forskrift eller vilkår satt med hjemmel i denne forskrift kan utstedte sertifikater trekkes tilbake og søknad ved senere fordelinger av IMA 1-sertifikater kan bli avslått i inntil 3 år.

§ 11. Klage

Enkeltvedtak fattet i medhold av denne forskriften kan påklages til Landbruksdepartementet etter lov av 10. februar 1967 om behandlingssåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) kapittel VI.

§ 12. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2002.

19. des. Nr. 1501 2001**Forskrift om endring i forskrift om behovsprøvet tillegg til gravferdsstønaden.**

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 19. desember 2001 med hjemmel i lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 7-2 sjettede ledd. Kunngjort 3. januar 2002.

I

I forskrift av 19. desember 2000 nr. 1323 om behovsprøvet tillegg til gravferdsstønaden gjøres følgende endring:

§ 4 første ledd skal lyde:

Når avdøde på tidspunktet for dødsfallet var separert ved dom eller bevilling, skal behovsprøvingen av retten til tillegg til gravferdsstønaden skje etter folketrygdloven § 7-2 andre ledd bokstav b.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2002, og gjelder for dødsfall som inntreffer denne dato eller senere.

19. des. Nr. 1502 2001

Forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter ved reise for undersøkelse og behandling.

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 19. desember 2001 med hjemmel i lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5-16 sjette ledd og § 5-17 tredje ledd. Kunngjort 3. januar 2002.

I

I forskrift av 11. mars 1997 nr. 211 om stønad til dekning av utgifter ved reise for undersøkelse og behandling gjøres følgende endringer:

§ 2 nr. 2 andre ledd skal lyde:

Nytter medlemmet eget transportmiddel eller transportmiddel tilhørende nære pårørende, gis stønad med 1,70 kroner per km. Når det i slikt transportmiddel tas med ekstra medlem eller nødvendig ledsager, gis et tillegg på 25 øre per km for hver passasjer.

§ 2 nr. 3 første ledd første punktum skal lyde:

Ved hver enkeltreise skal medlemmet betale en egenandel på 90 kroner (180 kroner ved tur-returreise).

§ 3 andre ledd skal lyde:

Ved fravær som varer over 12 timer er kostgodtgjørelsen 148 kroner per døgn. Varer fraværet mer enn et døgn skal overskytende fraværstid utover seks timer regnes som et helt døgn.

§ 4 skal lyde:

Utgifter til overnatting dekkes mot kvittering med inntil 255 kroner per døgn dersom overnatting har funnet sted i hotell, pensjonat, gjestgiveri o.l. Unntaksvis kan slik dekning også gis selv om overnatting ikke har funnet sted, hvis særlige grunner taler for det.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2002.

19. des. Nr. 1503 2001

Forskrift om endring i forskrift om vern av arbeidstakere på skip mot eksponering for kjemikalier.

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 19. desember 2001 med hjemmel i sjømannslov av 30. mai 1975 nr. 18 § 40 nr. 4, jf. kgl.res. av 31. januar 1986 nr. 221, jf. EØS-avtalens vedlegg XVIII pkt. 16h (direktiv 98/24/EF), pkt. 16j (direktiv 2000/39/EF), pkt. 14 (direktiv 90/394/EØF endret ved direktiv 97/42/EF). Kunngjort 3. januar 2002.

I

I forskrift av 11. januar 2001 nr. 21 om vern av arbeidstakere på skip mot eksponering for kjemikalier gjøres følgende endring:

§ 3 bokstav e skal lyde:

- e) *Administrativ norm:* Anbefalt maksimumsverdi for gjennomsnittskonsentrasjonen av et kjemisk stoff i pustesonen til en arbeidstaker i forhold til en fastsatt referanseperiode, fastsatt av Direktoratet for arbeidstilsynet.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2002.

19. des. Nr. 1504 2001

Forskrift om endring i forskrift om vegtrafikkloven med forskrifters gyldighet på Svalbard.

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 19. desember 2001 med hjemmel i vegtrafikklov av 18. juni 1965 nr. 4 § 1 fjerde ledd, jf. kgl.res. av 17. mars 1967 nr. 3462. Kunngjort 3. januar 2002.

I

I forskrift av 10. november 1993 nr. 1018 om vegtrafikkloven med forskrifters gyldighet på Svalbard gjøres følgende endringer:

Romertall I punktet «Til loven § 4» første ledd nytt annet punktum skal lyde:

Forskrift med hjemmel i første ledd om kjøring med motorvogn i terrenget og på veg ikke åpen for alminnelig ferdsel gjelder ikke.

Romertall I punktet «Til loven § 6» første ledd nytt annet punktum skal lyde:

Forskrift med hjemmel i fjerde ledd om kjøring med motorvogn i terrenget og på veg ikke åpen for alminnelig ferdsel gjelder ikke.

Romertall I nytt punkt «Til loven § 11» skal lyde:

Forskrift med hjemmel i paragraf 11 om kjøring med motorvogn i terrenget og på veg ikke åpen for alminnelig ferdsel gjelder ikke.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2002.

19. des. Nr. 1505 2001**Forskrift om endring i forskrift om vegtrafikkloven med forskrifters gyldighet på Jan Mayen.**

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 19. desember 2001 med hjemmel i vegtrafikklov av 18. juni 1965 nr. 4 § 1 fjerde ledd, jf. kgl.res. av 17. mars 1967 nr. 3462. Kunngjort 3. januar 2002.

I

I forskrift av 10. november 1993 nr. 1019 om vegtrafikkloven med forskrifters gyldighet på Jan Mayen gjøres følgende endringer:

Romertall I punktet «Til loven § 4» første ledd nytt annet punktum skal lyde:

Forskrift med hjemmel i første ledd om kjøring med motorvogn i terrenget og på veg ikke åpen for alminnelig ferdsel gjelder ikke.

Romertall I punktet «Til loven § 11» nytt annet punktum skal lyde:

Forskrift med hjemmel i § 11 om kjøring med motorvogn i terrenget og på veg ikke åpen for alminnelig ferdsel gjelder ikke.

II

Endringene trer i kraft 1. juli 2002.

19. des. Nr. 1506 2001**Forskrift om endring i forskrift om bruk av personlig verneutstyr under kjøring med motorvogn.**

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 19. desember 2001 med hjemmel i vegtrafikklov av 18. juni 1965 nr. 4 § 23a. Kunngjort 3. januar 2002.

I

I forskrift av 21. september 1979 nr. 7 om bruk av personlig verneutstyr under kjøring med motorvogn gjøres følgende endring:

§ 2 skal lyde:

Enhver skal bruke godkjent styrthjelm under kjøring på beltemotorsykkkel, på tohjuls motorsykkkel (herunder moped), i sidevogn til tohjuls motorsykkkel eller i slede til beltemotorsykkkel.

Påbudet gjelder likevel ikke:

- a) når kjøretøyet står stille.
- b) under kjøring i garasje, på parkeringsplass, bensinstasjon, verkstedområde eller lignende avgrenset område.
- c) under kjøring med beltemotorsykkkel i forbindelse med reindrift eller skogbruk.

II

Endringen trer i kraft 1. juli 2002.

21. des. Nr. 1507 2001**Ikrafttredelse av lov av 21. desember 2001 nr. 114 om endringer i lov 28. august 1992 nr. 103 om pengespill m.v.**

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2001 med hjemmel i lov av 21. desember 2001 nr. 114 om endringer i lov 28. august 1992 nr. 103 om pengespill m.v. del II. Fremmet av Kulturdepartementet. Kunngjort 3. januar 2002.

Lov av 21. desember 2001 nr. 114 om endringer i lov 28. august 1992 nr. 103 om pengespill m.v. trer i kraft 1. januar 2002.

21. des. Nr. 1508 2001**Forskrift om overgangsregler til lov av 16. mars 2001 nr. 8 om endringer i inkassoloven.**

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2001 med hjemmel i lov av 16. mars 2001 nr. 8 om endringer i inkassoloven del II nr. 2. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 3. januar 2002.

§ 1. Foretak som før 1. januar 2002 har drevet inkassovirksomhet med bevilling etter inkassoloven § 5, må innen 31. desember 2002 søke om ny bevilling i samsvar med lov av 16. mars 2001 nr. 8. Foretak som søker innen denne fristen, kan fortsette sin virksomhet uten ny bevilling inntil søknaden er avgjort.

§ 2. Foretak som før 1. januar 2002 har drevet virksomhet med oppkjøp av forfalte pengekrav og egen inndrivning av disse, må innen 31. desember 2002 søke om bevilling for virksomheten. Foretak som søker innen denne fristen kan fortsette sin virksomhet uten bevilling inntil søknaden er avgjort.

§ 3. Ved avslag på søknad om bevilling etter § 1 eller § 2 kan det settes en kort frist for å avvikle virksomheten.

§ 4. Forskriften gjelder fra 1. januar 2002.

21. des. Nr. 1509 2001**Forskrift om endring i forskrift om lokalfjernsyn på NRK2s bakkesendere.**

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2001 med hjemmel i lov av 4. desember 1992 nr. 127 om kringkasting § 2-1. Fremmet av Kulturdepartementet. Kunngjort 3. januar 2002.

I

I forskrift av 22. november 1996 nr. 1080 om lokalfjernsyn på NRK2s bakkesendere gjøres følgende endring:

§ 7 skal lyde:

Det skal inngås skriftlig avtale mellom NRK/Norkring AS og den enkelte konsesjonær. Avtalen skal regulere sendetider, tekniske krav og spesifikasjoner, tilgang til sendere og leiepris, oppsigelse samt bestemmelser om NRKs rett til å benytte sendere utenfor de fastsatte sendetider. Avtalen kan inngås elektronisk dersom partene er enige om det. Inngås avtalen elektronisk, må det benyttes en betryggende metode for å autentisere avtaleinngåelsen og sikre avtalens innhold. Avtalen skal forelegges og godkjennes av Statens medieforvaltning før de lokale sendingene tar til.

II

Endringen trer i kraft straks.

21. des. Nr. 1510 2001**Delegering av myndighet til Kulturdepartementet etter lov om avgift på offentlig framføring av utøvende kunstners prestasjoner m.v. § 2 første ledd.**

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2001 med hjemmel i lov av 14. desember 1956 nr. 4 om avgift på offentlig framføring av utøvende kunstners prestasjoner m.v. § 2 første ledd. Fremmet av Kulturdepartementet. Kunngjort 3. januar 2002.

Kongens myndighet etter § 2 første ledd i lov av 14. desember 1956 nr. 4 om avgift på offentlig framføring av utøvende kunstners prestasjoner m.v. delegeres til Kulturdepartementet.

21. des. Nr. 1511 2001**Forskrift om opphevelse av forskrift om avgift på offentlig framføring av utøvende kunstners prestasjoner m.v.**

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2001 med hjemmel i lov av 14. desember 1956 nr. 4 om avgift på offentlig framføring av utøvende kunstners prestasjoner m.v. § 2 og § 5. Fremmet av Kulturdepartementet. Kunngjort 3. januar 2002.

Forskrift av 22. desember 1989 nr. 1287 om avgift på offentlig framføring av utøvende kunstneres prestasjoner m.v. oppheves.

21. des. Nr. 1512 2001

Ikrafttredelse av lov av 21. desember 2001 nr. 100 om endringer i markedsføringsloven.

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2001 med hjemmel i lov av 21. desember 2001 nr. 100 om endringer i markedsføringsloven del II. Fremmet av Barne- og familiedepartementet. Kunngjort 3. januar 2002.

Lov av 21. desember 2001 nr. 100 om endringer i markedsføringsloven gjelder fra 1. januar 2002.

11. des. Nr. 1513 2001

Forskrift om endring i forskrift om overskuddsutdeling fra Nordpolet AS.

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 11. desember 2001 med hjemmel i forskrift av 11. desember 1998 nr. 1300 om alkoholordningen for Svalbard § 2-2 annet ledd. Kunngjort 4. januar 2002.

I

I forskrift av 5. april 2000 nr. 347 om overskuddsutdeling fra Nordpolet AS gjøres følgende endring:

§ 1-2 skal lyde:

Nordpolet AS' nettooverskudd skal overføres til Longyearbyen lokalstyre for fordeling til velferdsformål og i samsvar med overordnede mål for norsk svalbardpolitikk. Overføringen skal finne sted etter at regnskapet er godkjent.

Med velferdsformål menes allmenntilgitt tiltak for befolkningen i Longyearbyen og Svea.

Longyearbyen lokalstyre kan bestemme at deler av det årlige overskuddet skal avsettes til senere tildelinger.

Longyearbyen lokalstyre utarbeider årlig en rapport til Sysselmannen om fordelingen av midlene.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2002.

11. des. Nr. 1514 2001

Forskrift om endring i forskrift om alkoholordningen for Svalbard.

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 11. desember 2001 med hjemmel i lov av 2. juni 1989 nr. 27 om omsetning av alkoholholdig drikk m.v. § 1-2 annet ledd. Kunngjort 4. januar 2002.

I

I forskrift av 11. desember 1998 nr. 1300 om alkoholordningen for Svalbard gjøres følgende endring:

§ 4-2 skal lyde:

Enkeltvedtak etter kap. 3 truffet av Sysselmannen eller av representativt folkevalgt organ i henhold til delegert myndighet kan påklages til departementet.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2002.

19. des. Nr. 1515 2001

Forskrift om endring i forskrift om losberedskapsgebyr og losingsgebyr (losgebyrer).

Fastsatt av Fiskeridepartementet 19. desember 2001 med hjemmel i lov av 16. juni 1989 nr. 59 om lostjenesten m.v. § 17, jf. forskrift av 23. desember 1994 nr. 1128 om losberedskapsgebyr og losingsgebyr (losgebyrer) § 22. Kunngjort 4. januar 2002.

I

I forskrift av 23. desember 1994 nr. 1128 om losberedskapsgebyr og losingsgebyr (losgebyrer) gjøres følgende endringer:

§ 8 første ledd skal lyde:

Ved innseiling og utseiling betales kr 0,67 pr. BT for de første 3.000 BT og kr 0,58 pr. BT for den overskytende tonnasje. I tillegg betales kr 7,47 pr. utseilt nautisk mil uavhengig av tonnasje.

§ 9 andre ledd skal lyde:

Årsavgiften fra og med 1. januar 2002 er:

For fartøyer t.o.m.	5.000 BT	kr	25,41 pr. BT
For fartøyer f.o.m.	5.001 BT t.o.m. 10.000 BT	kr	49,39 pr. BT
For fartøyer over	10.000 BT	kr	60,38 pr. BT

§ 11 tredje ledd siste punktum skal lyde:

Timesatsene er differensiert etter fartøyets størrelse på følgende måte:

<i>Tonnasje</i>				<i>Timesats</i>
Fra	0 til og med	1.000 BT	kr	554,-
Fra	1.001 til og med	2.000 BT	kr	692,-
Fra	2.001 til og med	4.000 BT	kr	816,-
Fra	4.001 til og med	8.000 BT	kr	938,-
Fra	8.001 til og med	12.000 BT	kr	1.024,-
Fra	12.001 til og med	20.000 BT	kr	1.140,-
Fra	20.001 til og med	30.000 BT	kr	1.244,-
Fra	30.001 til og med	50.000 BT	kr	1.333,-
Fra	50.001 til og med	100.000 BT	kr	1.422,-
Fra	100.001 BT og over		kr	1.512,-

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2002 kl. 00.00 og får anvendelse for fartøyer som passerer grensen for gebyrbelagt farvann for inn- eller utseiling eller nytter statslos etter dette tidspunktet.

19. des. Nr. 1516 2001

Forskrift om endring i forskrift om alminnelig kystgebyr.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 19. desember 2001 med hjemmel i lov av 8. juni 1984 nr. 51 om havner og farvann m.v. § 26, jf. forskrift av 21. april 1995 nr. 375 om alminnelig kystgebyr § 12. Kunngjort 4. januar 2002.

I

I forskrift av 21. april 1995 nr. 375 om alminnelig kystgebyr gjøres følgende endringer:

§ 7 skal lyde:

Ved innseiling og utseiling betales kr 0,23 pr. BT med mindre årsavgift er betalt etter § 8.

§ 8 andre ledd skal lyde:

Årsavgiften fra og med 1. januar 2002 er:

For fartøyer t.o.m.	5.000 BT	kr	8,00 pr. BT
For fartøyer f.o.m.	5.001 BT t.o.m. 10.000 BT	kr	17,18 pr. BT
For fartøyer over	10.000 BT	kr	22,33 pr. BT

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2002 kl. 00.00 og får anvendelse for fartøyer som passerer grensen for norsk indre farvann for inn- eller utseiling etter dette tidspunkt

19. des. Nr. 1517 2001

Forskrift om redusert omsetningsavgift for ku- og geitemelk levert i 2001.

Fastsatt av Landbruksdepartementet 19. desember 2001 med hjemmel i lov av 10. juli 1936 nr. 6 til å fremja umsetnaden av jordbruksvarer § 5 og § 7 og kgl.res. av 7. mai 1999 nr. 435. Kunngjort 4. januar 2002.

§ 1. Omsetningsavgiften i 2001 for ku- og geitemelk reduseres med 6 øre pr. liter melk. For mye innbetalt avgift i 2001 tilbakebetales til produsent.

§ 2. For avgift innbetalt til forhandler, skal avgiften tilbakebetales av samme forhandler. For avgift innbetalt direkte til Statens landbruksforvaltning, tilbakebetales avgiften av denne myndighet.

Med forhandler menes her meieriselskap som tar i mot varer for salg eller videre foredling fra primærprodusent av varen. Med forhandler menes også virksomheter som etter vedtak av Omsetningsrådet skal regnes som

forhandlere i henhold til forskrift av 20. desember 1996 nr. 1343 om innkreving av omsetningsavgift og overproduksjonsavgift.

§ 3. Denne forskrift trer i kraft straks.

19. des. Nr. 1518 2001

Forskrift om endring i forskrifter fastsatt i medhold av psykisk helsevernloven, spesialisthelsetjenesteloven og kommunehelsetjenesteloven som følge av omorganiseringen av den statlige helseforvaltningen og statlig overtagelse av spesialisthelsetjenesten.

Fastsatt av Sosial- og helsedepartementet 19. desember 2001 med hjemmel i lov av 2. juli 1999 nr. 62 om etablering og gjennomføring av psykisk helsevern (psykisk helsevernloven) § 1–4, § 4–1 og § 6–5, lov av 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 2–5 og § 8–3, jf. lov av 15. juni 2001 nr. 93 om helseforetak m.m. (helseforetaksloven) § 53 nr. 12 og lov av 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 6–2a. Kunngjort 4. januar 2002.

I

I forskrift av 1. desember 2000 nr. 1219 om den faglig ansvarlige for vedtak i det psykiske helsevernet gjøres følgende endring:

§ 6 skal lyde:

Sosial- og helsedirektoratet eller den de bemyndiger kan dispensere fra forskriften her når særlige hensyn taler for det.

II

I forskrift av 21. desember 2000 nr. 1408 om kontrollkommisjonens virksomhet gjøres følgende endringer:

§ 1–2 skal lyde:

Den enkelte kontrollkommisjons ansvarsområde fastsettes av Sosial- og helsedirektoratet.

§ 1–7 skal lyde:

Kontrollkommisjonen skal innen 1. april gi Sosial- og helsedirektoratet og Fylkeslegen en rapport med oversikt over foregående års møte- og tilsynsvirksomhet, og de saker som er behandlet.

Sosial- og helsedirektoratet utferdiger nærmere retningslinjer om hva rapporten skal inneholde.

§ 4–1 annet ledd skal lyde:

Sosial- og helsedirektoratet kan gi dispensasjon fra bestemmelsen i forskriftens § 4–1 første ledd.

III

I forskrift av 21. desember 2000 nr. 1407 om pasienter i privat forpleining i det psykiske helsevernet gjøres følgende endringer:

§ 4 skal lyde:

Ved privat forpleining skal det foreligge en forpleiningskontrakt mellom det regionale helseforetaket og forpleieren. Fylkeslegen, kontrollkommisjonen og kommunelegen i den kommunen hvor forpleiningsstedet ligger skal ha gjenpart av kontrakten.

Det regionale helseforetaket kan heve kontrakten med øyeblikkelig virkning hvis forpleieren åpenbart setter seg ut over bestemmelser i kontrakten eller i disse forskrifter. For øvrig kan begge parter si opp kontrakten med 1 måneds varsel.

Hvis pasientens tilstand forverres vesentlig og ikke lenger er i samsvar med forutsetningene for forpleiningsforholdet, kan forpleieren kreve pasienten snarest mulig overført til annen omsorg. Kravet fremsettes overfor vedkommende regionale helseforetak.

§ 5 tredje ledd skal lyde:

Sosial- og helsedirektoratet kan gi nærmere retningslinjer for forpleierens regnskap over pasientens personlige andel av folketrygdens ytelser.

§ 5 sjette ledd første punktum skal lyde:

Ved pasientens død skal forpleieren straks melde fra til institusjonen, eller ev. den lege som har ansvaret for pasienten, som sender melding til det regionale helseforetaket.

§ 8 første ledd første punktum skal lyde:

Pasienter i privat forpleining og forpleiningsstedet skal være under nærmere faglig oppfølging av den institusjon som det regionale helseforetaket peker ut.

IV

I forskrift av 8. juni 2001 nr. 676 om individuelle planer etter helselovgivningen gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

Forskriften gjelder individuelle planer som skal utarbeides etter bestemmelser gitt i kommunehelsetjenesteloven § 6–2a, spesialisthelsetjenesteloven § 2–5 og psykisk helsevernloven § 4–1.

§ 5 første ledd, første og andre punktum skal lyde:

Kommunen og helseforetaket har plikt til å sørge for at individuell plan, jf. § 1 utarbeides for pasienter med behov for langvarige og koordinerte tjenester jf. kommunehelsetjenesteloven § 6–2a og spesialisthelsetjenesteloven § 2–5. Har pasienten behov for tjenester fra andre tjenesteytere eller etater skal kommunen og helseforetaket samarbeide med disse.

§ 8 skal lyde:

Den alminnelige ansvars- og funksjonsfordelingen mellom de ulike tjenesteytere legges til grunn ved gjennomføringen av planen, dersom ikke annet avtales.

V

Endringene trer i kraft 1. januar 2002.

20. des. Nr. 1519 2001**Forskrift om regulering av fisket etter sei sør for 62° N i 2002.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 20. desember 2001 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5 og § 9 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12 og § 21, jf. kgl.res. av 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 4. januar 2002.

*Kapittel 1. Generelle bestemmelser***§ 1. Generelt forbud**

Det er forbudt å fiske og levere sei med norske fartøy sør for 62° N i 2002.

§ 2. Totalkvote

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan det fiskes inntil 66.000 tonn sei med norske fartøy i Norges økonomiske sone og i EU-sonen i ICES statistikkområdene IV og IIIa i 2002.

§ 3. Gruppekvoter

Notfartøy kan fiske inntil 5.500 tonn rund vekt. Av dette kvantum avsettes 300 tonn til et fiske fra og med 2. september.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske inntil 8.000 tonn rund vekt.

Trålfartøy kan fiske inntil 52.500 tonn rund vekt. Av dette kvantum avsettes 35% til et fiske fra og med 12. august.

- Fartøy med torskestråltillatelse, jf. forskrift av 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål § 2–1, kan fiske inntil 34.675 tonn rund vekt.
- Fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse jf. forskrift av 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål § 5–1 og § 6–1, kan fiske inntil 8.800 tonn rund vekt.
- Fartøy med seitråltillatelse, jf. forskrift av 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål § 7–1, kan fiske inntil 9.025 tonn rund vekt.

*Kapittel 2. Vilkår for deltakelse***§ 4. Vilkår for deltakelse med not**

For å kunne delta i fisket etter sei med not må følgende vilkår være oppfylt:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret
- eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet og
- fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for å drive fiske etter sei med not.

§ 5. Vilkår for deltakelse med konvensjonelle redskap

For å kunne delta i fisket etter sei med konvensjonelle redskap må følgende vilkår være oppfylt:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret og
- eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet.

*Kapittel 3. Kvoter til deltakende fartøy***§ 6. Maksimalkvote for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap**

Det enkelte fartøy som driver fiske etter sei med konvensjonelle redskap kan maksimalt fiske 450 tonn rund vekt.

§ 7. Kvote og bifangst for fartøy som fisker med trål

1. Fartøy med torsketråltillatelse, jf. § 3 tredje ledd bokstav a, og som er registrert som fabrikktrålere kan fiske inntil 700 tonn rund vekt.

Fartøy med torsketråltillatelse, jf. § 3 tredje ledd bokstav a, og som er registrert som ferskfisktrålere eller småtrålere kan fiske inntil 500 tonn rund vekt.

Når fisket er stoppet, kan det ved konsumfiske etter andre fiskeslag tas inntil 10% bifangst av sei rund vekt i de enkelte fangster og av landet fangst.

2. Fartøy med nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse, jf. § 3 tredje ledd bokstav b, kan maksimalt fiske inntil 300 tonn rund vekt.

Maksimalkvoten på 300 tonn skal også dekke bifangst av sei i trålerne industritrålfiske, jf. Fiskeridepartementets forskrift av 10. oktober 1989 nr. 1103 om maskevidde, bifangst, fredningstid og minstemål m.v. ved fangst av fisk og sild § 19 og § 20. Dersom et fartøy fisker opp sin maksimalkvote på 300 tonn kan fartøyet for resten av året ikke fiske sei som bifangst.

Fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 30 tonn selv om gruppekvoten er oppfisket eller fisket er stoppet.

3. Fartøy med seitråltillatelse, jf. § 3 tredje ledd bokstav c, kan fiske følgende fartøykvote angitt i rund vekt:

	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Fartøykvote i tonn</i>
Fartøy under 250 BRT og mellom 21 og 33 meter	0,75	485
Fartøy mellom 250 BRT og 400 BRT og under 34 meter	0,85	550
Fartøy over 400 BRT og 34 meter	1,00	647

Fiskeridirektoratet avgjør hvilken gruppe det enkelte fartøy med seitråltillatelse tilhører. Ved avgjørelsen skal legges til grunn fartøyets størrelse i henhold til merkeregisteret pr. 31. desember 2001.

Ved utskifting eller forlengelse til større fartøy etter 31. desember 2001 skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato.

Kapittel 4. Felles bestemmelser**§ 8. Stopp i fisket**

Det er forbudt å fiske sei med trål fra og med 1. juli til og med 11. august.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når gruppekvotene eller periodekvotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten er beregnet oppfisket eller når det antas at totalkvoten vil bli oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket for konvensjonelle fartøy over 28 meter største lengde når det gjenstår 1.400 tonn av gruppekvoten.

§ 9. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 10. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53, og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 11. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2002 og gjelder til og med 31. desember 2002.

20. des. Nr. 1520 2001**Forskrift om regulering av fisket etter rødspette i Skagerrak i 2002.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 20. desember 2001 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 og § 5 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12 og § 21, jf. kgl.res. av 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 4. januar 2002.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske rødspette i Skagerrak i et område avgrenset mot vest av en rett linje gjennom Lindesnes fyr til Hanstholmen fyr og mot sør av en rett linje gjennom Skagen fyr til Tistlarna fyr utenfor 4 nautiske mil av de svenske og danske grunnlinjene.

§ 2. Totalkvote

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske 128 tonn rødspette rund vekt i Skagerrak i området som nevnt i § 1.

§ 3. Gruppekvote

Det kan fiskes inntil 28 tonn rødspette rund vekt med fartøy hvor eier er tildelt bomtråltillatelse, jf. forskrift av 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål § 5–7.

§ 4. Maksimalkvote

Det enkelte fartøy med bomtråltillatelse kan maksimalt fiske inntil 10 tonn rødspette rund vekt.

§ 5. Stopp i fisket

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten eller gruppekvoten er beregnet oppfisket.

Når totalkvoten er beregnet oppfisket kan fisket stoppes, selv om gruppekvoten som nevnt i § 3 ikke er oppfisket.

§ 6. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 7. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 8. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2002 og gjelder til og med 31. desember 2002.

20. des. Nr. 1521 2001**Forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2002.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 20. desember 2001 med hjemmel i lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 9, § 11 og § 13 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12 og § 20, jf. kgl.res. av 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 4. januar 2002.

Kapittel 1. Forbud og totalkvote mv.**§ 1. Forbud**

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og levere makrell i 2002.

§ 2. Totalkvote og virkeområde

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan norske fartøy som omfattes av bestemmelsene i denne forskrift fiske og levere totalt 182.637 tonn makrell på de vilkår som er fastsatt i denne forskrift.

Av totalkvoten kan 21.391 tonn fiskes i Norges økonomiske sone nord for 62° N og i internasjonalt farvann. Av dette kvantum kan inntil 6.600 tonn fiskes i færøysk sone.

Av totalkvoten kan 161.246 tonn fiskes i Nordsjøen i ICES statistikkområde IVa. Av dette kvantum kan inntil 14.100 tonn fiskes i EU-sonen vest av 4° V i ICES statistikkområde VIa nord for 56° 30' N, og i ICES statistikkområder VIId, VIIf og VIIh.

Fisket kan fortsette i området nord for 62° N utover 21.391 tonn med 100.000 tonn inntil maksimalt 121.391 tonn er beregnet oppfisket. Områdekvoten i tredje ledd reduseres da tilsvarende.

§ 3. Definisjoner

Med «fiske og levere» forstås i denne forskrift at vedkommende fartøy som har adgang til å delta, tar utseiling til feltet, fisker med eget redskap og fører selv fangsten til fiskemottaket. Levering omfatter både lossing og omsetning av fangsten med utstedelse av pliktig sluttседdel. For fartøy som ikke selv kan føre fangst, eller for fartøy som må låssette, skjer levering ved opptak fra lås/pose i sjøen til førings-/kjøpefartøy. Ved opptak veies kvantumet, og førings-/kjøpefartøy og fisker utsteder bryggeseddler etter lagets bestemmelser.

Med «lasteromskapasitet» forstås i denne forskrift fartøyets samlede lasteromskapasitet regnet ut fra de rom og tanker som kan nyttes til føring av løsført fangst. Fryserom som også kan nyttes til løsført råstoff regnes med i fartøyets lasterom for løsført fangst. 10 hl svarer til 1 m³ lasteromsvolum etter denne forskrift.

Med «partråling» forstås i denne forskrift at fartøyene i partrållag må fiske med samme redskap, og å dra med inntil to wirer i hver sin vinge av trålrudskapet. Det er ikke tillatt å benytte tråldører under partråling i henhold til denne forskrift.

Kapittel 2. Ringnotgruppen**§ 4. Vilkår for deltakelse**

Følgende fartøy kan delta i fisket:

- a) Konesjonspliktige ringnotfartøy, jf. forskrift av 2. mars 1979 nr. 1 om adgang til å delta i fisket med ringnot § 2.
- b) Ringnotfartøy mellom 21,35 og 27,50 meter største lengde og med lasteromskapasitet på inntil 1.500 hl som har deltatt i makrellfisket i Nordsjøen eller nord for 62° N i minst ett av årene 1999, 2000 eller 2001.

- c) Ringnotfartøy mellom 21,35 og 27,50 meter største lengde og med lasteromskapasitet på inntil 1.500 hl som fikk adgang til å delta etter Fiskeridepartementets forskrift av 1. juni 1992 nr. 425 om adgang til å delta i makrellfisket og nordsjøildfisket for eiere av fartøy mellom 70 og 90 fot i 1992, dersom de har deltatt i notfisket utenfor grunnlinjene etter nordsjøild eller makrell i minst ett av årene 1999, 2000 eller 2001.

Fartøy som nevnt i første ledd bokstav b eller c som før 13. februar 1998 har deltatt med lasteromskapasitet over 1.500 hl, kan likevel delta med sin tradisjonelle lasteromskapasitet.

§ 5. *Gruppekvote*

Fartøy med ringnottillatelse som nevnt i § 4 første ledd bokstav a kan fiske og levere 131.279 tonn.

Ringnotfartøy mellom 21,35 meter og 27,50 meter største lengde som nevnt i § 4 første ledd bokstav b og c kan fiske inntil 11.726 tonn.

§ 6. *Maksimalkvoter*

I perioden fra og med 1. januar til og med 11. august kan ringnotfartøy fiske makrell i Norges økonomiske sone nord for 62° N og i den del av ICES statistikkområde IVa som ligger innenfor Norges økonomiske sone.

Konsesjonspliktige ringnotfartøy kan fiske maksimalt inntil 550 tonn.

Ringnotfartøy mellom 21,35 og 27,50 meter største lengde med adgang til å delta, kan fiske maksimalt inntil 400 tonn.

Fiskeridirektoratet kan fastsette totalkvote for fisket etter denne paragraf. Det enkelte fartøys fangst etter denne paragraf går til fradrag på den kvoten fartøyet totalt tildeles for 2002.

§ 7. *Beregning av fartøykvoter*

Ringnotfartøy som har adgang til å delta, tildeles fartøykvote etter 11. august med følgende basiskvoter:

1.500 hl	+ 40 % av konsesjonskapasiteten fra	0	– 4.000 hl
	+ 30 % av konsesjonskapasiteten fra	4.000	– 6.000 hl
	+ 20 % av konsesjonskapasiteten fra	6.000	– 10.000 hl
	+ 10 % av konsesjonskapasiteten over	10.000 hl	

Kvoten til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere gruppekvoten med summen av basiskvotene. Faktoren fastsettes av Fiskeridirektoratet.

For ringnotfartøy mellom 21,35 og 27,50 meter største lengde nyttes lasteromskapasitet, maksimalt 1.500 hl, som grunnlag for utregning av fartøykvoten.

Basiskvoten blir omregnet slik at 1 hektoliter = 0,1 tonn (100 kilogram).

§ 8. *Utskifting av fartøy*

Eier av fartøy som fyller vilkårene i § 4 første ledd bokstav b eller c kan ved utskifting av fartøy etter søknad gis adgang til deltakelse i fisket med erstatningsfartøy.

Eier av utskiftingsfartøyet, jf. første ledd, gis ikke adgang til å delta i fisket med not selv om vilkårene i § 4 er oppfylt.

§ 9. *Salg av fartøy*

Ved salg av fartøy som har deltatt i fisket i medhold av § 4 første ledd bokstav b eller c, kan Fiskeridirektoratet etter søknad gi ny eier adgang til å delta.

Adgangen for ny eier til å delta i fisket etter makrell medfører at selgers adgang til å delta bortfaller.

Søknad om adgang til å delta i fisket etter denne paragraf sendes Fiskeridirektoratet i Bergen.

Ved vurdering av om adgang skal gis, skal det særskilt legges vekt på om salget vil medføre en oppsplitting av fartøyet driftsgrunnlag.

§ 10. *Lasteromsbegrensning ved utskifting og/eller ombygging av fartøy*

Ved utskifting av ringnotfartøy som har adgang til å delta etter § 4 første ledd bokstav b eller c, kan det nye fartøyet ikke ha større lasteromskapasitet enn 1.500 hl. Første punktum gjelder også ved utskifting av fartøy som før 23. januar 1998 hadde adgang til å delta med lasteromskapasitet over 1.500 hl og som har adgang til å delta etter § 4 første ledd bokstav b eller c.

Fartøy med adgang til å delta etter § 4 første ledd bokstav b eller c som ved ombygging får en lasteromskapasitet over 1.500 hl, vil ikke kunne delta. Fartøy som før 23. januar 1998 hadde adgang til å delta med lastekapasitet over 1.500 hl og som har adgang til å delta etter § 4 første ledd bokstav b eller c, vil ikke kunne delta dersom fartøyet lasteromskapasitet ved ombygging økes ut over fartøyet eksisterende lasteromskapasitet pr. nevnte dato.

Kapittel 3. Trålgruppen

§ 11. *Vilkår for deltakelse*

Fartøy med nordsjøtrål- eller industritråltillatelse, jf. forskrift av 12. desember 1986 nr. 2185 om tildeling av tillatelse til å drive fiske med trål § 5–1, kan delta.

Fartøy som skal delta må være egnet og utstyrt for konsumfiske og godkjent av Fiskeridirektoratets regionkontor for slikt fiske.

Fartøy med industri-/nordsjøtråltillatelse som deltar i medhold av § 4 eller § 17 i denne forskrift, kan ikke delta i

trålgruppens fiske etter makrell.

§ 12. Påmelding

For å kunne delta i trålfisket etter makrell, må fartøy være påmeldt skriftlig til Fiskeridirektoratet i Bergen innen 28. oktober.

For at to fartøy skal kunne delta i fisket som partrållag, må fartøyene være påmeldt skriftlig til Fiskeridirektoratet i Bergen som partrållag innen samme frist som nevnt i første ledd.

§ 13. Gruppekvote

Fra og med 4. november kan fartøy som oppfyller vilkårene i § 11 fiske og levere inntil 5.844 tonn makrell til konsum i ICES statistikkområde IVa og i Norges økonomiske sone nord for 62° N.

§ 14. Maksimalkvote

Deltakende fartøy kan fiske på maksimalkvoter. Fartøyenes maksimalkvote blir utregnet på følgende måte:

50 tonn +	50 % av bruttotonnasje fra	0 – 100 tonn
	40 % av bruttotonnasje fra	101 – 200 tonn
	30 % av bruttotonnasje fra	201 – 300 tonn
	20 % av bruttotonnasje fra	301 – 400 tonn
	10 % av bruttotonnasje fra	401 – 600 tonn

Maksimalkvoten til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for vedkommende fartøy med den faktoren en får ved å dividere gruppekvoten med summen av basiskvotene.

Ved beregning av fartøyets basiskvote gjelder tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev/identitetsbevis utstedt senest 31. desember 2001, eventuelt fartøyets tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev/identitetsbevis etter foretatt utskiftning eller ombygging i overensstemmelse med utskiftnings-/ombyggingstillatelse gitt senest samme dato. Ved eierskifte nyttes bruttotonnasje pr. nevnte tidspunkt for det fartøy reder hadde konsesjon på ved årets begynnelse eller tidligere.

Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

§ 15. Refordeling

Fiskeridirektoratet kan oppheve maksimalkvotene og gruppekvoten for trålere etter 1. desember.

Ingen kan delta i fisket innenfor restkvoten uten å ha meldt utseiling til Norges Sildesalgslag før avgang til feltet.

§ 16. Partråling

Uten hensyn til forbudet i § 21 kan to fartøy som partråler fordele kvantumet på de samme to fartøy ved levering på følgende vilkår:

- fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag, jf. § 12 annet ledd.
- ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved levering skal det gis oppgave over at fangsten er fisket som partrållag. Oppgavene skal angi hvilke to fartøy som har partrålt.
- et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn ett annet fartøy i løpet av 2002.

Fiskeridirektoratet kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning.

Kapittel 4. Kystfartøygruppen

§ 17. Vilkår for deltakelse

Eier av fartøy som fyller vilkårene i Fiskeridepartementets forskrift av 10. desember 2001 nr. 1379 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell i 2002 for fartøy mellom 13 og 21,35 meter største lengde og forskrift av 10. desember 2001 nr. 1380 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell for fartøy under 13 meter i 2002, kan delta.

§ 18. Gruppekvote

Fartøy i kystfartøygruppen kan fiske og levere inntil 33.788 tonn.

§ 19. Maksimalkvoter

Fartøy som kan delta i henhold til forskrift av 10. desember 2001 nr. 1379 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell i 2002 for fartøy mellom 13 og 21,35 meter største lengde § 1 og § 2 og forskrift av 10. desember 2001 nr. 1380 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell for fartøy under 13 meter i 2002 § 1 og § 3, kan fiske og levere inntil 30 tonn i perioden fra og med 1. januar til og med 11. august.

Det enkelte fartøys samlede fangst i 2002 kan ikke overstige den høyeste maksimalkvote fartøyet tildeles etter denne paragraf.

Fangst tatt før 11. august går til fradrag i fartøyets samlede maksimalkvote for 2002.

Fartøy mellom 13 og 21,35 meter største lengde med adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell som blir forlenget eller skiftet ut med et større erstatningsfartøy etter 9. juli 1998 (skjæringsdato), oppnår ikke økning i fartøyets maksimalkvote.

Fartøy under 13 meter største lengde med adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell som blir forlenget eller skiftet ut med et større erstatningsfartøy etter 31. desember 2001 (skjæringsdato), oppnår ikke økning i

fartøyets maksimalkvote.

Fartøy med adgang til begrenset deltakelse, jf. forskrift av 10. desember 2001 nr. 1380 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter makrell for fartøy under 13 meter i 2002 § 2 og § 4, kan fiske og levere inntil 5 tonn.

Fiskeridirektoratet kan endre maksimalkvotene dersom utviklingen i fisket gjør det nødvendig.

§ 20. *Fartøy som fisker med ulike redskaper*

Fartøy som fisker med ulike redskaper kan maksimalt fiske den høyeste maksimalkvote som gjelder for en av gruppene fartøyet deltar i. Kvantum fisket med det enkelte redskap kan ikke overskride maksimalkvoten for dette redskap.

Kapittel 5. Fellesbestemmelser

§ 21. *Kvoteutnyttelse*

Hvert fartøy kan bare fiske og levere én kvote. Dette gjelder også ved eierendringer og utskifting, med unntak av de tilfeller der utskifting skyldes forlis.

Det enkelte fartøys kvote kan ikke overføres til annet fartøy, men må fiskes og leveres av det fartøy som er tildelt kvote. Forbudet i første punktum gjelder ikke overføring av fangst mellom notfartøy under fiske på feltet for å unngå neddreping.

Det er forbudt å motta og levere fangst som er fisket av et annet fartøy.

§ 22. *Bifangst*

Makrellfangster kan inneholde bifangster av sild med inntil 10% i vekt av hele fangsten om bord og ved landing.

Hestmakrellfangster kan inneholde bifangster av sild med inntil 10% i vekt av hele fangsten om bord og ved landing.

Hestmakrellfangster kan inneholde bifangster av makrell med inntil 10% i vekt av hele fangsten om bord og ved landing. Bifangst ut over 10% makrell i hestmakrellfisket tilfaller salgsorganisasjonen, selv om fartøy har gjenstående fartøykvote av makrell.

§ 23. *Helligdagsfredning*

Det er forbudt å fiske med not i Skagerrak fra og med lørdag klokken 24.00 til og med søndag klokken 24.00.

§ 24. *Dumping og neddreping*

Det er forbudt å kaste ut fangst. Det er også forbudt å slippe fangst som er død eller døende. I fisket med not er det i alle tilfelle forbudt å slippe fangst etter at pumping av fangsten har startet.

Er makrell forsettlig eller uaktsomt dumpet eller er det på andre måter forårsaket neddreping, kan Fiskeridirektoratet fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten.

Fiskeridirektoratet kan påby opptak av fangst.

§ 25. *Levering av fangst mv.*

Det er forbudt å utstede legitimasjonsdokument som bryggeseddel og sluttседdel lydende på fartøy som verken har fisket eller levert fangsten selv.

§ 26. *Kvoteberegning ved eierskifte*

Bestemmelsene i § 21 gjelder også ved eierendring og utskifting.

Ved erverv av fartøy med sikte på fortsatt drift, blir fartøyets kvote redusert med det kvantum tidligere eier har fisket med samme fartøy.

Ved erverv av fartøy til utskifting av tidligere fartøy, blir erstatningsfartøyets kvote redusert med det kvantum som er fisket med utskiftningsfartøyet.

§ 27. *Stopp i fisket*

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket i hvert av områdene nevnt i denne forskrift når totalkvoten, gruppekvoten eller delgruppekvoten for området er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket for samtlige områder når summen av totalkvotene for områdene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket selv om det enkelte fartøy ikke har fisket hele fartøykvoten.

§ 28. *Bemyndigelse*

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel 6. Straff og ikrafttredelse

§ 29. *Straff*

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser i eller gitt i medhold av denne forskrift, straffes i henhold til lov av 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 30. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2002 og gjelder til og med 31. desember 2002.

20. des. Nr. 1522 2001**Forskrift om endring av forskrift om adgang til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild for fartøy under 27,50 meter største lengde i 2002.**

Fastsatt av Fiskeridepartementet 20. desember 2001 med hjemmel i lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20, jf. kgl.res. av 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 4. januar 2002.

I

I forskrift av 10. desember 2001 nr. 1378 om adgang til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild for fartøy under 27,50 meter største lengde i 2002 gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

For å kunne delta i fisket må følgende vilkår være oppfylt:

- a) fartøyet må være registrert i merkeregisteret, ha en største lengde under 27,50 meter og ha en lasteromskapasitet på 1.500 hl eller mindre,
- b) eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet,
- c) fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter norsk vårgytende sild med snurpenot, landnot, snurrevad eller garn.

Eier av fartøy som skal nytte snurpenot, landnot eller snurrevad må ha deltatt i fisket etter norsk vårgytende sild med eget fartøy og det må ha blitt levert sild i minst ett av årene 1998, 1999, 2000 eller før 24. september 2001.

Dersom ikke alle vilkårene er oppfylt til enhver tid, vil adgangen til å delta falle bort.

Adgangen til å delta kan ikke overføres til annet fartøy.

Eier av fartøy mellom 27,50 og 33,50 meter største lengde som hadde tillatelse til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild i 1985, kan delta med fartøyet uavhengig av lengdevilkåret i første ledd bokstav a.

Eier av fartøy med godkjent lasteromskapasitet over 1.500 hl som deltok i fisket etter norsk vårgytende sild i 2000 eller 2001 kan delta med fartøyet uavhengig av lastekapasitetsbegrensningen i første ledd bokstav a.

Den som hadde kystnottillatelse, ekstraordinær landnottillatelse i 1985 eller som deltok i fisket etter norsk vårgytende sild på kystfiskekvoten i 1985 eller tidligere, eller som driver med garn, kan delta i fisket selv om vedkommende står på blad A i fiskermanntallet uavhengig av kravet i første ledd bokstav b.

§ 3 skal lyde:

Fiskeridirektoratet kan dispensere fra vilkårene i § 1 annet ledd når fartøyet ble kontrahert, herunder vesentlig ombygging av eksisterende fartøy, før 1. september 2001 eller avtale om kjøp av fartøyet ble inngått før 1. september 2001, og fartøyet ble overtatt etter 1. desember 2000.

Fiskeridirektoratet kan dispensere fra vilkårene i § 1 annet ledd når aktivitet som beskrevet i nevnte bestemmelse ikke er oppfylt på grunn av at eier har hatt tillitsverv i fiskeriorganisasjon eller offentlig verv.

Søknad om slik dispensasjon må være Fiskeridirektoratet i hende innen 1. mars 2002.

§ 5 skal lyde:

Salg av fartøy som har adgang til å delta i fisket, medfører ikke at ny eier gis tilsvarende adgang.

Ved salg av slikt fartøy kan Fiskeridirektoratet likevel gi ny eier adgang til delta i fisket dersom de øvrige vilkår for deltakelse er oppfylt.

Adgang for ny eier til å delta i fisket medfører at selgers adgang til å delta med erstatningsfartøy bortfaller.

Søknad om slik tillatelse skal fremmes gjennom Fiskeridirektoratets regionkontor eller fiskerikontor.

Ved vurdering av om adgang skal gis, skal det særskilt legges vekt på om salget vil medføre en oppsplitting av fartøyets driftsgrunnlag.

II

Endringene trer i kraft straks.

21. des. Nr. 1523 2001**Forskrift om gjennomføring av særreaksjonen tvungen omsorg.**

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2001 med hjemmel i Almindelig borgerlig Straffelov (Straffeloven) av 22. mai 1902 nr. 10 § 39a siste ledd. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 4. januar 2002.

Kapittel 1. Alminnelige bestemmelser

§ 1. Virkeområde

Forskriften her gjelder gjennomføringen av særreaksjonen tvungen omsorg idømt i medhold av straffeloven § 39a.

§ 2. Ansvar for å iverksette og gjennomføre særreaksjonen

Fagenheten har ansvaret for at dom på tvungen omsorg settes i verk straks fagenheten har fått melding av påtalemyndigheten om at dommen er rettskraftig.

Den faglig ansvarlige ved fagenheten bestemmer hvordan omsorgen til enhver tid skal gjennomføres. Ved avgjørelsen skal det legges vekt på hensynet til at den domfelte får adekvat behandling for sitt atferdsproblem og særlig på behovet for å beskytte samfunnet mot nye alvorlige lovbrudd.

Den faglig ansvarlige ved fagenheten skal søke å få inngått avtale som nevnt i § 39a annet ledd når vilkårene for gjennomføring utenfor fagenheten er oppfylt.

§ 3. Hjelpeverge

Hvis den domfelte ikke har verge eller hjelpeverge, skal fagenheten straks begjære oppnevning av hjelpeverge. Opplysninger om den domfeltes personlige forhold kan hjelpevergen bare gi videre hvis det er nødvendig for å utføre hjelpevergeoppdraget.

Kapittel 2. Avtaler om gjennomføring av særreaksjonen utenfor fagenheten

§ 4. Formkrav til avtalen

Avtale som nevnt i straffeloven § 39a annet ledd, skal være skriftlig.

§ 5. Avtalens innhold

Avtalen skal blant annet inneholde bestemmelser om

- a) den domfeltes boforhold,
- b) den behandlingen den domfelte skal få for sitt atferdsproblem,
- c) den bistanden fagenheten skal yte,
- d) bistand fra den fylkeskommunale habiliteringstjenesten,
- e) tjenester til den domfelte for å dekke den løpende driften,
- f) sikkerhetstiltak,
- g) tilsyn og kontroll fra fagenheten og
- h) utgiftsdekning.

§ 6. Fagenhetens ansvar

Fagenheten har ansvaret for at den nødvendige sikkerhet blir opprettholdt, og at den domfelte gis et adekvat behandlingmessig og materielt tilbud.

§ 7. Krav til den domfeltes boforhold

Helsedepartementet kan i forskrift fastsette krav til faglig og materiell standard ved institusjoner og boliger hvor den domfelte skal ha opphold.

§ 8. Avtalepartens varslingsplikt

Avtaleparten skal varsle fagenheten om påtakelige forandringer i den domfeltes tilstand og om andre forhold av betydning for sikkerheten og for den domfeltes velferd.

§ 9. Tilbakeføring til fagenheten

Finner fagenheten at hensynet til sikkerheten eller til den domfelte tilsier det, skal den domfelte tilbakeføres til fagenheten, om nødvendig straks. Dersom dette medfører at avtaleparten må si opp ansatte, skal utgifter til lønn i oppsigelsestiden dekkes av fagenheten, med mindre tilbakeføringen skyldes avtalepartens forhold.

§ 10. Oppsigelse

Avtalen kan sies opp av begge parter med tre måneders varsel hvis ikke annet er avtalt.

§ 11. Utgiftsdekning

Staten skal dekke avtalepartens utgifter til gjennomføring av tvungen omsorg. Helsedepartementet kan i forskrift gi nærmere regler om utgiftsdekningen.

Kapittel 3. Klage og endringsbegjæringer i forbindelse med opphold utenfor fagenheten

§ 12. Overprøving

Følgende avgjørelser regnes som enkeltvedtak:

- a) avgjørelse om at særreaksjonen skal utholdes utenfor fagenheten i medhold av avtale som nevnt i kapittel 2,
- b) avgjørelse om at den domfelte skal tilbakeføres til fagenheten,
- c) avgjørelse om hvilke tiltak som skal settes i verk under opphold utenfor fagenheten for å beskytte samfunnet mot faren for nye alvorlige lovbrudd og vesentlige endringer i dette.

Vedtak som nevnt i første ledd, skal meddeles den domfelte, den domfeltes nærmeste, vergen eller hjelpevergen

og påtalemyndigheten, som kan påklage vedtaket til kontrollkommisjonen ved fagenheten.

Vedtaket om at særreaksjonen skal utholdes utenfor fagenheten og vedtaket om lemping av sikkerhetstiltak settes ikke i verk før klagefristen er ute eller de klageberettigede har akseptert vedtaket. Klage over slike vedtak har oppsettende virkning.

Kontrollkommisjonens vedtak i klagesak om at den domfelte skal tilbakeføres til fagenheten, kan bringes inn for retten etter reglene i tvistemålsloven kapittel 33 av den domfelte, den domfeltes nærmeste og vergen eller hjelpevergen.

§ 13. *Begjæring om endringer i gjennomføringen*

De klageberettigede etter § 12 annet ledd kan begjære slike endringer i gjennomføringen av særreaksjonen som nevnt i § 12 første ledd. Er det tidligere gitt avslag på en slik begjæring etter klage til kontrollkommisjonen, kan ingen av de klageberettigede sette fram ny klage basert på de samme faktiske omstendigheter før seks måneder etter at det forrige vedtaket var endelig.

Kapittel 4. Ikrafttredelse

§ 14. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft 1. januar 2002.

21. des. Nr. 1524 2001

Ikrafttredelse av lov av 21. desember 2001 nr. 119 om endringer i smittevernloven og i enkelte andre lover.

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2001 med hjemmel i lov av 21. desember 2001 nr. 119 om endringer i smittevernloven og i enkelte andre lover del VI. Fremmet av Sosial- og helsedepartementet. Kunngjort 4. januar 2002.

Lov av 21. desember 2001 nr. 119 om endringer i smittevernloven og i enkelte andre lover trer i kraft 1. januar 2002.

21. des. Nr. 1525 2001

Forskrift om fredning av truede arter.

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2001 med hjemmel i lov av 19. juni 1970 nr. 63 om naturvern § 13 og § 14, jf. § 21 og § 23. Fremmet av Miljøverndepartementet. Kunngjort 4. januar 2002.

I

Formålet med fredningen er å beskytte enkelte arter av truede, sårbare, hensynskrevende eller sjeldne karplanter, kryptogamer (moser, lav og sopp), alger og virvelløse dyr mot skade og ødeleggelse.

II

Arter og underarter av karplanter (inkl. frø), kryptogamer (moser, lav og sopp), alger og virvelløse dyr i henhold til vedlagte liste er fredet mot direkte skade og ødeleggelse, innsamling og annen form for direkte etterstrebelse.

Miljøverndepartementet eller den Miljøverndepartementet bestemmer kan etter høring revidere artslisten.

Fredningen omfatter hele landet.

III

Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra fredningen når formålet med fredningen krever det, samt for vitenskapelige undersøkelser og arbeider, eller tiltak av vesentlig samfunnsmessig betydning, og i andre særlige tilfeller, når det ikke strider mot formålet med fredningen.

IV

Direktoratet for naturforvaltning, eller den direktoratet bestemmer, er forvaltningsmyndighet etter denne forskriften.

V

Denne forskrift trer i kraft straks.

Vedlegg til forskrift om fredning av truede arter

Artsliste per 21. desember 2001 over karplanter, kryptogamer (moser, lav og sopp), alger og virvelløse dyr omfattet av vern i henhold til forskrift om fredning av truede arter

1. Karplanter:

- Huldrenøkkel (*Botrychium matricariifolium*)
- Høstmarinøkkel (*Botrychium multifidum*)
- Dvergmarinøkkel (*Botrychium simplex*)
- Hjortetunge (*Phyllitis scolopendrium*)
- Trådbregne (*Pilularia globulifera*)
- Småjonsokblom (*Silene furcata* ssp. *angustiflora*)
- Tatarsmelle (*Silene tatarica*)
- Gul hornvalmue (*Glaucium flavum*)
- Svalbardvalmue (*Papaver dahlianum*)
- Læstadiusvalmue (*Papaver laestadianum*)
- Kolavalmue (*Papaver lapponicum*)
- Fjellvalmuer (*Papaver radicum* alle underarter) (Urvalmue, Jotunheimvalmue, Dovrevalmue, Grøvdalsvalmue, Øksendalsvalmue, Trollheimsvalmue, Svartisvalmue, Tromsvalmue, Avkovalmue og Stjernøyvalmue.)
- Bergjunker (*Saxifraga paniculata*)
- Mosesildre (*Saxifraga hypnoides*)
- Myrsildre (*Saxifraga hirculus*)
- Kvitmure (*Potentilla rupestris*)
- Skredmjelt (*Oxytropis campestris* ssp. *scotica*)
- Hestekjørvel (*Oenanthe aquatica*)
- Vasskjeks (*Berula erecta*)
- Strandtorn (*Eryngium maritimum*)
- Bittergrønn (*Chimaphila umbellata*)
- Polarflokk (*Polemonium boreale*)
- Kammarimjelle (*Melampyrum cristatum*)
- Dvergtistel (*Cirsium acaule*)
- Finnmarksvineblom (*Senecio integrifolius*)
- Jærtistel (*Serratula tinctoria*)
- Parykknopput/skjeggknopput (*Centaurea phrygia* alle underarter)
- Flytegro (*Luronium natans*)
- Mjukt havfruegras (*Najas flexilis*)
- Kveinhavre (*Trisetum subalpestre*)
- Hvit skogfrue (*Cephalanthera longifolia*)
- Rød skogfrue (*Cephalanthera rubra*)
- Marisko (*Cypripedium calceolus*)
- Strandmarihand (*Dactylorhiza purpurella*)
- Søstermarihand (*Dactylorhiza sambucina*)
- Narrmarihand (*Orchis morio*)
- Myrflangre (*Epipactis palustris*)
- Huldreblom (*Epipogium aphyllum*)
- Honningblom (*Herminium monorchis*)
- Knottblom (*Microstylis monophyllos*)
- Svartkurle (*Nigritella nigra*)
- Flueblom (*Ophrys insectifera*)
- Sibirnattfiol (*Platanthera obtusata* ssp. *oligantha*)

2. Kryptogamer:

2.1 Moser: (ingen)

2.2 Lav: (ingen)

2.3 Sopp: (ingen)

3. Alger: (ingen)

4. Virvelløse dyr:

- Legeigle (*Hirudo medicinalis*)
- Vannymfe (*Leucorhina caudalis*)
- Vannymfe (*Leucorhina albifrons*)
- Vannymfe (*Leucorhina pectoralis*)

- Apollosommerfugl (*Parnassius apollo*)
- Mnemosynesommerfugl (*Parnassius mnemosyne*)
- Herosommerfugl (*Coenonympha hero*)
- Sinoberbille (*Cucujus cinnaberinus*)
- Kjempevannkalv (*Dytiscus latissimus*)

28. nov. Nr. 1526 2001

Vedtak om endring i vedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2001.

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 28. november 2001 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov av 17. mai 1814 § 75 litra a og lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 23–2, § 23–3 og § 23–9. Kunngjort 7. januar 2002.

I

I vedtak av 28. november 2000 nr. 1242 om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2001 gjøres følgende endring:

§ 2 bokstav a skal lyde:

- a) Av pensjon, føderåd, livrente som ledd i pensjonsordning i arbeidsforhold, utbetalinger under individuell pensjonsavtale etter skatteloven § 6–47 bokstav c, utbetalinger etter innskuddspensjonsloven og personinntekt for skattyter under 17 år og over 69 år, som nevnt i folketrygdloven § 23–3 annet ledd nr. 1: 3,0 pst.

II

Endringen trer i kraft straks.

28. nov. Nr. 1527 2001

Vedtak om endring i Stortingets skattevedtak for inntektsåret 2001.

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 28. november 2001 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov av 17. mai 1814 § 75 litra a. Kunngjort 7. januar 2002.

I

I Stortingets skattevedtak av 28. november 2000 nr. 1238 for inntektsåret 2001 gjøres følgende endring:

§ 3–7 skal lyde:

Skattesatsen for utbetaling fra individuell pensjonsavtale og etter innskuddspensjonsloven til bo, som omhandlet i skatteloven § 5–40 sjette ledd, skal være 45 pst.

II

Endringen trer i kraft straks.

28. nov. Nr. 1528 2001

Stortingets skattevedtak for inntektsåret 2002.

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 28. november 2001 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov av 17. mai 1814 § 75 litra a. Kunngjort 7. januar 2002.

Kapittel 1 – Generelt

§ 1–1. Vedtakets anvendelsesområde

Dette vedtaket gjelder forskuddsutskrivning og endelig utskrivning av skatt på inntekt og formue. Utskriving av statsskatt skjer for skattyterne etter de satser som følger av dette vedtak.

§ 1–2. Forholdet til skattelovgivningen

Så langt dette vedtak ikke bestemmer noe annet, legges lovgivningen om skatt på formue og inntekt til grunn ved anvendelsen av vedtaket.

§ 1–3. Klasseansettelse

Reglene om klasseansettelse i skatteloven § 15–4 gjelder tilsvarende for skatt etter dette vedtaket.

Personer og boer som ikke har krav på personfradrag, skal settes i skatteklasse 0. Personer som må bo i utlandet på grunn av tjeneste i den norske stat, følger samme regler som personer bosatt i Norge.

§ 1–4. Forskuddsutskrivning

Skattyter som nevnt i skattebetalingsloven § 1, jf. § 2, skal betale forskudd på formues- og inntektsskatt til staten for inntektsåret 2002. Ved beregningen og innbetalingen gjelder reglene i dette vedtaket og i skattebetalingsloven.

Det samme gjelder når skatteplikten utelukkende følger av lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v., og skattyteren ikke skal svare terminkatt etter samme lov § 7.

Plikten til å betale forskudd på inntektsskatt omfatter også person som ikke har bopel i riket, men som mottar lønn av den norske stat.

Kapittel 2 – Formuesskatt til staten og kommunene

§ 2–1. Formuesskatt til staten – personlig skattyter og dødsbo

Personlig skattyter og dødsbo svarer formuesskatt til staten av den del av skattyterens samlede antatte formue som overstiger 120.000 kroner i klasse 0 og 1 og 150.000 kroner i klasse 2. Skattyter i klasse 1 som får særfradrag i alminnelig inntekt etter skatteloven § 6–80 til § 6–83 henføres til klasse 2 når det gjelder formuesskatt. Det samme gjelder ektefeller som lignes særskilt etter skatteloven § 2–11.

Formuesskatten beregnes etter disse satsene:

	<i>Klasse 0 og 1</i>	<i>Klasse 2</i>
0,2 pst. av de første	420.000	430.000
0,4 pst. av det overskytende beløp		

§ 2–2. Formuesskatt til staten – upersonlig skattyter

Selskaper og innretninger som nevnt i skatteloven § 2–36 annet ledd, og som ikke er fritatt for formuesskatteplikt etter skatteloven kapittel 2, svarer formuesskatt til staten med 0,3 pst. Formue under 10.000 kroner er skattefri.

§ 2–3. Formuesskatt til kommunene

Det svares formuesskatt til kommunen dersom skattyter ikke er fritatt for slik skatteplikt etter skatteloven kapittel 2. Skattyter som har krav på personfradrag etter skatteloven § 15–4 skal ha et fradrag i formuen på 120.000 kroner. Når skattyter er skattepliktig til flere kommuner, gjelder reglene i skatteloven § 6–90 første og tredje ledd tilsvarende for formuen. Satsen for formuesskatten til kommunene må ikke være høyere enn 0,7 pst. og ikke lavere enn 0,4 pst. Høyeste sats gjelder når ikke lavere sats er vedtatt i kommunen.

Kapittel 3 – Inntektsskatt til staten

§ 3–1. Toppskatt

Personlig skattyter skal av personinntekt fastsatt etter skatteloven kapittel 12, svare toppskatt til staten med 13,5 pst. for den delen av inntekten som overstiger 320.000 kroner i klasse 0 og 1 og 342.200 kroner i klasse 2, og med 19,5 pst. for den delen av inntekten som overstiger 830.000 kroner i klasse 0, 1 og 2.

Personlig skattyter i en kommune i Finnmark eller i kommunene Karlsøy, Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord i Troms fylke, skal likevel bare svare toppskatt til staten av inntekt som nevnt i første ledd med 9,5 pst. av hele den delen av inntekten som overstiger 320.000 kroner i klasse 0 og 1 og 342.200 kroner i klasse 2, og med 19,5 pst. for den delen av inntekten som overstiger 830.000 kroner i klasse 0, 1 og 2.

Dersom skattyteren er bosatt i riket bare en del av året, nedsettes beløpene i første og annet ledd forholdsmessig under hensyn til det antall hele eller påbegynte måneder av året han har vært bosatt her. Tilsvarende gjelder for skattyter som ikke er bosatt i riket, men som plikter å svare skatt etter skatteloven § 2–3 første og annet ledd, eller lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v.

§ 3–2. Fellesskatt

Enhver som plikter å betale inntektsskatt til kommunen etter skatteloven skal betale fellesskatt til staten. Fellesskatten skal beregnes på samme grunnlag som inntektsskatten til kommunene.

Satsen for fellesskatt skal være:

- For personlig skattepliktig og dødsbo i Finnmark og kommunene Karlsøy, Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord i Troms fylke: 10,2 pst.
- For personlig skattepliktig og dødsbo ellers: 13,7 pst.

§ 3–3. Skatt til staten for selskaper og innretninger

Selskaper og innretninger som nevnt i skatteloven § 2–36 annet ledd, svarer skatt til staten med 28 pst. av inntekten, fastsatt etter reglene i skatteloven.

§ 3–4. Skatt på grunnrenteinntekt i kraftforetak

Av grunnrenteinntekt i vannkraftverk fastsatt i medhold av skatteloven § 18–3 svares grunnrenteskatt med 27 pst.

§ 3–5. Skatt til staten for person bosatt og selskap hjemmehørende i utlandet

Skattyter som nevnt i skatteloven § 2–3 første ledd bokstav h, skal i tillegg til å svare skatt etter bestemmelsene foran i dette vedtaket svare skatt til staten med 28 pst. av inntekten. De regler som ellers gjelder ved beregning av inntektsskatt til kommunen gis tilsvarende anvendelse.

Person som ikke har bopel i riket, men som mottar lønn av den norske stat, skal av denne inntekt svare fellesskatt til staten etter satsen for personlig skattyter og dødsbo i dette vedtaket § 3–2 annet ledd annet strekpunkt, samt toppskatt som nevnt i § 3–1 første ledd. Bestemmelsene i skatteloven § 16–20 til § 16–28 gjelder tilsvarende for skattytere som nevnt i dette ledd.

Person som ikke har bopel i riket og som er aksjonær i aksjeselskap eller allmennaksjeselskap skattepliktig etter skatteloven § 2–2 første ledd eller § 2–3 første ledd, og som innen riket eller på områder nevnt i lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v. § 1, deltar aktivt i driften av selskapet, skal svare toppskatt som nevnt i dette vedtaket § 3–1 første ledd av personinntekt fastsatt av selskapets inntekt etter skatteloven kapittel 12.

Av aksjeutbytte som utdeles til aksjonær som er hjemmehørende i utlandet, svares skatt til staten med 25 pst. eller i tilfelle den sats som følger av skatteavtale med fremmed stat. Det samme gjelder renter på grunnfondsbevis som utdeles til skattyter hjemmehørende i utlandet.

§ 3–6. Skatt til staten på honorar til utenlandske artister mv.

Skattepliktig etter lov om skatt på honorar til utenlandske artister mv., skal svare skatt til staten med 15 pst. av inntekten.

§ 3–7. Skattesats for utbetalinger fra individuell pensjonsavtale til bo

Skattesatsen for utbetaling fra individuell pensjonsavtale og etter innskuddspensjonsloven til bo, som omhandlet i skatteloven § 5–40 sjette ledd, skal være 45 pst.

§ 3–8. Skattefri inntekt

Inntekt under 1.000 kroner er skattefri. I utlandet bosatt aksjonær (parthaver) i aksjeselskap, allmennaksjeselskap og dermed likestilt selskap ilignes skatt når inntekten – fastsatt under ett for samtlige aksjonærer – utgjør minst 100 kroner.

Kapittel 4 – Skatt etter lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v.

§ 4–1. Ordinære skatter

Skattyter som har formue knyttet til eller inntekt vunnet ved petroleumsutvinning og rørledningstransport, jf. § 2 annet ledd i lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v., skal av slik formue og inntekt, i tillegg til de skatter som følger av bestemmelsene foran, svare skatt til staten etter reglene og satsene nedenfor. Det samme gjelder når skatteplikten utelukkende følger av nevnte lov.

Av formue som tilhører andre skattytere enn selskaper, svares skatt med 0,7 pst. De regler som ellers gjelder for beregning av formuesskatt til kommunen, gis tilsvarende anvendelse.

Av inntekt svares skatt med 28 pst., med mindre det skal svares skatt på inntekten etter dette vedtaket § 3–3. Skatten blir å utligne i samsvar med bestemmelsene i lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v. De regler som ellers gjelder ved beregning av inntektsskatt til kommunen av alminnelig inntekt gis tilsvarende anvendelse.

§ 4–2. Særskatt

Av inntekt vunnet ved petroleumsutvinning, behandling og rørledningstransport som nevnt i lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v. § 5, skal det svares særskatt med 50 pst.

§ 4–3. Terminskatt

Terminskatt for inntektsåret 2002 skrives ut og betales i samsvar med lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v. § 7. Ved utskrivningen av terminskatt benyttes satsene ovenfor.

§ 4–4. Utbytte utdelt til utenlandsk eierselskap

Det svares ikke skatt til staten av aksjeutbytte som utdeles fra i riket hjemmehørende aksjeselskap og allmennaksjeselskap som er skattepliktig etter lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v. § 5, til selskap hjemmehørende i utlandet som direkte eier minst 25 pst. av kapitalen i det utdelende selskap. Dersom det i riket hjemmehørende selskap også har inntekt som ikke er skattepliktig etter lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v. § 5, svares skatt til staten etter de alminnelige regler for aksjeutbytte som fordeles til slik inntekt. Aksjeutbytte fordeles mellom særskattepliktig inntekt og annen inntekt på grunnlag av alminnelig inntekt fratrukket skatter for henholdsvis særskattepliktig inntekt og annen inntekt.

Kapittel 5 – Tonnasjeskatt

§ 5–1. Tonnasjeskatt

Aksjeselskap og allmennaksjeselskap som nevnt i skatteloven § 8–10, skal svare tonnasjeskatt, jf. skatteloven § 8–16, etter følgende satser:

- 0 kroner for de første 1.000 nettotonn, deretter
- 72 kroner pr. dag pr. 1.000 nettotonn opp til 10.000 nettotonn, deretter
- 48 kroner pr. dag pr. 1.000 nettotonn opp til 25.000 nettotonn, deretter
- 24 kroner pr. dag pr. 1.000 nettotonn.

Satsene i første ledd kan reduseres etter nærmere bestemmelser fastsatt av departementet, jf. skatteloven § 8–16 første ledd.

Kapittel 6 – Skattested

§ 6-1. *Skattested for forskuddsutskrivingen*

Forskuddsutskrivingen foretas i den kommune hvor den forskuddspliktige er bosatt, jf. skatteloven § 3-1. Her medtas også forskudd på skatt av formue og inntekt som nevnt i skatteloven § 3-3. For boer gjelder bestemmelsene i skatteloven § 3-1 fjerde ledd.

For person som ikke er bosatt i riket, skal den kommunen som er angitt i skatteloven § 3-4 første, fjerde eller femte ledd eller i lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v. § 6 nr. 2, utskrive skatten.

Første og annet ledd gjelder i den utstrekning annet ikke er bestemt i medhold av skattebetalingsloven § 8 nr. 4 og § 18 nr. 4.

Utskriving av forskudd som omhandlet i dette vedtaket § 1-4 tredje ledd foretas i Oslo.

§ 6-2. *Skattested for ligningen*

Statsskatteligningen for personer og dødsbo foregår i den kommune hvor skattyteren etter bestemmelsene i skatteloven § 3-1 og § 3-4 blir å iligne kommuneskatt. Ved ligningen medtas formue og inntekt som skattlegges etter bestemmelsene i skatteloven § 3-3 og § 18-7.

Statsskatteligningen for selskaper og innretninger som nevnt i skatteloven § 2-36 annet ledd, foregår i kontorkommunen, jf. skatteloven § 3-2.

Ved utligning av skatt for skattepliktig etter lov om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v., gjelder § 6 i denne loven.

I utlandet hjemmehørende mottaker av godtgjørelse, tantieme, gratiale og lignende fra selskap eller innretning som er hjemmehørende her i riket (skatteloven § 3-4 tredje ledd), skattlegges i den kommune der selskapet har sitt kontor (hovedkontor) eller styret har sitt sete. Det samme gjelder selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl.

Skattlegging av inntekt som nevnt i dette vedtaket § 3-5 annet ledd foretas i Oslo.

Kapittel 7 – Særlige bestemmelser om skattegrunnlag, beløpsgrenser og satser mv.

§ 7-1. *Kapitalavkastningsraten for fastsetting av personinntektsdel av nærings- og selskapsinntekt (deling)*

Kapitalavkastningsraten som nevnt i skatteloven § 12-13 tredje ledd skal være maksimalt 10,0 pst.

§ 7-2. *Normalrentesatsen for rimelig lån i arbeidsforhold*

Normalrentesatsen som nevnt i skatteloven § 5-12 fjerde ledd skal være 6,0 pst.

§ 7-3. *Minstefradrag*

Fradrag beregnet etter skatteloven § 6-32 skal ikke settes lavere enn 4.000 kroner og ikke høyere enn 43.000 kroner. Fradrag som beregnes av inntekt som omfattes av skatteloven § 6-31 første ledd a, c, d eller e eller annet ledd skal likevel ikke settes lavere enn 31.800 kroner. Fradraget kan ikke overstige den inntekten som det beregnes av.

§ 7-4. *Foreldrefradrag*

Fradrag beregnet etter skatteloven § 6-48 skal ikke settes høyere enn 25.000 kroner for ett barn og 30.000 kroner for to eller flere barn.

§ 7-5. *Personfradrag*

Fradrag etter skatteloven § 15-4 er 30.100 kroner i klasse 1 og 60.200 kroner i klasse 2.

§ 7-6. *Skattebegrensning ved lav alminnelig inntekt*

Beløpsgrensene som nevnt i skatteloven § 17-1 første ledd skal være 81.100 kroner for enslige og 131.700 kroner for ektepar og samboere som går inn under skatteloven § 2-16.

Kapittel 8 – Forskriftskompetanse mv.

§ 8-1. *Avrundingsregler og utfyllende regler*

Departementet kan gi nærmere forskrift om gjennomføring og utfylling av bestemmelsene i dette vedtak, herunder regler om avrundning av inntekts- og formuesposter, samt fradragposter.

§ 8-2. *Adgang til å fravike reglene i vedtaket*

Reglene i dette vedtaket kan fravikes på vilkår som nevnt i skattebetalingsloven § 56 nr. 5.

28. nov. Nr. 1529 2001

Vedtak om fastsettelse av den kommunale og fylkeskommunale inntektsskattøren for inntektsåret 2002.

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 28. november 2001 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov av 17. mai 1814 § 75 litra a og lov av 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 15-2. Kunngjort 7. januar 2002.

Med hjemmel i lov av 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 15–2 fastsettes:

I inntektsåret 2002 skal

1. Den fylkeskommunale inntektsskattøren for personlige skattytere og dødsboer være minimum 0,0 pst., maksimum 1,9 pst.
2. Den kommunale inntektsskattøren for personlige skattytere og dødsboer være minimum 9,2 pst., maksimum 12,4 pst.

De høyeste satser skal gjelde med mindre fylkestinget eller kommunestyret vedtar lavere satser. Satser mellom minimum og maksimum fastsettes i tilfelle til hele eller halve pst.-enheter.

28. nov. Nr. 1530 2001

Vedtak om CO₂ -avgift i petroleumsvirksomheten på kontinentalsokkelen for budsjetterminen 2002.

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 28. november 2001 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov av 17. mai 1814 § 75 litra a og lov av 21. desember 1990 nr. 72 om avgift på utslipp av CO₂ i petroleumsvirksomhet på kontinentalsokkelen. Kunngjort 7. januar 2002.

Fra 1. januar 2002 skal det i henhold til lov av 21. desember 1990 nr. 72 om avgift på utslipp av CO₂ i petroleumsvirksomhet på kontinentalsokkelen betales CO₂ -avgift til statskassen etter følgende satser:

- a) for gass 73 øre pr. standardkubikkmeter,
- b) for olje eller kondensat 73 øre pr. liter.

For mineralske produkter som omfattes av bokstav b, og som er avgiftsbelagt etter Stortingets vedtak om CO₂ -avgift på mineralske produkter, skal satsen være 45 øre pr. liter.

28. nov. Nr. 1531 2001

Vedtak om avgift til statskassen på arv og gaver for budsjetterminen 2002.

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 28. november 2001 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov av 17. mai 1814 § 75 litra a og lov av 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver. Kunngjort 7. januar 2002.

§ 1. Av arv og gaver som er avgiftspliktige etter lov av 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver, skal det fra 1. januar 2002 svares avgift til statskassen etter reglene i dette vedtaket.

§ 2. Fradrag etter arveavgiftsloven § 15 annet ledd for begravellesomkostninger, skifteomkostninger og utgifter til gravsted settes til 35.000 kroner, hvis ikke høyere utgifter er legitimert.

Utgifter til dokumentavgift og tinglysing kommer særskilt til fradrag.

Fradrag etter arveavgiftsloven § 17 for avgiftspliktig som ikke har fylt 21 år settes til 35.000 kroner pr. år.

§ 3. Avgiftsgrunnlaget rundes nedover til nærmeste tall som kan deles med 1.000.

§ 4. Av arv og gaver til arvelaterens/giverens barn, fosterbarn – herunder stebarn som har vært oppfostret hos arvelateren/giveren – og foreldre, svares:

Av de første 200.000 kroner	intet
Av de neste 300.000 kroner	8 pst.
Av overskytende beløp	20 pst.

§ 5. Av arv og gaver som ikke går inn under § 4, svares:

Av de første 200.000 kroner	intet
Av de neste 300.000 kroner	10 pst.
Av overskytende beløp	30 pst.

28. nov. Nr. 1532 2001

Vedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2002.

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 28. november 2001 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov av 17. mai 1814 § 75 litra a og lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 23–2, § 23–3 og § 23–9. Kunngjort 7. januar 2002.

I

Med hjemmel i folketrygdloven § 23–2, § 23–3 og § 23–9 fastsettes:

For året 2002 svares folketrygdavgifter etter følgende satser:

§ 1. Arbeidsgiveravgift

- a. Når arbeidstakeren i inntektsåret 2002 er skattepliktig etter skatteloven § 3–1 til en kommune i sone V: 0,0 pst.
Denne sonen omfatter:
 - i Finnmark fylke, alle kommuner,

- i Troms fylke, kommunene Karlsøy, Lyngen, Storfjord, Kåfjord, Skjervøy, Nordreisa, Kvænangen.
Samme sats skal benyttes for arbeidsgiveravgift av inntekt som blir skattlagt etter lov av 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard.
- b. Når arbeidstakeren i inntektsåret 2002 er skattepliktig etter skatteloven § 3–1 til en kommune i sone IV: 5,1 pst. Denne sonen omfatter:
- i Troms fylke, de kommuner som ikke er nevnt under bokstav a første ledd,
 - i Nordland fylke, alle kommuner,
 - i Nord-Trøndelag fylke, kommunene Namsos, Namdalseid, Lierne, Røyrvik, Namsskogan, Grong, Høylandet, Overhalla, Fosnes, Flatanger, Vikna, Nærøy, Leka,
 - i Sør-Trøndelag fylke, kommunene Hitra, Frøya, Åfjord, Roan, Osen,
 - i Møre og Romsdal fylke, kommunen Smøla.
- c. Når arbeidstakeren i inntektsåret 2002 er skattepliktig etter skatteloven § 3–1 til en kommune i sone III: 6,4 pst. Denne sonen omfatter:
- i Nord-Trøndelag fylke, kommunen Snåsa,
 - i Sør-Trøndelag fylke, kommunene Hemne, Snillfjord, Oppdal, Røros, Holtålen, Tydal,
 - i Møre og Romsdal fylke, kommunene Surnadal, Rindal, Aure, Halså, Tustna,
 - i Oppland fylke, kommunene Dovre, Lesja, Skjåk, Lom, Vågå, Sel, Sør-Aurdal, Etnedal, Nord-Aurdal, Vestre Slidre, Øystre Slidre, Vang,
 - i Hedmark fylke, kommunene Stor-Elvdal, Rendalen, Engerdal, Tolga, Tynset, Alvdal, Folldal, Os.
- d. Når arbeidstakeren i inntektsåret 2002 er skattepliktig etter skatteloven § 3–1 til en kommune i sone II: 10,6 pst. Denne sonen omfatter:
- i Nord-Trøndelag fylke, kommunene Meråker, Frosta, Leksvik, Mosvik, Verran,
 - i Sør-Trøndelag fylke, kommunene Ørland, Agdenes, Rissa, Bjugn, Rennebu, Meldal, Midtre Gauldal, Selbu,
 - i Møre og Romsdal fylke, kommunene Vanylven, Sande, Herøy, Norddal, Stranda, Stordal, Rauma, Nesset, Midsund, Sandøy, Gjemnes, Tingvoll, Sunndal, Haram, Aukra, Eide.
 - i Sogn og Fjordane fylke, alle kommuner,
 - i Hordaland fylke, kommunene Etne, Ølen, Tysnes, Kvinnherad, Jondal, Odda, Ullensvang, Eidfjord, Ulvik, Granvin, Kvam, Modalen, Fedje, Masfjorden, Bømlo,
 - i Rogaland fylke, kommunene Hjelmeland, Suldal, Sauda, Kvitsøy, Utsira, Vindafjord, Finnøy,
 - i Vest-Agder fylke, kommunene Åseral, Audnedal, Hægebostad, Sirdal,
 - i Aust-Agder fylke, kommunene Gjerstad, Vegårshei, Åmli, Iveland, Evje og Hornnes, Bygland, Valle, Bykle,
 - i Telemark fylke, kommunene Drangedal, Tinn, Hjartdal, Seljord, Kviteseid, Nissedal, Fyresdal, Tokke, Vinje, Nome,
 - i Buskerud fylke, kommunene Flå, Nes, Gol, Hemsedal, Ål, Hol, Sigdal, Rollag, Nore og Uvdal,
 - i Oppland fylke, kommunene Nord-Fron, Sør-Fron, Ringebu, Gausdal, Søndre Land, Nordre Land,
 - i Hedmark fylke, kommunene Nord-Odal, Eidskog, Grue, Åsnes, Våler, Trysil, Åmot.
- e. Når arbeidstakeren i inntektsåret 2002 er skattepliktig etter skatteloven § 3–1 til en annen kommune enn de som omfattes av bokstav a til d ovenfor, skal satsen være 14,1 pst. Dette området kalles sone I.
- f. Satsen i bokstav e skal også legges til grunn for arbeidsgiveravgift fastsatt i kongelig resolusjon med hjemmel i § 4 nedenfor, og arbeidsgiveravgift for statsforvaltningen etter reglene i folketrygdloven § 24–5 tredje ledd.
- g. Satsen i bokstav e skal videre legges til grunn for følgende foretak, uansett til hvilken kommune arbeidstakeren er skattepliktig, med mindre foretaket er hjemmehørende på Svalbard:
1. foretak som produserer elektrisitet skapt ved vannkraft,
 2. foretak som utvinner råolje eller naturgass,
 3. foretak som yter en eller flere av følgende tjenester tilknyttet utvinning av olje eller gass:
 - prøve- eller produksjonsboring på kontrakt,
 - servicevirksomhet i forbindelse med olje- og gassutvinning,
 - bore- eller brønnservice på kontrakt.
- Denne bestemmelsen omfatter ikke tjenesteyting tilknyttet lettevirksomhet, eller drift og bruk av innretninger i den utstrekning de brukes til lettevirksomhet.
4. foretak som bryter metallholdig malm, med unntak av jernmalm og jernmalm med innhold av mangan,
 5. foretak som utvinner industrimineralene nefelinsyenitt eller olivin,
 6. foretak som bygger eller reparerer selvdrevet, sjøgående kommersielt fartøy. Med slikt fartøy forstås følgende:
 - fartøy på minst 100 BRT for transport av passasjerer eller gods,
 - fartøy på minst 100 BRT til særlige formål,
 - slepebåt på minst 365 kW,
 - fiskefartøy på minst 100 BRT bestemt for eksport til land utenfor EØS-området,
 - flytende og flyttbart uferdig skrog av ovennevnt fartøy.
- Denne bestemmelsen omfatter også foretak som foretar vesentlig ombygging av fartøy som nevnt

- ovenfor, dersom fartøyet er over 1000 BRT.
7. foretak som produserer EKSF-stål,
 8. foretak som nevnt i finansieringsvirksomhetsloven § 1–4 eller verdipapirhandelloven § 7–1, jf. § 1–2 første ledd, dersom foretaket har filial, driver grenseoverskridende virksomhet, eller har etablert datterforetak som driver tilsvarende virksomhet, i andre stater innen EØS-området.
 9. foretak som utfører godstransport på vei og som i 2001 hadde mer enn 50 årsverk. Som godstransport regnes ikke egentransport etter samferdselsloven § 8. Bestemmelsen i dette punktet omfatter ikke tilfeller der godstransporten kun finner sted innenfor et lokalt avsperrt næringsområde.
 10. foretak som produserer telekommunikasjonstjenester.
- h. For foretak som har klar regnskapsmessig atskillelse mellom virksomhet som omfattes av bokstav g og annen type virksomhet, kan det kreves at arbeidsgiveravgiften fastsettes etter satsen i bokstav e for lønn og annen godtgjørelse knyttet til den delen av virksomheten som omfattes av bokstav g, og etter satsene i bokstavene a til e for lønn og annen godtgjørelse knyttet til den øvrige del av virksomheten. Oppfylles ikke kravet om regnskapsmessig atskillelse, skal arbeidsgiveravgiften fastsettes etter satsen i bokstav e for hele foretaket. Det er et vilkår for å anvende bestemmelsen i denne bokstaven, at de ulike virksomhetene har eget organisasjonsnummer i Enhetsregisteret.
- i. Arbeidsgiveravgiften skal fastsettes etter bestemmelsene i bokstav g først når differansen mellom den arbeidsgiveravgift som ville følge av reglene i bokstavene a til e og den arbeidsgiveravgift som ville følge av reglene i bokstav g overstiger 270.000 kroner for foretaket i 2002. Dersom bestemmelsen i bokstav h kommer til anvendelse, skal differansen beregnes i forhold til den samlede lønn og annen godtgjørelse knyttet til den eller de deler av virksomheten som omfattes av bokstav g. Bestemmelsen i denne bokstaven kommer ikke til anvendelse for virksomhet som nevnt i bokstav g nr. 7 og nr. 9.
- j. Når arbeidstaker nevnt under bokstav a til g fra samme arbeidsgiver mottar ytelser i 2002 på mer enn 16 ganger gjennomsnittet av grunnbeløpet i folketrygden i 2002, skal det i tillegg til satsene nevnt ovenfor regnes en særskilt avgift etter en sats på 12,5 pst. på det overskytende.
- § 2. Trygdeavgift**
- a) Av pensjon, føderåd, livrente som ledd i pensjonsordning i arbeidsforhold, utbetalinger under individuell pensjonsavtale etter skatteloven § 6–47 bokstav c, utbetalinger etter innskuddspensjonsloven og personinntekt for skattyster under 17 år og over 69 år, som nevnt i folketrygdloven § 23–3 annet ledd nr. 1: 3,0 pst.
 - b) Av lønnsinntekt og annen personinntekt som nevnt i folketrygdloven § 23–3 annet ledd nr. 2: 7,8 pst.
 - c) Av næringsinntekt og annen personinntekt som nevnt i folketrygdloven § 23–3 annet ledd nr. 3: 10,7 pst.
- Avgift av næringsinntekt (annen ervervsinntekt) i jord- og skogbruk som overstiger 7,8 pst. av inntekten, skal dekkes med tilskudd knyttet til jordbruksoppgjøret.
- Næringsinntekt er i denne sammenhengen inntekt som nevnt i forskrift gitt av Finansdepartementet 5. oktober 1970 nr. 2 om levering av årsoppgave og om avgiftsfrie uttak i jordbruk med binæringer og skogbruk.
- § 3. Tilskudd fra kommunene og fylkeskommunene som nevnt i folketrygdloven § 23–9 annet ledd**
- a) I kommuner: 0,0 pst.
 - b) I fylkeskommuner: 0,0 pst.
- § 4. Forskriftsfullmakt**
- Kongen gir regler om grunnlag og satser for avgifter og tilskudd etter folketrygdloven § 23–4 for visse grupper av medlemmer i trygden. Departementet gir regler til utfylling og gjennomføring av bestemmelsene i § 1 bokstavene g, h og i.

II

Med hjemmel i folketrygdloven § 23–2 fastsettes med virkning fra 1. juli 2002:

1. Det skal betales arbeidsgiveravgift etter følgende satser for arbeidstakere som har fylt 62 år og som er skattepliktig etter skatteloven § 3–1 til en kommune i
 - sone IV: 1,1 pst.,
 - sone III: 2,4 pst.,
 - sone II: 6,6 pst.,
 - sone I: 10,1 pst.
2. For foretak omfattet av Stortingets vedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden for 2002 § 1 bokstav g skal satsen være 10,1 pst. for arbeidstakere som har fylt 62 år.
3. Beregning av arbeidsgiveravgift etter pkt. 1 og 2 ovenfor, skjer fra og med første hele avgiftstermin etter at arbeidstakeren har fylt 62 år.

28. nov. Nr. 1533 2001**Vedtak om produktavgift til folketrygden for fiskeri-, hval og selfangstnæringen for 2002.**

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 28. november 2001 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov av 17. mai 1814 § 75 litra a og lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 23–5 annet ledd. Kunngjort 7. januar 2002.

Med hjemmel i folketrygdloven § 23–5 annet ledd fastsettes:

I

I 2002 skal følgende avgifter til folketrygden dekkes ved en produktavgift på omsetning av fisk, hval og sel, og produkter av disse, fra fartøy som har drevet egen fangstvirksomhet innenfor det aktuelle kalenderår:

1. Trygdeavgift over 7,8 pst. av pensjonsgivende inntekt fra fiske, hval- og selfangst i inntektsåret.
2. Arbeidsgiveravgift på hyre til mannskapet på fiske-, hvalfangst- og selfangstfartøy.
3. Premie til kollektiv yrkesskadetrygd for fiskere, hval- og selfangere.
4. Avgift til dekning av de utgiftene folketrygden har med stønad til arbeidsløse fiskere, hval- og selfangere.
5. Avgift til dekning av de utgiftene folketrygden har i forbindelse med ordningen med frivillig tillegstrygd for sykepengener til manntallsførte fiskere, hval- og selfangere.

II

Produktavgiften skal være 3,6 pst. for 2002.

Avgift på omsetning av råfisk, råfiskprodukter, hval og hvalprodukter innkreves av godkjente salgslag, jf. lov av 14. desember 1951 nr. 3 om omsetning av råfisk § 3. Ved fiske på fjerne farvann der omsetningen foregår utenom salgslag og ved omsetning av sel og produkter av sel, skal den avgiftspliktige innbetale produktavgiften til Fiskeridirektoratet.

28. nov. Nr. 1534 2001**Vedtak om merverdiavgift og avgift på investeringer mv. for budsjetterterminen 2002.**

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 28. november 2001 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov av 17. mai 1814 § 75 litra a, lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift og lov av 19. juni 1969 nr. 67 om avgift på investeringer m.v. Kunngjort 7. januar 2002.

*I***§ 1.**

1. Fra 1. januar 2002 skal det betales 24 pst. avgift etter bestemmelsene i lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift.
2. Fra 1. januar 2002 skal det betales 11,11 pst. avgift av omsetning som nevnt i lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 39 og godtgjørelse som nevnt i samme lov § 41.

§ 2. Fra 1. januar 2002 skal det betales 12 pst. avgift etter bestemmelsene i lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift for næringsmidler. Som næringsmidler anses enhver mat- eller drikkevare og enhver annen vare som er bestemt til å konsumeres av mennesker, unntatt:

- a) legemidler
- b) vann fra vannverk
- c) tobakksvarer
- d) alkoholholdige drikkevarer.

Departementet kan gi nærmere forskrifter om avgrensning av avgiftsplikten.

II

§ 1. Fra 1. januar 2002 til og med 30. september 2002 skal det betales 7 pst. avgift etter bestemmelsene i lov av 19. juni 1969 nr. 67 om avgift på investeringer m.v.

§ 2. Avgift skal ikke betales av bygninger, anlegg og andre driftsmidler til bruk

- a) under fabrikkmessig produksjon av varer,
- b) under bryting, utvinning og bearbeiding i bergverk.

Departementet avgjør med bindende virkning hva som skal anses som «fabrikkmessig produksjon» og «bergverk».

§ 3. Bestemmelsene i § 2 gjelder ikke for

- a) virksomhet innen bygg og anlegg,
- b) jordbruk, skogbruk, fiske og fangst,
- c) produksjon og forsyning av elektrisk kraft, gass og vann, herunder damp og varmtvann.

Unntatt fra bestemmelsen i første ledd bokstav c er produksjon av damp og varmtvann som prosessvarme og produksjon av mottrykkskraft til egen bruk som nevnt i § 2. Det samme gjelder utnyttelse av spillvarme i den

utstrekning spillvarmen kommer fra driftsmidler som nevnt i § 2.

§ 4. Det skal ikke betales avgift ved anskaffelser som hovedsakelig er til bruk i jordbruk, husdyrhold, hagebruk, gartneri og skogbruk.

§ 5. Fiskere er fritatt for å svare avgift ved anskaffelse av linebruk, nøter, snurrevad, trål av alle slag og garn for sjøfiske.

§ 6. Avgift skal ikke betales av kommunale kloakkrensingsanlegg og kloakkledningsnett.

§ 7. Avgift skal ikke betales av nærmere angitte miljøinvesteringer i avfallshåndteringsanlegg. Det skal heller ikke betales avgift av nærmere angitte investeringer i lokale mottaks- og lagringsanlegg og de sentrale behandlingsanlegg for spesialavfall. Fritaket i første punktum gjelder også for anlegg for håndtering av ombruksemballasje til bruk ved distribusjon av drikkevarer.

§ 8. Det skal ikke betales avgift av arbeid på bygninger og faste anlegg i Finnmark og Nord-Troms. Fritaket gjelder også varer som inkorporeres i bygning eller fast anlegg i forbindelse med slikt arbeid.

§ 9. Avgift skal ikke betales av nærmere angitte tilskuddsberettigede energiøkonomiseringstiltak.

§ 10. Det skal ikke betales avgift av varebiler, lastebiler, trekkbiler for semitrailere og tilhengere hovedsakelig innrettet for transport av gods til bruk for slike kjøretøyer. Det skal heller ikke betales avgift av personkjøretøy til bruk i yrkesmessig utleievirksomhet.

Fritaket i første ledd gjelder ikke for kjøretøyer som ikke er registrert for bruk på offentlig veg.

§ 11. Det skal ikke betales avgift av hogstutstyr til bruk for felling, kvisting, kapping o.l. i forbindelse med avvirking av skog.

Avgift skal heller ikke betales av lassbærer anskaffet for transport av tømmer i skogen.

§ 12. Det skal ikke betales avgift av nærmere angitte investeringer mv. i vindkraftanlegg, bioenergianlegg og varmpumper. Det samme gjelder for fjernvarmeanlegg, tidevannsanlegg, vannkraftanlegg, solenergianlegg og geovarmeanlegg.

§ 13. Det skal ikke betales avgift av nærmere angitte investeringer i distribusjonsnett for naturgass.

§ 14. Det skal ikke betales avgift av flyverksteders, herunder tekniske divisjoner og baser, anskaffelse av varer og tjenester til bruk som driftsmiddel ved ombygging, reparasjon eller vedlikehold av luftfartøyer som nevnt i lov av 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 17 første ledd nr. 1 bokstav c.

§ 15. Det skal ikke betales avgift av ombruksemballasje til bruk ved distribusjon av drikkevarer. Det samme gjelder for slike driftsmidler anskaffet for utleie til slikt bruk.

§ 16. Departementet kan

1. gi nærmere forskrifter om avgrensning, utfylling og gjennomføring av bestemmelsene i § 1 – § 15 og kan herunder bestemme at visse driftsmidler skal avgiftsberegnes etter den sats som er nevnt i § 1, selv om driftsmidlet er til bruk som nevnt i § 2,
2. når særlige forhold foreligger bestemme at visse driftsmidler skal være fritatt for avgiftsberegning, selv om driftsmidlet ikke er til bruk som nevnt i § 2.

28. nov. Nr. 1535 2001

Vedtak om særavgifter til statskassen for budsjetterminen 2002.

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 28. november 2001 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov av 17. mai 1814 § 75 litra a. Kunngjort 7. januar 2002.

1. Avgift på alkohol

§ 1. Fra 1. januar 2002 skal det i henhold til lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved innførsel eller innenlandsk tilvirking av sprit, isopropanol, brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl mv. med følgende beløp:

1. Drikk med alkoholstyrke over 22 volumprosent alkohol; kr 5,98 pr. volumprosent og liter.
2. Drikk med alkoholstyrke 15–22 volumprosent alkohol; kr 3,47 pr. volumprosent og liter.
3. Drikk med alkoholstyrke over 4,75 og under 15 volumprosent alkohol; kr 3,47 pr. volumprosent og liter.
4. Drikk med alkoholstyrke;
 - a) til og med 0,7 volumprosent alkohol avgiftslegges etter regelverket for alkoholfrie drikkevarer,
 - b) over 0,7 til og med 2,75 volumprosent alkohol: kr 2,38 pr. liter,
 - c) over 2,75 til og med 3,75 volumprosent alkohol: kr 8,98 pr. liter,
 - d) over 3,75 til og med 4,75 volumprosent alkohol: kr 15,55 pr. liter.

Departementet kan gi forskrifter om den avgiftspliktige alkoholstyrken. Alkohol i essenser som innføres, avgiftsbelegges etter de satser og regler som gjelder for sprit og isopropanol, jf. § 2 bokstav d. Departementet kan

bestemme at det også skal betales avgift på alkoholen også i andre varer til fortæring mv. som innføres.

Satsene i avsnittene foran gjelder også varer som ved kjøp eller som gave innføres med samtykke gitt i medhold av alkohollovgivningen.

Departementet kan gi forskrifter om forenklet avgiftsberegning for varer som reisende innfører til personlig bruk utover avgiftsfri kvote.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på varer som:

- a) selges til eller innføres av utenlandske diplomatiske og konsulære tjenestemenn som nyter personlig tollfrihet,
- b) fra tilvirkers eller importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres som proviant mv. til bruk eller salg om bord i fartøyer eller luftfartøyer i utenriks fart, eller leveres til bruk i forbindelse med utforskning og utnyttning av undersjøiske naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, etter de samme bestemmelser som gjelder for toll,
 3. legges inn på tollager, når varene er bestemt til utførsel eller til bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24 nr. 1.
- c) brukes ved fremstilling av essenser i tilfelle som nevnt i punkt b,
- d) leveres til teknisk, vitenskapelig eller medisinsk bruk og som er gjort utjenlig til drikk (denaturert) eller på annen måte finnes garantert mot å bli brukt til drikk,
- e) bringes med som reisegods eller reiseutstyr til personlig bruk,
- f) brukes som råstoff eller hjelpemiddel ved fremstilling av alkoholholdige ferdigvarer. Fritaket gjelder kun avgift på alkohol i essenser mv. som innføres,
- g) selges til eller innføres av NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred,
- h) fremstilles ved ikke ervervsmessig produksjon. Fritaket gjelder kun øl og vin til eget bruk.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 4. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 5. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 6. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

2. Avgift på tobakkvarer

§ 1. Fra 1. januar 2002 skal det i henhold til lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen etter følgende satser av:

- a) *Sigarer*: kr 1,70 pr. gram av pakningens nettovekt.
Vekten av fastmunnstykke skal tas med i den nettovekt som danner grunnlaget for beregning av avgiften.
- b) *Sigaretter*: kr 1,70 pr. stk.
Med én sigarett menes en sigarett som har en lengde til og med 90 mm, som to regnes sigaretten dersom den har en lengde på over 90 mm, men maks 180 mm, osv.
Filter og munnstykke tas ikke med ved beregningen av lengden.
- c) *Røyketobakk, karvet skråtobakk, råtobakk i forbrukerpakning*: kr 1,17 pr. gram av pakningens nettovekt.
- d) *Skråtobakk*: kr 0,55 pr. gram av pakningens nettovekt.
- e) *Snus*: kr 0,55 pr. gram av pakningens nettovekt.
- f) *Sigarettpapir og sigarettthylser*: kr 0,026 pr. stk. av innholdet i pakningen.

Departementet kan gi forskrifter om en forenklet avgiftsberegning for varer som reisende innfører til personlig bruk utover avgiftsfri kvote.

§ 2. Varer som er ment – eller som departementet finner er tjenlig – som erstatning for forannevnte varer, kan undergis avgiftsplikt etter nærmere bestemmelse av departementet. Når slik avgiftsplikt blir pålagt, skal avgiften svares med beløp som så vidt mulig motsvarer avgiften etter § 1 for tilsvarende tobakkvare.

§ 3. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på varer som:

- a) Selges til eller innføres av utenlandske diplomatiske og konsulære tjenestemenn som nyter personlig tollfrihet.
- b) Fra/til tilvirkers eller importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres som proviant mv. til bruk eller salg om bord i fartøyer eller luftfartøyer i utenriks fart, eller leveres til bruk i forbindelse med utforskning og utnyttning av undersjøiske naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, etter de samme bestemmelser som gjelder for toll,
 3. legges inn på tollager, når varene er bestemt til utførsel eller til bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24 nr. 1,

4. kommer i retur.

- c) Kvalitetsprøves og forbrukes i fabrikker eller på lager.
- d) Bringes med som reisegods eller reiseutstyr til personlig bruk.
- e) Selges til eller innføres av NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende måte også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 4. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 5. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 6. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 7. Departementet kan gi forskrifter om avgrensning og utfylling av bestemmelsene i § 1 og § 2.

§ 8. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

3. Avgift på motorvogner mv.

I. Engangsavgift på motorvogner mv.

§ 1. Fra 1. januar 2002 skal det i henhold til lov av 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter betales avgift til statskassen:

- 1. ved første gangs registrering av motorvogner i det sentrale motorvognregisteret,
- 2. når betingelsene for avgiftsfrihet eller avgiftsnedsettelse ved første gangs registrering ikke lenger er oppfylt,
- 3. når en motorvogn som ikke tidligere er registrert her i landet urettmessig tas i bruk uten slik registrering,
- 4. når oppbygget motorvogn tas i bruk før ny registrering.

§ 2. Avgiften betales etter følgende avgiftsgrupper og satser:

Avgiftsgruppe a:

- 1. Personbiler,
- 2. varebiler klasse 1 og
- 3. busser under 6 meter med inntil 17 seteplasser:
 - kr 32,68 pr. kg av de første 1.150 kg av vektavgiftsgrunnlaget,
 - kr 65,36 pr. kg av de neste 250 kg av vektavgiftsgrunnlaget,
 - kr 130,73 pr. kg av de neste 100 kg av vektavgiftsgrunnlaget,
 - kr 152,04 pr. kg av resten (vektavgift),

dessuten:

- kr 9,65 pr. cm³ av de første 1.200 cm³ av slagvolumet,
- kr 25,26 pr. cm³ av de neste 600 cm³ av slagvolumet,
- kr 59,42 pr. cm³ av de neste 400 cm³ av slagvolumet, og
- kr 74,23 pr. cm³ av resten (slagvolumavgift),

dessuten:

- kr 126,23 pr. kW av de første 65 kW av motoreffekten,
- kr 460,40 pr. kW av de neste 25 kW av motoreffekten,
- kr 921,10 pr. kW av de neste 40 kW av motoreffekten,
- kr 1.558,72 pr. kW av resten (motoreffektavgift).

Avgiftsgruppe b:

Varebiler klasse 2:

20 pst. av avgiften under avgiftsgruppe a.

Avgiftsgruppe c:

Campingbiler:

13 pst. av avgiften under avgiftsgruppe a.

Avgiftsgruppe d:

Kombinerte biler med totalvekt inntil 6.000 kg:

55 pst. av avgiften under avgiftsgruppe a.

Avgiftsgruppe e:

Beltebiler:

36 pst. av verdiavgiftsgrunnlaget.

Avgiftsgruppe f:

Motorsykler:

- kr 8.678 pr./stk. (stykkavgift),
- dessuten:
 - kr 0 pr. cm³ av de første 125 cm³ av slagvolumet,
 - kr 29,81 pr. cm³ av de neste 775 cm³ av slagvolumet,
 - kr 65,36 pr. cm³ av resten (slagvolumavgift),
- dessuten:
 - kr 0 pr. kW av de første 11 kW av motoreffekten,
 - kr 386,21 pr. kW av resten (motoreffektavgift).

Avgiftsgruppe g:

Beltedatorsykler (snøscootere):

- kr 12,23 pr. kg. av de første 100 kg av vektavgiftsgrunnlaget,
- kr 24,46 pr. kg av de neste 100 kg av vektavgiftsgrunnlaget,
- kr 48,91 pr. kg av av resten (vektavgift),
- dessuten:
 - kr 2,55 pr. cm³ av de første 200 cm³ av slagvolumet,
 - kr 5,10 pr. cm³ av de neste 200 cm³ av slagvolumet,
 - kr 10,19 pr. cm³ av resten (slagvolumavgift),
- dessuten:
 - kr 32,61 pr. kW av de første 20 kW av motoreffekten,
 - kr 65,22 pr. kW av de neste 20 kW av motoreffekten,
 - kr 130,43 pr. kW av resten (motoreffektavgift).

Avgiftsgruppe h:

Motorvogner i avgiftsgruppe a, som ved første gangs registrering her i landet blir registrert på løyveinnehaver til bruk som ordinær drosje (ikke reserve- eller erstatningsdrosje) eller for transport av funksjonshemmede: 40 pst. av avgiften under avgiftsgruppe a.

Avgiftsgruppe i:

Avgiftspliktige motorvogner som er 30 år eller eldre:
kr 2.857.

Avgiftsgruppe j:

Busser under 6 meter med inntil 17 sitteplasser, hvorav minst 10 er fastmontert i fartsretningen:
35 pst. av avgiften under avgiftsgruppe a.

§ 3. Av motorvogner i avgiftsgruppe a – d og g – j skal det i tillegg til avgiften under § 2 svares en vrakpantavgift på kr 1.300 pr. motorvogn. Avgiften inngår ikke i beregningsgrunnlaget for merverdiavgiften.

Departementet kan gi forskrifter om refusjon av vrakpantavgift for motorvogn som utføres til utlandet.

§ 4. Ved beregning av avgift basert på slagvolum og motoreffekt benyttes de tekniske data som skal fastsettes i forbindelse med motorvognens typegodkjenning og/eller skal fremkomme i motorvognens norske vognkort.

Vektavgiftsgrunnlaget er den egenvekt som er fastsatt i forbindelse med motorvognens typegodkjenning, med eventuelt tillegg av ekstrautstyr. Departementet kan gi forskrifter om ekstrautstyr og om beregning av avgift på dette.

Verdiavgiftsgrunnlaget er ved innenlandsk tilvirkning prisen fra produsent og ved innførsel tollverdien.

Fra de nevnte regler gjøres det unntak for følgende grupper:

1. Motorvogner som har vært registrert i utlandet før registrering her i landet.
2. Motorvogner som benytter stempeldrevet forbrenningsmotor i kombinasjon med elektrisk motor (hybridbiler) til fremdrift. For slike motorvogner inngår verken effekten knyttet til den elektriske motoren eller vekten av elektromotor og batteripakke i avgiftsgrunnlaget.

Departementet kan gi forskrifter om fastsettelse av avgiften for disse grupper og om fradrag for bruk o.l.

§ 5. Departementet kan gi forskrifter om hvilken avgiftsgruppe den enkelte motorvogn skal henføres under.

Oppstår det avgiftsmessig sett tvil om hvilken avgiftsgruppe den enkelte motorvogn skal henføres under, avgjøres dette av departementet med bindende virkning.

§ 6. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på:

1. Motorvogner som registreres på kjennemerker med gule tegn på blå reflekterende bunn.
2. Motorvogner som registreres på NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.
3. Lett panserte motorvogner til offentlig bruk.

4. Motorvogner til bruk utelukkende som banekjøretøy og i rally, samt motorsykler til bruk utelukkende i trial- og endurukonkurranseskjøring.
5. Ambulanser, herunder leilighetsambulanser.
6. Begravelseskjøretøy.
7. Beltemotorsykler som ved første gangs registrering her i landet blir registrert på humanitær institusjon som skal nytte kjøretøyet i ambulansetjeneste.
8. Motorvogner som bare bruker elektrisitet til fremdrift.
9. Busser som ved første gangs registrering her i landet blir registrert på:
 - a) innehaver av løyve etter § 3 eller § 7 i lov av 4. juni 1976 nr. 63 om samferdsel, unntatt turvogner,
 - b) institusjon eller organisasjon som tilbyr transport av funksjonshemmede mv.
10. Motorvogner som innføres som arvegods.
11. Beltevogner til Forsvaret.
12. Spesialutrustede kjøretøy til bruk for brannvesenet.
Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 7. Departementet kan gi forskrifter om tilbakebetaling av tilskuddsbeløp og om tilleggsberegning av særavgift og merverdiavgift hvor det:

1. innen 3 år regnet fra registreringen skjer opphør av bruken av bil som drosje eller for transport av funksjonshemmede, jf. § 2 avgiftsgruppe h,
2. innen 1 år regnet fra registreringen skjer opphør av bruken av buss i tilfelle som er gitt avgiftsfritak etter § 6 nr. 9.

§ 8. Departementet kan gi forskrifter om betaling av avgifter ved endring av en motorvogns avgiftsmessige status til en avgiftsgruppe med høyere avgiftssats, og om hva som skal anses som slik endring.

Departementet kan gi forskrifter om betaling av avgifter dersom det foretas endringer av en motorvogn som har betydning for grunnlaget for beregning av avgiften, og om hva som skal anses som en slik endring.

§ 9. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 10. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 11. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning eller også ellers en klart urimelig virkning.

§ 12. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

II. Årsavgift

§ 1. For 2002 betales i henhold til lov av 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter avgift til statskassen med:

1. kr 2.310 av:
 - a) Personbiler
 - b) Varebiler
 - c) Campingbiler med tillatt totalvekt mindre enn 12.000 kg
 - d) Busser under 6 meter med inntil 17 seteplasser (minibusser)
 - e) Kombinerte biler med tillatt totalvekt mindre enn 6.000 kg
 - f) Årsprøvekjennermerker for kjøretøy
2. kr 1.180 av campingtilhengere med egenvekt over 350 kg
3. kr 1.820 av motorsykler; trehjuls, lette, mellomtunge og tunge
4. kr 1.340 av:
 - a) følgende kjøretøy med tillatt totalvekt fra 3.500 kg inntil 12.000 kg:
 - lastebiler
 - trekkbiler
 - b) kombinerte biler med tillatt totalvekt fra 6.000 kg inntil 12.000 kg
 - c) busser med tillatt totalvekt mindre enn 12.000 kg som ikke faller inn under nr. 1 bokstav d.

§ 2. Unntatt fra avgiftsplikt er:

- a. Kjøretøy som er registrert på kjennemerker med gule tegn på blå reflekterende bunn.
- b. Motorvogn som er registrert på innehaver av løyve etter § 7 i lov av 4. juni 1976 nr. 63 om samferdsel som drosje (ikke reserve- eller erstatningsdrosje) eller for transport av funksjonshemmede.
- c. Motorvogn som er registrert på innehaver av løyve etter § 3 i lov av 4. juni 1976 nr. 63 om samferdsel som rutevogn.
- d. Motorvogn som er godkjent og registrert som ambulanse (herunder leilighetsambulanse) eller registrert som begravelseskjøretøy på begravellesbyrå o.l.
- e. Kjøretøy som er registrert på kjennemerker med lysegule typer på sort bunn.

- f. Kjøretøy som er 30 år eller eldre.
- g. Kjøretøy som dokumenteres levert senest innen avgiftens forfall til godkjent oppsamlingsplass for bilvrak eller til bilopphuggeri for vraking/hugging.
- h. Kjøretøy som er registrert på NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.
- i. Kjøretøy som drives kun med elektrisk strøm (el-biler).

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. For kjøretøy som er registrert pr. 1. januar eller som blir registrert i 1. halvår, og for årsprøvekjennermerker som er tildelt pr. 1. januar eller som blir tildelt i 1. halvår, skal det svares full avgift.

På vilkår departementet kan fastsette, skal det svares halv avgift på kjøretøy som:

1. dokumenteres levert til godkjent oppsamlingsplass for bilvrak eller til bilopphuggeri for vraking/hugging i første halvår, men etter avgiftens forfall,
2. registreres eller tildeles årsprøvekjennermerker i annet halvår.

§ 4. Avgift som ikke er betalt innen forfall, forhøyes med kr 250. Departementet kan gi forskrifter om innkreving av tilleggsavgiften.

§ 5. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 6. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 7. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

III. Vektårsavgift

§ 1. Fra 1. januar 2002 skal det i henhold til lov av 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter til statskassen betales årsavgift på innenlandsregistrerte kjøretøy på minst 12.000 kg etter følgende satser (kroner):

1. Vektgradert årsavgift

A. Motorkjøretøyer

<i>Avgiftsgruppe</i>	<i>Luftfjæring</i>	<i>Annet fjæringssystem</i>
<i>2 aksler</i>		
12.000 – 12.999 kg	0	266
13.000 – 13.999 kg	266	739
14.000 – 14.999 kg	739	1.039
15.000 kg og over	1.039	2.354
<i>3 aksler</i>		
12.000 – 14.999 kg	0	0
15.000 – 16.999 kg	266	464
17.000 – 18.999 kg	464	953
19.000 – 20.999 kg	953	1.237
21.000 – 22.999 kg	1.237	1.907
23.000 kg og over	1.907	2.963
<i>Minst 4 aksler</i>		
12.000 – 24.999 kg	1.237	1.254
25.000 – 26.999 kg	1.254	1.959
27.000 – 28.999 kg	1.959	3.109
29.000 kg og over	3.109	4.612

B. Kombinasjoner av kjøretøy (vogntog)

<i>Avgiftsgruppe</i>	<i>Luftfjæring</i>	<i>Annet fjæringssystem</i>
<i>2 + 1 aksler</i>		
12.000 – 13.999 kg	0	0
14.000 – 15.999 kg	0	0
16.000 – 17.999 kg	0	120
18.000 – 19.999 kg	120	274
20.000 – 21.999 kg	274	644
22.000 – 22.999 kg	644	833
23.000 – 24.999 kg	833	1.503

<i>Avgiftsgruppe</i>	<i>Luftfjæring</i>	<i>Annet fjæringssystem</i>
25.000 – 27.999 kg	1.503	2.636
28.000 kg og over	2.636	4.625
<i>2 + 2 aksler</i>		
16.000 – 24.999 kg	258	600
25.000 – 25.999 kg	600	987
26.000 – 27.999 kg	987	1.452
28.000 – 28.999 kg	1.452	1.753
29.000 – 30.999 kg	1.753	2.878
31.000 – 32.999 kg	2.878	3.994
33.000 kg og over	3.994	6.064
<i>2 + minst 3 aksler</i>		
16.000 – 37.999 kg	3.178	4.423
38.000 – 40.000 kg	4.423	6.013
Over 40.000 kg	6.013	8.168
<i>Minst 3 + 1 aksel</i>		
16.000 – 24.999 kg	258	601
25.000 – 25.999 kg	600	987
26.000 – 27.999 kg	987	1.452
28.000 – 28.999 kg	1.452	1.753
29.000 – 30.999 kg	1.753	2.878
31.000 – 32.999 kg	2.878	3.994
33.000 kg og over	3.994	6.064
<i>Minst 3 + 2 aksler</i>		
16.000 – 37.999 kg	2.808	3.900
38.000 – 40.000 kg	3.900	5.395
Over 40.000 kg	5.395	7.980
<i>Minst 3 + minst 3 aksler</i>		
16.000 – 37.999 kg	1.598	1.933
38.000 – 40.000 kg	1.933	2.886
Over 40.000 kg	2.886	4.596

og

2. Miljødifferensiert årsavgift for dieseldrevne kjøretøy

<i>Vektklasser</i>	<i>Avgasskravnivå</i>			
	<i>Ikke EURO</i>	<i>EURO I</i>	<i>EURO II</i>	<i>EURO III</i>
12.000 – 19.999 kg	5.656	3.143	2.200	0
20.000 kg og over	10.057	5.761	4.085	0

§ 2. Departementet kan gi forskrifter om hvilke fjæringssystemer som kan likestilles med luftfjæring og om fastsettelse av avgasskravnivå, herunder om krav til dokumentasjon for registreringsår og avgasskravnivå.

Departementet kan også gi forskrifter om etterberegning av avgift dersom det viser seg at et kjøretøy ikke oppfyller de krav til avgassutslipp som lå til grunn for beregning av avgiften.

§ 3. Departementet kan gi forskrifter om betaling av avgift for utenlandsregistrerte kjøretøy etter antall døgn de befinner seg i Norge (døgnavgift), herunder fastsette høyere døgnavgift for kjøretøy som er registrert i et land som krever høyere bruksavgifter av norske kjøretøy enn av dette lands kjøretøy, samt treffe gjensidige avtaler med andre land om fritak for eller nedsettelse av døgnavgiften.

§ 4. Grunnlaget for avgiften er den vekt som er oppgitt som tillatt totalvekt i motorvognregisteret, for semitrailere den del av totalvekten som faller på semitrailerens aksler. Departementet kan gi forskrifter om at avgiftsgrunnlaget kan settes lavere enn kjøretøyets tillatte totalvekt.

Hvis kjøretøyets totalvekt ikke direkte går frem av vognkortet, settes totalvekten til summen av kjøretøyets egenvekt og tillatt (registrert) lasteevne.

§ 5. Følgende kjøretøy er fritatt for vektgradert- og miljødifferensiert årsavgift:

- traktorer,
- kjøretøy registrert på kjennemerker med lysegule typer på sort bunn,
- motorredskaper,
- kjøretøy som er registrert på innehaver av løyve etter § 3 eller § 7 i lov av 4. juni 1976 nr. 63 om samferdsel som personrutevogn, kombinert rutevogn eller turvogn samt demonstrasjonsbusser i samme bevillingskjøring. Som turvogn menes i denne sammenheng busser med over 8 sitteplasser i tillegg til fører sete og tillatt totalvekt

- over 5.000 kg,
- e. kjøretøy som er 30 år eller eldre. Fritaket gjelder ikke tilhengere,
 - f. kjøretøy som i forbindelse med transport av gods fraktes på jernbane (kombinert godstransport),
 - g. kjøretøy som er registrert på NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 6. Departementet kan gi forskrifter om utskrivning av avgiften i flere terminer, og om forholdsmessig beregning av avgiften ved avregistrering, vraking og omregistrering.

Departementet kan gi forskrifter om betaling av avgift basert på en dagsats på 2 pst. av full vektårsavgift med et fastsatt minstebeløp.

§ 7. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 8. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 9. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 10. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

IV. Omregistreringsavgift

§ 1. Fra 1. januar 2002 skal det i henhold til lov av 19. juni 1959 nr. 2 om avgifter vedrørende motorkjøretøyer og båter betales avgift til statskassen ved omregistrering av etternevnte, tidligere her i landet registrerte motorvogner og tilhengere med følgende beløp:

	Registreringsår				
	2002 kr	2000 og 2001 kr	1999 kr	1998 til 1991 kr	1990 og eldre kr
<i>a. Mopeder. Motorsykler. Beltemotorsykler.</i>					
1. Mopeder	529	529	529	529	529
2. Motorsykler og beltemotorsykler med motor til og med 250 cm ³ slagvolum	1.508	1.508	1.508	1.508	1.315
3. Motorsykler og beltemotorsykler med motor over 250 cm ³ slagvolum	2.514	2.514	2.514	2.514	1.315
<i>b. Personbiler. Busser.</i>					
Egenvekt (typegodkjent):					
1. t.o.m. 800 kg	7.385	5.594	4.217	2.818	1.315
2. over 800 kg t.o.m. 1.200 kg	10.083	7.841	5.803	4.023	1.315
3. over 1.200 kg t.o.m. 1.600 kg	14.498	11.261	8.234	5.594	1.315
4. over 1.600 kg	18.777	14.498	10.601	7.236	1.315
<i>c. Lastebiler. Trekkbiler. Varebiler. Kombinerte biler. Campingbiler. Beltebiler.</i>					
Egenvekt (typegodkjent):					
1. t.o.m. 1.000 kg	5.997	4.614	3.619	2.305	1.315
2. over 1.000 kg t.o.m. 2.000 kg	9.156	7.438	5.536	3.823	1.315
3. over 2.000 kg t.o.m. 3.000 kg	15.074	12.057	8.951	6.123	1.315
4. over 3.000 kg t.o.m. 4.000 kg	20.752	16.593	12.445	8.359	8.359
5. over 4.000 kg t.o.m. 5.000 kg	26.680	21.286	16.001	10.669	10.669
6. over 5.000 kg	32.212	25.821	19.301	12.979	12.979
<i>d. Biltilhengere, herunder semitrailere og campingtilhengere, med egenvekt over 350 kg.</i>					
Egenvekt (typegodkjent):					
1. over 350 kg t.o.m. 1.000 kg	5.992	4.614	3.619	2.305	2.305
2. over 1.000 kg t.o.m. 2.000 kg	6.919	5.536	4.217	2.702	2.702
3. over 2.000 kg t.o.m. 3.000 kg	10.475	8.431	6.322	4.217	4.217
4. over 3.000 kg t.o.m. 4.000 kg	13.932	11.062	8.517	5.536	5.536
5. over 4.000 kg t.o.m. 5.000 kg	19.636	15.808	11.858	7.841	7.841
6. over 5.000 kg	25.921	20.354	15.221	10.145	10.145

§ 2. Det gis fritak eller refusjon av avgift ved omregistrering av kjøretøy:

1. ved ren navneendring (bevilling for/registrering av navnebytte må foreligge),

2. på ektefelle,
3. mellom foreldre og barn som arv (fullt skifte),
4. som er 30 år eller eldre,
5. som utloddes og som tidligere har vært registrert på utlodderen,
6. som skal registreres på kjennemerker med gule tegn på blå reflekterende bunn,
7. på NATO eller NATOs hovedkvarter i Norge, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred,
8. som har vært registrert på samme eier i 2 måneder eller mindre (samlet påskiltings-/registreringstid),
9. som tas tilbake av selger som følge av hevet kjøp etter kjøpslovens bestemmelser,
10. ved fusjon mellom aksjeselskaper,
11. ved omdannelse av virksomheter når tidligere og ny(e) eier(e) er identiske.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 5. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

V. Avgift på bensin

§ 1. Fra 1. januar 2002 skal det i henhold til lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på bensin. Avgift betales med følgende beløp pr. liter:

- a. For blyholdig bensin: kr 4,62,
- b. for blyfri bensin: kr 3,81.

Avgiften kommer i tillegg til avgift som skal betales i henhold til Stortingets vedtak om CO₂-avgift på mineralske produkter.

Departementet kan gi forskrifter om hvilke produkter som omfattes av avgiftsplikten og om avgrensning og utfylling av reglene i denne bestemmelsen. Departementet kan videre gi forskrifter om at det skal betales avgift av annet flytende brennstoff som anses anvendelig som motordrivstoff. Departementet avgjør hva som er anvendelig som motordrivstoff.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på bensin til følgende anvendelsesområder:

- a. Utførsel.
- b. Fly, unntatt Forsvarets fly.
- c. Diplomater m.m.
- d. Teknisk og medisinsk formål.
- e. Som har tilknytning til utnyttelse av naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense.
- f. Båter og snøscootere i veiløse strøk.
- g. Legges inn på tollager, når varene er bestemt til utførsel eller til bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24 nr. 1.
- h. Reisegods og reiseutstyr.
- i. Motorsager og andre arbeidsredskaper med 2-taktsmotor der den benyttede bensin har særlige helse- og miljømessige egenskaper.
- j. Bensin gjenvunnet i VRU-anlegg (Vapour Recovery Unit).
- k. NATO eller NATOs hovedkvarter i Norge, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. I tilfelle misbruk kan departementet nekte avgiftsfritak eller tilskudd for kortere eller lengre tid.

§ 4. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 5. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 6. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 7. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

VI. Avgift på mineralolje til fremdrift av motorvogn (autodieselavgift)

§ 1. Fra 1. januar 2002 skal det i henhold til lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen med kr 3,10 pr. liter mineralolje til fremdrift av motorvogn. For mineralolje til fremdrift av motorvogn som inneholder 0,005 pst. vektandel svovel eller mindre, betales avgift med kr 2,77 pr. liter.

Departementet kan gi forskrifter om hvilke produkter som omfattes av avgiftsplikten og om avgrensning og utfylling av reglene i denne bestemmelsen.

Avgiften kommer i tillegg til avgift som skal betales i henhold til Stortingets vedtak om CO₂ - og svovelavgift på mineralske produkter.

§ 2. Når oljer er merket i samsvar med forskrift fastsatt av departementet, skal det ikke ilegges avgift etter § 1 første ledd.

Departementet kan i særskilte enkeltstående tilfeller bestemme at:

- a. fritak for avgiftsplikten kan skje på annen måte enn bruk av merket olje, eller
- b. avgift skal betales ved bruk av merket olje.

§ 3. På vilkår fastsatt av departementet kan det benyttes merket olje:

1. I følgende motorvogner:
 - a. traktorer,
 - b. motorvogner registrert på kjennemerker med lysegule typer på sort bunn,
 - c. motorredskaper,
 - d. tilhørende fremmede lands diplomatiske tjenestemenn som er tilsatt her og er offisielt anmeldt. Det samme gjelder for mineralolje til fremdrift av motorvogn som nyttes av utsendt generalkonsul, konsul og visekonsul i den utstrekning tilsvarende norske tjenestemenn nyter samme fordel i vedkommende fremmede land,
 - e. motorvogn tilhørende NATO eller NATOs hovedkvarter i Norge, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.
2. Til annen bruk enn fremdrift av motorvogn.

§ 4. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på autodiesel som bringes med som reisegods eller reiseutstyr til personlig bruk.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 5. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 6. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 7. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 8. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

4. Avgift på båtmotorer

§ 1. Fra 1. januar 2002 skal det i henhold til lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen ved import og innenlandsk tilvirking av båtmotorer (fremdriftsmotorer) med kr 126,50 pr. hk. Som båtmotor anses også motorblokker til slike.

Avgiftsplikten gjelder båtmotorer på minst 9 hk.

Elektriske motorer er unntatt fra avgiftsplikt.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning og utfylling av denne bestemmelsen.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på båtmotorer som:

- a. Selges til eller innføres av utenlandske diplomatiske og konsulære tjenestemenn som nyter personlig tollfrihet.
- b. Fra tilvirkers, importørs eller forhandlers lager
 1. utføres til utlandet,
 2. legges inn på tollager, når varene er bestemt til utførsel eller til bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24 nr. 1,
 3. leveres til bruk i fartøy registrert i fiskebåtregisteret (dog ikke utenbordsmotorer og hekkaggregater),
 4. leveres til bruk i fartøy mv. registrert i skipsregisteret, med unntak av fritidsbåter.
- c. Innføres tollfritt i medhold av tolltariffens innledende bestemmelser § 11, pkt. 10, 12, 13 eller 14 e.
- d. Benyttes i Forsvarets marinefartøy.
- e. Selges til eller innføres av NATO eller NATOs hovedkvarter i Norge, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

- § 3. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.
- § 4. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.
- § 5. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.
- § 6. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

5. Forbruksavgift på elektrisk kraft

§ 1. Fra 1. januar 2002 skal det i henhold til lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på elektrisk kraft som leveres eller innføres til bruk her i landet. Avgift skal betales også ved uttak av elektrisk kraft til eget bruk. Avgiftssatsen er 9,30 øre pr. kWh.

Avgift oppkreves ikke for industri, bergverk, arbeidsmarkedsbedrifter som utøver industriproduksjon og veksthusnæringen. Fritaket omfatter kun elektrisk kraft som benyttes i forbindelse med selve produksjonsprosessen.

Departementet kan gi forskrifter om avgiftsmessig avgrensning av industri, bergverk, arbeidsmarkedsbedrifter som utøver industriproduksjon og veksthusnæringen samt om praktiseringen av fritaket.

Avgift oppkreves ikke for Finnmark og følgende kommuner i Nord-Troms: Karlsøy, Kvænangen, Kåfjord, Lyngen, Nordreisa, Skjervøy og Storfjord.

- § 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på kraft som:
- Leveres i direkte sammenheng med produksjonen av elektrisk kraft.
 - Er produsert ved energigjenvinningsanlegg.
 - Er produsert i mottrykksanlegg.
 - Er produsert i aggregat med generator som har mindre merkeytelse enn 100 kVA.
 - Er produsert i nødstrømsaggregat i tilfeller hvor den normale elektrisitetsforsyning har sviktet.
 - Er produsert og forbrukt i transportmidler.
 - Leveres til NATO eller NATOs hovedkvarter i Norge, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.
 - Leveres til bruk i driften av verneverdige fartøy, museumsjernbaner eller tekniske anlegg og kulturelle kulturminner på museumssektoren.
 - Leveres til bruk i produksjon av fjernvarme.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

- § 3. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.
- § 4. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.
- § 5. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.
- § 6. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

6. Grunnavgift på fyringsolje mv.

§ 1. Fra 1. januar 2002 skal det i henhold til lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på mineralolje med kr 0,389 pr. liter.

§ 2. Unntatt fra avgiftsplikt er:

- flyparafin (jetparafin) som leveres til bruk om bord i fly,
- olje som pålegges avgift etter Stortingets vedtak om avgift på mineralolje til fremdrift av motorvogn (autodieselavgift).

§ 3. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på mineralolje til følgende anvendelsesområder:

- Utførsel.
- Skip i utenriks fart.
- Gods- og passasjertransport i innenriks sjøfart.
- Fiske og fangst i nære farvann.
- Fiske og fangst i fjerne farvann.
- Anlegg eller innretninger som har tilknytning til utnyttelse av naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, til transport mellom land og slike anlegg eller innretninger, og for spesialskip som har oppdrag i slik virksomhet.
- Legges inn på tollager, når varene er bestemt til utførsel eller til bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24 nr. 1.

8. Benyttes som råstoff i industriell virksomhet dersom mineraloljen i sin helhet inngår og forblir i det ferdige produkt.
 9. Innføres som reise gods eller reiseutstyr.
 10. Verneverdige fartøy, museumsjernbaner eller tekniske anlegg og kulturelle kulturminner på museumssektoren.
 11. NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.
 12. Treforedlingsindustrien, sildemel- og fiskemelindustrien.
Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.
- § 4. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift for andel av biodiesel i mineraloljen.
Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.
- § 5. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.
- § 6. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.
- § 7. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.
- § 8. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

7. Miljøavgifter på mineralske produkter mv.

A. CO₂ -avgift på mineralske produkter

§ 1. Fra 1. januar 2002 skal det i henhold til lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales CO₂ -avgift til statskassen på følgende mineralske produkter i henhold til følgende satser:

1. Generell sats
 - a. Mineralolje: kr 0,49 pr. liter.
 - b. Kull og koks mv.: kr 0,49 pr. kg.
 - c. Bensin: kr 0,73 pr. liter.
2. Redusert sats, jf. § 2
 - a. Mineralolje: kr 0,28 pr. liter. For treforedlingsindustrien, sildemel- og fiskemelindustrien er satsen kr 0,245 pr. liter.
 - b. Bensin: kr 0,26 pr. liter.

Departementet kan gi forskrifter om hvilke produkter som omfattes av avgiftsplikten og om avgrensning og utfylling av reglene i denne bestemmelsen.

§ 2. Det skal betales redusert sats, gis refusjon eller tilskudd i henhold til § 1 nr. 2 til følgende anvendelsesområder:

1. Mineralolje til bruk i
 - a. Fly som flyr mellom norske flyplasser.
 - b. Anlegg eller innretninger som har tilknytning til utnyttelse av naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, til transport mellom land og slike anlegg eller innretninger, og for spesialskip som har oppdrag i slik virksomhet.
 - c. Godstransport i innenriks sjøfart.
2. Bensin til bruk i
 - a. Fly som flyr mellom norske flyplasser, unntatt Forsvarets fly.
 - b. Anlegg eller innretninger som har tilknytning til utnyttelse av naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, til transport mellom land og slike anlegg eller innretninger, og for spesialskip som har oppdrag i slik virksomhet.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på produkter til følgende anvendelsesområder:

1. Generelle fritak for produkter som
 - a. Utføres.
 - b. Legges inn på tollager, når varene er bestemt til utførsel eller til bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24 nr. 1.
 - c. Innføres som reise gods og reiseutstyr.
 - d. Benyttes som råstoff i industriell virksomhet på en slik måte at det ikke oppstår utslipp av karbon til luft eller utslippet er vesentlig lavere enn den benyttede mengde råstoff skulle tilsi.
 - e. Selges til eller innføres av NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.
2. Mineralolje til bruk i
 - a. Skip i utenriks fart.

- b. Fiske og fangst i fjerne farvann.
 - c. Fiske og fangst i nære farvann.
 - d. Verneverdige fartøy, museumsjernbaner eller tekniske anlegg og kulturelle kulturminner på museumssektoren.
 - e. Fly i utenriks fart.
3. Bensin til bruk for
- a. Diplomater m.m.
 - b. Teknisk og medisinsk formål.
 - c. Motorsager og andre arbeidsredskaper med 2-taktsmotor der den benyttede bensin har særlige helse- og miljømessige egenskaper.
 - d. Bensin gjenvunnet i VRU-anlegg (Vapour Recovery Unit).
 - e. Fly i utenriks fart.
4. Kull og koks mv. til bruk som/til
- a. Reduksjonsmiddel eller råvare i industrielle prosesser.
 - b. Fremstilling av klinker i forbindelse med sementproduksjon og løs leca (lecaklinker).
 - c. Verneverdige fartøy, museumsjernbaner eller tekniske anlegg og kulturelle kulturminner på museumssektoren.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 4. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift for andel av biodiesel i mineraloljen.

Departementet kan fastsette forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritaket.

§ 5. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 6. Departementet kan ved overtredelse av § 2 eller § 3 nekte fritak, nedsettelse eller tilskudd for kortere eller lengre tid.

§ 7. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 8. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 9. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

B. Svovelavgift

§ 1. Fra 1. januar 2002 skal det i henhold til lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales svovelavgift til statskassen på følgende mineralske produkter og utslipp i henhold til følgende satser:

1. Generell sats

Mineralolje: 7 øre pr. liter mineralolje for hver påbegynt 0,25 pst. vektandel svovel i olje som inneholder over 0,05 pst. vektandel svovel.

2. Redusert sats, jf. § 2

2,8 øre pr. liter mineralolje for hver påbegynt 0,25 pst. vektandel svovel i oljen. Avgift skal ikke svares for olje som inneholder 0,05 pst. vektandel svovel eller mindre.

Departementet kan gi forskrifter om hvilke produkter og utslipp som omfattes av avgiftsplikten og om avgrensning og utfylling av reglene i denne bestemmelsen.

§ 2. Det skal betales redusert sats, gis refusjon eller tilskudd i henhold til § 1 nr. 2 for mineralolje til følgende anvendelsesområder:

a. Fly som flyr mellom norske flyplasser.

b. Anlegg eller innretninger som har tilknytning til utnyttelse av naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, til transport mellom land og slike anlegg eller innretninger, og for spesialskip som har oppdrag i slik virksomhet.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på produkter til følgende anvendelsesområder:

1. Generelle fritak

a. Utførsel.

b. Legges inn på tollager, når varene er bestemt til utførsel eller til bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24 nr. 1. Dette gjelder ikke når det skal betales avgift etter § 2.

c. Reisegods og reiseutstyr.

d. Utslippet av svovel til atmosfæren er mindre enn det som svovelinnholdet i de benyttede produkter skulle tilsi.

e. Verneverdige fartøy, museumsjernbaner eller tekniske anlegg og kulturelle kulturminner på museumssektoren.

f. NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale

avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.

2. Mineralolje til bruk i
 - a. Skip i utenriks fart.
 - b. Fiske og fangst i fjerne farvann.
 - c. Fly i utenriks fart.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 4. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift for andel av biodiesel i mineraloljen.

Departementet kan fastsette forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 5. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 6. Departementet kan ved overtredelse av § 2 eller § 3 nekte fritak, nedsettelse eller tilskudd for kortere eller lengre tid.

§ 7. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 8. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 9. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

C. Avgift på smøreolje mv.

§ 1. Fra 1. januar 2002 skal det i henhold til lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på smøreolje mv. med kr 1,53 pr. liter.

Departementet kan gi forskrifter om hvilke produkter som omfattes av avgiftsplikten og om avgrensning og utfylling av reglene i denne bestemmelsen.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på smøreolje mv. til følgende anvendelsesområder:

- a. Utførsel.
- b. Utenriks fart.
- c. Fiske og fangst i fjerne farvann.
- d. Anlegg eller innretninger som har tilknytning til utnyttelse av naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, til transport mellom land og slike anlegg eller innretninger, og for spesialskip som har oppdrag i slik virksomhet.
- e. Legges inn på tollager, når varene er bestemt til utførsel eller til bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24 nr. 1.
- f. Er påfylt kjøretøy, maskiner o.l. ved innførsel eller utførsel.
- g. Fly, unntatt olje til Forsvarets fly.
- h. Råstoff i industriell virksomhet som i sin helhet inngår og forblir i det ferdige produkt.
- i. Omsettes i detaljforpakninger med innhold mindre enn 0,15 liter.
- j. Verneverdige fartøy, museumsjernbaner eller tekniske anlegg og kulturelle kulturminner på museumssektoren.
- k. NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 4. Departementet kan i tilfelle overtredelse av § 2 nekte fritak, nedsettelse eller tilskudd for kortere eller lengre tid.

§ 5. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 6. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 7. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

8. Avgift på sluttbehandling av avfall

§ 1. Fra 1. januar 2002 skal det i henhold til lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på avfall som er innlevert til sluttbehandling etter følgende satser:

1. opplagsplasser for avfall (fyllplasser); 320 pr. tonn
2. anlegg for forbrenning av avfall;
 - a. grunnavgift 80 pr. tonn

b. tilleggsavgift 240 pr. tonn.

Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for tilleggsavgift for anlegg med energiutnyttelse.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning og utfylling av reglene i denne bestemmelsen.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på avfall som:

- a. Innleveres til særskilt behandling i henhold til forskrift av 19. mai 1994 nr. 362 om spesialavfall.
- b. Innleveres til anlegg for ombruk, gjenvinning eller sortering for gjenvinning.
- c. Består av ensartet, uorganisk materiale og som legges på særskilt opplagsplass.
- d. Er restavfall fra utnyttelse av returfiber i treforedlingsindustrien.
- e. Består av forurensede jord- og løsmasser, herunder avfall fra nedlagte avfallsdeponi.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 4. Oppstår det tvil om avgiftsplikten avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 5. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 6. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp eller tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

9. Avgift på trikloreten (TRI) og tetrakloreten (PER)

§ 1. Fra 1. januar 2002 skal det i henhold til lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på trikloreten (TRI) og tetrakloreten (PER), herunder gjenvunnet TRI og PER.

For TRI og PER som inngår som bestanddel i andre produkter, betales avgift av andelen TRI og PER. Avgift betales bare dersom andelen TRI er over 1 vektprosent av produktets totale vekt eller andelen PER er over 0,1 vektprosent av produktets totale vekt.

Avgift svares etter følgende intervaller og satser:

<i>Innhold TRI/PER</i> <i>Pst.</i>	<i>Kr pr. kg</i>	
	<i>TRI</i>	<i>PER</i>
1. Over 0,1 – t.o.m. 1		0,51
2. Over 1 – t.o.m. 5	2,65	2,65
3. Over 5 – t.o.m. 10	5,30	5,30
4. Over 10 – t.o.m. 30	15,70	15,70
5. Over 30 – t.o.m. 60	31,40	31,40
6. Over 60 – t.o.m. 100	52,40	52,40

Ved beregning av avgift benyttes den høyeste av enten faktisk eller oppgitt andel TRI/PER.

Departementet kan gi forskrifter om hva som omfattes av avgiftsplikten og om avgrensning og utfylling av reglene i denne bestemmelsen.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på varer som:

- a. Utføres.
- b. Legges inn på tollager, når varene er bestemt til utførsel eller til bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24 nr. 1.
- c. Gjenvinnes til eget bruk.
- d. Bringes med som reisegods eller reiseutstyr til personlig bruk.
- e. Selges til eller innføres av NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 4. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 5. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 6. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

10. Avgift på sjokolade- og sukkervarer mv.

§ 1. Fra 1. januar 2002 skal det i henhold til lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på sjokolade- og sukkervarer mv. med kr 14,85 pr. kg av varens avgiftspliktige vekt. Det skal også betales avgift av slike varer uten tilsetning av sukker eller søtningsmiddel. Departementet kan gi forskrifter om hva som skal anses som avgiftspliktig sjokolade- og sukkervarer.

Departementet kan gi forskrift om forenklet avgiftsberegning for varer som reisende innfører til personlig bruk utover avgiftsfri kvote.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på varer som:

- a. Selges til eller innføres av utenlandske diplomatiske og konsulære tjenestemenn som nyter personlig tollfrihet.
- b. Fra/til tilvirkers eller importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres som proviant mv. til bruk eller salg om bord i fartøyer eller luftfartøyer i utenriks fart, eller leveres til bruk i forbindelse med utforskning og utnyttning av undersjøiske naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, etter de samme bestemmelser som gjelder for toll,
 3. legges inn på tollager, når varene er bestemt til utførsel eller til bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24 nr. 1.
- c. Bringes med som reise gods eller reiseutstyr til personlig bruk.
- d. Brukes som råstoff mv. ved fremstilling av varer.
- e. Selges til eller innføres av NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 4. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 5. Departementet kan fritta for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 6. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

11. Avgift på alkoholfrie drikkevarer mv.

§ 1. Fra 1. januar 2002 skal det i henhold til lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på:

- a. alkoholfrie drikkevarer, pr. liter salgsvare: kr 1,52
- b. sirup som nyttes til ervervsmessig fremstilling av alkoholfrie drikkevarer i dispensere, fontener o.l., pr. liter salgsvare: kr 9,27
- c. kullsyre som blir solgt eller innført til tilvirkning av alkoholfrie drikkevarer som ikke skal selges, pr. kg kullsyre: kr 61,52.

Med alkoholfrie drikkevarer likestilles i dette regelverket også drikk med alkoholstyrke til og med 0,7 volumprosent alkohol, jf. Stortingets vedtak om avgift på alkohol § 1 nr. 4 bokstav a.

§ 2. Unntatt fra avgiftsplikten er følgende kullsyrefrie drikkevarer:

- a. råsaft, saftkonsentrat, juice, nektar, sirup, drikkevarer fremstilt av grønnsaker, vann uten tilsetning av smaksstoffer, saft av frukt og bær samt konsentrat av disse,
- b. melk, melkeprodukter,
- c. drikkevarer fremstilt av kakao og sjokolade og konsentrater av dette,
- d. varer i pulverform.

§ 3. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på varer som:

- a. Selges til eller innføres av utenlandske diplomatiske og konsulære tjenestemenn som nyter personlig tollfrihet.
- b. Fra tilvirkers eller importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres som proviant mv. til bruk eller salg om bord i fartøyer eller luftfartøyer i utenriks fart, eller leveres til bruk i forbindelse med utforskning og utnyttning av undersjøiske naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, etter de samme bestemmelser som gjelder for toll,
 3. legges inn på tollager, når varene er bestemt til utførsel eller til bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24 nr. 1.
- c. Nyttetes til ervervsmessig fremstilling av annet enn drikkevarer.

- d. Bringes med som reisegoods eller reiseutstyr til personlig bruk.
- e. Selges til eller innføres av NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 4. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 5. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 6. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 7. Departementet kan gi forskrifter om avgrensning og utfylling av bestemmelsene i § 1 og § 2.

§ 8. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

12. Avgifter på drikkevareemballasje

§ 1. Fra 1. januar 2002 skal det i henhold til lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales miljøavgift og grunnavgift til statskassen på følgende drikkevareemballasje og etter følgende satser pr. emballasjeeinheit:

- 1. Miljøavgift
 - a. Glass og metall kr 4,19
 - b. Plast kr 2,52
 - c. Kartong/papp kr 1,05

Departementet kan på nærmere vilkår frita for, sette ned eller refundere miljøavgiften dersom emballasjen inngår i et retursystem.

- 2. Grunnavgift
 - Engangsemballasje kr 0,85

Som engangsemballasje anses emballasje som ikke kan gjenbrukes i sin opprinnelige form.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning og utfylling av reglene i denne bestemmelsen.

§ 2. Unntatt fra miljøavgiften er følgende kullsyrefrie drikkevarer:

- a) råsaft, saftkonsentrat, juice, nektar, sirup, drikkevarer fremstilt av grønnsaker, vann uten tilsetning av smaksstoffer, saft av frukt og bær samt konsentrat av disse,
- b) melk, melkeprodukter,
- c) drikkevarer fremstilt av kakao og sjokolade og konsentrater av dette,
- d) varer i pulverform.

For grunnavgiften gjelder bokstavene b – d tilsvarende.

§ 3. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for miljø- og grunnavgift på drikkevareemballasje:

- a) med rominnhold på minst 4 liter,
- b) som selges til eller innføres av utenlandske diplomatiske og konsulære tjenestemenn som nyter personlig tollfrihet,
- c) som fra registrert virksomhets eller importørs lager
 - 1. utføres til utlandet,
 - 2. leveres som proviant mv. til bruk eller salg om bord i fartøyer eller luftfartøyer i utenriks fart, eller leveres til bruk i forbindelse med utforsking og utnyttning av undersjøiske naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, etter de samme bestemmelser som gjelder for toll,
 - 3. legges inn på tollager, når varene er bestemt til utførsel eller til bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24 nr. 1.
- d) bringes med som reisegoods eller reiseutstyr til personlig bruk,
- e) selges til eller innføres av NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.

Departementet kan gi forskrift om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 4. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 5. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 6. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 7. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

§ 8. Departementet kan vurdere overgangsordninger ved systemomlegging av avgiftene i enkelttilfeller og etter en særskilt vurdering.

13. Avgift på sukker mv.

§ 1. Fra 1. januar 2002 skal det i henhold til lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på sukker mv. med kr 5,75 pr. kg av varens avgiftspliktige vekt.

§ 2. Avgiftsplikten omfatter:

1. Sukker (roe- og rørsukker).
2. Sirup og sukkeropløsning av nevnte varer.

§ 3. Varer som inneholder sukker mv. nevnt under § 2, og som er ment eller som departementet finner tjenlige som erstatning for avgiftspliktig vare, kan undergis avgiftsplikt etter nærmere bestemmelse av departementet. Når slik avgiftsplikt blir pålagt, skal avgiften svares med beløp som så vidt mulig motsvarer avgiften etter § 1.

§ 4. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på sukker som:

- a. Selges til eller innføres av utenlandske diplomatiske og konsulære tjenestemenn som nyter personlig tollfrihet.
- b. Fra tilvirkers eller importørs lager
 1. utføres til utlandet,
 2. leveres som proviant mv. til bruk eller salg om bord i fartøyer eller luftfartøyer i utenriks fart, eller leveres til bruk i forbindelse med utforskning og utnyttning av undersjøiske naturforekomster i havområder utenfor norsk territorialgrense, etter de samme bestemmelser som gjelder for toll,
 3. legges inn på tollager, når varene er bestemt til utførsel eller til bruk som nevnt i tolltariffens innledende bestemmelser § 24 nr. 1.
- c. Nyttas til ervervsmessig fremstilling av varer.
- d. Bringes med som reisegods eller reiseutstyr til personlig bruk.
- e. Selges til eller innføres av NATO eller NATOs hovedkvarter, styrker eller personell i den utstrekning dette følger av internasjonale avtaler Norge er forpliktet av. Fritaket omfatter på tilsvarende vilkår også styrker fra landene som deltar i Partnerskap for Fred.
- f. Nyttas til biavl.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 5. Departementet kan gi forskrifter om hvilken ervervsmessig fremstilling av varer som faller inn under § 4 bokstav c.

§ 6. Departementet kan gi forskrifter om grunnlaget for avgiften og om avrunding av avgiftsbeløpene.

§ 7. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 8. Departementet kan frita for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 9. Departementet kan gi forskrifter om avgrensning og utfylling av bestemmelsene i § 1 – § 3.

§ 10. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

14. Dokumentavgift

§ 1. Fra 1. januar 2002 skal det i henhold til lov av 12. desember 1975 nr. 59 om dokumentavgift betales avgift til statskassen ved tinglysing av dokument som overfører hjemmel til fast eiendom, herunder bygning på fremmed grunn, med 2,5 pst. av avgiftsgrunnlaget, dog minst kr 250.

Ved tinglysing av første gangs overføring av hjemmel til eierseksjon eller til fysisk del av eiendom i forbindelse med oppløsning av borettslag og boligaksjeselskaper betales avgift med kr 1.000 pr. hjemmelsoverføring.

§ 2. Fritatt for avgift er:

- a. Gaveandel i dokument som inneholder gave, donasjon o.l. til det offentlige eller til offentlig godkjente stiftelser og legater, eller til foreninger med allmenntjenlige formål og med styresete her i landet.
- b. Dokument som overfører rettigheter til fast eiendom til utenlandske diplomatiske og konsulære misjoner.
- c. Egen sameieandel ved overtagelse av fast eiendom ved oppløsning av sameie.
- d. Overføring av hjemmel til fast eiendom mellom ektefeller.
- e. Arveandel etter loven ved overtagelse av fast eiendom på skifte eller fra uskiftet bo. Forskudd på arv regnes ikke som arveandel og heller ikke testamentarv i den utstrekning den overstiger lovens arveandel.
- f. Overføring av hjemmel til fast eiendom til forrige hjemmelshaver eller dennes ektefelle, i forbindelse med salg etter reglene om tvangssalg.
- g. Overføring av hjemmel til fast eiendom til NATO eller NATOs hovedkvarter i den utstrekning dette følger av

internasjonale avtaler Norge er forpliktet av.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Ved førstegangsoverføring av en selvstendig og i sin helhet nyoppført bygning som ikke er tatt i bruk, og overføring av bygg under arbeid betales avgift bare av salgsværdien av tomte dersom det blir tinglyst hjemmelsoverføring til denne.

§ 4. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 5. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

15. Avgift på flyging av passasjerer

§ 1. Fra 1. januar 2002 t.o.m. 31. mars 2002 skal det i henhold til lov av 19. mai 1933 nr. 11 om særavgifter betales avgift til statskassen på ervervsmessig flyging fra norske lufthavner med kr 128 pr. passasjer.

Departementet kan gi forskrifter om hva som skal anses som ervervsmessig flyging og om avgrensning av avgiftsplikten.

§ 2. Det gis fritak, refusjon eller ytes tilskudd for avgift på:

- a. Flyging av luftbefordreans ansatte på tjenestereise.
- b. Flyging av barn under 2 år.
- c. Transitt- og transferpassasjerer, såfremt reisen står i direkte forbindelse med annen flyreise. Fritaket gjelder ikke for flyging som nevnt under bokstav d i direkte tilknytning til annen avgiftspliktig flyreise.
- d. Flyging av mannskap til og fra anlegg eller innretning på kontinentalsokkelen i Nordsjøen i tilknytning til utnyttelse av naturforekomster der.
- e. Flyging til og fra lufthavn i Nordland, Troms og Finnmark. Fritaket gjelder ikke flyginger til og fra lufthavn i Tromsø og Bodø.
- f. Flyging til lufthavn på Svalbard.

Departementet kan gi forskrifter om avgrensning av og vilkår for fritak.

§ 3. Oppstår det tvil om omfanget av avgiftsplikten, avgjøres spørsmålet av departementet.

§ 4. Departementet kan fritak for eller sette ned avgiften når det oppstår enkelttilfeller eller situasjoner som ikke var overveiet da avgiftsvedtaket ble truffet og når avgiften i det spesielle enkelttilfellet får en utilsiktet virkning.

§ 5. Departementet kan gi forskrifter om at skyldig avgiftsbeløp og tilgodebeløp som er lavere enn en nærmere fastsatt grense, ikke skal betales eller tilbakebetales.

Andre avgiftsvedtak

16. Avgift på frekvenser

Stortinget samtykker i at Samferdselsdepartementet i 2002 kan:

1. fastsette en avgift knyttet til disponering av frekvenser til drift av tredje generasjons system for mobilkommunikasjon (bl.a. UMTS),
2. fastsette en avgift knyttet til disponering av frekvenser til drift av andre generasjons mobilkommunikasjonssystem,
3. forestå salg av 5-sifrede telefonnummer,
4. fastsette nærmere bestemmelser om beregning og oppkreving av avgiften.

Inntekter ved tildeling av konsesjoner

§ 1. For 2002 kan departementet innhente inntekter ved tildeling av konsesjoner for:

- a. Oppdrett av laks og ørret.
- b. Riksdekkende reklamefinansiert radio.

§ 2. Inntektene innhentes ved tildeling av konsesjoner. Beløpet skal innbetales til statskassen.

§ 3. Departementet gir forskrifter om innbetaling og oppkreving av beløpet.

28. nov. Nr. 1536 2001

Vedtak om tollavgifter for budsjettermen 2002.

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 28. november 2001 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov av 17. mai 1814 § 75 litra a. Kunngjort 7. januar 2002.

I

Tolltariffen slik den gjelder 31. desember 2001, herunder tolltariffens innledende bestemmelser, skal fortsatt

gjelde med følgende endringer:

A

I tolltariffens innledende bestemmelser gjøres følgende endringer:

§ 2 nr. 3 første, annet og tredje ledd skal lyde:

3. Varer som er omfattet av en frihandelsavtale inngått mellom Norge og en fremmed stat eller gruppe av stater kan innenfor rammen av slike avtaler innføres med redusert toll, tollfritt eller med annen tollmessig justering. Preferansetollbehandling innvilges under forutsetning av at opprinnelsesreglene til den aktuelle frihandelsavtalen er oppfylt.

Følgende frihandelsavtaler er virksomme 1. januar 2002:

- Avtalen om opprettelse av Det Europeiske Økonomiske Samarbeidsområde, EØS-avtalen¹
- Konvensjonen om opprettelse av Det Europeiske Frihandelsforbund
- Handelsavtalen EF – Norge
- Frihandelsavtalen EFTA – Tyrkia
- Frihandelsavtalen EFTA – Den tsjekkiske republikk (Tsjekia)
- Frihandelsavtalen EFTA – Den slovakiske republikk (Slovakia)
- Frihandelsavtalen EFTA – Israel
- Frihandelsavtalen EFTA – Romania
- Frihandelsavtalen EFTA – Bulgaria
- Frihandelsavtalen EFTA – Ungarn
- Frihandelsavtalen EFTA – Polen
- Frihandelsavtalen EFTA – Slovenia
- Frihandelsavtalen EFTA – Estland
- Frihandelsavtalen EFTA – Latvia
- Frihandelsavtalen EFTA – Litauen
- Frihandelsavtalen Norge – Færøyene
- Interim frihandelsavtale EFTA – PLO på vegne av Den palestinske selvstyremyndighet
- Frihandelsavtalen EFTA – Marokko
- Frihandelsavtalen EFTA – Mexico.

Tollpreferanser gis under samme forutsetninger også for varer som er omfattet av bilaterale eller unilaterale erklæringer inngått i tilknytning til disse frihandelsavtalene.

¹ Protokoll 3 Tabell I iverksettes ikke før revidert Protokoll 3 iverksettes.

§ 11 nr. 8 oppheves.

§ 14 nr. 10 nytt fjerde ledd skal lyde:

Varer som innføres for slik behandling mv. som nevnt under første ledd, bokstav a og b, og som skal gjenutføres til bruk i forbindelse med utforskning og utnytting av undersjøiske naturforekomster i havområder utenfor tollområdet, kan også tilhøre virksomheter hjemmehørende i Norge.

B

Oppdelingene for levende planter i samplantinger og avskårne blomster i blandede buketter endres som angitt i vedlegg 3.1 til St.prp.nr.1 (2001–2002) Skatte-, avgifts- og tollvedtak.

Oppdelingene for kalkunrulade endres som angitt i vedlegg 3.2 til St.prp.nr.1 (2001–2002) Skatte-, avgifts- og tollvedtak.

Oppdelingene for ustekte produkter til fremstilling av bakverk endres som angitt i vedlegg 3.3 til St.prp.nr.1 (2001–2002) Skatte-, avgifts- og tollvedtak.

C

Tolltariffens tekst for visse posisjoner skal endres slik som fremgår av uttrykt vedlegg til St.prp.nr.1 (2001–2002) Skatte-, avgifts- og tollvedtak.

D

For industrivarer som 31. desember 2001 er oppført i tolltariffen med høyere tollsats enn 2002-satsene i nedtrappingsplanen i henhold til WTO-avtalen, reduseres tollsatsene i samsvar med det som følger av Norges forpliktelser etter nedtrappingsplanen.

E

Tollsatsene settes til 0 på de varenumrene i tolltariffen som er angitt i vedlegg 3.4 til St.prp.nr.1 (2001–2002) Skatte-, avgifts- og tollvedtak.

*II**A*

Finansdepartementet gis fullmakt til å iverksette de tollmessige sider ved eventuelle frihandelsavtaler mellom EFTA-landene og henholdsvis Jordan, Kroatia, Canada, Chile, Singapore, Kypros, Tunisia, Makedonia og Egypt.

B

Finansdepartementet gis fullmakt til å iverksette de tollmessige sidene ved Protokoll 3 til EØS-avtalen.

III

Finansdepartementet gis fullmakt til å innarbeide tekniske endringer i tolltariffen.

Rettelser.

Det som er rettet er satt i kursiv.

Nr. 8/1997 s. 553 (i forskrift av 4. desember 1996 nr. 1433 om godkjenning/underkjenning av praksis i helse- og sosialarbeiderutdanningene og prosedyreregler ved godkjenning/tvil om godkjenning/underkjenning av praksis ved Høgskolen i Lillehammer).

Ved en inkurie ble forskriften kunngjort med feil vedtaksdato. Korrekt datofelt skal lyde:

3. des. Nr. 1433

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Fastsatt av styret ved Høgskolen i Lillehammer 3. desember 1996 med hjemmel i lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler § 50 nr. 6, jf. forskrift av 4. juni 1996 nr. 587 om eksamen ved Høgskolen i Lillehammer § 14 pkt. 4.

Nr. 11/2001 s. 1591 (i forskrift av 21. september 2001 nr. 1158 om tilbakekall av ervervstillatelse mv. for fartøy som ikke nyttes til ervervsmessig fiske og fangst).

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Fastsatt av Fiskeridepartementet 21. september 2001 med hjemmel i lov av 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 28, jf. § 11 annet ledd bokstav *a* og § 18.

Nr. 11/2001 s. 1602 (i forskrift av 11. oktober 2001 nr. 1163 om morsmelkerstatning og tilskuddsblandinger).

I vedlegg 2 pkt. 6 vitamin A, skal det stå *180* i stedet for 80 som maksimum pr. 100 kcal.

Nr. 14/2001 s. 1886 (i forskrift av 8. november 2001 nr. 1279 om næringsmidler til spesielle medisinske formål).

I vedlegg 2 tabell 2 Niacin, skal det stå *0,9* i stedet for 0,8 som minimum pr. 100 kcal.

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2001-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
1993	24	1749	Forskrift nr. 1354	15
1996	4	254	Forskrift nr. 227	14
1996	4	255	Forskrift nr. 227	14
1997	8	553	Forskrift nr. 1433	16
1998	9	559	Forskrift nr. 455	9
1998	18	1313	Forskrift nr. 929	4
2000	22	2213	Forskrift nr. 968	10
2000	25	2385	Forskrift nr. 1101	2
2000	28	2732	Forskrift nr. 1267	1
2000	29	2766	Forskrift nr. 1276	2
2000	29	2795	Forskrift nr. 1300	2
2000	32	3187	Forskrift nr. 1408	4
2000	32	3194	Forskrift nr. 1410	4
2000	33	3301	Forskrift nr. 1434	1
2000	33	3435	Forskrift nr. 1545	1
2000	35	3512	Forskrift nr. 1582	1
2000	37	3876	Forskrift nr. 1622	3
2001	2	146	Forskrift nr. 153	3
2001	2	160	Forskrift nr. 163	3
2001	2	85	Forskrift nr. 1632	8
2001	2	88	Forskrift nr. 1634	8
2001	2	88	Forskrift nr. 1635	8
2001	2	89	Forskrift nr. 1636	8
2001	2	90	Forskrift nr. 1637	8
2001	2	94	Forskrift nr. 1640	8
2001	2	98	Forskrift nr. 1644	8
2001	2	100	Forskrift nr. 1644	8
2001	3	333	Forskrift nr. 263	4
2001	5	557	Forskrift nr. 1673	8
2001	5	565	Forskrift nr. 1673	8
2001	5	577	Forskrift nr. 1673	8
2001	5	584	Forskrift nr. 1674	8
2001	5	584	Forskrift nr. 1675	8
2001	7	905	Lov nr. 78	8
2001	7	961	Forskrift nr. 522	10
2001	8	1068	Forskrift nr. 651	10
2001	8	1090	Forskrift nr. 673	11
2001	9	1287	Forskrift nr. 814	10
2001	9	1302	Forskrift nr. 834	11
2001	9	1306	Forskrift nr. 836	10
2001	10	1360	Forskrift nr. 946	11
2001	10	1403	Forskrift nr. 1016	15
2001	11	1430	Forskrift nr. 1071	13
2001	11	1548	Vedtak nr. 1154	13
2001	11	1559	Forskrift nr. 1157	15
2001	11	1560	Forskrift nr. 1157	15
2001	11	1591	Forskrift nr. 1158	16
2001	11	1602	Forskrift nr. 1163	16
2001	14	1886	Forskrift nr. 1279	16
2001	14	1918	Forskrift nr. 1309	15
2001	14	1919	Forskrift nr. 1309	15
2001	14	1959	Vedtak nr. 1342	15
2001	14	1960	Forskrift nr. 1343	15

B-blad

Returadresse:

Lovdata
Postboks 41 Sentrum
N-0101 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter
Avd. II Regionale og lokale forskrifter

Utgever: Justis- og politidepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjøringsskjema til Lovdata:

Med E-post: ltavd1@lovdata.no for avdeling I
ltavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas hjemmesider (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 41, Sentrum
0101 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.
Elektronisk: Se Lovdatas hjemmesider.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement koster for	Avd. I	kr 820	kr 1180	kr 1340
	Avd. I og II	kr 1030	kr 1570	kr 1810

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas hjemmesider – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.

På de samme sidene finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 41, Sentrum
0101 Oslo

Tlf. 23 35 60 00
Fax 23 35 60 01
E-post: lovtid@lovdata.no